

DONDERDAG 25 SEPTEMBER 2008

VOORZITTER: MAREK SIWIEC

Ondervoorzitter

1. Opening van de vergadering

(De vergadering wordt om 10.00 uur geopend)

2. Jaarlijks debat over de gerealiseerde voortgang in de ruimte voor vrijheid, veiligheid en rechtvaardigheid (artikelen 2 en 39 EU-Verdrag) (ingediende ontwerp-resoluties): zie notulen

3. Kredietoverschrijvingen: zie notulen

4. Sociaal pakket (Tweede deel: grensoverschrijdende gezondheidszorgen) (debat)

De Voorzitter. – Aan de orde zijn de verklaringen van de Raad en de Commissie betreffende het sociaal pakket (tweede deel: grensoverschrijdende gezondheidszorgen).

Roselyne Bachelot-Narquin, *fungerend voorzitter van de Raad.* - (FR) Mijnheer de Voorzitter, geachte commissaris Vassiliou, mevrouw de rapporteur, mijnheer Bowis, geachte corapporteurs, geachte rapporteurs voor advies, geachte afgevaardigden, ik wil het Europees Parlement bedanken voor het feit dat het heeft ingestemd met het uitstel van dit aanvankelijk voor begin deze maand geplande debat.

Zoals u weet hecht het Frans voorzitterschap groot belang aan overleg en discussie over wetsteksten. Ik wilde dan ook graag eerst van gedachten wisselen met mijn collega's in de Raad, tijdens de informele bijeenkomst van 8 en 9 september jongstleden in Angers, alvorens hiernaartoe te komen en u het standpunt van de Raad, van de zevenentwintig ministers van Volksgezondheid, - en niet van Frankrijk - uiteen te zetten.

Deze eerste gedachtewisseling en de eerste werkzaamheden die in de werkgroep volksgezondheid van de Raad zijn begonnen, maken het mij niet mogelijk om nu op al uw vragen over dit complexe maar ook veelzijdige thema te antwoorden. Dit debat geeft echter wel de commissaris voor volksgezondheid de mogelijkheid om de grote lijnen van het Commissievoorstel uiteen te zetten, en geeft mij de kans om de eerste indrukken van de Raad met u te delen.

De Raad is voor de aanneming van een richtlijn betreffende grensoverschrijdende gezondheidszorg en patiëntenrechten. De opbouw van het recht op dit gebied kan niet worden overgelaten aan enkel en alleen de jurisprudentie van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen; dat zou onvoorstelbaar zijn. Evenals mijn collega's ben ook ik van mening dat een dergelijke overweging niet mag worden uitgelegd als kritiek op het Hof, of op de inhoud van de arresten, die patiënten vaak enorme vooruitgang hebben gebracht. Het is evenmin wenselijk het Europa van de gezondheid op te bouwen buiten de twee medewetgevers om, dat wil zeggen zonder het Parlement en de Raad, en dus zonder een politieke dialoog en een democratisch proces. Ons gemeenschappelijk doel is een wetgevend kader vast te stellen dat kan bijdragen aan rechtszekerheid.

Tweede opmerking. De delegaties van de zevenentwintig landen hebben in Angers unaniem uiting gegeven aan hun lof voor het goede werk van de afgelopen maanden en erkend dat naar hen geluisterd is tijdens de recente raadplegingen. Commissaris Vassiliou heeft tijdens de informele Raadsbijeenkomst haar dank daarvoor uitgesproken. Het Sloveense voorzitterschap heeft u ongetwijfeld op de hoogte gebracht van de enorme terughoudendheid die in de Raad heerste ten aanzien van de eerste tekstversie, waarvan de grote lijnen waren uiteengezet tijdens de EPSCO-Raad van 19 december 2007. Slechts een kleine minderheid van lidstaten kon steun geven aan deze eerste versie. Deze vijandige houding was trouwens ook in belangrijke mate terug te vinden in het Parlement, zoals mij werd bevestigd door de afgevaardigden die ik tijdens de raadpleging ter voorbereiding van het Frans voorzitterschap in Straatsburg, Brussel en Parijs heb ontmoet. De politieke dialoog die commissaris Vassiliou onmiddellijk na haar ambtsaanvaarding op gang heeft gebracht, heeft het ongetwijfeld mogelijk gemaakt een goede basis te leggen voor de onderhandelingen, en de Raad is daar blij mee.

Derde opmerking: het tijdschema. Het voorstel is op 2 juli door het college van commissarissen goedgekeurd, maar het kwam te laat om nog een eerste lezing onder ons voorzitterschap te kunnen plannen. Wij zullen echter de onderhandelingen in de Raad zo ver mogelijk doen vorderen en een politieke dialoog met het Europees Parlement op gang brengen. De werkgroep volksgezondheid heeft zich reeds verscheidene keren over de richtlijn gebogen. Morgen komt deze groep opnieuw bijeen om de artikelgewijze behandeling van de tekst voort te zetten. Net als bij onze andere politieke prioriteiten houdt Frankrijk zich ook bij dit thema aan de spelregels van het Trio-voorzitterschap en werkt het in goede verstandhouding samen met Tsjechië en Zweden. Ik wil u eraan herinneren dat het thema 'het Europa van de gezondheid in dienst van de patiënt' een prioriteit is van ons gezamenlijk programma van achttien maanden.

Vierde opmerking: het toepassingsgebied van de ontwerprichtlijn. Ik heb hierover gesproken met de afgevaardigden van de Commissie interne markt die afgelopen mei in Parijs waren. Ik weet dat velen onder u het betreuren dat de tekst is beperkt tot enkel en alleen patiëntenmobiliteit en het vraagstuk van de mobiliteit van gezondheidswerkers buiten beschouwing laat. Ik was zelf lid van het Europees Parlement toen gestemd werd over het verslag van Evelyne Gebhardt en verliet het Parlement enkele dagen voor de stemming over het verslag van Bernadette Vergnaud. Ik begrijp dus heel goed waarom men de opneming van dit vraagstuk had geëist. De uitsluiting van gezondheidsdiensten van de richtlijn betreffende diensten op de interne markt veroorzaakt een grijze zone die niet helemaal door de huidige ontwerprichtlijn, waarin het alleen om patiëntenmobiliteit gaat, wordt gedekt. Men zou zelfs kunnen zeggen dat de ontwerprichtlijn eerder verband houdt met de wil om de jurisprudentie van het Hof van Justitie te integreren en aan te passen dan met de uitsluiting van gezondheidsdiensten van de dienstenrichtlijn en dus met de eis van een aantal afgevaardigden om een specifiek sectoraal instrument voor gezondheidsdiensten uit te vaardigen. De ministers van Volksgezondheid hebben over dit onderwerp niet gesproken. Hierbij gaat het echter om het tijdschema, en de keuze van de Commissie kan worden verklaard met de overweging dat zo snel mogelijk moet worden gereageerd op de uitdagingen die zich op het toch al grote gebied van patiëntenmobiliteit stellen. Het lijkt geen twijfel dat een ruimere richtlijn, die ook de mobiliteit van gezondheidswerkers zou omvatten, geen enkele kans zou hebben gehad om aangenomen te worden voor de verkiezingen van juni aanstaande.

Vijfde opmerking: de inhoud van de tekst. Wij hebben nog niet alle bepalingen van het ontwerp behandeld. Het voorzitterschap kan wat de Raad betreft in dit stadium echter wel zeggen dat het vraagstuk van voorafgaande toestemming voor ziekenhuiszorg voor de lidstaten van de Europese Unie van cruciaal belang is. Men zou zelfs kunnen zeggen dat dit voor de ministers van Volksgezondheid een fundamentele zorg is. Tijdens de werklunch over dit onderwerp, die op 9 september in Angers plaatsvond, waren de ministers die het woord namen, van mening dat er een beter evenwicht moest worden gevonden tussen individuele mobiliteitsrechten van patiënten en de handhaving van de nationale regelgevings- en planningsmogelijkheden, wat in eenieders belang is.

Dit beter evenwicht moet onder meer tot uiting komen in de herinvoering van voorafgaande toestemming voor ziekenhuiszorg. Dit betekent niet dat wordt getornd aan de jurisprudentie van het Hof van Justitie, waarin wordt gepreciseerd dat de in het Verdrag verankerde beginselen van vrij verkeer ook van toepassing zijn op gezondheidsgebied. Alleen moet het evenwicht dat het Hof van meet af aan in zijn jurisprudentie heeft vastgesteld tussen het beginsel van vrij verkeer en de planningsmogelijkheden van de lidstaten, worden verankerd in het positief recht. Het Hof heeft namelijk een onderscheid gemaakt tussen ambulante gezondheidszorg, waarvoor het aansluitingsstelsel geen voorafgaande toestemming kan vragen, en ziekenhuiszorg waarvoor voorafgaande toestemming een noodzakelijke en redelijke maatregel lijkt te zijn.

De lidstaten zitten in een budgettaire dwangbuis – vergrijzing, technische vooruitgang – en moeten heer en meester blijven over hun gezondheidszorg en met name over hun ziekenhuisplanning. Zoals ook het Hof heeft erkend, heeft deze planning enerzijds tot doel op nationaal grondgebied voldoende en permanente toegang tot een evenwichtige reeks hoogwaardige ziekenhuiszorgdiensten te waarborgen, en heeft zij anderzijds te maken met kostenbeheersing en de wil om in de mate van het mogelijke verspilling van menselijke, financiële of technische hulpbronnen te voorkomen.

Ik wil er vooral op wijzen dat dankzij de opneming van voorafgaande toestemming verstrekking van grensoverschrijdende ziekenzorg is verzekerd zodra dit medisch gerechtvaardigd is. In de regelgeving met betrekking tot de coördinatie van de socialezekerheidsstelsels wordt dat namelijk al erkend: toestemming kan niet worden geweigerd indien dezelfde behandeling niet binnen een redelijke tijdsspanne beschikbaar is. Wij mogen ook niet vergeten dat voorafgaande toestemming tevens de patiënt bescherming biedt. Daarmee wordt immers verzekerd dat de uitgaven voor verzorging in een andere lidstaat gedekt zijn.

Ofschoon wij grote waarde hechten aan hetgeen volgens ons de juiste uitlegging is van het arrest van het Hof van Justitie, moet ik tot slot toch zeggen dat de richtlijn voor aanzienlijke meerwaarde zorgt, met dien verstande dat de rechten van patiënten worden verduidelijkt. Patiënten krijgen immers de noodzakelijke inlichtingen en er wordt een uniforme uitlegging, en dus een universele, met de jurisprudentie van het Hof strokende toepassing gegarandeerd in alle lidstaten van de Europese Unie.

Geachte afgevaardigden, ik dank u voor uw aandacht en zal aan het eind van het debat opnieuw het woord nemen om op uw vragen te antwoorden.

Androula Vassiliou, Commissie. – (EN) Mijnheer de Voorzitter, ik ben al in de gelegenheid geweest om dit voorstel uitvoerig te bespreken met verschillende belanghebbenden en deelnemers aan het besluitvormingsproces. U herinnert zich wellicht dat ik het voorstel heb ingediend bij de Commissie milieubeheer, volksgezondheid en voedselveiligheid nadat het was aangenomen door het college en dat wij een vruchtbare gedachtewisseling hebben gehad. Ook heb ik de kans gehad om visies uit te wisselen met verschillende nationale parlementen en uiteraard de lidstaten in het kader van de recente informele Gezondheidsraad in Angers. Nu doet het mij genoeg deze discussie hier plenair te voeren en ik verheug mij er met u, geachte leden, zeer op. Ik grijp de gelegenheid aan om mevrouw Bachelot-Narquin te bedanken voor haar steun en voor de kans die zij mij heeft geboden om de kwestie uitvoerig met de ministers te bespreken.

Ik wil het voorstel inzake de rechten van patiënten graag in de juiste context plaatsen. Na de talrijke discussies van het Europese Hof van Justitie over de kwestie van de intrinsieke rechten die Europese burgers krachtens het Verdrag hebben om gezondheidszorg af te nemen in de lidstaat van hun keuze en na het specifieke verzoek van de Europese Raad en het Europees Parlement om een voorstel te doen voor de regulering van het recht nadat de bepalingen met betrekking tot gezondheidszorg – zeer terecht – waren geschrapt uit de voorgestelde dienstenrichtlijn, heeft de Commissie op 2 juli het voorstel inzake de rechten van patiënten in de grensoverschrijdende gezondheidszorg aangenomen.

Het is zonder twijfel het belangrijkste initiatief op het gebied van de gezondheidszorg van de huidige Commissie. Het is bedoeld om patiënten betere kansen op en toegang tot gezondheidszorg te bieden, ongeacht hun verblijfplaats, zonder afbreuk te doen aan de nationale verantwoordelijkheden voor de inrichting van de gezondheidszorg.

Het voorstel heeft drie oogmerken. Allereerst wil het de voorwaarden duidelijk maken waaronder patiënten het recht hebben om gebruik te maken van gezondheidszorg in het buitenland en daar een vergoeding voor te ontvangen, en deze zorg daadwerkelijk te ontvangen als die in een bepaalde situatie de beste oplossing is. Ten tweede wil het hoogwaardige en veilige gezondheidszorg garanderen in heel Europa. Ten slotte wil het de Europese samenwerking tussen stelsels van gezondheidszorg bevorderen.

Zoals gezegd is het voorstel gebaseerd op de jurisprudentie van het Hof van Justitie. Het is volledig in overeenstemming met enerzijds het Verdrag en anderzijds de bevoegdheden van de lidstaten met betrekking tot de organisatie van de gezondheidszorg en de verlening van medische diensten.

Het voorstel bestrijkt drie hoofdgebieden.

Ten eerste dient het ter verheldering en herbevestiging van de gemeenschappelijke beginselen van alle gezondheidszorgstelsels in de EU: universaliteit, gelijkheid, toegang tot zorg van goede kwaliteit, solidariteit. Het roept het overkoepelende beginsel in herinnering dat in het Verdrag en door het Hof wordt onderstreept, namelijk dat de lidstaat op wiens grondgebied de gezondheidszorg wordt verleend, volledig verantwoordelijk is voor de regelgeving en de overeenstemming daarvan met de gemeenschappelijke beginselen.

Om de lidstaten te helpen dit beginsel in meer transparante termen te vertalen, stellen wij voor de kwaliteits- en veiligheidsdoelstellingen voor de op hun grondgebied aangeboden gezondheidszorg beter duidelijk te maken aan patiënten uit andere lidstaten.

Ook hebben wij een bepaling geïntroduceerd die moet waarborgen dat patiënten uit andere lidstaten op voet van gelijkheid worden behandeld met de burgers van de lidstaat waar de behandeling plaatsvindt.

Ten tweede verduidelijkt de richtlijn de aanspraken van patiënten en de bijbehorende voorwaarden waarop zij gezondheidszorg kunnen ontvangen in een andere lidstaat. Het kan voor mensen in grensstreken bijvoorbeeld gemakkelijker zijn om voor gezondheidszorg de grens over te gaan dan grote afstanden te reizen naar de dichtstbijzijnde binnenlandse medische voorziening.

De toegevoegde waarde van grensoverschrijdende gezondheidszorg is ook evident voor mensen die zeer gespecialiseerde behandeling behoeven, die slechts door een heel beperkt aantal zorgverleners in Europa wordt aangeboden. Dit kan bijvoorbeeld het geval zijn bij zeldzame ziekten.

In werkelijkheid weten de meeste patiënten echter eenvoudigweg niet dat zij het recht hebben zich in een ander EU-land te laten behandelen en dat zij recht hebben op vergoedingen voor zulke behandelingen. En zelfs als zij dat wel weten zijn de regels en procedures vaak verre van duidelijk. Dit is wat we duidelijker willen maken met deze nieuwe richtlijn: patiënten krijgen allemaal dezelfde heldere informatie en garanties inzake grensoverschrijdende gezondheidszorg.

In de praktijk zullen patiënten, zolang de behandeling wordt gedekt door hun nationale stelsel van gezondheidszorg, die behandeling in het buitenland mogen ondergaan en een vergoeding krijgen ter hoogte van de kosten van dezelfde of soortgelijke behandeling in eigen land.

We maken ook duidelijk dat lidstaten onder bepaalde omstandigheden het recht hebben grenzen te stellen aan de vergoeding of betaling van ziekenhuiszorg in het buitenland door voorafgaande toestemming te eisen als er een duidelijk of zelfs potentieel risico bestaat dat het nationale zorgstelsel wordt ondergraven.

Bovendien verduidelijkt de richtlijn de definities van ziekenhuiszorg en niet-ziekenhuiszorg, waardoor de procedures en voorwaarden voor toegang tot grensoverschrijdende gezondheidszorg worden vereenvoudigd.

In zo'n context wil ik benadrukken dat wij de mogelijkheid openlaten om het begrip 'ziekenhuiszorg' uit te breiden tot bepaalde zorg waarvoor niet noodzakelijkerwijs een ziekenhuisopname is vereist maar die per definitie kostbaar is of een zware infrastructuur vereist om goed te kunnen worden verleend.

Ten derde wordt met de richtlijn een nieuw kader ingesteld voor Europese samenwerking op gebieden die wij van groot belang voor de toekomst achten en waarop wij op EU-niveau samen moeten optreden om de voor ons liggende uitdagingen beter het hoofd te kunnen bieden. Dit gebeurt overeenkomstig de voornoemde beginselen door efficiëntere en verbeterde samenwerking, door gemeenschappelijke technische richtsnoeren en door een stelselmatig zoeken naar optimale werkwijzen.

Dit kader voorziet in de ontwikkeling van uitgebreidere toekomstige samenwerking op Europees niveau op terreinen zoals Europese referentienetwerken, teneinde expertise, kennis en medische vaardigheden te bundelen, zowel ten behoeve van toegepast medisch onderzoek als voor diagnose en behandeling. Dit zal met name erg belangrijk zijn op het gebied van zeldzame ziekten, het aanbieden van nieuwe therapieën en de snelle verspreiding van nieuwe gezondheidstechnologie.

Het tweede terrein is dat van het gezondheidstechnologisch aspectenonderzoek, waarbij op EU-niveau de meest doelmatige therapieën zullen worden aangewezen, verspreid en bevorderd door de beste deskundigen uit de lidstaten. Ten aanzien van nieuwe therapieën en de daaraan verbonden hoge kosten moeten we, gezien de beperktheid van de beschikbare middelen, waarborgen dat ze op de allerdoelmatigste wijze worden geselecteerd en toegepast.

Op het derde terrein, e-gezondheid, is het tijd om de technische eisen te bevorderen die interoperabiliteit op alle niveaus garanderen en helpen om e-gezondheid ten minste als een integraal onderdeel van de gezondheidszorg van morgen te vestigen.

Ten vierde is er op EU-niveau behoefte aan een bredere aanpak van de verzameling van gezondheidsgegevens met betrekking tot grensoverschrijdende medische zorg teneinde de gevolgen van de voorgestelde maatregelen beter te kunnen bewaken en ons epidemiologisch toezicht te verbeteren.

Ten slotte is er de vereenvoudiging van de erkenning van medische recepten in alle lidstaten. Hierbij moet echter worden opgemerkt dat recepten die in een andere lidstaat zijn uitgeschreven, alleen in het land van herkomst van de patiënt worden vergoed als het geneesmiddel is toegelaten en voor vergoeding in aanmerking komt in dat land van herkomst.

Laten we duidelijk zijn: dit initiatief gaat niet over de harmonisatie van gezondheidszorgstelsels. Het gaat niet over veranderende taken in het beheer van de gezondheidszorg. De lidstaten zijn verantwoordelijk voor beslissingen over de organisatie van hun respectieve stelsels, over de vergoedingen die zij hun burgers bieden en de behandelingen en medicijnen waarvoor zij willen betalen. Dit alles blijft zo.

Wat we voor nu en voor de toekomst met deze ontwerpwetgeving willen bereiken is patiënten de mogelijkheden en de informatie geven om toegang te krijgen tot de veiligste, beste en meest geschikte

behandeling, ongeacht waar die behandeling in Europa beschikbaar is. Betere samenwerking tussen zorgstelsels zal bovendien meer solidariteit en meer beschikbare zorg opleveren.

Ja, het doel van de voorgestelde wetgeving is de weg te bereiden voor een betere gezondheidszorg in heel Europa.

Zoals mevrouw Bachelot-Narquin aangaf, wordt de richtlijn al besproken in de Raad. Ik hoop dat de besprekingen in het Parlement ook snel zullen verlopen en uiteindelijk vruchtbaar zullen zijn.

(Applaus)

John Bowis, namens de PPE-DE-Fractie. – (EN) Mijnheer de Voorzitter, we kennen allemaal die vraag bij de voordeur: wat doet Europa voor mij? Hier is het antwoord: Europa biedt patiënten een nieuwe kans. Dat is goed nieuws. We moeten er alleen voor zorgen dat het werkt. Daartoe zullen we als drie instellingen moeten samenwerken, en zeker ook binnen dit Parlement. Maar we praten over rechterlijke uitspraken. We hebben het niet over een leeg vel papier, dus we beginnen niet helemaal op nul. We zullen met die uitspraken rekening moeten houden.

Die uitspraken komen er in lekentaal op neer dat je, als je onnodig lang moet wachten op behandeling, het recht hebt om naar een andere lidstaat te gaan, daar je behandeling te ondergaan en de rekening naar huis te laten sturen, zolang de kosten vergelijkbaar zijn en het om een normaal beschikbare behandeling gaat. Dat is helder. Toen ik mijn verslag over patiëntenmobiliteit in dit Parlement presenteerde, werd het met een overweldigende meerderheid aangenomen. Dit moet vooral, zo zeiden we toen, een beslissing van politici en niet van juristen zijn.

(FR) Mevrouw de minister, ik citeer Jean Giraudoux: *"Jamais poète n'a interprété la nature aussi librement qu'un juriste la réalité"*. («Nooit heeft een dichter de natuur zo vrijelijk geïnterpreteerd als een jurist de realiteit»)

(EN) Daarom willen we dat niet juristen maar politici dit interpreteren. Daarom willen we wettelijke zekerheid, zodat allen weten waar ze aan toe zijn: overheden, gezondheidsdiensten, patiënten, dokters. En daarom moeten we maken dat het werkt voor patiënten en gezondheidsdiensten. Het moet een kans zijn, geen nachtmerrie, voor de managers van de gezondheidszorg in het thuisland.

Dus hebben we vragen. We hebben vragen waarop de patiënt terecht antwoorden verwacht. Kom ik in aanmerking? Zo ja, wat moet ik dan doen? Hoe kan ik controleren waar ik naartoe zou mogen gaan en wie de dokter zou kunnen zijn? Welke keuze is er? Welke eisen worden er aan de vertrouwelijkheid gesteld? En wat gebeurt er als er iets fout gaat?

Dat zijn allemaal vragen waarop we het antwoord moeten vinden. En dan zijn er ook nog zaken die we onder elkaar moeten bespreken; enkele daarvan zijn al aan de orde gesteld.

Ten eerste de toestemming vooraf. Mijn instinct zegt me dat het voor klinische ziekenhuiszorg redelijk is om toestemming vooraf te eisen. Het Hof heeft niet uitgesproken dat dit op zichzelf onjuist is; het heeft gezegd dat het onder bepaalde omstandigheden onjuist is om toestemming te weigeren, dus daar zullen we heel zorgvuldig naar moeten kijken.

We moeten ook kijken naar de kwestie van de recepten. Ja, ik begrijp dat de staat van vestiging moet beslissen over wat wordt voorgeschreven, maar als je een geneesmiddelenkuur krijgt voorgeschreven in het kader van je behandeling in een andere lidstaat en vervolgens naar huis gaat en te horen krijgt dat je de rest van die kuur niet kunt krijgen, waar blijft dan het patiëntenrecht? Dat is het soort vragen dat we moeten beantwoorden.

Een andere kwestie is de vergoeding. De patiënt wil niet dat hij met een zak baar geld op reis moet. Er moet een mogelijkheid zijn om de rekening thuisgestuurd te krijgen; volgens mij zou dat via een centraal betaalbureau kunnen.

Maar dit is een maatregel voor de patiënten, niet voor de gezondheidsdiensten – die komen een andere keer aan de beurt. Het zijn de patiënten die hier centraal staan – de patiënten, niet de juristen – en wel alle patiënten, niet slechts een enkeling.

Dagmar Roth-Behrendt, namens de PSE-Fractie. – (DE) Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, we hebben het vandaag over een voorstel waarbij echt mensen in de Europese Unie centraal staan, namelijk patiënten. Ik ben de commissaris zeer erkentelijk voor haar inleiding, maar ik wil ook mijn dankbaarheid betuigen aan de heer Kyprianou voor al het voorwerk dat hij heeft verricht in een moeilijke tijd.

Waarom noem ik het een moeilijke tijd? Omdat de lidstaten vaak nog de laatste fossielen zijn in de Europese Unie, gegoten in steen, niet in staat te begrijpen dat mensen centraal staan en ervan overtuigd dat de wereld rond hen en hun systemen draait. Dat is niet het geval. Centraal staan de patiënten, en zij zijn de zwakste schakels in onze maatschappij, want ze zijn ziek en zwak.

Als we het vandaag hebben over patiëntenmobiliteit, in het besef dat het eigenlijk een recht is in de interne markt, wat inhoudt dat het al meer dan twintig jaar zou moeten bestaan, dienen we onszelf af te vragen of we dit debat tijdig voeren en of de lidstaten op de hoogte zijn van de actualiteit. Ik zeg u, dat zijn ze niet! Als de Eurobarometer ons vandaag laat zien dat 30 procent van alle mensen in de Europese Unie niet weet dat ze recht heeft op behandeling in een ander land, betekent dit dat de lidstaten iets verkeerd hebben gedaan. Ze hebben de burgers niet geïnformeerd over hun rechten; ze hebben hun niet verteld waar ze recht op hebben en welke opties er zijn voor patiënten.

Ja, ik ben het eens met de heer Bowis en anderen hier, en ook met de commissaris, dat de lidstaten natuurlijk hun autonome stelsels voor de gezondheidszorg moeten houden. Wij willen ons hier niet mee bemoeien, maar we willen wel garanderen dat patiënten zich vrij kunnen bewegen.

In verband met de autonomie van de lidstaten zie ik ook in dat er gepland moet kunnen worden, met name als het gaat om stationaire behandelingen. Daarom zal autorisatie een van de hoofdpunten van onze discussie moeten zijn. De heer Bowis heeft hier al op gewezen.

Netwerken en informatiepunten moeten ervoor zorgen dat patiënten weten wat ze mogen doen, maar ze moeten ook weten waar de beste behandeling is – of het nu in Duitsland is of op Cyprus – zodat patiënten de mogelijkheid hebben om genezen te worden.

Als we erin slagen om de kwaliteit van de gezondheidszorg en de toegang van de burger tot de gezondheidszorg dichtbij huis te verbeteren, zou dat toch een fantastisch resultaat zijn, en dan hoeft niemand meer rond te kijken. Dat is wat we echt willen.

Jules Maaten, *namens de ALDE-Fractie*. – Voorzitter, mevrouw de commissaris, mevrouw de minister, vorige week was ik aanwezig bij een door mijn Deense fractiegenoot Karen Riis-Jørgensen georganiseerde presentatie van een nieuwe website met daarop in alle talen van de Unie "patiëntenrechten".

Daarbij was ook een mevrouw uit Denemarken aanwezig die daar ei zo na niet had gezeten. Zij leed aan borstkanker en kwam niet door het Deense systeem omdat zij de foute hoeveelheid tumoren had. Zij zou behandeld zijn als zij vijf tumoren had gehad, maar zij had er zeven en zij viel niet onder de criteria. Zij moest dus op de een of andere manier eerst twee tumoren laten verdwijnen voordat zij wél geholpen kon worden. Kortom, een eindeloos getouwtrek. Uiteindelijk kon zij in Duitsland geholpen worden. Dat heeft zij gedaan, zij heeft geld geleend van familie, vrienden, en is naar Duitsland gegaan waar zij geholpen werd. Nu zijn de uitzaaiingen weg. Zij is genezen, voor zover je kunt zeggen dat je van kanker genezen bent.

De strijd die zo iemand, die één persoon moet leveren met een systeem op een moment dat je toch al ziek bent, op een moment dat je zo zwak bent als maar zijn kan, is toch onmenselijk. En dan zeggen wij, wij stellen het systeem boven de patiënt. Ik vind dat volstrekt onacceptabel! Uiteindelijk hebben de Denen overigens een goed deel van de behandeling wél betaald, alles is dus positief afgelopen. Maar wat deze mevrouw is overkomen is geen uitzondering, het gebeurt maar al te vaak.

Het voorstel van de Europese Commissie is daarom echt een enorme stap voorwaarts om deze patiënten te helpen en mijn fractie wil daar ook van harte aan meewerken. Wij moeten er ook voor waken dat deze discussie niet een ideologische discussie wordt. Dit is niet opnieuw een gezondheidsdienstenrichtlijn. Het gaat hier niet om de manier waarop we gezondheid gaan hervormen in de Europese Unie. Dit is niet een kwestie van al dan niet de vrije markt los te laten op gezondheid. Het is voor mij eigenlijk ook geen kwestie van subsidiariteit. Het gaat er niet om of de lidstaten dan wel de Unie winnen. Nee, het gaat erom of de patiënt hier wint of niet. Verder laten wij gewoon alles hetzelfde. Over al die andere dingen moeten wij absoluut ook een keer praten, misschien er bij de verkiezingscampagne fijn ruzie over maken, maar daar gaat het nu niet om, niet voor mij en ook niet voor mijn eigen fractie.

Wij willen gezondheid niet harmoniseren, daar is dit *sowieso* het moment al niet voor en misschien kan het ook wel helemaal niet. Wij zullen echter wel de mogelijkheden moeten leren benutten die de Europese Unie ons biedt, de schaalvoordelen die wij hebben, zodat er eindelijk echt gespecialiseerde hulp kan zijn bij zeldzame ziektes. Die mogelijkheid hebben wij natuurlijk al jaren, maar wij kunnen die nu ook echt benutten en wij moeten die kans grijpen.

Ter afronding, vorige week was er ook een bijeenkomst in dit Huis waar Dagmar Berend de gastvrouw was en waar het *European Patient Forum* zijn manifest presenteerde. Ik ben blij dat de patiënten ook met de vuist op de deur roffelen, want we hebben juist de input van de patiënten nodig. Wij gaan nu democratisch beslissen waar de juristen al een voorzet hebben gegeven. Nu echter nemen wij de beslissing waar die echt thuis hoort, namelijk bij de volksvertegenwoordigers.

Ryszard Czarnecki, namens de UEN-Fractie. – (PL) Mijnheer de Voorzitter, toen we tijdens de vorige zitting over de twee eerdere wetsvoorstellen spraken, hebben we helaas niet de gelegenheid gehad om ook over dit specifieke onderwerp te spreken. Maar zoals de titel luidt van een Amerikaanse film: *Better late than never*. Het Europees Parlement heeft tegenover de Commissie erg op dit thema gehamerd en we zijn dan ook tevreden dat de Commissievoorstellen echt de richting op gaan die door ons is aangegeven.

De gezondheidszorg is bij uitstek een sector waarin absoluut behoefte is aan een Europa zonder grenzen. Als we dat kunnen toezeggen aan de burgers van onze lidstaten, tonen we echte daadkracht ten behoeve van de Europese belastingbetalers en kiezers. De gemiddelde Pool, Hongaar, Cyprioot, Engelsman of Italiaan is namelijk niet zozeer geïnteresseerd in het Verdrag van Lissabon, maar wil vooral weten of hij tijdens een vakantie in het buitenland zorg kan genieten en zelfs of hij speciaal een reis naar het buitenland kan maken om behandeld te worden in een gespecialiseerd ziekenhuis.

Tot slot ben ik van mening dat de vandaag besproken voorstellen de gezondheidszorg voor buitenlanders echt kunnen verbeteren. Ze kunnen echter ook de autoriteit van de Unie vergroten, want die is de afgelopen tijd ondermijnd door ideologische debatten en institutionele oplossingen waar de burger niet om heeft gevraagd.

Jean Lambert, namens de Verts/ALE-Fractie. – (EN) Mijnheer de Voorzitter, ik juich de verklaring die door de Raad is afgelegd over deze richtlijn en haar beperkingen en context zeker ten eerste toe. Als rapporteur van het Parlement over de verbetering van de coördinatie van de sociale zekerheid, en ook als rapporteur over de uitvoeringsverordening, heb ik een heel specifieke belangstelling voor deze zaak omdat de kwestie van de vergoeding – hoe deze wordt gegeven, welke informatie wordt gegeven, de snelheid en methode ervan, enzovoort – binnen de werkingssfeer van die speciale verordening valt. Ik denk dat we, als we praten over zaken als gezondheidszorg voor mensen die elders in de Europese Unie op vakantie zijn, moeten onthouden dat die zaken onder het Europees medisch paspoort en onder de coördinatie van de sociale zekerheid vallen. Dat is duidelijk.

Wat met deze richtlijn wordt beoogd is enkele van de zaken op te pakken die niet noodzakelijkerwijs worden geregeld in die bepaalde verordening, en ik vind dat we zorgvuldig moeten zijn bij het vaststellen van de scheidslijn. De kwestie van toestemming vooraf is natuurlijk een uiterst belangrijke zaak. Ik denk dat we duidelijk moeten vaststellen dat we het niet noodzakelijkerwijs hebben over een absoluut recht van patiënten om zich binnen de Europese Unie te verplaatsen en te laten behandelen op grond van hun nationale stelsels, in die zin dat de nationale stelsels de behandelingen vergoeden. Het is een gekwalificeerd recht en ik denk dat we daar duidelijk over moeten zijn.

Ik denk dat we ook duidelijk moeten uitspreken dat deze richtlijn voorstelt, zoals ik het begrijp, om alleen zorg te vergoeden die krachtens het nationale stelsel beschikbaar is, niet nieuwe of andere behandelingen. Dit is dus opnieuw een kwalificatie van het recht waarover we in het kader van deze specifieke richtlijn spreken.

Het lijkt geen twijfel dat de toestemming vooraf beter beheerd moet worden en dat niet alleen de patiënten maar ook de betrokken administraties moeten begrijpen wat dit begrip inhoudt en hoe het snel moet worden verwerkt in het licht van de medische noodzaak. Dat is het criterium dat het Hof heeft voorgeschreven: medische noodzaak. Administraties moeten zich dus daarop baseren en niet noodzakelijkerwijs op hun eigen kostenstructuur.

Er is veel in deze richtlijn dat wij verwelkomen en ook zaken als optimale werkwijzen, kwaliteitsborging, rechtszekerheid en de verdeling van verantwoordelijkheden zijn belangrijk. Zoals John Bowis heeft gezegd, moeten we ook verdere stappen zetten inzake kwesties als bijvoorbeeld voortgezette zorg of recepten die in het stelsel van één lidstaat niet geldig zijn. Maar we moeten ook voorzichtig zijn – en dat geldt voor de uitvoeringsverordening van 883 evenzeer als voor deze – en voorkomen dat we patiënten helpen winst te maken door verschillende stelsels tegen elkaar uit te spelen. Ik denk niet dat stelsels van gezondheidszorg daar enig voordeel van hebben.

Ik wil namens mijn fractie duidelijk stellen dat een toename van de grensoverschrijdende medische zorg geen doel op zich is. Mevrouw Roth-Behrendt heeft gezegd dat de meeste patiënten thuis willen worden behandeld en daar goed en snel geholpen willen worden en dat dus een toename van de zorg, zoals ik zeg, geen doel is. Er worden veel conclusies getrokken over de gevolgen van het streven naar een toename van de grensoverschrijdende zorg, gevolgen waarvoor we mijns inziens beducht moeten zijn. Ik ben blij dat dit debat die beduchtheid heeft weerspiegeld.

Er zijn mensen die aanvoeren dat hiermee concurrentie wordt geïntroduceerd, dat hierdoor de nationale niveaus omhoog zullen gaan en dat we de markt zelfs moeten openstellen met de bedoeling de grensoverschrijdende gezondheidszorg aan te moedigen. Dit Parlement heeft zijn standpunt echter heel duidelijk gemaakt: gezondheidszorg is geen dienst zoals een autoverzekering. Zorg speelt een heel speciale rol en de afnemers zijn niet simpelweg consumenten, maar potentieel kwetsbare mensen die hulp nodig hebben.

Velen van hen die zeggen dat een toename van de grensoverschrijdende gezondheidszorg een goede zaak is, stellen ons tegelijkertijd gerust met de verzekering dat het maar om 2-3 procent gaat. Ik wil wel eens weten wat de schattingen voor de toekomst zijn en wat de gevolgen daarvan zijn voor de 98 procent van de mensen die niet de grens overgaan en dat op dit ogenblik niet willen.

Roberto Musacchio, *namens de GUE/NGL-fractie*. - (IT) Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, het spijt me dat ik niet zo optimistisch kan zijn als mijn collega's. Ik blijf ervan overtuigd dat deze richtlijn niet ten goede komt van de volksgezondheid maar van de zakenwereld. Voor mij is dit een soort Bolkesteinrichtlijn voor de gezondheidszorg.

De kwestie die centraal moet staan voor Europa, is dat iedere burger het recht wordt gegarandeerd om zo goed mogelijk behandeld te worden in eigen land. Het zou anders wel eens kunnen dat dit onaantastbare recht van mensen om zich waar dan ook te laten behandelen, het feit maskeert dat ze in eigen land niet terecht kunnen - iets wat we niet als een subsidiariteitskwestie kunnen afdoen. Het maskeert tevens de belangen van degenen die graag speculeren op financieel gewin in de gezondheidszorg, waarbij de kassen van de verzekeringsmaatschappijen worden gespekt, terwijl de burgers en de Europese gezondheidszorg met groeiende kosten worden geconfronteerd.

Ik vind deze richtlijn verkeerd, omdat niet gekeken wordt naar harmonisatie, naar het universele karakter van de zorg waar Europa borg voor moet staan. Aan deze richtlijn ligt niet het idee ten grondslag dat gezondheid een recht is waar de overheid voor moet instaan. Zo'n recht mag niet afhangen van de financiële draagkracht om particuliere verzekeringen af te sluiten. De vakbonden houden hier terecht hun hart voor vast en dat geldt ook voor ons.

Derek Roland Clark, *namens de IND/DEM-Fractie*. - (EN) Mijnheer de Voorzitter, het centrale punt in dit pakket - op reis gaan voor poliklinische behandeling buiten de staat van herkomst - is de vergoeding door het land van herkomst die beperkt blijft tot het bedrag dat de behandeling daar zou hebben gekost. Er zijn dus voordelen verbonden aan een gang naar een land waar de behandeling goedkoper is, mits die ook beter is. Gezondheidstoeristen zullen het verschil moeten achterhalen tussen de kosten op de plaats van behandeling en de basisvergoeding in het land van herkomst. Inderdaad, de reiskosten worden vergoed, uiteindelijk ook door het land van herkomst, maar op het prijsniveau van het land van herkomst zelf, zodat de gezondheidstoerist op zoek kan naar een extra vergoeding voor zijn behandeling en waarschijnlijk een overschot aan reiskostenvergoeding. De armste patiënten kunnen zich dat niet veroorloven en blijven opgescheept met de slechtste behandeling. De rijken kunnen het wel, maar kiezen waarschijnlijk sowieso voor particuliere zorg. Wat wachtlijsten betreft: als de gezondheidszorg in een land slecht en duur is, zal het geen last hebben van gezondheidstoeristen, maar waar de zorg goedkoop en goed is kan het stelsel al gauw overbelast raken. Zo ontstaat dus een tweedeling in de gezondheidszorg. Is dat wat men noemt een onbedoeld gevolg?

Luca Romagnoli (NI). - (IT) Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, in Europa laten vier op de honderd burgers zich behandelen in buitenlandse ziekenhuizen. Naar mijn gevoel duidt het zorgtoerisme op een plaatselijk slecht functionerende gezondheidszorg, op een tekortschietende dienstverlening. Voor de Italianen die zich in het buitenland laten behandelen geeft het nationale zorgstelsel ongeveer 40 miljoen euro per jaar uit, naast natuurlijk wat door particuliere verzekeringen wordt gedekt.

Wat zijn de redenen daarvoor? Uiteraard de ellenlange wachttijden voordat je in aanmerking komt voor behandeling! In Italië bijvoorbeeld is er een wachttijd van 300 dagen voor een prostaatoperatie, en voor een scan is de wachttijd meer dan een maand. De tweede reden is natuurlijk dat men zorg vraagt die in Italië

tegen betaling is en in andere landen niet, zoals tandheelkundige zorg of plastische chirurgie. Een derde reden om naar het buitenland te gaan – en hiervoor vraag ik ieders aandacht – is dat men gebruik maakt van technieken die in eigen land geheel of gedeeltelijk verboden zijn, zoals kunstmatige bevruchting, of technieken die absoluut illegaal zijn, zoals het kopen van organen van levende mensen. India is hiervan een droevig voorbeeld, maar pijnlijke voorbeelden hebben wij wellicht ook gehad in een paar lidstaten toen die nog niet tot de Unie waren toegetreden.

Dus, het zorgtoerisme is in eerste instantie te danken aan de kwaliteit en de lage kosten van de zorg die in een ander land wordt aangeboden. Toch zou de Unie volgens mij in veel gevallen wat meer controle kunnen uitoefenen op de verleende diensten, om de consumenten te beschermen en gelijke mededingingsvoorwaarden te garanderen. Vaak wordt een bepaalde behandeling, ook in pas toegetreden landen, aangeboden in een combinatie van openbare en particuliere zorg. In dit opzicht vraag ik, mevrouw Vassiliou, afgezien van de beginselen die u hebt aangehaald, om toezicht te houden op de naleving van de bestaande voorschriften inzake het gebruik van bepaalde grondstoffen, EG-merken, conformiteitsdocumenten, want het gezondheidsgehalte van medische apparatuur en behandelingen moet worden gewaarborgd. Laten we niet vergeten dat er altijd wel iemand is...

(Spreker wordt door de Voorzitter onderbroken)

Charlotte Cederschiöld (PPE-DE). - (SV) Mijnheer de Voorzitter, mevrouw de commissaris, mijnheer de minister, nu hebben wij als europarlementariërs de kans te laten zien dat wij echte europarlementariërs zijn. Dat wij staan voor het Verdrag en de rechten die het ons verleent. Dat wij wetten maken met het beste voor de patiënten voor ogen en niet om het protectionisme te beschermen en ondersteunen dat soms in het debat doorklinkt. Dat wij overtuigd zijn van de meerwaarde van samenwerking om onze patiënten waar dan ook de best mogelijke zorg te verlenen.

Het voorstel van commissaris Vassiliou is een goed uitgangspunt en verdient lof. Wij moeten haar lijn voortzetten en ervoor zorgen dat er geen onnodige bureaucratische hindernissen worden opgeworpen. Dat betekent dus dat de lidstaten niet het recht hebben het vrij verkeer zonder reden te belemmeren. Alleen in uitzonderingsgevallen mogen er eisen worden gesteld aan toestemming vooraf - als die in de lijst van de Commissie worden gespecificeerd of als het risico bestaat op een massale vlucht van patiënten, wat de gezondheidszorg kan ondermijnen. Met het oog op de weinige patiënten die kiezen voor zorg in het buitenland is het zeer onwaarschijnlijk dat dit zal gebeuren. Het uitgangspunt is dus: geen toestemming vooraf. Al het andere is in strijd met het Verdrag.

De volgende fase in het werk om voorwaarden voor de best mogelijke zorg te scheppen, is de juiste tenuitvoerlegging van de richtlijn. Zieke mensen moeten niet naar de rechter hoeven stappen om hun recht te krijgen en om ongerechtvaardigde eisen aan toestemming vooraf ongedaan te maken. Het Hof van Justitie zal zich voor het vrij verkeer uitspreken, maar wat kost het wel niet aan geld en gezondheid van patiënten die telkens weer hun recht moeten halen! Ik hoop echt dat ons dat bespaard blijft en ik roep mijn collega's en het voorzitterschap op ons te helpen. Ik ben er heilig van overtuigd dat onze commissaris ons zal helpen.

Bernadette Vergnaud (PSE). - (FR) Mijnheer de Voorzitter, mevrouw de minister, mevrouw de commissaris, waarde collega's, inhakend op het initiatiefverslag over gezondheidsdiensten dat het Parlement op 23 mei 2007 heeft aangenomen, legt de Commissie ons vandaag als onderdeel van het sociaal pakket een ontwerprichtlijn voor die uitsluitend is gericht op rechten van patiënten op grensoverschrijdende gezondheidszorg.

Ik kan alleen maar zeggen dat ik het gebrek aan ambitie van deze tekst uitermate betreurt. Hierin wordt geen rekening gehouden met de talrijke interne uitdagingen die moeten worden aangepakt als men de toenemende ongelijkheden op gezondheidsgebied - vergrijzing, sociale ongelijkheden, ruimtelijke segregatie en medische demografieproblemen - wil bestrijden. De Raad en het Parlement mogen bij een voor de Europese burgers zo belangrijk vraagstuk geen genoegen nemen met een eenvoudige codificatie van de arresten van het Hof van Justitie. Wij moeten een evenwicht zien te bewerkstelligen waarmee enerzijds het recht van patiënten - die geen eenvoudige consumenten zijn - op grensoverschrijdende gezondheidszorg wordt gegarandeerd en anderzijds de gelijke toegang tot door de ziekteverzekering gedekte gezondheidszorg van goede kwaliteit wordt beschermd. Daarmee zal dan tegelijkertijd, met inachtneming van het subsidiariteitsbeginsel, ook de sociale en territoriale samenhang worden gewaarborgd. Er is een onrustbarende grijze zone met betrekking tot een aantal definities, zoals voorafgaande toestemming of het begrip 'ziekenhuiszorg'. Hier moet een en ander worden verduidelijkt om te voorkomen dat de deur wordt geopend voor discriminatie, waardoor op

Europees grondgebied een gezondheidssysteem met twee snelheden zou ontstaan, terwijl juist de meerwaarde van Europa zou moeten worden beklemtoond.

Gezondheid heeft geen prijs maar wel kosten. In de richtlijn wordt - terecht - enerzijds het subsidiariteitsbeginsel bekrachtigd en anderzijds gewezen op de noodzaak van versterkte samenwerking met het oog op de mutualisering van de netwerken van medisch onderzoek of de informatiecentra voor patiënten.

Het debat begint, en het moet een diepgaand en vruchtbaar debat worden, een debat dat niet hals over kop gevoerd mag worden en waarbij alle belanghebbenden moeten worden betrokken. Het doel is immers een echt Europees sociaal model op te bouwen.

Elizabeth Lynne (ALDE). – (EN) Mijnheer de Voorzitter, waarom zou een patiënt zijn gezichtsvermogen moeten verliezen in afwachting van een staaroperatie in bijvoorbeeld het Verenigd Koninkrijk, wanneer die operatie kan worden uitgevoerd in een andere lidstaat? En waarom zou iemand die pijn lijdt en wacht op een heupoperatie niet kunnen profiteren van het ontbreken van wachtlijsten in sommige lidstaten, waar de kosten soms lager zijn dan in het land van herkomst? En waarom moeten sommige hartpatiënten maanden op een dotteroperatie wachten wanneer dat eigenlijk niet nodig is?

Als een klinisch medicus een behandeling adviseert die niet in het eigen land kan worden verzorgd, hebben we een wettelijk kader nodig dat garandeert dat we die behandeling elders kunnen ondergaan. Maar al te vaak zijn het de armste mensen die worden geconfronteerd met discriminatie en ongelijkheid bij de toegang tot de gezondheidszorg. Daarom moeten we ervoor zorgen dat lidstaten toestemming voor behandeling in het buitenland kunnen geven vóór die behandeling. We mogen grensoverschrijdende medische zorg niet beperken tot hen die zich die zorg kunnen veroorloven.

Evenzeer geldt dat deze nieuwe richtlijn niet het zorgniveau mag aantasten voor mensen die ervoor kiezen om in eigen land te blijven. Ook moeten we waarborgen dat de rechten en de veiligheid van patiënten vooropstaan. Daarom is het van vitaal belang dat er een mechanisme wordt ontwikkeld voor de uitwisseling van patiëntendossiers tussen het land van herkomst van patiënten en het land waar zij worden behandeld.

Afgezien daarvan moeten we een stelsel van vergoedingen ontwikkelen voor patiënten die vermijdbare schade lijden tijdens de behandeling in een ander EU-land. En ten aanzien van de uitwisseling van optimale werkmethoden verwelkom ik artikel 15 van de ontwerp-richtlijn, waarin wordt gepleit voor een stelsel van Europese referentienetwerken. Deze kenniscentra kunnen een bruikbare vorm bieden om kennis, opleidingen en informatie te delen. Al te vaak zoeken we naar richtlijnen voor ziekenhuisinfecties of kankeronderzoek terwijl de antwoorden voor het oprapen liggen. Het wordt tijd dat we doeltreffender van elkaar beginnen te leren.

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Mijnheer de Voorzitter, op het vlak van de gezondheidszorg staan we op dit moment voor een aantal belangrijke uitdagingen. Zo moeten we de gezondheid van ouderen verbeteren, ons voorbereiden op de behandeling van geriatrische ziekten in verband met de vergrijzing, algemene toegang tot fatsoenlijke gezondheidszorg garanderen en zorgen voor financieel stabiele nationale zorgstelsels. Speciale aandacht verdient de toegang tot gezondheidszorg voor gehandicapten, kinderen, ouderen en arme gezinnen. Daarnaast moeten ook de patiëntenrechten in de grensoverschrijdende gezondheidszorg worden gegarandeerd en moeten we zorgen voor grensoverschrijdende interoperabiliteit van elektronische medische dossiers, waarbij persoonsgegevens echter moeten worden beschermd. Voorts moeten we goede arbeidsvoorwaarden bieden aan degenen die in de gezondheidssector werkzaam zijn.

In het sociale pakket worden concrete voorstellen gedaan om deze uitdagingen het hoofd te bieden. Zo wordt voorgesteld om een mededeling op te stellen over de behoeften die de vergrijzing met zich meebrengt, of een groenboek over de werknemers binnen de gezondheidssector. We mogen dus hopen dat de daad bij het woord wordt gevoegd. Ik stel met tevredenheid vast dat er veel aandacht is uitgegaan naar de problemen van de grensoverschrijdende gezondheidszorg, ten tijde van voortdurend toenemende migratie.

(Spreker wordt door de Voorzitter onderbroken)

Eva-Britt Svensson (GUE/NGL). – (SV) Mijnheer de Voorzitter, de richtlijn betekent meer macht voor de Europese Unie op het gebied van gezondheidszorg en ik ben er tegen dat deze sector onderworpen wordt aan EU-wetgeving. Gezondheidszorg moet onder de nationale bevoegdheid blijven vallen. Het idee dat patiënten aan een soort gezondheidstoerisme kunnen gaan doen is een onjuiste prioriteitstelling binnen het kader van onze gemeenschappelijke middelen voor gezondheidszorg. Het nieuwe grondbeginsel dat wij

zonder toestemming vooraf het recht moeten hebben op zorg in een ander EU-land biedt mogelijkheden voor jonge, relatief gezonde personen met talenkennis en brengt het risico met zich mee dat er minder middelen beschikbaar komen voor degenen met meer behoefte aan zorg, zoals onze ouderen en personen met beperkingen. Natuurlijk moet iedereen het recht op zorg hebben als men ziek wordt in een ander EU-land, maar dat recht hebben wij al en daarvoor is geen nieuwe EU-wetgeving nodig. Gezondheidszorg blijft een terrein voor nationaal beleid.

Hanne Dahl (IND/DEM). - (DA) Mijnheer de Voorzitter, wij willen allemaal de snelste en beste behandeling als we ernstig ziek worden, maar ik wil geen Amerikaans model, waar de bemiddelde burgers de beste behandeling krijgen en de zwakken in de samenleving een tweederangsbehandeling – als ze geluk hebben. Als ze geen geluk hebben, krijgen ze helemaal geen hulp. Daarom moeten we enkele fundamentele beginselen vastleggen. Iedereen moet vrije en gelijke toegang tot gezondheidsvoorzieningen hebben, en iedereen moet op zijn of haar beurt en naar zijn of haar behoefte worden behandeld. Dat wil zeggen dat een overheidsinstantie een beoordeling moet uitvoeren om te verzekeren dat een medicus vaststelt wie er aan de beurt is en wat zijn of haar behoeften zijn. De ziekste patiënt moet het eerst worden behandeld, niet de rijkste. In termen van vrije en gelijke toegang tot gezondheidsvoorzieningen zal het een stap vooruit zijn als de overheidssteun voor behandelingen in particuliere ziekenhuizen en de belastingaftrek voor een particuliere ziektekostenverzekering eens goed worden doorgelicht. De wetgeving van de EU moet niet worden ingericht volgens een ideologie die gebaseerd is op de interne markt, maar moet gericht zijn op een flexibel systeem in Europa, waar de minimumrechten op behandeling voor alle burgers worden gegarandeerd.

Irena Belohorská (NI). – (SK) Met de richtlijn over de toepassing van patiëntenrechten bij grensoverschrijdende gezondheidszorg wordt beoogd een acuut probleem op te lossen.

Dit probleem behelst het conflict tussen de subsidiariteit van gezondheidszorgsystemen en de rechten van EU-burgers op vrij verkeer, evenals hun fundamenteel mensenrecht op toegang tot gezondheidsdiensten. Vrij verkeer is het recht van iedere burger die woonachtig is in een lidstaat en wiens gezondheid zich met hem of haar verplaatst. Indien deze burger zich niet kan wenden tot gezondheidsdiensten zou hij of zij ernstig gehinderd worden in het principe van vrij verkeer. Volledige gelijkwaardigheid van diensten is onmogelijk gezien de verschillende belastingen die in ieder afzonderlijk land betaald worden voor gezondheidsdiensten, evenals uiteenlopende bedragen voor behandeling in afzonderlijke landen.

Ondanks dat veel politici zich zorgen maken over de opkomst van het gezondheidstoerisme, met name vanuit het oosten, zijn hun angsten ongegrond. Het is voor een patiënt zeer belangrijk om dicht bij zijn of haar familie te zijn en om niet tegen een taalbarrière aan te lopen. De patiënt-dokterrelatie luistert nauw. Het succes van de behandeling hangt deels af van het vertrouwen dat de patiënt in de dokter of de zorginstantie heeft. De bereidwilligheid van een patiënt om naar het buitenland te reizen voor behandeling, hangt af van de ernst van de ziekte. Wanneer er sprake is van een levensreddende behandeling of de behandeling van een ernstige ziekte, doen verdere belemmeringen er niet toe.

Ik vind dat deze kwesties beter door het Europees Parlement dan door het Europees Hof van Justitie kunnen worden behandeld. Het is een treurig feit dat, ondanks dat wij de vertegenwoordigers zijn van de burgers, wij het moeilijker hebben met het nemen van beslissingen dan het Europees Hof van Justitie dat, in alle gevallen tot dusver, tot de conclusie kwam dat de patiënt gelijk had.

Ten slotte wil ik graag nog één ding zeggen. Veel van mijn collega's spreken over de rijken en de armen. Voor mij, als dokter, bestaat alleen de patiënt. Het maakt mij niet uit of hij of zij een Ford bezit of dakloos is.

Ria Oomen-Ruijten (PPE-DE). - Voorzitter, mag ik allereerst zeggen dat het mij enorm deugd doet dat onze oud-collega, mevrouw Roselyn Bachelot, vandaag hier is en eens te meer toont dat de Europese burger centraal staat. Want dat staat hij in deze wetgeving. Hetzelfde zou ik ook als compliment willen zeggen aan mevrouw de commissaris, die ervoor gezorgd heeft dat dit heel moeilijke stuk wetgeving er in elk geval komt.

Wij doen, als Europees Parlement, als Europese Commissie, als Raad, met deze wetgeving echt iets voor mensen. Deze richtlijn biedt namelijk een wettelijke ondersteuning van de mobiliteit en tegelijk biedt zij een wettelijke ondersteuning van de initiatieven die er nu al zijn voor grensoverschrijdende zorg.

Als ik deze richtlijn echter vergelijk met de vorige exemplaren, de tegengehouden versies, dan constateer ik dat de focus nu meer op de patiëntenmobiliteit ligt en minder op de gezondheidsdiensten, en dat is om lidstaten tevreden te stellen. Ik wil daar een kritische opmerking bij maken. Grensregio's die al een aantal goede initiatieven over grensoverschrijdende zorg hebben genomen - ik noem bijvoorbeeld het samenwerkingsverband tussen de Universitätsklinikum Aachen en het Academisch Ziekenhuis Maastricht

in mijn eigen regio, de provincie Limburg, die in die Euregio Maas-Rijn ook dolgraag proefregio zou zijn - worden, doordat niet meer op de diensten zelf wordt gefocust, veel te veel afhankelijk van de mobiliteit alleen en dus ook van de willekeur van verzekeraars of de wil of onwil van nationale overheden. Wij moeten nog eens goed naar artikel 13 kijken om te bepalen hoe wij regio's veel meer kunnen laten samenwerken. En bij deze gelegenheid wil ik ook zeggen, mevrouw de commissaris, dat wij in de Euregio Maas-Rijn graag proefregio willen zijn.

Ten tweede, de betrokkenheid van de patiënten bij het opstellen van de nationale coördinatiepunten. Mevrouw Schmidt in Duitsland heeft daar een goed initiatief voor genomen en wij moeten nagaan hoe wij dat meer kunnen integreren.

Een ander punt is de lijst 'intramuraal ambulant', die bedoeld is om bepaalde verrichtingen van deze richtlijn uitgesloten te krijgen. Ook daar moet goed naar gekeken worden, want het kan niet zo zijn dat samenwerkingsverbanden zoals ik die net heb genoemd, straks door het té strikt interpreteren van die lijst nu niet meer mogen meedoen. Het is namelijk van groot belang te weten dat door goede samenwerking topklinische voorzieningen niet duurder, maar gewoon goedkoper worden en beter beschikbaar zijn voor de mensen. Daar doen wij het immers voor.

Anne Van Lancker (PSE). - Voorzitter, mevrouw de commissaris, mevrouw de minister, Europa heeft als belangrijke taak de lidstaten te helpen om aan alle burgers toegang te verzekeren tot kwaliteitsvolle en betaalbare gezondheidszorg, dichtbij huis waar mogelijk, maar indien nodig ook in het buitenland. Daarom, mevrouw de commissaris, ben ik u ten zeerste dankbaar voor uw initiatief, dat ongetwijfeld heel veel positieve aspecten heeft met name op het gebied van het garanderen van kwaliteit en veiligheid, informatie aan de patiënt, meer Europese samenwerking, e-gezondheid, referentiecentra en dergelijke.

Ik ben het ook eens met u, mevrouw de minister, als u zegt dat het niet goed is patiëntenmobiliteit over te laten aan het Hof van Justitie, maar dat wetgeving hier echt op zijn plaats is. Ik deel ook de bedenking van collega's Bowis en Lambrecht dat wij misschien nog eens goed moeten nadenken over een beter evenwicht op het gebied van voorafgaande toestemming voor patiëntenmobiliteit, want die voorafgaande toestemming is een belangrijk instrument van sturing en planning van de lidstaten.

Er blijven ook nog een aantal vragen openstaan, mevrouw de commissaris, over de tarieven die gehanteerd kunnen worden, over mechanismen die zouden moeten vermijden dat patiëntenmobiliteit leidt tot wachtlijsten in bepaalde landen. Maar ik ben er zeker van, collega's, dat dit bedenkingen en vragen zijn die wij allemaal bij de behandeling van deze richtlijn zullen kunnen oplossen.

Nogmaals, mevrouw de commissaris, dank voor uw initiatief. Mevrouw de minister, wij kijken uit naar de samenwerking.

Marian Harkin (ALDE). – (EN) Mijnheer de Voorzitter, begin dit jaar heb ik een aantal overlegbijeenkomsten in mijn kiesdistrict georganiseerd in het kader van het EU-beleid over sociale zaken en de uitkomsten van deze bijeenkomsten vervolgens ingebracht in het overleg met de Commissie over inventarisatie van de sociale werkelijkheid.

Het werd mij heel duidelijk dat burgers erg geïnteresseerd zijn in een EU die zich meer bezighoudt met sociaal beleid en daartoe behoort zeker ook de mobiliteit van patiënten. De roep om een socialer Europa is zelfs nog versterkt tijdens de campagne voor het Verdrag van Lissabon. Deze reactie van de Commissie gaat weliswaar niet in op alle zorgen van de burgers maar komt op het juiste tijdstip en is een stap in de goede richting.

Ik verwelkom de voorstellen inzake patiëntenmobiliteit zeker, maar ben het met sommige eerdere sprekers eens dat er nog erg veel zaken moeten worden opgehelderd – in het bijzonder de kwestie van de toestemming vooraf.

Toch moet het uiteindelijk zo zijn dat elke beleidsmaatregel draait om de patiënten, die geen zorgen moeten hebben over kosten, veiligheid of kwaliteit.

Intussen dienen patiënten volledig te worden geïnformeerd over hun bestaande rechten, want rechtsonzekerheid werkt altijd in het nadeel van degenen die over weinig persoonlijke middelen beschikken.

Ten slotte heeft het Franse voorzitterschap eerder gewezen op het feit dat sommige mensen teleurgesteld zullen zijn dat de kwestie van de mobiliteit van gezondheidswerkers niet is geregeld. Ik ben een van die mensen. Als we patiënten in het beleid centraal willen stellen, is hun veiligheid de eerste prioriteit en moeten

we dus gestandaardiseerde toelatingsstelsels opzetten voor iedereen die in de EU werkzaam is in de gezondheidszorg.

VOORZITTER: GÉRARD ONESTA

Ondervoorzitter

Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk (UEN). - (PL) Mijnheer de Voorzitter, ik zou er in dit debat op willen wijzen dat het voor de nieuwe lidstaten belangrijk is dat de lidstaten de mogelijkheid behouden om gebruik van gezondheidszorg in het buitenland te beperken. Dit is belangrijk omdat in die landen onvoldoende middelen zijn gereserveerd voor de gezondheidszorg. Ook moeten we voorlopig vasthouden aan het principe dat een patiënt slechts recht heeft op vergoeding van de kosten voor zover dit bedrag de kosten van een zelfde behandeling in eigen land niet overschrijdt. We kunnen dit principe pas loslaten wanneer het verschil in ontwikkelingsniveau tussen de oude en de nieuwe lidstaten aanzienlijk is verminderd.

Tot slot wil ik er nog op wijzen dat de voorgestelde oplossingen, met name de oprichting van Europese referentienetwerken en Europese netwerken voor de evaluatie van medische technologie, de kans bieden om binnen de Europese Unie betere medische normen te introduceren en effectiever gebruik te maken van de middelen in de gezondheidszorg.

Jiří Maštálka (GUE/NGL). - (CS) Waarde collega's, u zult ongetwijfeld weten dat het aankomende Tsjechische voorzitterschap zal plaatsvinden onder het motto "Europa zonder barrières". Ik ben dan ook zeer ingenomen met het feit dat de Commissie in samenwerking met het Europese Hof van Justitie een voorstel heeft weten voor te bereiden waarmee een van de barrières wordt geslecht, namelijk de verstrekking van gezondheidszorg. Het doet mij deugd dat dankzij de onderhandelingen de oplossing van de problematiek naderbij is gekomen voor de burger. Ik zou het als arts zeer op prijs stellen indien de nodige stukken snel zouden worden goedgekeurd, maar aan de andere kant vrees ik dat het om een dusdanig ingewikkelde problematiek gaat dat we zullen moeten handelen naar het oude Romeinse adagio "haast is langzaam". Ik denk dat de volgende punten nu om speciale aandacht vragen: allereerst zijn we het erover eens dat het noodzakelijk is de patiënt die overeenkomstig de uitspraken van het Hof van Justitie recht heeft op gezondheidszorg elders binnen de Europese Unie, de nodige rechtsbescherming te bieden. Ten tweede mag de nieuwe richtlijn de Commissie geen nieuwe bevoegdheden verlenen, aangezien die niet noodzakelijk zijn voor het doel. Ten derde rept de richtlijn onterecht met name over patiëntenverkeer ten behoeve van niet-acute behandelingen. Het ging er juist om te zorgen voor vrij verkeer van gezondheidsdiensten in het algemeen. Verdere discussies over dit onderwerp zijn een kans voor zowel het Tsjechisch voorzitterschap als voor Europa.

Kathy Sinnott (IND/DEM). - (EN) Mijnheer de Voorzitter, ik kijk zowel met instemming als met afgrijzen naar de richtlijn inzake grensoverschrijdende gezondheidszorg.

Ik stem ermee in, omdat ik zo veel mensen ken die verder invalide zijn geraakt en zo veel mensen die gestorven zijn ten gevolge van het lange wachten op behandeling in Ierse openbare ziekenhuizen. Dus de gedachte dat mijn kiezers in staat zullen zijn om hun medisch dossier op te halen en zonder het huidige obstakel van voorafgaande toestemming in het kader van de E112-regeling naar het buitenland te reizen voor een prompte behandeling is geweldig. Ik zal mijn kiezers die in staat zijn om te reizen dat ook zeker aanraden.

Echter, ik ben me er ook van bewust dat dit de problemen binnen het Ierse zorgstelsel alleen maar zal verergeren en ik voel afgrijzen als ik denk aan diegenen die niet kunnen reizen en op dat zorgstelsel moeten vertrouwen.

Gunnar Hökmark (PPE-DE). - (SV) Mijnheer de Voorzitter, deze kwestie gaat over het recht van het individu om gezondheidszorg te zoeken waar goede zorg beschikbaar is. De afgevaardigde van de Confederale Fractie Europees Unitair Links/Noords Groen Links, Eva-Britt Svensson, zei hier eerder vandaag dat dit tot gezondheidszorgtoerisme zal leiden. Ik wil haar zeggen dat als zieke mensen zorg zoeken, dat is omdat zij pijn hebben, lijden, gewond zijn en zorg nodig hebben. Er is geen sprake van toerisme.

Uiteindelijk gaat deze kwestie over de macht van bureaucratie versus het recht van het individu. Het gaat erom of oude grenzen moeten worden gebruikt als hindernis voor mensen die gezondheidszorg zoeken of dat de openheid van het Europa van vandaag gebruikt moet worden als mogelijkheid voor mensen in heel Europa om de best mogelijke gezondheidszorg te krijgen. Het was interessant te horen wat de linkse fractie denkt, maar nu de afgevaardigde van de sociaaldemocraten, Jan Andersson, hier voor mij staat en na mij komt op de sprekerslijst, is het interessant van hem te horen of hij het standpunt van Eva-Britt Svensson deelt dat zieke mensen die zorg in het buitenland willen krijgen, aan gezondheidszorgtoerisme doen. Wil

hij net als zij verschillende soorten hindernissen opwerpen of wilt u, willen de sociaaldemocraten, waarborgen dat wij de grootst mogelijke openheid hebben, waarbij patiënten niet om toestemming van de autoriteiten hoeven vragen om gezondheidszorg te krijgen? Deze vraag, Jan Andersson, gaat over het sociale Europa. Het gaat niet om hoe individuele besluitvormers moeten bepalen wat anderen kunnen doen, maar hoe het individu de beste gezondheidszorg kan krijgen. Het woord is aan u, Jan Andersson.

Jan Andersson (PSE). - (SV) Mijnheer de Voorzitter, mevrouw de commissaris en vooral een warm welkom voor mevrouw Bachelot-Narquin. Wij hebben in het verleden goed samengewerkt en ik hoop dat wij dit ook in de toekomst zullen doen. Welkom in het Parlement! In het kort wil ik tegen de heer Hökmark zeggen dat dit geen binnenlands debat is. Ik relateer mijn standpunten niet aan die van mevrouw Svensson, maar vorm mijn eigen mening.

Ik verwelkom deze richtlijn om verschillende redenen. Wij hebben duidelijkheid op het gebied van wetgeving nodig. Ik denk dat de richtlijn beter is dan het ontwerp dat wij eerder hadden. Er zijn vooral aanzienlijke voordelen voor mensen die in grensregio's wonen, zoals ik. Dit gezegd hebbende wil ik er ook op wijzen dat het belangrijk is de bepalingen te verenigen met de verschillende systemen in Europa wat betreft organisatie, financiering en dergelijke aspecten.

Er is één aspect waar wij vooral de aandacht op moeten vestigen en dat is gelijke behandeling. Wij weten dat er prioriteiten zijn in de gezondheidszorg, maar het is van belang dat mensen gelijk worden behandeld en dat er niemand voorrang krijgt vanwege zijn financiële middelen. Het is belangrijk dat wij deze twee zaken bij grensoverschrijdende zorg kunnen combineren. De kwestie van toestemming vooraf is ook belangrijk en daar moeten wij meer over debatteren. De grens die in de richtlijn wordt gesteld is niet goed. Zorg in het ziekenhuis, zorg buiten het ziekenhuis: dit verschilt enorm van land tot land en verandert in de loop van de tijd. Wij moeten andere criteria vinden. Ik kijk uit naar samenwerking. In onze commissie zullen wij ons bezighouden met de financiering van socialezekerheidssystemen, wat een onderdeel is van deze samenwerking. Ik kijk uit naar de samenwerking op dit gebied met de andere commissies.

Anneli Jäätteenmäki (ALDE). - (FI) Mijnheer de Voorzitter, het belangrijkste voor patiënten is het krijgen van goede, veilige en goedkope zorg, en meestal willen zij hun zorg zo dicht mogelijk bij huis krijgen. Met andere woorden, de nationale gezondheidszorg moet op adequate wijze worden verleend.

Het onderhavige voorstel van de Commissie moet echter worden verwelkomd. Het is belangrijk dat het mogelijk is ook in een ander land zorg te krijgen. Dat waarborgt meer keuzevrijheid, betere richtsnoeren en voorlichting en meer duidelijkheid in kwesties van veiligheid en verantwoordelijkheid. Voor patiënten is dit dus een goede zaak.

Voor de lidstaten is de kwestie iets ingewikkelder, omdat de richtlijn pas goed kan functioneren als de elektronische systemen van sociale zekerheid en gezondheidszorg op elkaar zijn afgestemd. Wij weten dat zij dat vandaag de dag niet zijn en dat de tenuitvoerlegging van deze richtlijn veel van de lidstaten zal eisen. Wij moeten ervoor zorgen dat wanneer de richtlijn is aangenomen, zij ook zodanig functioneert dat patiëntengegevens van het ene systeem op het andere kunnen worden overgedragen en dat gegevensbescherming en de veiligheid van de patiënt worden gewaarborgd. De patiënt is het belangrijkste.

Søren Bo Søndergaard (GUE/NGL). - (DA) Mijnheer de Voorzitter, de weg naar de hel is geplaveid met goede voornemens, en men hoeft geen professor te zijn om te zien wat het resultaat van dit voorstel in zijn huidige vorm wordt. Aan de ene kant een *A-team*, bestaande uit de welgestelde en goed opgeleide burgers, met de juiste connecties – in grote lijnen iedereen die in deze zaal zit. Wij kunnen zo nodig de wachtlijst in ons thuisland passeren en de beste experts in de EU zoeken, want wij hebben de middelen voor de behandeling en wij kunnen de reiskosten en andere extra uitgaven betalen. Aan de andere kant zijn er de armen en de achtergestelden. Die moeten achter in de rij gaan staan, en als ze eindelijk aan de beurt zijn, krijgen ze de behandeling die wij rijken niet wilden hebben. Bij officiële gelegenheden presenteert de EU zich als een alternatief voor de Verenigde Staten, maar het punt is dat de EU steeds meer op de Verenigde Staten gaat lijken – ook op gezondheidsgebied. In onze fractie steunen we vrije en gelijke toegang tot noodzakelijke behandelingen. Daarom zeggen wij nee tegen dit voorstel.

Alojz Peterle (PPE-DE). - (SL) Het sociale klimaat van Europa is veranderd. We staan voor nieuwe uitdagingen die een modernisering van het Europees sociaal model vereisen. De gezondheidszorg binnen Europa verandert ook. Het aantal succesvolle behandelingen van bepaalde ziektes neemt toe, evenals de uitgaven voor de huidige gezondheidszorgsystemen. Burgers lopen echter tegen enorme verschillen aan in de kwaliteit van gezondheidszorg, zowel tussen als binnen de lidstaten. In het aantal mensen dat kanker overleeft, bestaat een verschil van wel 10 procent tussen de lidstaten.

Ik moedig het voornemen van de Europese Commissie aan om het vraagstuk van de gezondheidszorg binnen het kader van een hernieuwde sociale agenda nader te bekijken. Tegelijkertijd betreur ik echter dat de toegenomen aandacht voor de aan gezondheid gerelateerde rechten van de burgers slechts tot stand is gekomen door een uitspraak van het Hof van Justitie. Ik ben zelf een van die mensen die kanker heeft overwonnen en heb gevallen meegemaakt waarin patiënten in het ene land te horen kregen 'we kunnen helaas niets meer voor u doen' en effectieve zorg kregen in een ander land.

Vrij verkeer betekent de mogelijkheid hebben om te kiezen. Keuzemogelijkheid leidt tot grotere concurrentie en derhalve tot hogere kwaliteit en mogelijk ook tot lagere kosten. Ik ben ervan overtuigd dat de richtlijn voor patiëntenmobiliteit Europa goed zal doen en veel positieve gevolgen zal hebben. Ons gezamenlijk doel is gezondheid voor iedereen. De richtlijn voor grensoverschrijdende gezondheidszorg zal ongetwijfeld tot een grotere verbondenheid leiden tussen burgers, die niet zo zeer geïnteresseerd zijn in debatten over bevoegdheden, dan wel in de kortste weg – uiteraard goed aangegeven – naar gezondheid.

Het meest succesvolle Europese beleid is beleid dat burgers in hun portemonnee voelen, zoals bij de roaming-richtlijn. De richtlijn voor grensoverschrijdende gezondheidszorg zal niet direct merkbaar zijn in hun portemonnee, althans niet in eerste instantie, maar ze zullen meer keuze hebben voor hetzelfde geld. En dat is geen slecht gevoel, zeker niet als het om gezondheid gaat.

Evelyne Gebhardt (PSE). – (DE) Mijnheer de Voorzitter, mevrouw de minister, mevrouw de commissaris, wanneer we het hebben over een sociaal Europa, moeten we altijd de mensen en hun zorgen op de voorgrond plaatsen. Op de voorgrond plaatsen wil zeggen dat we een topprioriteit moeten hebben, namelijk dat het gezondheidssysteem ter plaatse de best mogelijke zorg moet bieden aan de mensen. Dat is prioriteit nummer één. Dat is de maatstaf die aan onze benadering van deze richtlijn ten grondslag moet liggen.

Er zijn echter veel andere overwegingen waarvoor we natuurlijk ook andere oplossingen nodig hebben, bijvoorbeeld omdat mensen reizen of in andere landen werken of omdat ze een zeldzame ziekte hebben of omdat ze in een ander land een betere behandeling zullen krijgen. Dit betekent dat we de mobiliteitsobstakels in deze gevallen uit de weg moeten ruimen en ervoor moeten zorgen dat rechtszekerheid wordt gecreëerd. Dat is de tweede prioriteit.

De derde prioriteit is dat we niet mogen vergeten dat de gezondheidszorg in de lidstaten volgens de Europese verdragen een zaak is van de lidstaten, en dat moeten we respecteren. Met andere woorden, de organisatie en financiering van gezondheidssystemen behoren tot de verantwoordelijkheid van de lidstaten, en onze wetgeving kan hier niets aan veranderen. Het is geen optie, we kunnen het niet doen, en we zijn het niet van plan, tenzij we ergens in de toekomst met elkaar zouden kunnen afspreken dat we een gemeenschappelijk gezondheidsbeleid gaan opzetten. Dat zou het ideale scenario zijn, maar ik ben bang dat we nog lang niet zo ver zijn om deze stap te zetten.

Othmar Karas (PPE-DE). – (DE) Mijnheer de Voorzitter, mevrouw de commissaris, dames en heren, wij en de burgers van Europa zijn blij dat we eindelijk kunnen beginnen met de parlementaire discussie over dit voorstel.

Ik betreur dat de dreigingen van de PSE-Fractie aan het adres van de Commissie afgelopen december hebben geleid tot een impasse van enkele maanden. Het voorstel is goed en levert een meerwaarde op voor de burgers van Europa. Wij willen dat de politiek grensoverschrijdende rechtszekerheid creëert, zodat burgers niet langer naar het Hof van Justitie hoeven te stappen om op te komen voor hun fundamentele recht op persoonlijke bewegingsvrijheid.

We discussiëren over een richtlijn over patiëntenmobiliteit, niet over gezondheidszorg. De hoofdverantwoordelijkheid voor de gegarandeerde verlening, de kwaliteit en de financiering van de gezondheidszorg blijft bij de lidstaten. We weten echter dat we meer samenwerking tussen de lidstaten nodig hebben op het gebied van de gezondheidszorg en meer grensoverschrijdende Europese inbreng op het gebied van onderzoek, op het belangrijkste terrein – de ziekenhuizen – en aan de verzorgende kant.

Deze kwestie gaat om de bewegingsvrijheid van patiënten. We vragen niet of we de stelsels voor de gezondheidszorg en de hoge kwaliteit van de gezondheidsdiensten kunnen organiseren zonder ongewenste neveneffecten, we vragen op welke manier we dit kunnen doen. We bewegen ons in een gebied tussen vier polen: patiëntenrechten, bescherming van de stelsels voor de gezondheidszorg, bescherming van de ziekteverzekeringen en kwaliteitsbewaking met betrekking tot gezondheidsdiensten, betrouwbaarheid van financiering en rechtszekerheid.

Patiënten hebben een legitiem belang om uit te zoeken wat de beste gezondheidsdienst lijkt te zijn. Om dit voor hen mogelijk te maken, hebben we een rechtskader en rechtszekerheid nodig. Anderzijds wil het merendeel van de bevolking dat gezondheidsdiensten zo dicht mogelijk bij hen in de buurt zijn. We hebben te maken met het probleem van de financiering van de gezondheidszorg in de lidstaten. Meer mobiliteit tegen dezelfde kosten is dan ook de juiste weg. We hebben de kwestie van de kwaliteitsbewaking met betrekking tot de gezondheidsdiensten. Ook op dit punt zouden we het debat moeten aanzwengelen over Europese minimumstandaarden.

Mia De Vits (PSE). - Voorzitter, mevrouw de commissaris, ik vind het belangrijk, zoals andere collega's, dat het voorstel er eindelijk is. Het beantwoordt aan een noodzaak, aan een realiteit op het terrein en wij kunnen iets doen voor de mensen.

Sommige collega's stellen hier dat de rijken de enigen zullen zijn die zich zullen kunnen laten verzorgen in het buitenland. Wij moeten vermijden dat het alleen de meest gegoede mensen zijn die toegang hebben tot verzorging in het buitenland, want zij kunnen zich kostbare procedures via de gerechtelijke instanties veroorloven. Patiënten hebben recht op duidelijkheid en op rechtszekerheid en daar kunnen wij nu aan werken, dat is onze taak.

Het voorstel zal een meerwaarde betekenen voor de EU-burgers. Natuurlijk is het niet perfect, wij zullen nog een aantal verbeteringen moeten aanbrengen. Ik denk hierbij aan de definities van 'hospitaal', 'ambulante zorg', e.d. en het vastleggen van de specifieke gevallen waarin nog een voorafgaande toestemming verantwoord kan zijn. Dat zijn punten die wij zeker in het debat zullen opnemen.

Ik hoop echter dat wij een sereen en pragmatisch debat zullen hebben en geen ideologisch debat. Meer zaken zullen door de nationale regelgevingen verantwoord moeten worden, maar ik kan het geenszins eens zijn met degenen die zeggen dat dit voorstel zou raken aan de bevoegdheid van de lidstaten om hun gezondheidszorg te organiseren. Ik vind het heel belangrijk dat dit voorstel nu ter sprake komt.

Milan Gaľa (PPE-DE). – (SK) Verantwoordelijkheid voor de gezondheidssystemen heeft de voornaamste prioriteit binnen de lidstaten. Verantwoordelijkheid voor de organisatie en de voorziening van gezondheidszorg en medische diensten in overeenstemming met artikel 152 van het Verdrag wordt volledig erkend.

Het voorstel is gericht op het invoeren en het veiligstellen van een transparant kader voor de voorziening van veilige, kwalitatief hoge en doelgerichte grensoverschrijdende gezondheidszorg binnen de Unie, waarbij tegelijkertijd een hoog niveau van gezondheidsbescherming wordt verzekerd en het subsidiariteitsbeginsel volledig in acht wordt genomen. Ondanks dat ik volledig achter de intentie en de doelstellingen sta die in de richtlijn uiteen zijn gezet, wil ik graag enkele tekortkomingen van het voorstel aanstippen die opgelost kunnen worden.

Sommigen zijn bang dat deze vorm van zorg de zorgverzekeringssystemen in enkele lidstaten onnodig onder druk zal zetten. We hebben een preciezere omschrijving nodig van de procedures die samenhangen met zorgvoorziening en terugbetaling wanneer er sprake is van herhaalde opnames en schadevergoedingen, evenals de behandeling van complicaties. We moeten een tijdgrens instellen voor de kostenvergoeding en tegelijkertijd duidelijk uitdragen dat de richtlijn de gezondheidszorgvraagstukken op lange termijn niet zal of wil oplossen in die instanties waar de gezondheidsstelsels en sociale systemen normaliter samenkomen.

De term 'in het voordeel van de patiënt' moet nader worden bepaald. Ten eerste moeten de medische aspecten in ogenschouw worden genomen, niet de subjectieve voordelen. Naast de nadere bepaling van de termen 'ziekenhuiszorg' en 'poliklinische zorg', zou het ook verstandig zijn om de term 'gespecialiseerde poliklinische zorg' nader te bepalen. Daarnaast blijft het probleem bestaan over hoe recepten die in andere landen zijn uitgeschreven, vergoed kunnen worden.

Geachte collega's, net als tijdens die andere gelegenheden dat we getuige waren van de invoering van vrij verkeer in het verleden, bestaan er enkele zorgen. Mijns inziens zijn ze echter niet onoverkomelijk.

Pier Antonio Panzeri (PSE). - (IT) Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, er is gezegd dat de gezondheidszorg een belangrijke pijler van het Europees sociaal model is. Daarom zou het van pas komen als wij dit thema aanpakken met de bedoeling een hoog beschermingsniveau van de gezondheid te garanderen en iedereen gelijke toegang tot de zorg te bieden. Helaas ziet het er naar uit dat de onderhavige tekst niet die kant uit gaat.

Wij moeten het risico vermijden dat het doel van de richtlijn, namelijk in het kader van het vrij verkeer de Europese burgers het recht garanderen op gezondheidszorg binnen de Unie, onderuit wordt gehaald. In feite kan de tekst worden opgevat als een middel om opening van de gezondheidsmarkt op communautair niveau te garanderen, maar dat is dan toch wel wat anders. Op deze manier kan het echt uitdraaien op een recht op gezondheid voor de welgestelden.

De tekst voorziet namelijk uitsluitend in vergoeding van voorgeschoten kosten en die vergoeding blijft beperkt tot de kosten zoals die in het land van herkomst gelden. De kosten van vervoer en verblijf in het gastland worden niet meegerekend. Zo zijn er nog meer kritieke punten waarover gediscussieerd is, variërend van de behoefte om standaardnormen voor dienstverlening op communautair niveau te garanderen tot de belangrijke kwestie van informatieverstrekking.

Om deze redenen denk ik dat er een diepere bezinning moet komen. Wij moeten gezamenlijk proberen de Europese burgers de antwoorden te geven die in deze richtlijn vooralsnog ontbreken.

Roberta Alma Anastase (PPE-DE). – (RO) Ik wil in de eerste plaats het gehele voorstel van de Commissie voor een nieuw sociaal pakket verwelkomen. De noodzaak tot modernisering van het Europese sociale model is evident binnen de specifieke context van de XXIe eeuw en met het oog op de doelstellingen van de Lissabonstrategie inzake duurzame economische groei en welvaart van de bevolking.

De richtlijn waarover vandaag gedebatteerd wordt, is belangrijk voor het toepassen van de vernieuwde sociale agenda in de praktijk, vooral binnen het kader van de prioriteiten inzake het bevorderen van de geografische en professionele mobiliteit, alsmede bij het waarborgen van een langer en gezonder leven voor de Europese burger. Ik wil mijn hoop uitdrukken dat de bepalingen hiervan zullen leiden tot medische hulp die zo dicht mogelijk bij de woonplaats gegarandeerd wordt. Hierbij nemen we alle lagen van de bevolking in aanmerking, zelfs immigranten, grensarbeiders en jongeren bij studies in het buitenland.

Bovendien is het essentieel dat de gezondheidszorg kwalitatief hoogwaardige en betrouwbare diensten verleent, ongeacht de plaats waar deze in Europa worden verleend. Ik wil bij dezen het belang onderstrepen van onderwijs en opleiding voor de Europese professionals op dit gebied, en van het bevorderen van Europese samenwerking en uitwisseling van goede praktijken. Rekening houdend met de grensoverschrijdende omvang van de richtlijn, dient de professionele opleiding ook taaltraining te bevatten en moeten de professionals vertrouwd worden gemaakt met de grondbeginselen van de interculturele dialoog.

Tot slot is een adequate kennis van informatie- en communicatietechnologieën net zo noodzakelijk voor het succes van de richtlijn, en zelfs cruciaal met het oog op consolidatie van het zogeheten domein van de e-gezondheidszorg.

Daciana Octavia Sârbu (PSE). – (RO) De levering van medische diensten vormt een pijler van het Europese sociale model, maar de vorming van een interne markt voor deze diensten moet niet de opkomst van zorgtoerisme stimuleren, waartoe alleen financieel zeer welgestelde patiënten die meerdere vreemde talen spreken en kunnen beschikken over de benodigde informatie, toegang zullen hebben.

Er is een verheldering nodig van de voorwaarden van vergoeding en autorisatie van medische hulp, alsmede van het concept medische zorg. Ik maak me zorgen over de effecten die deze richtlijn zal hebben op de nieuwe lidstaten. De Europese burgers zullen niet reizen naar landen waar de medische diensten heel duur zijn, doch omgekeerd, naar landen zoals Roemenië, Bulgarije, Polen, wat zal leiden tot een exodus van patiënten uit West-Europa naar Oost-Europa.

Ofschoon de levering van medische zorg in de nieuwe lidstaten in overeenstemming met de duidelijke kwaliteits- en veiligheidsstandaarden niet uniform op alle soorten van medische hulp wordt toegepast, wordt er in Oost-Europa steeds meer een beroep op tandartsdiensten gedaan. Dit zal leiden tot een prijsexplosie in de gastlanden, wat de toegang van de burgers van deze landen tot medische zorg moeilijker zal maken, zowel vanwege de hoge prijzen als vanwege het feit dat bepaalde bedrijven op zoek zullen gaan naar klanten die bereid zijn meer te betalen.

Het openstellen van de Europese markt voor medische diensten zal serieuze gevolgen hebben voor het gezondheidszorgsysteem in Oost-Europa, daar er een situatie van ongelijkheid ontstaat. De toekenning van meer keuzevrijheid inzake de wijze waarop en plaats waar patiënten van medische diensten gebruik zullen maken, is een positieve zaak zolang alle burgers toegang hebben tot die diensten, ongeacht de sociale laag waaruit zij afkomstig zijn.

Dariusz Rosati (PSE). - (PL) Mijnheer de Voorzitter, het sociale pakket moet tot doel hebben om alle burgers van de Unie volledige en gelijke toegang tot hoogwaardige gezondheidszorg te garanderen. Tot op zekere hoogte kunnen we dit doel bereiken met gepaste regelgeving op het niveau van de Europese Unie. Veel problemen zijn echter te wijten aan inadequate en inefficiënte oplossingen in de afzonderlijke lidstaten. De Commissie zou de lidstaten dan ook moeten stimuleren om hun nationale zorgstelsels te hervormen. Dit kan met name door de verspreiding van goede praktijken en doeltreffende financieringsmethoden.

Een voorwaarde voor effectieve gezondheidszorg is vrij verkeer van medisch personeel tussen de lidstaten. Ik moet er in dit verband op wijzen dat Poolse verpleeg- en verloskundigen nog steeds tegen beperkingen aanlopen wanneer zij in het buitenland willen werken. Dit is discriminatie van Poolse werknemers en een flagrante schending van het principe van vrij verkeer van werknemers en gelijke behandeling van burgers. Ik roep de Commissie op een eind te maken aan deze discriminerende praktijk en de Poolse verpleegsters weer het recht te geven hun beroep ongehinderd uit te oefenen in andere lidstaten van de Europese Unie.

Zita Pleštinová (PPE-DE). - (SK) De Commissie interne markt en consumentenbescherming heeft intensieve debatten gevoerd over de voorziening van grensoverschrijdende gezondheidszorg ten tijde van de bespreking van de dienstenrichtlijn. Het overeengekomen compromis werd alleen bereikt omdat de gezondheidszorgdiensten buiten het toepassingsgebied van de richtlijn werden gehouden vanwege hun specifieke aard. Omdat het hier om een complex probleem gaat, moedig ik dit debat aan.

Duidelijke en begrijpelijke informatie moet toegankelijk zijn voor de patiënt, zelfs voordat hij of zij gezondheidszorg aanvraagt in een andere EU-lidstaat, met name over de hoogte van de behandelingskosten, de mogelijkheid tot vergoeding door zijn of haar zorgverzekeraar en de noodzaak tot goedkeuring vooraf. Geachte collega's, we moeten op Europees niveau regels instellen die het voor de patiënt mogelijk maken om overal binnen de EU gebruik te maken van gezondheidszorgdiensten, in plaats van deze slachtoffer te maken van het systeem.

Arlene McCarthy (PSE). - (EN) Mijnheer de Voorzitter, veel sprekers benadrukken dat alle patiënten, ongeacht of ze reizen of thuis blijven, recht hebben op hoogwaardige en veilige gezondheidszorg. Laten we niet vergeten dat een van de grootste demografische uitdagingen waar we ons voor gesteld zien de vergrijzende bevolking is, die onvermijdelijk gezondheidszorg in hun eigen woonplaats zullen willen hebben. Daarom is er duidelijkheid nodig om het recht van patiënten op toegang tot de gezondheidszorg te respecteren en tegelijkertijd moeten we de bepaling van het Verdrag respecteren die voorschrijft dat de organisatie van gezondheidszorgdiensten, met name de financiering, een bevoegdheid van de lidstaten is. We moeten erkennen dat de 27 lidstaten verschillende systemen hebben en verschillende financieringsstelsels. Ik betreur het feit dat de richtlijn op dit punt niet helder is, maar ik vertrouw erop dat onze rapporteurs deze kwesties kunnen verduidelijken, want als we de advocaten buiten de deur willen houden, moet er duidelijkheid heersen, niet alleen om te voorkomen dat patiënten naar de rechter stappen, maar juist ook om te voorkomen dat ze rechtszaken aanspannen over medische fouten binnen grensoverschrijdende gezondheidszorg.

Daarom zou onze aanpak innovatiever moeten zijn. De ideale mix is naar mijn mening mobiliteit van patiënten enerzijds en het aanmoedigen van lidstaten om specialistische diensten in te kopen anderzijds, niet slechts om een enkele patiënt te behandelen, maar om groepen van patiënten die aan dezelfde aandoening lijden te behandelen. Dit zou kosteneffectiever kunnen zijn en patiënten in staat stellen dicht bij hun familie en vrienden te blijven.

Marios Matsakis (ALDE). - (EN) Mijnheer de Voorzitter, deze richtlijn is in theorie geweldig, maar zou in de praktijk op een nachtmerrie kunnen uitlopen. Ik zeg dit, omdat het resultaat zou kunnen zijn dat de gezondheidszorg in sommige instellingen beter wordt, maar juist slechter in andere. Ik zal u een voorbeeld geven: als patiënten met een neurochirurgisch probleem uit een klein land als Cyprus allemaal naar Zweden of Groot-Brittannië gaan voor neurochirurgische behandeling, wat gebeurt er dan met de neurochirurgische zorg in Cyprus? De normen zullen onvermijdelijk worden verlaagd en dit geldt ook voor cardiovasculaire zorg, orthopedische zorg, oncologische zorg en nog veel meer. We moeten dus zeer voorzichtig zijn.

Ik steun deze richtlijn volledig, maar we moeten voorkomen dat we goede instellingen beter maken en slechte instellingen slechter. We moeten de normen voor gezondheidszorg in heel Europa verhogen, zowel in de grote als de kleine landen.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). - (PL) Mijnheer de Voorzitter, de vernieuwde sociale agenda streeft onder meer naar betere mobiliteit in een samenleving die het gelijkheidsprincipe aanhangt en waar niemand tegen hindernissen zou moeten aanlopen. Een heel belangrijk punt hierbij is het voorstel in verband met de richtlijn over patiëntenrechten in grensoverschrijdende gezondheidszorg. Dit is noodzakelijk om te kunnen

functioneren in de mobiele wereld van tegenwoordig, waar burgers honderden kilometers afleggen voor een afspraak. Daarom is het van het grootste belang dat elke Europeaan weet dat in geval van nood iemand zijn gezondheid en leven zal redden zonder dat hierbij overbodige regels en andere obstakels om de hoek komen kijken. We moeten ervoor zorgen dat elke Europeaan weet dat hij over een Europese verzekeringskaart moet beschikken om in geval van nood toegang te kunnen krijgen tot gezondheidszorg. Patiënten moeten zich realiseren dat ze in noodgevallen recht hebben op dezelfde zorg als de inwoners van het land waar ze verblijven. Kwalitatieve, efficiënte zorg en met name de veiligheid van patiënten moeten voor ons absoluut prioritair zijn.

Christel Schaldemose (PSE). - (DA) Mijnheer de Voorzitter, ik wil de Commissie bedanken voor de presentatie van deze richtlijn. Ik vind het enorm belangrijk dat wij politici de kans krijgen om de rechten van patiënten te behandelen en dat we het niet aan het Hof van Justitie overlaten om beslissingen op zo'n belangrijk gebied te nemen. Naar mijn opvatting zijn de patiënten het allerbelangrijkst. We moeten ons toespitsen op de patiënten, maar daarbij moeten we er ook aan denken hoe we deze richtlijn inrichten, zodat we de kansen van alle patiënten op een goede behandeling in het oog kunnen houden. Ik vind het dan ook belangrijk om ervoor te zorgen dat de richtlijn ook aan patiënten die in hun lidstaat blijven een kans op een fatsoenlijke behandeling biedt. En daarom geloof ik dat deze goedkeuring vooraf de hoofdregel en geen uitzondering moet zijn.

Daar moeten we ons volgens mij op concentreren. Verder sluit ik mij aan bij de opvatting van mijn collega mevrouw Sârbu dat we moeten oppassen dat we met deze richtlijn geen verschil maken tussen oost en west en noord en zuid in Europa.

Colm Burke (PPE-DE). - (EN) Mijnheer de Voorzitter, ik ben verheugd over het voorstel van de Commissie. De vraag die wordt gesteld luidt 'Wat kan Europa voor mij betekenen?'. Ik denk dat het belangrijk is om ervoor zorgen dat gezondheidszorg beschikbaar is, als die zorg niet in het thuisland wordt geboden. Als een van diegenen die van grensoverschrijdende zorg hebben geprofiteerd – maar ik kon het me ook veroorloven – meen ik dat het belangrijk is dat deze zorg voor iedereen toegankelijk is in de gehele Gemeenschap. Het probleem dat hier echter mee speelt is dat er geen vertraging mag optreden in het beschikbaar stellen van de nodige gezondheidszorg. Dat is naar mijn mening een van de belangrijke punten bij de ontwikkeling van dit beleid.

Proinsias De Rossa (PSE). - (EN) Mijnheer de Voorzitter, er zijn volgens mij een aantal principes die binnen deze kwestie aan de orde moeten worden gesteld. Het eerste is het feit dat de gezondheid van patiënten uiteraard centraal moet staan.

Verder moeten we de kwestie van deze rechten niet overlaten aan beslissingen door de rechtbanken. Wij als wetgevers bepalen op dit gebied de wet.

Ten derde mag concurrentie tussen nationale gezondheidszorgstelsels niet worden aangemoedigd of het resultaat zijn van deze richtlijn, noch mag concurrentie in het algemeen op dit gebied worden aangemoedigd.

Petru Filip (PPE-DE). – (RO) De nieuwe lidstaten worden geconfronteerd met een grote migratie van hooggekwalificeerde arbeidskrachten uit het gezondheidszorgsysteem, en dit verschijnsel creëert grote evenwichtsverstoringen, die een aanzienlijke financiële inspanning zullen vergen om de balans weer te herstellen. Het is noodzakelijk dat de nieuwe lidstaten profiteren van de uitgebreide Europese financieringsprogramma's, die flexibele manieren moeten ontwikkelen om voor alle patiënten op concrete wijze en zonder onderscheid medische diensten te leveren.

Monica Maria Iacob-Ridzi (PPE-DE). – (RO) Het Europese mobiliteitsbeleid is één van de belangrijkste beleidsvormen van de Europese Unie en geeft iedere burger de mogelijkheid zich te vestigen en te werken in het land waarin hij betere levensomstandigheden kan genieten. De bezorgdheid dat de kosten voor in het buitenland ondergane medische behandeling niet terugbetaald kunnen worden, vormt echter een belangrijk obstakel in de verwezenlijking van vrij verkeer.

Daarom pleit ik voor het opzetten van een Europese gezondheidszorgverzekering die op het niveau van alle lidstaten wordt erkend en waardoor ook Europese samenwerking op het gebied van grensoverschrijdende medische hulp wordt bevorderd. Dit zal leiden tot de ontwikkeling van een moderne maatschappelijke agenda die een impuls zal geven aan mogelijkheden op het gebied van werkgelegenheid en onderwijs.

Elisabeth Morin (PPE-DE). - (FR) Mijnheer de Voorzitter, deze ontwerprichtlijn is gericht op de belangen van de patiënt, en ik wil deze mensgerichte aanpak hier, ten overstaan van mevrouw de commissaris en

mevrouw de minister, toejuichen. Ik ben ook blij dat de samenwerking tussen de lidstaten zal worden verbeterd, met inachtneming van de nationale gezondheidsstelsels, en hoop dat de kans die de Europeanen nu krijgen, zal worden onderbouwd door goede informatie. Daar hebben zij namelijk behoefte aan. Efficiëntie en menselijkheid: dat is wat mij in deze ontwerprichtlijn bevalt.

Panayiotis Demetriou (PPE-DE). - (EL) Mijnheer de Voorzitter, ik ben er trots op dat de richtlijn het daglicht mocht aanschouwen en is gepromoot door twee Cyprioten, de heer Kyprianou en mevrouw Vassiliou. Dit is een juiste en noodzakelijke richtlijn, die ook tot uitvoering moet worden gebracht.

In het middelpunt van deze richtlijn staat de patiënt. De patiënt heeft recht op optimale gezondheidszorg, met name indien deze gezondheidszorg niet in het eigen land kan worden verstrekt.

Er is gewezen op een aantal praktische moeilijkheden. Deze doen zich inderdaad voor en moeten in de gaten worden gehouden, want slechte praktijken kunnen een overigens goed idee 'kapot' maken.

Roselyne Bachelot-Narquin, fungerend voorzitter van de Raad. - (FR) Mijnheer de Voorzitter, mevrouw de commissaris, geachte afgevaardigden, als u het goed vindt wil ik eerst een opmerking maken op persoonlijke titel. Ik ben namelijk heel erg blij dat ik hier vandaag mijn collega's van de Commissie sociale zaken terugzie: voorzitter Andersson, Anne Van Lancker, Ria Oomen-Ruijten, Jiří Maštálka en vele anderen.

John Bowis heeft namens de PPE-DE-Fractie het probleem goed afgebakend door de vraag te stellen: "Wat doet Europa voor mij?". Hij heeft het vraagstuk 'Europa dicht bij de burger' opnieuw aan de orde gesteld en na hem hebben dat talloze andere sprekers gedaan, zoals Dagmar Roth-Behrendt voor de PSE-Fractie en Jules Maaten voor de ALDE-Fractie.

Voorts hebben, na John Bowis, heel wat sprekers beklemtoond dat patiënten vóór overheden en systemen komen. Dat is natuurlijk waar, maar anderzijds mogen patiënten, overheden en ziekteverzekeringssystemen niet tegenover elkaar komen te staan, want een destabilisering van de ziekteverzekeringssystemen zou verschrikkelijke gevolgen hebben voor de organisatie van de gezondheidszorg en vooral voor de zieken die wij juist willen beschermen.

Daarom wil ik Dagmar Roth-Behrendt antwoorden dat het niet gaat om het recht van de patiënt op vrij verkeer in de Europese Unie. Dat recht staat namelijk als een paal boven water en is een grondrecht. Waar het om gaat is wat in de richtlijn aan de orde komt, namelijk terugbetaling en de voorwaarden voor terugbetaling; het gaat om het al dan niet hebben van een recht op terugbetaling. Artikel 152 van het Verdrag is duidelijk: de landen zijn vrij om het aanbod van gezondheidszorg naar eigen inzicht te organiseren en financieren.

Het vraagstuk van de voorafgaande toestemming draait om het vraagstuk van het evenwicht en de financiële duurzaamheid van de solidariteits- en ziekteverzekeringssystemen van de landen en met name de armere landen. Deze tekst herinnert ons aan die verantwoordelijkheid en de richtlijn mag dan ook in geen geval de landen de mogelijkheid bieden om zich aan hun verantwoordelijkheden te onttrekken.

In feite zei Jean Lambert: "Grensoverschrijdende gezondheidszorg is geen doel op zich", en Derek Roland Clark zei dat men moet oppassen dat de nieuwe richtlijn niet slechts een gering aantal, rijke, goed opgeleide en goed geïnformeerde patiënten ten goede komt en de armste zieken het nakijken hebben.

Het cruciale vraagstuk, het vraagstuk dat het hele debat doet oplaaien en dat grondig onderzocht moet worden door de Commissie en de Raad, is dat van de voorafgaande toestemming voor ziekenhuiszorg. Daar stellen zich namelijk inderdaad de grootste dereguleringsrisico's voor de nationale stelsels.

Jean Lambert vroeg zich af of de ontwerprichtlijn verenigbaar is met de verordening betreffende de coördinatie van de sociale zekerheidsstelsels. De verenigbaarheid van deze twee wegen van terugbetaling is bevestigd door het Hof. Wij moeten dus erop toezien dat die twee wegen goed op elkaar aansluiten. De huidige ontwerprichtlijn stelt als prioriteit de toepassing van de verordening, en dat lijkt mij redelijk. Toch moet de patiënt keuzevrijheid hebben, indien hij of zij om een andere dan financiële redenen de met de jurisprudentie geopende weg wil bewandelen.

Een aantal afgevaardigden heeft in navolging van Bernadette Vergnaud het feit betreurd dat in deze tekst niet alle moeilijkheden worden aangepakt die patiënten ondervinden in de Europese ruimte, of om precies te zijn in hun land van oorsprong. Als men ziet hoeveel moeilijkheden moeten worden opgelost tengevolge van deze eenvoudige tekst, dan moet men zich afvragen of een veel ruimere tekst het beste middel zou zijn geweest om vooruitgang te boeken bij het zoeken naar oplossingen voor een aantal zeer concrete problemen,

zoals de terugbetaling van gezondheidszorg bij verplaatsing binnen Europa om redenen van studie, werk of eenvoudigweg voor vakantie.

Bovendien gaat het hier niet om een richtlijn inzake gezondheidsdiensten, of men daar nu blij mee is of niet. Het heeft dan ook geen zin om het schrikbeeld van de Bolkestein-richtlijn van stal te halen. Die heeft niets te maken met deze richtlijn.

Wij moeten ervoor zorgen dat wij met de richtlijn, als deze grondbeginselen eenmaal zijn bekrachtigd - en ik heb er nota van genomen - een zekere reguleringsmogelijkheid behouden, zoals deze ook bestaat tussen de Commissie en de Raad, maar ook met een groot aantal afgevaardigden in alle geledingen van het Parlement wat de eerbiediging van deze mogelijkheden voor de patiënt betreft. Wat voorafgaande toestemming voor grensoverschrijdende gezondheidszorg betreft moeten de lidstaten de mogelijkheid behouden om hun pakket gezondheidsdiensten naar eigen inzicht te bepalen.

Het is eveneens belangrijk dat een land dat om redenen van volksgezondheid voorwaarden oplegt aan toegang tot gezondheidszorg - ik denk bijvoorbeeld aan het systeem van doorverwijzing, wat in het Engels *gatekeeping* heet - zijn systeem gerespecteerd en toegepast ziet, indien een beroep wordt gedaan op het gezondheidsstelsel van een ander land.

Het is duidelijk niet goed om dit debat over de richtlijn los te koppelen van de komende mededeling van de Commissie en de ontwerp-aanbeveling van de Raad betreffende een communautair actieprogramma voor zeldzame ziekten, en ik geloof dat het wel degelijk mogelijk is deze debatten samen te voeren. Een ander onderwerp dat door vele afgevaardigden werd genoemd, betreft de interoperabiliteit van de informatiesystemen op gezondheidsgebied. Deze richtlijn kan daar in juridisch opzicht aan bijdragen.

Natuurlijk zijn wij, mevrouw de commissaris, geachte afgevaardigden, pas begonnen met deze dialoog, met dit debat. Hierbij gaat het om de meest uiteenlopende vraagstukken, zoals gegevensbescherming, transparantie van regelgeving, afbakening. De richtlijn biedt rechtszekerheid maar zij stelt ons ook in staat stappen vooruit te zetten op het gebied van de interoperabiliteit. Interoperabiliteit betekent geen afzondering maar veeleer harmonisatie en compatibiliteit.

Geachte afgevaardigden, ik dank u voor uw bondige en nuttige bijdragen en voor dit zeer verhelderende debat.

Androula Vassiliou, Commissie. – (EN) Mijnheer de Voorzitter, dit is een zeer interessant debat geweest.

Laat ik beginnen met te zeggen dat we vaak de vraag horen: hoe kunnen we de burger dichter bij de Europese Unie brengen?

Dit is een voorbeeld van een manier om de burger het gevoel te geven dat de Europese Unie iets voor hem of haar doet. In het huidige systeem bestaat veel ongelijkheid. Met het duidelijke wettelijke kader dat de ontwerp-richtlijn biedt ten aanzien van burgers en de diverse kwesties proberen we burgers duidelijke informatie te geven over hun rechten en hoe ze hun rechten kunnen uitoefenen.

Het is waar dat er bezorgdheid heerst. Ik heb zeer aandachtig naar uw zorgen geluisterd en ik denk dat we gedurende dit debat en de beraadslagingen die we zullen voeren deze zorgen aan de orde moeten stellen, zodat het eindresultaat iets is waar de burger werkelijk van profiteert.

Dit is geen Bolkesteinrichtlijn II, bij lange na niet, en we moeten ook nooit denken dat dat wel het geval is. Deze richtlijn gaat over de rechten van patiënten en de manier waarop die rechten uitgeoefend worden.

We proberen niet gezondheidszorgstelsels te harmoniseren. Lidstaten kunnen verdergaan met de organisatie en regulering van hun gezondheidszorgstelsels en ze kunnen zelf bepalen welke voordelen zij hun burgers willen bieden en in welke mate.

We proberen niet om gezondheidszorgtoerisme aan te moedigen. We proberen patiënten niet de mogelijkheid te bieden hun gezichten en lichamen cosmetisch te laten verbeteren. Wat we wel proberen te doen is burgers het recht te geven op passende gezondheidszorg, wanneer zij ziek zijn en zorg nodig hebben.

Ook verwachten we geen exodus van Europese burgers uit hun thuislanden naar andere lidstaten. Volgens de berekeningen en de effectenbeoordeling waarover we beschikken, wenst slechts een zeer klein percentage van de burgers naar het buitenland te gaan. Waarom? Omdat ze de zorg die ze nodig hebben willen krijgen in de nabijheid van hun families, omdat ze hun eigen taal willen spreken en in een vertrouwde omgeving willen zijn.

Er zijn echter gevallen waarbij patiënten aanvullende gezondheidszorg nodig hebben die hun thuisland niet kan bieden. Dat is een recht dat wij de patiënten geven – het recht om een geïnformeerde keuze te maken en zelf te beslissen waar ze hun medische behandeling ondergaan.

We zijn inderdaad aangemoedigd door het Europees Hof van Justitie om wetgeving te ontwerpen. We kunnen het niet steeds aan het Hof overlaten om van geval tot geval een besluit te nemen over de rechten van patiënten. Dat is niet rechtvaardig. Hoeveel Europese burgers kunnen zich veroorloven een advocaat te nemen en een rechtszaak te beginnen? Slechts een zeer klein aantal. Daarom moeten we oplossingen bieden voor alle patiënten, ze voorzien van juiste informatie en ze zelf laten beslissen wat ze nodig hebben.

In deze tijd moeten we allemaal samenwerken – de Raad, de Commissie en de leden van het Parlement – om de best mogelijke oplossingen voor patiënten te vinden.

(Applaus)

De Voorzitter. - Dank u, commissaris. Volgens mij brengt het Parlement met zijn applaus zijn tevredenheid tot uitdrukking.

Tot besluit van het debat zijn er zes ontwerpresoluties ingediend, overeenkomstig artikel 103, lid 2, van het Reglement.⁽¹⁾

Ik wil u ervan in kennis stellen dat de PPE-DE-Fractie haar ontwerpresolutie heeft ingetrokken.

Het debat is gesloten.

De stemming vindt over enkele minuten plaats.

Schriftelijke verklaringen (artikel 142)

Livia Járóka (PPE-DE), schriftelijk. – (EN) Gezondheidszorg wordt de Roma in heel Europa systematisch onthouden, een probleem dat nauwelijks aandacht krijgt, en dat terwijl toegang tot gezondheidszorg een basisrecht voor Europese burgers is. De herziene sociale agenda voor grensoverschrijdende gezondheidszorg moet ook aandacht schenken aan de problemen die de Roma ondervinden doordat zij geen toegang tot gezondheidszorg op korte afstand van hun gemeenschap hebben. De meeste Roma leven aan de periferie van stedelijke centra en op grote afstand van gezondheidszorgfaciliteiten. Het feit dat zij verstoken zijn van gezondheidszorg leidt ertoe dat de levensverwachting van Roma naar schatting tien jaar lager ligt dan het nationale gemiddelde. De preventie van en inenting tegen ziekten die vaak voorkomen in Roma-gemeenschappen en de kwestie van noodsituaties en regelmatige medische controles dienen nog te worden aangepakt. Een andere factor die de toegang van Roma tot de gezondheidszorg beperkt, wordt gevormd door het feit dat zij geen identiteitspapieren hebben, die hun in staat zouden stellen verzekeringen of sociale steun aan te vragen. Bij de val van de communistische regimes zijn veel Roma niet erkend, of zijn ze vergeten of geschrapt uit de bevolkingsregisters van landen. Ten slotte moet er aandacht worden geschonken aan de gezondheid van Roma-vrouwen, aangezien zij binnen de Roma-gemeenschap voor iedereen zorgen. Als de Commissie Europese burgers wil helpen toegang te krijgen tot gezondheidszorg, moet zij ervoor zorgen dat dit universeel en gelijkelijk wordt toegepast.

Lasse Lehtinen (PSE), schriftelijk. – (FI) In een goed functionerend Europa moet de patiënt overal adequate zorg kunnen vragen waar die beschikbaar is. Als er in een land wachtlijsten zijn voor een hart- of heupoperatie, moet de toegang tot een behandeling in een ander land mogelijk zijn zonder een protectionistische wirwar aan regelgeving. Het wegnemen van belemmeringen betekent ook een beter gebruik van de bestaande middelen. De meeste interventies die gericht zijn tegen de mobiliteit van patiënten en diensten beroepen zich op de slechtste kanten van de Europese identiteit, namelijk xenofobie en wantrouwen. Goed functionerende gezondheidsdiensten, zowel publieke als private, maken deel uit van de welvaartsstaat, de Europese welvaartsstaat.

James Nicholson (PPE-DE), schriftelijk. – (EN) Grensoverschrijdende gezondheidszorg is een basiselement van het sociale pakket. Hoewel de EU de vrijheid van verkeer en het recht om in andere EU-landen te wonen en werken heeft bevorderd, was er dringend behoefte aan verduidelijking ten aanzien van het recht van patiënten op toegang tot gezondheidszorg in andere lidstaten.

⁽¹⁾ Zie notulen.

Ondanks talrijke arresten van het Europees Hof van Justitie betreffende dit onderwerp zijn burgers zich niet volledig bewust van hun rechten op dit gebied. Bovendien zijn ze niet voldoende geïnformeerd over waar ze precies recht op hebben en over hoe ze behandeling en ook vergoedingen kunnen regelen.

In Noord-Ierland zijn in de graafschappen aan de grens proefprojecten uitgevoerd die ervoor zorgen dat mensen gebruik kunnen maken van de meest gunstig gelegen gezondheidszorgdienst. Deze projecten zijn erg succesvol gebleken en worden zeer gewaardeerd door de mensen die er gebruik van hebben gemaakt. In dat opzicht zou ik de British Medical Association (NI) en de Irish Medical Association willen prijzen voor hun inspanningen om grensoverschrijdende gezondheidszorg tussen Noord-Ierland en de Republiek Ierland te stimuleren.

Hoewel ik verheugd ben over het werk van de Commissie, vind ik wel dat het te lang heeft geduurd. Nu deze kwestie is opgehelderd en een wettelijk kader heeft gekregen, hoop ik oprecht dat de lidstaten hun volledige medewerking zullen verlenen.

Marianne Thyssen (PPE-DE), schriftelijk. – We zijn nog steeds gelukkig dat het Europees Parlement gezondheidsdiensten uit de algemene dienstenrichtlijn hield. Gezondheidsdiensten zijn immers een specifieke sector waarvoor een specifieke aanpak vereist is.

Dat het voorstel ervan uitgaat dat, overeenkomstig vaste rechtspraak, de organisatie en de financiering van de gezondheidszorg tot de bevoegdheden van de Lidstaten behoort, is essentieel. Dit betekent dat de mobiliteit van de patiënt enerzijds niet tot een absoluut recht kan verheven worden en anderzijds geen excuus mag zijn om niet in het eigen gezondheidsstelsel te investeren. Dit uitgangspunt moet ook voor gevolg hebben dat de Lidstaten de mogelijkheid hebben om de buitenlandse patiënt de werkelijke kost te doen aanrekenen. Solidariteit moet er zijn maar ze kan niet uitsluiten dat er een verschillende behandeling is voor een patiënt die in eigen land al via de sociale zekerheid en de belastingen een bijdrage heeft geleverd en de buitenlandse patiënt die dit niet heeft gedaan.

Dat de richtlijn er is, is positief maar iedereen die de sector volgt, voelt zondermeer aan dat er nog veel bijgeschaafd dient te worden. De kwaliteit, de toegankelijkheid en de financierbaarheid van de gezondheidszorg op solidaire basis blijven voor mij de evaluatiecriteria.

Silvia-Adriana Țicău (PSE), schriftelijk. – (RO) Ik ben van oordeel dat de toegang tot medische diensten van goede kwaliteit één van de essentiële waarden van een sociaal Europa is. Rechten van patiënten binnen de Unie en grensoverschrijdende samenwerking op dit gebied tussen de lidstaten vormen een belangrijk deel van het nieuwe sociale pakket. Patiënten dienen toegang te hebben tot kwalitatieve medische diensten in iedere lidstaat, en kunnen worden vergoed tot het bedrag dat zij in hun eigen staat vergoed zouden krijgen. Momenteel bestaan er binnen de Europese Unie grote verschillen binnen de medische dienstverlening, zowel wat de kwaliteit betreft als de waarde die vergoed wordt. Ik meen dat een evaluatie van het Europese medische systeem en de gebruikte medische technologie urgent is. Passende uitrusting met de benodigde medische apparatuur voor diagnostiek en behandeling van diverse aandoeningen in alle ziekenhuizen is een onontbeerlijke voorwaarde voor de kwaliteit van de medische dienstverlening. Medici en assistenten verplaatsen hun vestigingsplaats naar een andere lidstaat voor een beter salaris, maar ook voor betere mogelijkheden om patiënten te onderzoeken en te behandelen. Het is belangrijk dat de richtlijn inzake de rechten van patiënten binnen de Europese Unie afhankelijk van de prioriteiten van de Unie een minimumlijst bevat van de medische diensten die in hun geheel vanuit de budgetten van de ziektekostenverzekeringen gedekt moeten worden.

VOORZITTER: HANS-GERT PÖTTERING

Voorzitter

5. Welkomstwoord

De Voorzitter. – Dames en heren, staat u mij toe namens u allen een delegatie van de Knesset onder leiding van Amira Dotan te verwelkomen.

In het kader van de regelmatige contacten tussen het Europees Parlement en Israël zal tijdens deze vergadering een interparlementaire vergadering plaatsvinden. Dit is de 33^e bijeenkomst van dit soort van onze twee vergaderingen.

Ik wil Amira Dotan en de leden van haar delegatie hartelijk welkom heten. Afgelopen dinsdag hadden we al de gelegenheid om wat uitgebreider met elkaar van gedachten te wisselen.

We wensen u succes en hopen dat uw werk gekenmerkt zal zijn door de bereidheid een dialoog aan te gaan en de wens tot wederzijds begrip – karakteristieken die onmisbaar zijn wanneer serieus gezocht wordt naar vrede in het Midden-Oosten.

Het Europees Parlement volgt dit proces nauwgezet en wil de zoektocht naar vrede in het Midden-Oosten objectief en actief ondersteunen.

(Applaus)

*
* *

Sarah Ludford (ALDE). - (EN) Mijnheer de Voorzitter, dit gaat over het gebouw in Straatsburg en het besluit om de werkzaamheden van het Parlement in Straatsburg te hernemen.

De secretaris-generaal stuurde op dinsdagochtend een e-mail met de mededeling dat we in oktober terug zouden gaan. Ik begrijp dat er geen stemming of besluit door het Bureau is geweest, wat vreemd is.

De heer Rømer maakte geen melding van het feit dat het deskundigenrapport beschikbaar was. Via de ondervoorzitter die over transparantie gaat, kwam ik te weten dat de secretaris-generaal het Bureau had gezegd dat hij het rapport op aanvraag aan de leden van het Parlement beschikbaar zou stellen in de Franse en Duitse versies waarin het nu beschikbaar is, maar dat hij niet bereid was om het te laten vertalen.

Ik heb de afgelopen dagen in totaal drie e-mails gestuurd met het verzoek mij het rapport in het Frans te doen toekomen, maar heb geen antwoord ontvangen. Ik vind dit onacceptabel en stel de kwestie nu aan de orde op grond van artikel 28 van het Reglement betreffende verantwoording en artikel 96 betreffende transparantie.

Ik wil weten op welke basis het besluit om terug te gaan naar Straatsburg is genomen. Ik heb de brief gelezen die op maandag naar het Bureau is gestuurd, maar ik heb de indruk dat de werkzaamheden alleen te maken hebben met de valse plafonds. De vraag is dus ten eerste wat we weten over de oorzaak van de instorting. Is het het ontwerp, de materialen, de kwaliteit van de constructie of het bouwtoezicht? Het moet om een van deze vier oorzaken gaan.

Ten tweede, wat zegt dit over de rest van het gebouw? We weten niet of het gehele gebouw is gecontroleerd. Zijn er materialen met gebreken gebruikt? Volgens een gerucht is het staal dat in het gebouw is toegepast hetzelfde als in het dak van de luchthaven Charles de Gaulle dat ook is ingestort. Is dat waar of niet?

(Protest)

Als u ons de waarheid niet wilt zeggen, zullen er steeds meer geruchten komen.

Dit alles doet niets af aan de bezorgdheid van de heer Matsakis over asbest in het gebouw, een kwestie waar hij zich intensief mee bezighoudt, ook zonder antwoorden te krijgen volgens mij.

Wat ik in elk geval wil weten: waarom heb ik het rapport niet gekregen, op welke grond is besloten terug te gaan naar Straatsburg, is het gebouw werkelijk veilig en wie heeft besloten dat het veilig is?

(Applaus)

Wat mij betreft is dit geen politieke kwestie en mag dit niet als politieke kwestie worden behandeld en ik hoop ook dat het daar niet op uitdraait. Mensen hadden kunnen omkomen als ze daar in augustus waren geweest en dat kan nog steeds gebeuren als er iets misgaat. Zou ik op deze vragen antwoord kunnen krijgen?

(Spreekster wordt door de Voorzitter onderbroken)

De Voorzitter. – Barones Ludford, voor zover ik weet, bent u Brits staatsburger. Britse staatsburgers staan bekend om hun pragmatische houding en hun *sang froid*. Ik wil u daarom aanraden kalm te blijven. Het is nergens voor nodig om misbruik te maken van het recht om vragen te stellen.

Binnenkort krijgen alle Parlementsleden een e-mail. De technische details zullen in de toepasselijke talen in de e-mail staan. Heb vertrouwen in de parlementaire administratie! We doen wat nodig is. U hoeft ons niet op te roepen de waarheid te vertellen. We handelen altijd naar eer en geweten, ook in dit geval, barones.

(Applaus)

Alexander Alvaro (ALDE). – (DE) Mijnheer de Voorzitter, afgelopen dinsdag hebben vijf leden van vier verschillende fracties een grote affiche opgehangen om ruchtbaarheid te geven aan schriftelijke verklaring nr. 75. De benodigde toestemming was verkregen van de bevoegde quaestor, de heer Fazakas, voordat de affiche werd opgehangen. Iemand heeft de affiche op dinsdagmiddag weggehaald zonder de auteurs van de schriftelijke verklaring hiervan op de hoogte te brengen. Gisteren konden we hem helemaal niet meer vinden. Vandaag hebben we ontdekt dat hij bij de veiligheidsdienst is. De reden die ons werd gegeven, was dat het een politiek besluit was dat er voor deze schriftelijke verklaring geen reclame kan worden gemaakt.

Sinds wanneer beslist de administratie wat politiek correct is en wat niet, vooral als de bevoegde quaestor toestemming heeft gegeven? Wij zijn democratische Parlementsleden met het recht om onze standpunten naar voren te brengen. U hoeft het niet eens te zijn met de inhoud van de verklaring, maar het is verkeerd om de affiche weg te halen zonder de auteurs hiervan op de hoogte te brengen; dat is een belachelijke beknotting van de rechten van Parlementsleden. Ik verzoek u om commentaar over deze zaak.

(Applaus)

De Voorzitter. – Mijnheer Alvaro, geheel terecht wijst u mij op deze aangelegenheid, die nieuw voor mij is. Uiteraard zullen we deze zaak onderzoeken.

6. Verklaring van de Voorzitter

De Voorzitter. – Dames en heren, de Conferentie van voorzitters heeft mij gevraagd een korte verklaring voor te lezen over morgen, de Europese dag van de talen. Dat doe ik graag, maar hebt u alstublieft geduld. Deze verklaring is in verschillende talen opgesteld, wat de zaak voor mij ook niet gemakkelijker maakt. Neemt u nota van deze verklaring.

(EN) Op 26 september 2008 vierten we de Europese dag van de talen. In het kader daarvan ondersteunen de Europese Unie en de Europese Raad een aantal Europese initiatieven ter bevordering van de waardering van talen en culturen en om het Europese publiek te wijzen op het belang van het leren van talen.

(DE) De diversiteit aan talen in Europa is een essentieel onderdeel van onze intellectuele erfenis en maakt onderdeel uit van onze culturele rijkdom. Tijdens het proces van Europese eenwording is taaldiversiteit geleidelijk aan minder een belemmering, en meer een kans geworden. Daarom wordt taaldiversiteit in de meest recente mededeling van de Commissie over meertaligheid terecht omschreven als een troef.

(FR) Meertaligheid en bevordering van taaldiversiteit zijn de hoekstenen van onze dagelijkse werkzaamheden in het Europees Parlement. Ons motto is “geen wetgevend werk zonder vertaling”.

(IT) Vertalen en tolken speelt bij ons werk als vertegenwoordigers van de volkeren van Europa een essentiële rol bij het zorgen voor legitimiteit en transparantie, en het brengt ons Parlement nog dichterbij de Europese burger.

(ES) In die context moet worden opgemerkt dat het Europees Parlement de enige internationale organisatie is die een website en webtelevisie heeft in 23 verschillende talen.

(PL) Een Europese Unie die vereend is in diversiteit hoeft zich geen zorgen te maken over haar toekomst.

(DE) Dames en heren, hartelijk dank voor uw aandacht.

(Applaus)

*
* *

Elizabeth Lynne (ALDE). – (EN) Mijnheer de Voorzitter, ik wil een beroep op het Reglement doen. Als u over informatie beschikt waaruit blijkt dat het veilig is om terug te gaan naar Straatsburg, waarom kunt u dan nu geen verklaring van die strekking afleggen voordat we deze plenaire vergadering verlaten en het risico lopen terug te gaan naar een gebouw dat volgens sommigen onder ons nog steeds onveilig is?

De Voorzitter. – Mevrouw Lynne, uit alle informatie die ik heb gekregen, maak ik op dat het gebouw in Straatsburg net zo veilig is als dit gebouw hier in Brussel.

7. Stemmingen

De Voorzitter. – Aan de orde zijn de stemmingen.

(Uitslagen en nadere bijzonderheden betreffende de stemming: zie notulen)

7.1. Publieke (burger- en gemeenschaps-) media in Europa (A6-0263/2008, Karin Resetarits) (stemming)

7.2. Belasting over de toegevoegde waarde wat betreft de behandeling van verzekerings- en financiële diensten (A6-0344/2008, Joseph Muscat) (stemming)

7.3. Jaarlijks debat over de gerealiseerde voortgang in de ruimte voor vrijheid, veiligheid en rechtvaardigheid (artikelen 2 en 39 EU-Verdrag) (stemming)

Vóór de stemming over amendement 1

Manfred Weber (PPE-DE). – (DE) Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, namens de PPE-DE-Fractie wil ik een mondeling amendement indienen voor de herformulering van amendement 1. Voordat ik dit doe, wil ik zeggen dat het verslag van de heer Deprez en de hele commissie uitstekend is, en de PPE-DE-Fractie wil er graag voor stemmen. We hebben echter wel een belangrijk punt, namelijk de kwestie van het stemrecht voor migranten in de Europese Unie, niet omdat we tegen stemrecht in het algemeen zijn, maar omdat wij vinden dat het subsidiariteitsbeginsel hierop van toepassing is. Het kiesrecht is geen Europese aangelegenheid.

Daarom willen wij een brug slaan naar het amendement door een herformulering voor te stellen. We vragen onze collega's van de andere fracties om de herformulering te steunen, zodat we dit goede verslag allemaal kunnen goedkeuren.

De herformulering luidt als volgt:

(EN) 'een voorstel voor de integratie van langdurig ingezetenen binnen het politieke leven op Europees en lokaal niveau; een stap voorwaarts die zou kunnen bijdragen aan de sociale, culturele en politieke integratie van deze langdurig ingezetenen;'

(DE) Ik vraag u om uw steun.

De Voorzitter. – Ik zie dat er bezwaren zijn.

(Het mondeling amendement wordt niet in aanmerking genomen)

7.4. Concentratie en pluralisme van de media in de Europese Unie (A6-0303/2008, Marianne Mikko) (stemming)

Vóór de stemming

Ignasi Guardans Cambó (ALDE). – (ES) Ik vraag het woord op grond van artikel 166 van het Reglement en wel in verband met lid 2 van artikel 45 van het Reglement van dit Huis.

Dat lid 2 van artikel 45 van het Reglement is recentelijk gewijzigd en verbiedt het indienen van amendementen op initiatiefverslagen.

Het resultaat, zoals zal blijken bij de stemming die zo dadelijk zal plaatsvinden, is dat als een fractie een zin of een paragraaf van een initiatiefverslag wil veranderen, deze fractie verplicht is een volledige alternatieve ontwerpresolutie in te dienen, die alleen van de oorspronkelijke resolutie verschilt omdat er ergens een komma is verplaatst of een woord is toegevoegd of geschrapt.

Het kan zijn dat dit op het moment dat het artikel werd gewijzigd een goed idee leek, maar het resultaat nu is dat het moeilijker is geworden om in dit Huis overeenstemming te bereiken, wat toch een van onze hoofddoelstellingen zou moeten zijn. Het is onmogelijk om overeenstemming tussen fracties te bereiken

wanneer de enige mogelijkheid daarvoor is om een volledig andere tekst in te dienen, zoals u straks bij de stemming zult zien.

Ik verzoek u, mijnheer de Voorzitter, om deze wijziging van lid 2 van artikel 45 te herzien, omdat deze wijziging absurde gevolgen heeft en de politieke relaties tussen de fracties in dit Huis bemoeilijkt.

(Applaus)

De Voorzitter. – Ik wil u erop attenderen dat dat besluit door het Europees Parlement in al zijn wijsheid is genomen.

(Protest van mevrouw Pack)

Mevrouw Pack, ik ben bang dat dat niet kan worden veranderd. Ondertussen moeten wij ons aan de letter van de wet houden.

Monica Frassoni (Verts/ALE). – *(IT)* Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, de heer Guardans zou dat misschien aan zijn eigen fractie moeten vragen, omdat onder andere zijn fractie deze regel heeft voorgesteld. Ik wil in ieder geval het volgende zeggen: het verslag waar wij vandaag over stemmen, het verslag-Mikko over de concentratie en pluralisme in de media, is het eerste dat met deze procedure wordt aangenomen. Hierdoor kunnen wij geen echt debat voeren en geen amendementen indienen; en dat dan ook nog op een dag dat zich in Italië een ernstig voorval heeft voorgedaan ten nadele van de vrije meningsuiting: men heeft het ontslag aangekondigd van 25 journalisten van de enige televisiezender die vooralsnog niet onder controle van Berlusconi valt. Ik denk dat de manier waarop wij over deze problemen discussiëren in dit Parlement ook duidt op een gebrek aan wil om een regeling, een wet, een richtlijn te schrijven over concentratie en pluralisme in de media in de Europese Unie, ondanks dat dit steeds dringender wordt.

(Applaus van het centrum en van links)

Marianne Mikko (PSE). – *(EN)* Mijnheer de Voorzitter, ik zou iedereen willen bedanken die een bijdrage heeft geleverd aan dit uitzonderlijk belangrijke verslag over de pluriformiteit en concentratie van de media in de Europese Unie, dat tevens bijzonder in de belangstelling staat. Het verslag gaat over het waarborgen van de democratie. We hebben in het verslag alles proberen op te nemen wat de democratie versterkt. Daarom is het van belang dat u zich concentreert en twee keer nadenkt voordat u stemt. Waar bent u voor en waar bent u tegen? Dit is de boodschap die we vandaag aan onze burgers sturen. Denk na.

(Applaus)

Pál Schmitt, namens de PPE-DE-Fractie. – *(HU)* Mijnheer de Voorzitter, als schaduwrapporteur van dit thema sluit ik mij aan bij degenen die zeggen dat dit systeem niet deugt. In de parlementaire discussie had ik graag de mening van de Volkspartij uiteen willen zetten, maar als schaduwrapporteur werd ik niet aan het woord gelaten.

Ik vraag mij af, als mediapluralisme zo belangrijk is, waarom is pluralisme van meningen dan veel minder belangrijk? Ik had graag willen uitleggen dat we het op een aantal punten niet met elkaar eens zijn, maar ik kreeg het woord niet. In het hele Parlement mochten slechts twee mensen over dit thema spreken: de rapporteur en mijnheer de commissaris. Er moet beslist worden overwogen of dit systeem wel deugt, want wij zijn nieuwsgierig naar elkaars mening. Dit heet pluralisme van meningen. Wij vragen u, mijnheer de Voorzitter, ons te helpen hier werk van te maken.

(Applaus van rechts)

De Voorzitter. – Dames en heren, de heer Cohn-Bendit krijgt van mij permissie om te spreken, maar daarna moeten we tot de stemming overgaan. We kunnen de juiste conclusies trekken uit de gevolgen van ons eigen besluit. Als we een twijfelachtige beslissing hebben genomen, hebben we het recht deze te wijzigen, maar deze wijziging moet wel plaatsvinden overeenkomstig de daarvoor bestemde procedures.

Daniel Cohn-Bendit (Verts/ALE). – *(DE)* Mijnheer de Voorzitter, precies deze onzin die u net noemde, is aangenomen door de meerderheid van dit Parlement ondanks onze stemming tegen. Het was uw besluit! Leg uw voorzitter nu het vuur aan de schenen, zodat hij het wijzigt!

(Applaus van het centrum en van links)

De Voorzitter. – We leggen niemand het vuur aan de schenen, maar wij zullen onze conclusies trekken als een meerderheid van het Parlement daarom vraagt.

Stefano Zappalà (PPE-DE). - (IT) Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, ik zal niet inhoudelijk ingaan op de ongepaste mening van collega Frassoni, maar ik vind wel dat wij dit Huis een precisering verschuldigd zijn. Italië heeft geen televisiestations waar Berlusconi eigenaar van is, de diverse televisiestations zijn in andere handen. In Italië, mijnheer de Voorzitter, zijn er drie staatsomroepen, Rai 1, Rai 2 en Rai 3, er is Mediaset en voorts is er La7...

(Protest van het centrum en van links)

De Voorzitter. – Dames en heren, blijft u toch vooral kalm. U hebt een besluit genomen.

Als het Parlement een besluit heeft genomen dat de meerderheid onverstandig vindt, dan kan het worden gewijzigd. Maar tot het zover is, houden we ons aan het besluit. Dat is het principe dat we in dit Parlement volgen.

(Applaus)

7.5. Beheersing van de energieprijzen (stemming)

Vóór de stemming over amendement 1

Urszula Gacek (PPE-DE). - (EN) Mijnheer de Voorzitter, ik heb een motie van orde met betrekking tot het nieuwe Reglement. Ons is verteld dat we, nu de mogelijkheden voor debat zijn ingeperkt, meer schriftelijke verklaringen kunnen indienen in plaats van de ene verklaring die we konden indienen voordat het nieuwe Reglement in werking trad. Vandaag probeerde ik twee schriftelijke verklaringen in te dienen, maar dat is op de internetsite niet mogelijk. Daardoor is mijn mening in het debat over energie nergens geregistreerd.

Kunt u ervoor zorgen dat dit technische probleem wordt opgelost? Het herziene Reglement wordt niet nageleefd.

De Voorzitter. – U kunt een schriftelijke verklaring indienen, mevrouw Gacek, maar dat was niet het juiste moment om dit ter sprake te brengen.

7.6. Voeding, overgewicht en obesitas (Witboek) (A6-0256/2008, Alessandro Foglietta) (stemming)

7.7. Collectief grensoverschrijdend beheer van online auteursrechten (stemming)

7.8. "IASCF: herziening van de statuten - openbare verantwoording en samenstelling van de IASB (stemming)

Piia-Noora Kauppi, namens de PPE-DE-Fractie. – (EN) Mijnheer de Voorzitter, zoals u reeds hebt opgemerkt, zou de PPE-DE-Fractie om uitstel van de stemming over deze resolutie willen verzoeken. De kwestie van de governance van de International Accounting Standards Board zal toch niet binnen de komende twee weken opgelost worden, dus hebben we de tijd om over deze resolutie te stemmen tijdens de volgende miniplenaire zitting hier in Brussel.

De reden voor ons verzoek is dat we enkele nieuwe voorstellen van de Europese Commissie hebben ontvangen en dat het misschien mogelijk is om enkele formuleringen van de resolutie bij te schaven.

De deadline was vrij krap en daarom zouden we meer tijd willen hebben. Vandaar de vraag dat de stemming naar de volgende vergaderperiode in Brussel wordt uitgesteld.

Pervenche Berès, voorzitter van de Commissie economische en monetaire zaken. – (FR) Mijnheer de Voorzitter, ik neem het woord als voorzitter van de Commissie economische en monetaire zaken. In de huidige financiële crisis begrijpt iedereen dat de inzet van boekhoudkundige standaarden en hun mogelijk procyclische aard een cruciale kwestie zijn. Het beheren van structuren die dergelijke boekhoudkundige standaarden ontwikkelen, is een belangrijke aangelegenheid.

De Europese Commissie werd over die vragen al aangesproken in het verslag-Radwan. Ze koos ervoor om zonder enige raadpleging van de Raad of van het Europees Parlement een voorstel uit te werken waarbij de verantwoordelijken voor de stabiliteit van de financiële markten niet betrokken zijn, dat overhaast met de Amerikaanse autoriteiten op het einde van hun mandaat werd uitgewerkt en door alle kandidaten van de Amerikaanse presidentsverkiezingen werd afgekeurd.

In een geest van compromis en openheid stemmen wij ermee in de discussie weer te openen indien de Commissie van haar kant haar voorstel opnieuw in overweging wil nemen en naar de voorstellen van het Europees Parlement wil luisteren. Om die reden zou ik het op prijs stellen dat de Commissie een verklaring aflegt en haar voorstel opnieuw bekijkt. In dat geval kunnen we het voorstel van mevrouw Kauppi steunen.

Androula Vassiliou, Commissie. – (EN) Mijnheer de Voorzitter, de Commissie heeft ten aanzien van deze kwestie geen standpunt.

De Voorzitter. – De Commissie heeft geen standpunt opgegeven.

Mevrouw Berès, heb ik het goed begrepen dat u de indienster van dit voorstel, mevrouw Kauppi, in dat geval steunt?

Dan gaan we nu over op de stemming over dit voorstel.

(Het Parlement willigt het verzoek om uitstel van de stemming in)

7.9. Sociale pakket (stemming)

Vóór de stemming

Philip Bushill-Matthews, namens de PPE-DE-Fractie. – (EN) Mijnheer de Voorzitter, ik wil nog even bevestigen dat wij als PPE-DE-Fractie hebben besloten om onze resolutie over het sociale pakket in te trekken. We hebben een zeer volledig debat gevoerd tijdens de vergadering over het laatste deel, waarbij alle fracties hun standpunten uitputtend hebben uiteengezet. Intussen heeft onze fractie het rapporteurschap over de herziene sociale agenda naar zich toe weten te trekken, wat aangeeft dat wij enorm veel belang hechten aan sociale kwesties en we kijken dan ook uit naar de op- en aanmerkingen die wij in de komende maanden van alle fracties zullen ontvangen, zodat we gezamenlijk een verslag kunnen opstellen waar het hele Parlement trots op kan zijn.

(Applaus van de PPE-DE-Fractie)

8. Stemverklaringen

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Mijnheer de Voorzitter, ik wil graag in de notulen laten opnemen dat ik voor het verslag van de heer Foglietta gestemd heb. Mijn stemapparaat werkte niet bij de stemming.

Mondelinge stemverklaringen

– **Ontwerpresolutie: Jaarlijks debat over de gerealiseerde voortgang in 2007 in de ruimte van vrijheid, veiligheid en rechtvaardigheid (artikelen 2 en 39 EU-Verdrag) (B6-0425/2008)**

Simon Busuttil (PPE-DE). – (MT) Het is uiteraard lastig om in deze chaos te worden begrepen. Ik neem graag het woord om uit te leggen waarom ik vóór de resolutie heb gestemd, die we zojuist hebben aangenomen en goedgekeurd, over het jaarlijkse debat inzake de vooruitgang die geboekt is in de ruimte van vrijheid, veiligheid en rechtvaardigheid. Vandaag komt de Raad van ministers van justitie en binnenlandse zaken bijeen om het Europees pact inzake immigratie en asiel te bespreken en goed te keuren. Dit is een zeer belangrijk onderwerp en een zeer belangrijk voorstel dat besproken wordt in de Raad en ik hoop dat er vandaag tijdens het debat in de Raad een verklaring in het pact wordt opgenomen over de noodzaak tot een eerlijkere en meer gelijkwaardige verdeling van de immigratielast. Ik hoop dat de ministers dit pact vandaag aannemen en dat erin verwezen zal worden naar deze gedeelde verantwoordelijkheid.

VOORZITTER: MANUEL ANTÓNIO DOS SANTOS*Ondervoorzitter***– Ontwerpresolutie: Jaarlijks debat over de gerealiseerde voortgang in de ruimte van vrijheid, veiligheid en rechtvaardigheid (artikelen 2 en 39 EU-Verdrag) (B6-0425/2008)**

Frank Vanhecke (NI). - Voorzitter, de resolutie waarover wij zopas hebben gestemd was voor mij en zeker voor mijn fractie omwille van talloze redenen onaanvaardbaar. De voornaamste reden is natuurlijk dat Europa volgens mij allesbehalve een nieuwe, zelfs een zogenaamde illegale, immigratiegolf nodig heeft. Allesbehalve.

Het is heel gemakkelijk voor bedrijven en voor de overheid, om steeds maar vreemdelingen uit niet-Europese landen te blijven importeren. Dat veroorzaakt een *brain drain* vanuit ontwikkelingslanden naar Europa, waar op lange termijn noch die ontwikkelingslanden, maar zeker ook Europa helemaal niet beter van worden, integendeel. Laten wij eindelijk eens beginnen - en ik kijk dan in de eerste plaats naar de overheid en naar de bedrijfswereld - met de assimilatie, de omscholing en de inschakeling in het normale arbeidsproces van de reeds massaal, bijzonder massaal hier aanwezige en niet- en nooit-aangepaste vreemdelingen.

– Verslag-Mikko (A6-0303/2008)

Neena Gill (PSE). - (EN) Mijnheer de Voorzitter, ik heb voor het verslag-Mikko gestemd, omdat ik van mening ben dat de media een essentiële rol spelen in het waarborgen van de democratie. Gezien de uitbreiding van de EU is het onze taak om te zorgen voor de convergentie van normen voor de bescherming van basisrechten en de democratie. Ik was betrokken bij het advies van de Commissie industrie, onderzoek en energie over het verslag-Mikko en ik zou haar willen feliciteren, omdat nieuwe technologieën naar mijn mening hebben geleid tot de opkomst van nieuwe mediakanalen en nieuwe soorten van content en de media een belangrijk politiek instrument blijven. In dat opzicht is een pluralistisch mediastelsel een essentiële voorwaarde voor het democratische sociale model.

Wanneer slechts een kleine groep mensen het eigendom van de media in handen heeft, werkt dit de monopolisering van de advertentiemarkt in de hand en vormt dit een barrière voor nieuwe spelers op de markt. De concurrentiewetgeving heeft geholpen de concentratie van media te beperken, maar deze problemen bestaan nog steeds in een aantal lidstaten waar de markt wordt gedomineerd door een paar grote spelers.

Daarom is het in het verslag genoemde voorstel om mediawetgeving te koppelen aan concurrentiewetgeving prijzenswaardig.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN). - (PL) Mijnheer de Voorzitter, pluriformiteit van de media betekent dat programma's inhoudelijk van elkaar verschillen en zenders in handen zijn van verschillende organisaties. Deze beide aspecten staan in de mediawereld momenteel op de helling. De toenemende eigendomsconcentratie van concurrerende mediabedrijven heeft er namelijk toe geleid dat maatschappelijk en cultureel waardevolle informatie moeilijk te vinden is in het struikgewas van laagdrempelige hapklare nieuwsitems voor iedereen. Het is zelfs moeilijk te voorspellen waar deze achteruitgang toe kan leiden, niet alleen voor de individuele consument maar ook voor de samenleving als geheel.

De rapporteur heeft terecht gewezen op de rol van de publieke omroep als beschermer van inhoudelijke diversiteit, die tot doel heeft kwalitatieve informatie uit te zenden. Ook doet ze terecht een voorstel voor een model waarin een sterke publieke omroep - buiten de concurrerende markt - en commerciële mediabedrijven met een winstoogmerk naast elkaar kunnen bestaan. Het evenwicht tussen deze pijlers moet echter buiten kijf staan. De inhoud van het verslag, evenals de intentie van de rapporteur, is helder en transparant. Tijdens het overleg binnen de Commissie cultuur en onderwijs is een goed compromis bereikt. Daarnaast moet duidelijk zijn wat de juridische status is van nieuwe zendmethoden als internetblogs of webpagina's met gebruikerscontent, zodat de makers weten welke rechten en plichten eraan verbonden zijn en wat de eventuele sancties zijn.

(Spreker wordt door de Voorzitter onderbroken)

Frank Vanhecke (NI). - Voorzitter, ik hoor dit Parlement graag zeggen dat alle lidstaten de pluriformiteit van hun media moeten waarborgen en dat zeker de openbare omroepen daarbij een grote rol spelen. Dat klopt. Zoiets heet in een normale samenleving democratie en vrijheid van informatie, in de eerste plaats vrijheid van informatie voor oppositiekrachten.

Gemeten aan die criteria zijn België en zelfs Vlaanderen geen democratie. Mijn politieke partij bijvoorbeeld, een grote politieke partij in dit land, wordt door de Vlaamse openbare omroep systematisch en openlijk gediscrimineerd en geboycot en dan nog op basis van officiële richtlijnen. Waarom? Omdat onze zienswijzen en voorstellen politiek niet correct heten te zijn of afwijken van het heersende discours. Nog niet zo lang geleden trouwens gaf de ex-topman van de openbare omroep openlijk toe dat hij vanwege de Belgische koning een barontitel had gekregen omwille van zijn strijd tegen en discriminatie van de oppositiepartij.

Een paragraaf over de behandeling van oppositiepartijen die tegen de stroom inroeien had in dit anders niet zo slechte verslag eigenlijk niet misstaan.

Koenraad Dillen (NI). - Voorzitter, ik heb mij bij dit verslag onthouden. In dit verslag worden terecht enkele pijnpunten inzake pluralisme en mediaconcentratie blootgelegd, zoals wij die kennen in verschillende lidstaten.

Als Vlaming kan ik erover meespreken. Want geen enkele staat in de Europese Unie heeft meer nood aan bijvoorbeeld een neutrale media-ombudsman die de vrije meningsuiting en de pluriformiteit garandeert, dan België. Hier in Brussel, waar het hart van de instellingen klopt, zijn het immers niet alleen de particuliere media, maar ook de overheidsorganen die schaamteloos de grootste oppositiepartij, zoals mijn collega daarjuist ook zei, boycotten en het recht van de burgers op evenwichtige en vrije informatie fnuiken.

Het handvest van de persvrijheid waarvoor de rapporteur pleit, kan dit soort wantoestanden misschien onmogelijk maken, zo niet dan blijft alles bij een pure *window dress*.

Anderzijds vraag ik mij toch af waarom de rapporteur juist het vrije medium bij uitstek, het internet en in het bijzonder de bloggers, ook strikter wil reglementeren en dan heb ik het nog niet over de terechte zorg voor het respect van de auteursrechten. Want het zijn net die staten waar er geen echt mediapluralisme bestaat, waar men het hardste pleit voor meer controle op het internet. Met dit verslag krijgen zij bijkomende argumenten in handen en dat is te betreuren.

Pál Schmitt, namens de PPE-DE-Fractie. – (HU) Bedankt, mijnheer de Voorzitter. Ik zal in het Hongaars spreken. De veelzijdigheid van de media is voor de Europese Volkspartij uitermate belangrijk, daarom hebben wij besloten dat onze fractie in plaats van het verslag te verwerpen, een alternatief verslag gaat indienen. In dit alternatieve verslag worden de pluspunten van het oorspronkelijke voorstel behouden, de voor ons onacceptabele delen uit de tekst verwijderd en de voorstellen die we belangrijk vonden om te benadrukken, toegevoegd.

De fractie heeft onder andere bezwaar tegen het feit dat bepaalde lidstaten in het verslag concreet genoemd worden, terwijl wij juist vinden dat een verslag dat de veelkleurigheid van de media behandelt, neutraal en algemeen van aard moet zijn. Het doel ervan is niet om bepaalde landen als slecht voorbeeld te schande te maken. Wij konden evenmin accepteren dat het verslag ervan uitgaat dat sommige media alleen op winst en materiële belangen zijn gericht. Ook dit is een overdreven generalisering.

Het verslag, dat felle politieke discussies heeft opgewekt, moet de aandacht van de Europese Commissie vestigen op het feit dat zij dit vraagstuk moet aanpakken op een wijze die past bij de ernst van het onderwerp en dat zij moet onderzoeken welke maatregelen van de Unie of de lidstaten nodig zijn in het belang van de verwezenlijking van de veelkleurigheid. Dank u wel.

– Gezamenlijke ontwerpresolutie – Beheersing van de energieprijzen (RC-B6-0428/2008)

Peter Baco (NI). – (SK) Ik ben voorstander van een doeltreffende beheersing van de energieprijzen. De prijschommelingen van de afgelopen maanden zijn duidelijk niet in het belang van de EU-burgers, terwijl speculanten/tussenpersonen winst boeken. Bovendien zijn we getuige van een absoluut onacceptabele situatie waarbij energieprijzen de voedselprijzen bepalen. Wij moeten ons verzetten tegen het cynische argument dat er wereldwijd genoeg voedsel is, maar dat niet iedereen genoeg geld heeft om duur voedsel te kopen.

Volgens deskundigen van de Wereldbank is biomassa-energie verantwoordelijk voor 80 procent van de enorme stijging van voedselprijzen. In dit verband heb ik, tijdens meerdere gelegenheden, de noodzaak benadrukt om de voedselreserves te verhogen en het gebruik van voedselbronnen voor energiedoeleinden aan banden te leggen. Dit is een belangrijk probleem dat samenhangt met de beheersing van de voedselprijzen en als zodanig veel meer specifieke aandacht verdient.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Mijnheer de Voorzitter, we zien de energieprijzen tegenwoordig snel stijgen. Dit heeft directe gevolgen voor de levenskwaliteit van de inwoners van de Europese Unie en

wakkert de inflatie verder aan. We moeten dus instrumenten creëren om de Europeanen te beschermen tegen de gevolgen van deze prijsstijgingen. Ondanks de recente daling van de olieprijsen, ben ik van mening dat we meer aandacht moeten schenken aan prijsstabiliseringsmechanismen. Ook horen we stemmen opgaan om te komen tot een transparantere energiemarkt, zodat deze in de toekomst minder gevoelig wordt voor speculatie op de beurzen. Wie het over energie heeft kan niet voorbijgaan aan de noodzaak om meer werk te maken van hernieuwbare energie en kernenergie. Ook moeten we nieuwe technologieën ontwikkelen voor het gebruik van kolen en moeten we een grootschalig programma opzetten voor meer energie-efficiëntie.

– Verslag-Foglietta (A6-0256/2008)

Renate Sommer (PPE-DE). – (DE) Mijnheer de Voorzitter, ik heb tegen het verslag-Foglietta gestemd, en ik wil alle collega's bedanken die me hierbij gesteund hebben.

Hoewel overgewicht een groeiend probleem is, brengt dit Witboek ons niet dichterbij een oplossing. In tegendeel, het bestaat uit een ratjetoe van diverse aanbevelingen en verzoeken om wetgeving. Hiermee maken we onszelf belachelijk. Ik ben blij dat in ieder geval het voorstel voor de rode, oranje en groene codering van voedsel-etiketten eruit is gegoooid, maar andere voorstellen staan nog overeind, waaronder een aantal voorstellen dat vooruitloopt op besluiten die we nog moeten nemen op het gebied van de voedsel-etikettering, waarvoor ik rapporteur van het Parlement ben.

We hebben besloten dat we zullen oproepen tot censuur op reclames, dat we kunstmatige transvetzuren willen verbieden, maar tegelijkertijd van plan zijn om ze op voedsel-etiketten te vermelden, dat onze tailleomvang in de toekomst officieel wordt opgemeten, dat het zoutgehalte in voedsel in de gaten gehouden zal worden, wat neerkomt op een ingreep in de recepten van levensmiddelen. De aanzet tot een nieuwe definitie voor gezonde voeding is gegeven; een van de voorwaarden is dat gezonde voeding alleen mogelijk is met ecologisch geproduceerde levensmiddelen. Dat komt neer op discriminatie van de conventionele landbouw.

Slecht voedsel bestaat niet, onze wetgeving zou dat namelijk van de markt weren. Alle consumenten hebben het recht op informatie, maar ze hebben ook het recht op respect, wat inhoudt dat ze hun eigen beslissingen moeten kunnen nemen.

Schriftelijke stemverklaringen

– Verslag-Resetarits (A6-0263/2008)

Hélène Goudin en Nils Lundgren (IND/DEM), schriftelijk. – (SV) Dit verslag over publieke (burger- en gemeenschaps-) media in Europa gaat over een gebied waarvan men vindt dat het aanvullende financiering nodig heeft in het kader van steunprogramma's van de Europese Unie. Dit is weer een voorbeeld van hoe belangengroepen in dit Parlement proberen het aantal EU-steunprogramma's en daarmee de financiële middelen daarvoor te verhogen, zodat zij links en rechts subsidies kunnen uitdelen.

Het is onbegrijpelijk dat steun voor plaatselijke media zonder winsttoegmerk gezien moet worden als een uitgavenpost die door de Europese Unie moet worden gefinancierd. Het subsidiariteitsbeginsel leidt vanzelf tot de conclusie dat dit een uitgavenpost van de lidstaten of regionale politieke organen moet zijn. Zij kennen deze media en zij hebben de mogelijkheid te bepalen of zulke uitgaven voorrang moeten hebben boven de behoefte aan middelen voor zaken als gezondheidszorg, scholen en sociale voorzieningen.

In het belang van subsidiariteit hebben wij tegen dit verslag als geheel gestemd.

Gyula Hegyi (PSE), schriftelijk. – (EN) Plaatselijke media in de zin van dit verslag spelen vaak een belangrijke rol in lokale gemeenschappen. Naast andere lokale mediavormen zijn ze een belangrijke bron van lokaal nieuws en informatie en fungeren ze soms zelfs als de enige stem van lokale gemeenschappen. Daarom zou de Europese Unie zich meer op deze media moeten richten, al helemaal na het mislukken van het Verdrag van Lissabon, aangezien ze als een efficiënt middel kunnen fungeren om informatie over de EU door te geven aan burgers.

Als rapporteur voor het verslag over de actieve dialoog met burgers over Europa steun ik volledig elk communicatiemiddel dat kan helpen de EU dichterbij de burgers te brengen. Desondanks ben ik ervan overtuigd dat het een essentiële voorwaarde is voor plaatselijke media of andere lokale mediavormen die geheel of zelfs gedeeltelijk met openbare middelen worden gefinancierd dat zij onafhankelijk zijn van zowel nationale als lokale overheden.

Ik weet dat plaatselijke media, en dan met name de manier waarop ze worden gefinancierd, een primair aandachtspunt voor de lidstaten moeten zijn vanwege de verschillende vormen waarin deze media bestaan en de lokale kenmerken. Op Europees niveau kunnen we een bijdrage leveren door meer zichtbaarheid rond dit onderwerp te creëren. Dit verslag is een eerste stap in die richting.

Ian Hudghton (Verts/ALE), *schriftelijk*. – (EN) Het verslag-Resetarits, dat ik heb gesteund, verwijst naar het belang van de media voor de versterking van de culturele en taalkundige verscheidenheid. Deze week is het eerste tv-kanaal in het Gaelic gelanceerd, wat een welkome ontwikkeling is in de bevordering van de taalkundige verscheidenheid van zowel Schotland als Europa.

David Martin (PSE), *schriftelijk*. – (EN) Publieke (burger- en gemeenschaps-) media hebben in onze maatschappij altijd een belangrijke rol gespeeld. Dergelijke media kunnen de interculturele dialoog bevorderen doordat ze negatieve stereotypen kunnen bestrijden. De EU moet dit ten volle erkennen door een verbetering van de wettelijke erkenning van deze media en van de toegang tot het radiospectrum voor uitzendingen. Ik heb met dit verslag ingestemd.

Daniel Stroj (GUE/NGL), *schriftelijk*. – (CS) Ik ben ervan overtuigd dat burgerlijke en alternatieve media de pluraliteit van de media kunnen helpen vergroten en de informatievoorziening aan de burger kunnen helpen verbeteren. Als we kijken naar de gang van zaken in het leeuwendeel van de lidstaten van de Europese Unie wordt toch wel duidelijk dat het begrip vrijheid van meningsuiting een lege huls is geworden en dat de commerciële media naar de pijpen dansen van de eigenaar. De objectiviteit van de door de publieke omroepen verspreide informatie heeft vaak sterk te lijden onder de belangen van de machthebbers, ongeacht het statuut en het rechtskader waarin deze vervat zijn. Het is daarom des te belangrijker dat het misbruik van burgerlijke en alternatieve media buiten de grenzen van de taak die dergelijke media dienen te vervullen, wordt voorkomen. Ik ben het ermee eens dat deze media een algemene juridische erkenning verdienen in de lidstaten van de EU. De regelgeving voor hun activiteiten dient echter vanaf het allereerste begin zodanig te worden vormgegeven dat burgerlijke en alternatieve media hun roeping, hun maatschappelijke positie, niet verloochenen kunnen.

– Verslag-Muscat (A6-0344/2008)

Marian Harkin (ALDE), *schriftelijk*. – (EN) Ik kan niet met dit verslag instemmen. Hoewel ik het eens ben met veel van de voorstellen in het verslag, en deze ook toejuich, maak ik me zorgen over het beperken van de draagwijdte van de btw-vrijstelling met betrekking tot beleggingsfondsen. Ik vind het beter om de *status quo* te handhaven.

Peter Skinner (PSE), *schriftelijk*. – (EN) De EPLP is van mening dat de btw-eisen voor financiële diensten al veel eerder aangepast hadden moeten worden. De rapporteur heeft deze taak met veel toewijding vervuld. Wij maken uit zijn benadering op dat hij zeer welwillend staat tegenover het idee van het doorberekenen van kosten in de productprijs en dat hij begrijpt welke problemen zich kunnen voordoen. We vragen ons wel af hoe sommige punten in de praktijk juist geregeld kunnen worden – in het bijzonder wat betreft de beslissing over het verlenen van toestemming aan bedrijven om btw toe te passen. We hebben dus bedenkingen die we niet in de afzonderlijke amendementen konden onderbrengen, omdat amendementen 1-28 en bloc in stemming zijn gebracht. De EPLP steunt de rapporteur maar zou tegen amendement 6 en 21 hebben gestemd.

Ik wil Joseph Muscat graag persoonlijk bedanken voor zijn werk voor dit verslag en andere verslagen en voor zijn collegiale houding in het Europees Parlement. Ik hoop dat zijn carrière een opgaande lijn zal vertonen en dat we hem weer spoedig als toekomstig minister-president van Malta kunnen verwelkomen.

– Ontwerpresolutie – Jaarlijks debat over de gerealiseerde voortgang in de ruimte voor vrijheid, veiligheid en rechtvaardigheid (artikelen 2 en 39 EU-Verdrag) (B6-0425/2008)

Philip Bradbourn (PPE-DE), *schriftelijk*. – (EN) Hoewel we voor samenwerking tussen lidstaten in de ruimte van vrijheid, veiligheid en rechtvaardigheid (RVVR) zijn, stemmen de conservatieven van het Verenigd Koninkrijk tegen deze resolutie, omdat we consequent tegen oproepen tot verdere harmonisering op het gebied van RVVR gekant blijven. We zijn vooral tegen de oproepen in het verslag tot het aannemen van bepalingen in het Verdrag van Lissabon die ook krachtens de huidige regelingen kunnen worden aangenomen.

Patrick Gaubert (PPE-DE), *schriftelijk*. – (FR) Ik ben tevreden dat een heel grote meerderheid de resolutie over het jaarlijks debat over de gerealiseerde vooruitgang in 2007 in de ruimte voor vrijheid, veiligheid en rechtvaardigheid heeft aangenomen.

Het is een kwalitatief hoogstaande tekst die ons nadrukkelijk herinnert aan de noodzaak het Verdrag van Lissabon snel goed te keuren. Dat Verdrag zorgt voor een versteviging van de ruimte van vrijheid, veiligheid en rechtvaardigheid doordat het voorziet in essentiële verbeteringen betreffende de legitimiteit en de doeltreffendheid van Europese maatregelen.

Voorts worden de Commissie en de Raad opgeroepen om de nieuwe prioriteiten van het volgende meerjarenprogramma voor de ruimte van vrijheid, veiligheid en rechtvaardigheid voor de periode 2010-2014 vast te leggen.

Ten slotte worden enkele onontbeerlijke maatregelen voorgesteld op het vlak van fundamentele rechten en burgerschap, inzake de bescherming van de grenzen en betreffende immigratie en asiel. Onze fractie heeft die prioriteiten verdedigd en ze komen grotendeels ook voor in het Europees pact inzake immigratie en asiel, dat op basis van concrete acties ten uitvoer moet worden gelegd.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), schriftelijk. – (PT) Ofschoon wij ons kunnen vinden in diverse punten van deze resolutie over de zogenaamde "ruimte van vrijheid, veiligheid en rechtvaardigheid" – een eufemisme voor het reële proces waarmee justitie en binnenlandse zaken, twee soevereine bevoegdheden van de lidstaten, geleidelijk aan onder de bevoegdheid van de Unie worden gebracht –, bevat zij een aantal doelstellingen, prioriteiten en voorstellen die wij resoluut verwerpen.

Met name omdat de resolutie zich doof houdt voor de afwijzing van het zogenaamde Verdrag "van Lissabon" – en blijft aandringen op de tenuitvoerlegging ervan eind 2009 en de voortzetting van het communautariseringsproces op het gebied van justitie en binnenlandse zaken – en daarmee uiting geeft aan het gebrek aan eerbied van de meerderheid van dit Parlement voor een soevereine en democratische beslissing van de Ierse bevolking.

En onder meer ook omdat in de lijst van doelstellingen sprake is van een versterking van het Schengen-informatiesysteem (met inbegrip van de beslissingen betreffende het Verdrag van Prüm), Frontex en het immigratiebeleid van de EU (dat selectief is, te veel op veiligheid is gericht en immigratie criminaliseert).

En ofschoon het EP zijn beklag doet over het feit dat "de Unie de facto politieke en justitiële samenwerking met derde landen, met name de VS, creëert via bilaterale overeenkomsten over een reeks onderwerpen, en daarbij de formele democratische besluitvormingsprocedures en de parlementaire controle omzeilt" wordt deze kwestie niet ter discussie gesteld.

Tobias Pflüger (GUE/NGL), schriftelijk. – 1. (DE) Het voorstel beschrijft het Verdrag van Lissabon als een "essentiële en dringende voorwaarde" om "te waarborgen dat de EU een ruimte van vrijheid, veiligheid en rechtvaardigheid (RVVR) vormt". Het Verdrag van Lissabon is verworpen na het Ierse referendum. Het is de hoogste tijd om dat te accepteren.

2. Het voorstel verzoekt om ingebruikneming van het Schengen Informatie Systeem van de tweede generatie (SIS II) en de versterking van Frontex. Het agentschap voor het beheer van de buitengrenzen Frontex is verantwoordelijk voor de operationele uitvoering van het onmenselijke beleid om de EU af te sluiten voor mensen in nood. SIS II levert hiervoor de benodigde gegevens. Dit beleid is inhumain en we moeten het dan ook fundamenteel afwijzen.

Søren Bo Søndergaard en Eva-Britt Svensson (GUE/NGL), schriftelijk. – (EN) In het algemeen steunen we het idee dat langdurig ingezetenen stemrecht wordt verleend bij Europese en lokale verkiezingen. We menen echter dat het onder de verantwoordelijkheid van de lidstaten valt om beslissingen te nemen over het stemrecht bij lokale verkiezingen, in overeenstemming met de relevante internationale verdragen.

– Verslag-Mikko (A6-0303/2008)

Alessandro Battilocchio (PSE), schriftelijk. – (IT) Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, ik wil erop wijzen hoe belangrijk het is bescherming te geven aan het pluralisme in de media (reeds aangehaald in artikel 11 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie), om een democratisch proces te verzekeren waarmee de informatie op een transparante manier bij de verschillende Europese burgers terechtkomt. Het is maar al te goed bekend dat de media vaak onder politieke druk staan, terwijl vooral de publieke omroep een aanzienlijk en stabiel marktaandeel nodig heeft om los te komen van ontoereikende financieringen en politieke lobby's.

Ik zal dus met overtuiging stemmen voor deze ontwerpresolutie, waarin een consortium van drie Europese universiteiten de opdracht krijgt toezicht te houden op dat pluralisme door betrouwbare en onpartijdige

indicatoren vast te stellen. En ik ben het er ook over eens dat er controlestelsels moeten worden ingevoerd om de redactionele en journalistieke vrijheid in ieder land te waarborgen.

De tijd is nu rijp – gezien de ophanden zijnde campagne voor de Europese verkiezingen van 2009 – om samen een handvest voor mediavrijheid op te stellen, teneinde de huidige preciaire arbeidsomstandigheden van zoveel redacteurs en journalisten aan te pakken.

Tot slot moeten de nieuwe mediakanalen, overal in Europa en in de wereld, weliswaar gefinancierd worden, maar ook moet daar een verantwoord gebruik van worden gemaakt (bijvoorbeeld de status van auteurs en uitgevers van weblogs moet worden gedefinieerd). En in heel Europa moet een grotere mediageletterdheid worden gestimuleerd.

Jean-Marie Cavada (ALDE), schriftelijk. – (FR) Ik bevestig eens te meer het belang dat ik aan de vrije meningsuiting en aan het behoud van het pluralisme van media hecht. Blogs zijn middelen die het privéleven in gevaar kunnen brengen en als ze onjuist of kwaadwillig zijn met "schendingen van de perswetten" kunnen worden gelijkgesteld.

Jorgo Chatzimarkakis (ALDE), schriftelijk. – (DE) Een pluriform mediasysteem is een basisvereiste voor het voortbestaan van het democratische, Europese sociaal model. De concentratie van eigendom van het mediastelsel geeft echter aanleiding tot het ontstaan van een omgeving die de monopolisering van de reclamemarkt bevordert, belemmeringen doet ontstaan voor de doorbraak van nieuwe marktspelers en leidt tot een uniformering van de media-inhoud.

Winstgerichtheid wordt steeds bepalender voor de ontwikkeling van het mediasysteem. Om te vermijden dat belangenconflicten ontstaan tussen de concentratie van media-eigendom en politieke macht, moeten mededingingswetten en mediawetgeving met elkaar verbonden worden. Deze belangenconflicten hebben namelijk nadelige gevolgen voor de vrije mededinging en pluralisme. Ter bevordering van de pluriformiteit moet bovendien het evenwicht tussen openbare en commerciële zenders gegarandeerd worden.

Daarnaast verlang ik maatregelen om de concurrentiepositie van de mediaconcerns te verbeteren ter bevordering van de economische groei. De mededingingswetgeving moet consequent worden toegepast, zowel op Europees als op nationaal niveau, om de concurrentie te verscherpen en nieuwe mededingers toegang te verlenen tot de markt. Met name de nationale regelgeving met betrekking tot de media moet transparant en van hoge kwaliteit zijn.

Daarom juich ik het voornemen van de Commissie toe indicatoren te ontwikkelen om de pluriformiteit van de media in de Europese Unie te meten. Daarnaast verlang ik dat er nog andere indicatoren worden vastgelegd die kunnen worden gebruikt op het gebied van democratie en beroeps gedragscodes voor journalisten. Verder ben ik van mening dat de regelgeving voor mediaconcentratie ook betrekking moet hebben op middelen voor de toegang tot en de verspreiding van media-inhoud op het internet.

Lena Ek (ALDE), schriftelijk. – (SV) Het verslag van Marianne Mikko is een prachtig voorbeeld van wanneer goede bedoelingen te ver gaan en in conflict komen met de onafhankelijkheid van de media en de grondbeginselen van de vrijheid van meningsuiting. Het oorspronkelijke voorstel van mevrouw Mikko - dat onder andere voorzag in de mogelijkheid van registratie, het recht op weerwoord en de mogelijkheid bloggers te vervolgen - was ver verwijderd van mijn opvatting over de vrijheid van meningsuiting en opinievorming. Gelukkig werd het verslag op deze punten herzien voordat het voorstel in de plenaire vergadering werd behandeld. Deze herziening was voor mij echter niet voldoende om het verslag te kunnen steunen: op veel punten is het verslag nog steeds in strijd met de onafhankelijkheid van de media, vrije opinievorming en de vrijheid van meningsuiting.

Amendement 5 - dat uiteindelijk door het Parlement werd aangenomen - is een beter alternatief voor het verslag. Een beter, maar geen goed alternatief. De kwestie van concentratie en pluralisme van de media is belangrijk en daar moet over gesproken worden. Maar deze resolutie is niet de juiste manier. Kwesties met betrekking tot de media moeten altijd op verantwoorde wijze en weloverwogen worden behandeld. Als het gaat om de onafhankelijkheid van de media, vrije opinievorming en de vrijheid van meningsuiting, dan kan ik geen compromissen sluiten. Deze waarden zijn te fundamenteel om mee te sjoemelen. Ik heb mij daarom in de stemming van vandaag onthouden. Hiermee wil ik mijn steun voor het debat tonen, maar ook mijn zorg uiten over herhaalde pogingen om kwesties met betrekking tot de media en de vrijheid van meningsuiting te reguleren.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), schriftelijk. – (PT) Gelet op de wijzigingen van het Reglement van orde van het Europees Parlement, dat in deze omstandigheden geen specifieke wijzigingsvoorstellen aanvaardt, was dat wat hier net in stemming is gebracht niet het verslag-Mikko, maar een alomvattend voorstel voor een alternatieve resolutie.

De resolutie die uiteindelijk is aangenomen, is duidelijk beter dan het verslag. Alleen daarom hebben wij voor gestemd. De tekst bevat evenwel een aantal formuleringen waarmee wij niet kunnen instemmen.

Wij hebben vooral moeite met de manier waarop een schijnevenwicht wordt gecreëerd door de zogenaamde "mededingingswetten" te verbinden met de mediawetgeving, aangezien de ervaring heeft geleerd dat de belangen van het kapitaal prevaleren boven alle rechten en vrijheden, met inbegrip van de vrijheid van meningsuiting in de media, zodat het pluralisme meer dan eens op de helling komt te staan.

Ofschoon elders wordt gesteld dat "openbare instanties als hoofddoelstelling zouden moeten hebben voorwaarden te creëren die een hoog kwaliteitsniveau van de media garanderen (openbare media inbegrepen), en de mediadiversiteit en de volledige onafhankelijkheid van journalisten te waarborgen", weten wij dat deze doelstelling moeilijk kan worden verwezenlijkt wanneer de rol van de democratische staat gekenmerkt wordt door zwakheid. Het is een feit dat de vrijheid van meningsuiting en de onafhankelijkheid van journalisten niet gewaarborgd zijn wanneer de belangrijkste mediaorganen in het bezit zijn van grote economische en financiële groepen.

Glyn Ford (PSE), schriftelijk. – (EN) Ik feliciteer mijn collega Marianne Mikko met haar verslag. Ik zal voor de gezamenlijke alternatieve ontwerpresolutie stemmen die door mijn fractie samen met de Liberalen en de Groenen is ingediend – de best mogelijke benadering van mijn eigen standpunt. Ik kan niet bedenken waarom iets wat in schriftelijke of mondelinge vorm illegaal is, op het internet legaal zou kunnen zijn. Natuurlijk is handhaving moeilijk, maar dat is geen reden om niets te doen. Per slot van rekening hebben we ook snelheidsbeperkingen op afgelegen wegen, hoewel het heel moeilijk is om deze te controleren. Dit wordt echter niet gebruikt als argument om bandeloze vrijheid te rechtvaardigen.

Hélène Goudin en Nils Lundgren (IND/DEM), schriftelijk. – (SV) Dit verslag en de alternatieve ontwerpresoluties hierbij vallen buiten de wetgevingsprocedure en zijn niets anders dan een uiting van de wens van de federalistische meerderheid in het Europees Parlement om de Europese Unie meer bij het cultuur- en mediabeleid te betrekken. Tijdens de voorbereiding van dit verslag ging de rapporteur veel te ver in haar ambitie om de wereld van bloggers te controleren en te bewaken. Gelukkig heeft de commissie wat gas teruggenomen in haar voorstel voor de plenaire vergadering en de ontwerpresoluties van sommige fracties zijn beter dan het verslag zelf. Maar de fundamentele vraag blijft: waarom moet dit verslag überhaupt in het Europees Parlement worden besproken?

De kwestie van mediaconcentratie is belangrijk - zo belangrijk dat het voortaan in de lidstaten moet worden behandeld. Wij hebben daarom tegen dit verslag in zijn geheel gestemd.

Jörg Leichtfried (PSE), schriftelijk. – (DE) Ik stem voor het verslag van Marianne Mikko over concentratie en pluralisme in de media in de Europese Unie.

Toegang tot vrije en gediversifieerde media in alle lidstaten is tegenwoordig heel belangrijk. Het ingevoerde tweepijlermodel voor particuliere en publieke televisieomroep en audiovisuele mediadiensten heeft zich heel goed ontwikkeld. Om ervoor te zorgen dat deze ontwikkeling zo goed mogelijk kan blijven doorgaan, dienen openbare omroepen een stabiele financiering te krijgen, zodat ze de publieke belangen en maatschappelijke waarden kunnen bevorderen, het pluralisme van de media kunnen behouden en de toegang van de burgers tot kwalitatief hoogwaardige programma's kunnen garanderen.

Ik steun ook de opstelling van een handvest voor mediavrijheid. Dat is een uitgangspunt voor inspanningen om de vrijheid van meningsuiting te waarborgen. Journalistieke onafhankelijkheid moet aan de hand van gerichte wettelijke en maatschappelijke garanties worden geregeld.

De concentratie van eigendom in het mediastelsel is ook een probleem, omdat het de monopolisering van de reclamemarkt bevordert. Daarom is het nodig dat mededingingswetten en mediawetgeving met elkaar verbonden worden om toegang, mededinging en kwaliteit te waarborgen. Het verslag dekt min of meer alle belangrijke punten en daarom schaar ik mij achter de rapporteur.

Ramona Nicole Mănescu (ALDE), schriftelijk. – (RO) Pluralisme dient, daar zijn we het allemaal over eens, een vitaal element van de massamedia te zijn. Als vitaal element dient het te worden ondersteund, en met de aanneming van het verslag-Mikko is een belangrijke stap in die richting gezet.

De noodzaak van een evenwichtige massamediamarkt dient te worden erkend en ondersteund op het niveau van de lidstaten, en deze moeten zich zowel apart als samen inspannen om de Europese burgers toegang tot juiste en gevarieerde informatie te bieden.

Culturele diversiteit alsmede de voortdurend toenemende noodzaak van integratie van de migrantenpopulatie en van minderheden, toegevoegd aan het belang van een goede informatievoorziening voor de actieve bevolking, zijn terug te vinden als hoofdredenen om een witboek voor de vrijheid van de media op te stellen. Derhalve steun ik vol overtuiging de aanbeveling van het Europees Parlement om openbare mediadiensten te steunen als alternatieve informatievoorziening ten opzichte van diensten die uitsluitend op commerciële criteria gebaseerd zijn.

De noodzaak om de burgers van Europa hun rechten en plichten actief te laten invullen, ze te informeren en in staat te stellen om de wijze waarop zij geïnformeerd worden te begrijpen en te bekritisieren, moet de leidraad zijn voor iedere maatregel die in de toekomst zowel door de Europese instellingen als door iedere lidstaat afzonderlijk aangenomen moet worden.

David Martin (PSE), *schriftelijk*. – (EN) Door nieuwe technologie zijn er nieuwe mediakanalen ontstaan en is de inhoud van de media veranderd. Voor de bevordering van de democratie en het vrije denken is een mediasysteem met een groot bereik van essentieel belang. Ik heb met volle overtuiging voor de aanbevelingen van Marianne Mikko gestemd.

Doris Pack (PPE-DE), *schriftelijk*. – (DE) Concentratie in de media is een veel voorkomend kwaad en moet bestreden worden. Om te beginnen zijn er in de EU echter een aantal landen waar concentratie in de media een probleem is, en het is daarom onacceptabel slechts een land te noemen. Ten tweede wordt de Commissie in het verslag op diverse plaatsen verzocht actie te ondernemen op een terrein waar het subsidiariteitsbeginsel van toepassing is.

Als dat geamendeerd zou zijn, of als ik voor een dergelijk amendement had kunnen stemmen, zou ik het verslag-Mikko hebben gesteund.

Dimitrios Papadimoulis (GUE/NGL), *schriftelijk*. – (EL) De concentratie van media-eigendom versterkt de monopolistische verschijnselen en tast de noodzakelijke pluraliteit aan.

Tegenwoordig lijkt de toegang tot informatie oneindig te zijn maar tegelijkertijd schiet deze tekort. Een groot percentage media- en internetdiensten is in handen van ondernemingsconcerns die tegelijkertijd de best geadverteerde klant van zichzelf zijn. Het is noodzakelijk te zorgen voor openbare, pluralistische, open en ongebonden televisie van goede kwaliteit. Wat de vrijheid van meningsuiting op het internet betreft moet de EU groot gewicht toekennen aan de openbare dialoog, om zowel vrijheid van meningsuiting als bescherming van persoonsgegevens te verzekeren. Het debat is net begonnen. Oplossingen zullen worden gevonden in samenwerking met het maatschappelijk middenveld.

Zita Plešinská (PPE-DE), *schriftelijk*. – (SK) Het amendement van het Reglement van Orde zoals wij die op 8 juli 2008 hebben aangenomen, resulteerde in nieuwe regels voor initiatiefverslagen. Tijdens deze tweede vergaderperiode in september hebben we de mogelijkheid gehad om te zien hoe deze regels in de praktijk uitpakken.

Tijdens het maandagavonddebat over enkele initiatiefverslagen bleek echter dat deze verandering niet de meest gelukkige was. Slechts de rapporteur en een vertegenwoordiger van de Commissie werden gehoord tijdens het debat over elk verslag. Het debat verloor zijn dynamiek omdat ook de schaduwrapporteurs niet aan het woord kwamen. Ook het voorschrift dat leden die mee hebben gewerkt aan de voorbereiding van het verslag hun opmerkingen schriftelijk in mogen dienen, blijkt problematisch te zijn. De van kracht zijnde regel luidt dat tijdens het verloop van een vergaderperiode elk lid slechts eenmaal schriftelijk mag reageren.

De stemprocedure voor initiatiefverslagen blijkt ook problematisch te zijn. Onder de nieuwe regel is het niet geoorloofd om amendementen plenair te behandelen. Alleen een alternatieve ontwerpresolutie mag namens een fractie ter tafel worden gebracht.

Praktisch gezien zijn de tekortkomingen van ons besluit van invloed geweest op dit verslag, van mevrouw Mikko, over de concentratie en het pluralisme van de media in de Europese Unie. Het relatief uitgebalanceerde verslag bevatte enkele punten die betrekking hebben op specifieke lidstaten. Ik ben van mening dat de inhoud van een verslag over een dusdanig gevoelig onderwerp neutraal moet blijven. Ik was niet van plan om tegen het verslag te stemmen, maar we kregen niet de mogelijkheid om te stemmen voor een ontwerpresolutie die door onze fractie, de PPE-DE-Fractie, is ingediend. Mijn verzoek luidt om deze regel aan te passen.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN), *schriftelijk*. – (PL) Mijnheer de Voorzitter, pluriformiteit van de media betekent dat programma's inhoudelijk van elkaar verschillen en zenders in handen zijn van verschillende organisaties. Deze beide aspecten staan in de mediawereld momenteel op de helling. De toenemende eigendomsconcentratie van concurrerende mediabedrijven heeft er namelijk toe geleid dat maatschappelijk en cultureel waardevolle informatie moeilijk te vinden is in het struikgewas van laagdrempelige hapklare nieuwsitems voor iedereen. Het is zelfs moeilijk te voorspellen waar deze achteruitgang toe kan leiden, niet alleen voor de individuele consument maar ook voor de samenleving als geheel.

De rapporteur heeft terecht gewezen op de rol van de publieke omroep als beschermer van inhoudelijke diversiteit, die tot doel heeft kwalitatieve informatie uit te zenden. Ook doet ze terecht een voorstel voor een model waarin een sterke publieke omroep - buiten de concurrerende markt - en commerciële mediabedrijven met een winst oogmerk naast elkaar kunnen bestaan. Het evenwicht tussen deze pijlers moet echter buiten kijf staan. De inhoud van het verslag, evenals de intentie van de rapporteur, is helder en transparant. Tijdens het overleg binnen de Commissie cultuur en onderwijs is een goed compromis bereikt.

Daarnaast moet duidelijk zijn wat de juridische status is van nieuwe methoden voor informatieverbreiding als internetblogs of webpagina's met gebruikerscontent, zodat de makers weten welke rechten en plichten eraan verbonden zijn en wat de eventuele sancties zijn. Dergelijke nieuwe nieuwsvormen zullen immers alleen maar toenemen. Een ethische code is dan ook een stap in de goede richting.

Marek Siwiec (PSE), *schriftelijk*. – (PL) In de aangenomen resolutie over de concentratie en pluriformiteit van de media in de Europese Unie geven de afgevaardigden van het Europees Parlement, onder wie ikzelf, terecht aan dat ze voor de burgers vrijere toegang tot diverse massamedia willen garanderen en de vrijheid van meningsuiting willen veiligstellen.

Ik wil er echter op wijzen dat de resolutie op het vlak van de internetblogs aanzienlijk afwijkt van de eerste versie van het verslag van Marianne Mikko en de Commissie cultuur en onderwijs. Daarin werd namelijk duidelijk gesteld dat internetblogs en webpagina's met gebruikerscontent moeten vallen onder regelgeving die aansluit bij de regels voor andere publicaties. De aangenomen resolutie roept echter op tot een open debat over de status van internetblogs. Daarom heb ik voor de resolutie gestemd.

Ik ben er namelijk van overtuigd dat internet en met name blogs een belangrijke rol spelen bij de bevordering van pluriforme media en de vrijheid van meningsuiting. Er moeten dan ook geen beperkingen worden opgelegd. De eerdere versie van punt 25 van het verslag kon verkeerd worden geïnterpreteerd en vormde daarom een bedreiging voor de vrijheid van meningsuiting van auteurs die zich van dit steeds populairder wordende medium bedienen. Ik wens met klem op te merken dat elke gelijkaardige poging tot regulering en controle in de toekomst door het Europees Parlement moet worden verworpen.

Andrzej Jan Szejna (PSE), *schriftelijk*. – (PL) Tijdens de stemming van vandaag heb ik de resolutie over concentratie en pluralisme in de media in de Europese Unie gesteund. Ik ben het eens met het principe van de rapporteur, dat we de verschillende normen voor bescherming van de democratie en de fundamentele vrijheden op hetzelfde niveau moeten brengen.

De massamedia hebben tegenwoordig een enorme invloed, die bovendien alleen maar toeneemt. Het is positief dat er steeds nieuwe mediavormen bijkomen, want dat zorgt voor meer dynamiek en diversiteit in de sector. Ik ben echter van mening dat er behoefte is aan een monitorings- en uitvoeringssysteem dat gebaseerd is op betrouwbare en objectieve indicatoren voor pluralisme. Pluriforme media vormen onderdeel van onze democratie en vrijheid en verdienen als dusdanig onze bescherming. We moeten namelijk alle burgers van de Europese Unie de garantie bieden op toegang tot vrije en diverse massamedia.

Daarnaast ben ik van mening dat een handvest van mediavrijheid een goed idee zou zijn. Dit zou niet alleen de sociale rechten van programmamakers en journalisten veiligstellen, maar tevens de vrijheid van meningsuiting.

– Gezamenlijke ontwerpresolutie – Beheersing van de energieprijzen (RC-B6-0428/2008)

Roberta Alma Anastase (PPE-DE), *schriftelijk*. – (RO) De voortdurende verhoging van de benzineprijzen leidt tot grote bezorgdheid over het effect van dit verschijnsel op de economische groei binnen de Europese Unie, en vooral over de negatieve gevolgen voor de koopkracht en de levenskwaliteit van de consumenten.

Het externe EU-beleid is cruciaal op dit gebied. Aangezien de EU-economie nog in hoge mate afhankelijk is van energie-invoer, is het noodzakelijk een gemeenschappelijk beleid te lanceren op het gebied van energie,

gebaseerd op het principe van solidariteit, veiligheid en diversificatie van de bronnen en de externe toeleveringswegen.

In de hoedanigheid van rapporteur inzake de regionale samenwerking in het Zwarte Zeegebied, heb ik altijd de urgentie en het belang van deze actie onderstreept. Vandaag doe ik echter een dringend appel aan de Commissie en de Raad om in de zeer nabije toekomst met concrete maatregelen te komen om de afhankelijkheid van de EU van energie van externe leveringsbronnen terug te dringen. Dit appel is niet alleen gericht op de olie- maar ook de gasimport, inclusief de import bij tenuitvoerlegging van het Nabucco-project.

Jan Andersson, Inger Segelström en Åsa Westlund (PSE), schriftelijk. - (SV) Wij hebben tegen amendement 1 over belasting op windfall-winsten gestemd, omdat wij vinden dat de voorgestelde tekst onduidelijk is, wij ons afvragen hoe de belasting ten uitvoer kan worden gelegd en vooral wat het uiteindelijke doel van het voorstel is. Wij hebben wel voor het amendement gestemd waarin lagere btw op energiebesparende goederen en diensten wordt voorgesteld, omdat dat een van de mogelijke manieren is om de overgang naar energiezuiniger alternatieven te stimuleren. Wij willen er echter op wijzen dat belastingen onder de nationale bevoegdheid vallen en dat besluiten daarover alleen door de lidstaten kunnen worden genomen.

Carlos Coelho (PPE-DE), schriftelijk. - (PT) Ik heb voor deze resolutie gestemd omdat ze erin slaagt een gevoelige kwestie zoals het verschil tussen de prijs van aardolie op de internationale markten en de eindprijs van brandstoffen aan te kaarten zonder enige demagogische misleiding, in tegenstelling tot de benadering van sommige regeringen, waaronder die van Portugal.

In Portugal gaf minister Manuel Pinho niet alleen blijk van totale verwarring (en zijn beperkte bevoegdheid om in te grijpen) maar tornde hij ook op onaanvaardbare wijze aan de onafhankelijkheid van de regelgever. Dit is niet meer dan wishful thinking in de aanloop naar de verkiezingen.

Ik ben gekant tegen vaste prijzen en belastingharmonisatie voor brandstoffen op Europees niveau.

Ik kan instemmen met een actie op belastinggebied (btw en productiebelasting) op voorwaarde dat het om een tijdelijke en selectieve maatregel ten gunste van huishoudens en industriële sectoren in ernstige moeilijkheden gaat.

Om dit probleem op te lossen is het mijns inziens van essentieel belang dat de bestaande regelgeving inzake oliemaatschappijen wordt versterkt. Het is niet de bedoeling dat de mededingingsautoriteit zich aansluit bij de verklaringen van de minister of de klachten van de consument; zij moet in het kader van haar initiatiefrecht de nodige maatregelen nemen om een einde te maken aan het klimaat van wantrouwen ten opzichte van haar vermogen om de oliesector te controleren. De Portugese publieke opinie verdient duidelijkheid. Indien inderdaad blijkt dat met de vaststelling van de prijzen concurrentieverstorende praktijken gemoeid zijn, moet de mededingingsautoriteit onpartijdig optreden en afschrikwekkende straffen uitvaardigen.

Bairbre de Brún (GUE/NGL), schriftelijk. - (EN) Van harte steun ik de praktische ideeën in het grootste deel van deze resolutie over energieprijzen. Nationale en regionale autoriteiten moeten zo snel mogelijk actieplannen opstellen om onze meest kwetsbare burgers te beschermen.

Op de middellange termijn zal een verschuiving naar hernieuwbare energiebronnen gekoppeld aan een grotere energie-efficiëntie ons helpen beschermen tegen de onvermijdelijke prijschommelingen die voortkomen uit de afhankelijkheid van fossiele brandstoffen, maar voor hier en nu hebben we concrete maatregelen nodig om het tekort aan brandstof te verminderen en uit te bannen.

Ik ben het er echter niet mee eens dat het probleem van de stijgende prijzen ten dele kan worden opgelost door liberalisering van de energiemarkten.

Glyn Ford (PSE), schriftelijk. - (EN) Ik heb voor de gezamenlijke ontwerp-resolutie 'Beheersing van de energieprijzen' gestemd. Ik heb echter tegen amendement 1 gestemd, waarin wordt gevraagd om een extra winstbelasting (windfall tax) op Europees niveau. Dit is iets wat eerder op nationaal niveau zou moeten worden geregeld, vanwege de verschillen in de energiekosten in de Unie.

Ian Hudghton (Verts/ALE), schriftelijk. - (EN) Ik heb tegen de resolutie over energieprijzen gestemd. Hoewel ik het er van harte mee eens ben dat er door de stijgende energieprijzen behoefte is aan positieve politieke actie, verwerp ik de verwijzingen van de resolutie naar 'koolstofarme' energie. Ik verwerp het idee dat een toenemend gebruik van nucleaire energie positieve gevolgen voor het milieu kan hebben en ik denk dat de aandacht van de politiek gericht moet zijn op niet-nucleaire hernieuwbare energiebronnen.

Catherine Stihler (PSE), *schriftelijk*. – (EN) Ik ben verheugd dat er vandaag positief gestemd is over de erkenning van de energieschaarste en het verlagen van de btw voor energiebesparende goederen.

– **Verslag-Foglietta (A6-0256/2008)**

Jan Andersson, Inger Segelström en Åsa Westlund (PSE), *schriftelijk*. – (SV) De Europese Unie kan veel doen om het probleem van obesitas te verkleinen en hier moeten wij in het Parlement aandacht aan schenken. Het is daarom goed dat het Parlement vandaag voor het verslag over voeding, overgewicht en obesitas heeft gestemd. Een van de gevolgen van dat besluit is dat het Parlement nu oproept tot een verbod op transvetten.

Tegelijkertijd zijn wij echter van mening dat er in het verslag te veel staat over wat scholen moeten doen en welke voeding zij moeten serveren. Wij vinden dat dit het beste op nationaal of lokaal niveau kan worden bepaald.

Carlos Coelho (PPE-DE), *schriftelijk*. – (PT) De strijd tegen het ernstige gezondheidsprobleem dat is gerelateerd aan obesitas en overgewicht moet een prioriteit zijn vanaf de eerste levensjaren.

Dit verslag verzoekt de lidstaten, de plaatselijke instanties en de schoolautoriteiten de kwaliteit en de voedingswaarde van schoolmaaltijden te controleren en te verbeteren.

Het is belangrijk dat levensmiddelen worden geëtiketteerd met voedingsinformatie. Daarbij moet met name aandacht worden besteed aan het onderscheid tussen natuurlijke transvetzuren, die aanwezig zijn in vlees en zuivelproducten, en die welke geproduceerd worden tijdens de industriële verwerking (artificiële transvetten). Afwezigheid van dit onderscheid in de etikettering zal de consument in verwarring brengen en een negatief beeld geven van gezonde zuivelproducten, zodat deze levensmiddelen minder geconsumeerd zullen worden, met alle gevolgen van dien voor de volksgezondheid (bijvoorbeeld beperkte inname van belangrijke nutriënten zoals kalk en eiwitten).

Europese indicatoren zoals tailleomvang zijn nuttig om het risiconiveau van de bevolking te bepalen met betrekking tot tal van ziekten die in verband worden gebracht met obesitas. Een beter inzicht in de verspreiding van abdominale obesitas maakt het mogelijk om meer doeltreffende acties op te zetten en dit probleem tot een minimum te beperken.

Ik ga akkoord met het gebruik van kleurencodes voor de etikettering van voedingsmiddelen omdat de Europese burgers, meer dan bij duidelijke en begrijpelijke etiketten, baat hebben bij tekens die hen een gezonde keuze helpen maken.

Duarte Freitas (PPE-DE), *schriftelijk*. – (PT) Overgewicht en voedingsgerelateerde ziekten vormen een ernstig probleem voor de volksgezondheid. Daarom moet de strijd tegen obesitas een prioriteit zijn vanaf de eerste levensjaren.

Het verslag-Foglietta verzoekt de lidstaten, de plaatselijke instanties en de schoolautoriteiten de kwaliteit en de voedingswaarde van schoolmaaltijden te controleren en te verbeteren, wat ongetwijfeld bijzonder relevant is.

Ik ben van oordeel dat levensmiddelen steeds geëtiketteerd moeten worden en met name informatie moeten bevatten over de aanwezigheid van artificiële transvetten, aangezien deze vetten het schadelijkst zijn voor de gezondheid. Informatie waarin geen onderscheid wordt gemaakt tussen artificiële en natuurlijke transvetten zal de consument misleiden en een negatief beeld geven van sommige dierlijke voedingsmiddelen die natuurlijke transvetten bevatten, zoals vlees en zuivelproducten.

Ik heb tevens voor de ontwikkeling van Europese indicatoren zoals tailleomvang en andere met obesitas gerelateerde risicofactoren gestemd omdat ik van oordeel ben dat zij in de toekomst nuttig kunnen zijn om de risicosituatie van de bevolking in te schatten en voor het welslagen van de ten uitvoer gelegde maatregelen.

Marian Harkin (ALDE), *schriftelijk*. – (EN) Ik kan geen steun verlenen aan dit verslag of aan amendement 6, omdat ik het ongepast vind om op belasting of btw gebaseerde kwesties op te nemen in een verslag zoals dit dat gezondheidskwesties behandelt.

Ian Hudghton (Verts/ALE), *schriftelijk*. – (EN) Ik heb ingestemd met het verslag-Foglietta en ben verheugd over het Witboek over aan voeding, overgewicht en obesitas gerelateerde gezondheidskwesties. Obesitas is in heel Europa een groot probleem en aan obesitas en slechte voeding gerelateerde omstandigheden hebben ernstige gevolgen voor de maatschappij. In mijn eigen land heeft de Schotse regering actie ondernomen door

de voeding in publieke instellingen zoals scholen en ziekenhuizen te verbeteren en dergelijke initiatieven moeten overal in Europa aangemoedigd worden.

Eija-Riitta Korhola (PPE-DE), schriftelijk. – (FI) Ik heb voor het verslag-Foglietta over voeding, overgewicht en obesitas in onze strategie voor de volksgezondheid gestemd, een verslag dat op initiatief van de commissie is opgesteld. Ik verwelkom het uitgangspunt dat de industrie de kans krijgt via zelfregulering te proberen gezondheidsproblemen die door overgewicht of obesitas worden veroorzaakt te verminderen en waarbij de Commissie de bevoegdheid krijgt erop toe te zien dat de pogingen tot onder andere goede en verantwoorde reclame (vooral reclame gericht op kinderen) en het verminderen van zout, vet en suiker in levensmiddelen daadwerkelijk worden gerealiseerd.

Het is belangrijk consumenten alomvattende informatie te geven op de etiketten van levensmiddelen, zodat zij kunnen kiezen tussen goede, betere en slechtere voeding. Naar mijn mening moet, in tegenstelling tot de huidige praktijk, beslist het gehalte aan kunstmatige transvetten worden aangegeven in de productomschrijvingen van levensmiddelen. Wat dit betreft heb ik tegen het standpunt van onze fractie gestemd.

Wat het gebruik van een kleurcodering op de etiketten van levensmiddelen betreft steunde ik echter het standpunt van onze fractie. Etiketten met kleurcodes, die tot doel hebben een duidelijke boodschap over de gezondheid van een product weer te geven en die in Europa veel discussie hebben losgemaakt, zijn vaak misleidend en hebben daarom geen enkel nut. Veel supermarktketens in Groot-Brittannië willen daarom alweer af van de praktijk die zij onlangs hebben ingevoerd.

Jörg Leichtfried (PSE), schriftelijk. – (DE) Ik stem voor het verslag van Alessandro Foglietta over het Witboek over gezondheidsvraagstukken in verband met voeding, overgewicht en zwaarlijvigheid

Ik ben het met de rapporteur eens dat er herstructureringen nodig zijn op het gebied van gezondheid, sport en voeding. Problemen als overgewicht en verkeerde voeding komen het vaakst voor bij sociaal en economisch achtergestelde bevolkingsgroepen. Een van de eerste manieren om het probleem op te lossen, is om scholen erbij te betrekken. Meer gymlessen en een evenwichtige voeding voor kinderen en jongeren zou een eerste stap zijn op weg naar een gezondere levenswijze, en voedingsleer zou een verplicht vak op elke Europese school moeten zijn. Daarnaast zou ook het etiketteren van voedingsmiddelen een goede zaak zijn, omdat het consumenten in staat zou stellen om producten met elkaar te vergelijken en een onderscheid te maken tussen goed en minder goed voedsel.

Het verslag biedt geen perfecte oplossing, maar stelt wel een aantal goede maatregelen voor. Deze maatregelen kunnen een paar zaken verbeteren, wat ik als zeer positief beschouw.

Astrid Lulling (PPE-DE), schriftelijk. – (FR) Het is lovenswaardig dat de Europese Commissie zich bekommert om een gezonde voeding en fysieke activiteiten voor alle burgers in de strijd tegen overgewicht, obesitas en chronische ziekten. Ik wil uiteraard mee aan de alarmbel trekken met het oog op de obesitasepidemie, die 3 miljoen kinderen en 20 tot 30 procent van de volwassenen treft, terwijl 14 miljoen kinderen en de helft van de volwassen bevolking aan overgewicht lijden.

Ik ben tevreden dat de invloed van smaakversterkers zoals glutamaten, guanylaten en inosinaten, die overvloedig in talrijke bereide gerechten en industriële voedingsproducten aanwezig zijn, op het consumptiegedrag wordt erkend en geanalyseerd.

Toch betreur ik dat mijn amendement voor de bevordering van gezonde voedingsgewoontes door het advies te vragen van Euro-Toques, een vereniging die een erecode naleeft en de intrinsieke kwaliteit van producten evenals de bescherming van lokale producten verdedigt, niet werd aangenomen. Ik denk dat we hun kennis hadden kunnen benutten bij de bevordering van beste praktijken, onder andere in schoolkantines, om de smaak van jongeren voor kwaliteitsvoeding en gezonde voedingsgewoontes te ontwikkelen.

David Martin (PSE), schriftelijk. – (EN) Ik ben verheugd over het verslag van Alessandro Foglietta over het Witboek over aan voeding, overgewicht en obesitas gerelateerde gezondheidskwesties. In het verslag staat een aantal positieve aanbevelingen, zoals het voorstel voor een verbod in heel Europa op transvetzuren die verband blijken te houden met hartziekten en onvruchtbaarheid bij vrouwen. Ik wil echter net als mijn collega's maatregelen steunen die een stapje verder gaan. Het zou bijvoorbeeld niet mogelijk moeten zijn dat scholen zich voor de keuze gesteld zien om in hun gebouw reclame voor ongezond voedsel toe te laten. Deze inzichten komen in mijn stem tot uiting.

Dimitrios Papadimoulis (GUE/NGL), schriftelijk. – (EL). Zwaarlijvigheid is een verschijnsel dat de omvang van een epidemie heeft aangenomen. Europees kampioen zijn de Grieken: drie van de vier mensen met overgewicht zijn Grieken en het gebruik van fastfood is in hun land gestegen met 956 procent.

Om dit verschijnsel te bestrijden is het noodzakelijk onmiddellijk drastische maatregelen te treffen:

- verlaging van de BTW op groenten en fruit,
- toepassing van het verlaagd BTW-tarief op gezonde voedingsmiddelen en bescherming van traditionele producten,
- juiste voeding vanaf de kleuterleeftijd,
- educatieve maatregelen op school (controle op door schoolkantines verkochte producten, lichaamsbeweging),
- verbod op reclame voor en verkeerde informatie over producten met veel vet, suiker en zout,
- verplichte en duidelijke vermelding op het etiket van de ingrediënten, opdat de consumenten kunnen kiezen voor gezonde voeding,
- Verbod op het gebruik van kunstmatige transvetten en smaakverbetersaars in industrieel vervaardigde kant-en- klaarmaaltijden.

Begin 2009 wordt het programma van de Commissie voor gratis groenten- en fruitdistributie op school van toepassing. Daarvoor zullen jaarlijks 90 miljoen euro beschikbaar worden gesteld, en deze middelen zullen worden aangevuld met nationale financiering. De Griekse regering moet ervoor zorgen dat het geld voor de onmiddellijke tenuitvoerlegging van dit programma beschikbaar komt.

Catherine Stihler (PSE), schriftelijk. – (EN) De behoefte aan duidelijke etikettering op voedsel zal ons helpen in de strijd tegen obesitas. Ik was erg teleurgesteld toen ik ontdekte dat in dit verslag het idee wordt afgewezen dat de voorkant van verpakkingen moet zijn voorzien van een etiket met een kleurcode. Ik ben een groot voorstander van deze maatregel. Ik verwelkom de oproepen tot een verbod op kunstmatige transvetzuren in de hele Unie.

– Gezamenlijke ontwerpresolutie - Sociaal pakket (B6-0378, 0427, 0429, 0433 en 0434/2008)

Proinsias De Rossa (PSE), schriftelijk. – (EN) Er zijn enkele basisprincipes die moeten worden toegepast op het recht van EU-patiënten om een beroep te doen op de gezondheidszorg in een andere dan hun eigen lidstaat.

We kunnen niet toestaan dat het Europees Hof van Justitie op dit gebied van geval tot geval beleid ontwikkelt. Hun beslissingen zullen louter op marktoverwegingen gebaseerd zijn en niet op de unieke situatie van de gezondheidszorg als een algemene, niet-commerciële dienst.

De gezondheid en het welzijn van patiënten moeten centraal staan in de wetten die we op dit gebied maken.

Zolang er nog geen overeenkomst bestaat over een harmonisering van onze nationale gezondheidsdiensten, waarbij de hoogste kwaliteit is gegarandeerd, moeten lidstaten vrij zijn diensten zo te plannen, te financieren en te beheren dat ze binnen hun grenzen een publieke gezondheidszorg van hoge kwaliteit kunnen bieden.

Deze wetgeving moet niet als doel of resultaat hebben dat er concurrentie ontstaat tussen nationale gezondheidsdiensten. Een benadering van de gezondheidszorg als eenvoudigweg een product dat gekocht en verkocht moet worden, is niet in het belang van patiënten. Dit zou naar mijn idee leiden tot lagere kwaliteitsnormen.

Hélène Goudin en Nils Lundgren (IND/DEM), schriftelijk. – (SV) Deze resolutie bevat standpunten over gepaste beleidsmaatregelen die onder meer betrekking hebben op de bescherming van de rechtspositie van werknemers, armoedebestrijding, arbeidsmarktmaatregelen, de integratie van ouderen op de arbeidsmarkt, beroepsmatige mobiliteit en loonverschillen. Dergelijke belangrijke arbeidsmarktmaatregelen mogen in geen geval worden gereguleerd door opgeheven vingers van de communautaire instellingen. De lidstaten zijn beter uitgerust dan de EU-instellingen om succesvol beleid op dit gebied te ontwikkelen. Eventueel noodzakelijke internationale coördinatie moet plaatsvinden binnen het kader van mondiale organisaties met een brede democratische legitimiteit, zoals de IAO. Wij hebben in de eindstemming daarom tegen deze resolutie gestemd.

Marianne Thyssen (PPE-DE), schriftelijk. – We zijn nog steeds gelukkig dat het Europees Parlement gezondheidsdiensten uit de algemene dienstenrichtlijn hield. Gezondheidsdiensten zijn immers een specifieke sector waarvoor een specifieke aanpak vereist is.

Dat het voorstel ervan uitgaat dat, overeenkomstig vaste rechtspraak, de organisatie en de financiering van de gezondheidszorg tot de bevoegdheden van de lidstaten behoort, is essentieel. Dit betekent dat de mobiliteit van de patiënt enerzijds niet tot een absoluut recht kan verheven worden en anderzijds geen excuus mag zijn om niet in het eigen gezondheidsstelsel te investeren. Dit uitgangspunt moet ook voor gevolg hebben dat de lidstaten de mogelijkheid hebben om de buitenlandse patiënt de werkelijke kosten te doen aanrekenen.

Solidariteit moet er zijn maar ze kan niet uitsluiten dat er een verschillende behandeling is voor een patiënt die in eigen land reeds via de sociale zekerheid en de belastingen een bijdrage heeft geleverd en de buitenlandse patiënt die dit niet heeft gedaan.

Dat de richtlijn er is, is positief maar iedereen die de sector volgt, voelt zonder meer aan dat er nog veel bijgeschaafd dient te worden. De kwaliteit, de toegankelijkheid en de financierbaarheid van de gezondheidszorg op solidaire basis blijven voor mij de evaluatiecriteria.

9. Rectificaties stemgedrag/voorgenomen stemgedrag: zie notulen

(De vergadering wordt om 13.00 uur onderbroken en om 15.00 uur hervat)

VOORZITTER: DIANA WALLIS

Ondervoorzitter

10. Goedkeuring van de notulen van de vorige vergadering: zie notulen

11. Onderzoek geloofsbrieven: zie notulen

12. Bekendmaking gemeenschappelijke standpunten van de Raad: zie notulen

13. Hoe staat het met de hervorming van de Europese scholen? (debat)

De Voorzitter. – Aan de orde is het debat over de mondelinge vraag van Katerina Batzeli en Erna Hennicot-Schoepges aan de Commissie: Hoe staat het met de hervorming van de Europese scholen? (O-0066/2008 – B6-0454/2008).

Erna Hennicot-Schoepges, auteur. – *(FR)* Mevrouw de Voorzitter, ik bedank de commissaris omdat hij deze vraag die vier maanden geleden werd ingediend, wilde behandelen. Ik wijs nog eens op de bevoegdheden van de Commissie cultuur en onderwijs van het Parlement die volgens het Reglement, bijlage VI, afdeling XV(2) de bevordering van het stelsel van Europese scholen omvatten.

Die scholen geven in de eerste plaats onderricht aan kinderen van Europese ambtenaren. Die leerlingen vormen categorie 1 en vertegenwoordigen ongeveer 70 procent van het huidige totaal. Ze betalen geen inschrijvingsgeld en de Commissie draagt ongeveer 60 procent van de financiering bij. De leerlingen uit categorie 2, die 5 procent vormen, en uit categorie 3, goed voor 25 procent, betalen schoolkosten die 4 000 euro tot 16 000 euro bedragen.

De veertien bestaande scholen onderwijzen van de kleuterschool tot het baccalaureaat bijna 21 000 leerlingen op een totaal van 100 miljoen leerlingen in de Europese Unie van 27 landen. Het onderwijs gebeurt in veertien officiële talen met een identiek schoolprogramma voor alle taalafdelingen. In vergelijking met de situatie van alle andere leerlingen in de Europese Unie zijn deze leerlingen sterk bevoordeeld.

In 2006 heeft de Commissie beloofd om het systeem te hervormen – een lovenswaardig initiatief, mijnheer de commissaris – om een Europees schoolsysteem uit te bouwen voor elk type school dat een Europees baccalaureaat wil aanbieden, gebaseerd op een gemeenschappelijk curriculum en, indien mogelijk, met onderricht in de moedertaal.

De school in Parma, die een toelating van de Hoge Raad voor Europese scholen heeft, zal de eerste school van dat type zijn dat in juni 2009 een Europees baccalaureaat zal uitreiken. De Hoge Raad voor Europese scholen van zijn kant heeft vorig jaar een diepgaande evaluatie van het baccalaureaat uitgevoerd met het oog op de lopende hervorming.

Uit een studie die door de Commissie cultuur en onderwijs van het Parlement werd aangevraagd en in oktober beschikbaar is, blijkt dat 94 procent van de baccalauri hogere studies aan de grote Europese universiteiten volgen en dat 62 procent van hen aan een universiteit buiten hun land van herkomst studeert. De mobiliteit in deze groep ligt bijgevolg hoger dan bij andere studenten.

We beschikken dus over een Europees onderwijsstelsel dat zijn sporen heeft verdiend. In zijn resoluties van 2002 en 2005 heeft het Europees Parlement een diepgaande hervorming van het schoolsysteem aangemoedigd met het oog op een beter bestuur en grotere openheid.

Rekening houdend met de opeenvolgende uitbreidingen van de Unie, met de toename van het aantal agentschappen en arbeidsplaatsen van haar personeel, is het dan niet dringend noodzakelijk het stelsel van Europese scholen te hervormen en moet met het omzetten ervan in de algemene onderwijsstelsels niet worden begonnen?

Is het geen tijd om de Europese burgers een beproefd, meertalig en flexibel schoolmodel te geven dat zich om hun mobiliteit bekommert en dat zijn inspiratie uit de ervaring van Europese scholen put? Ik ken het antwoord al: dat valt natuurlijk niet onder onze bevoegdheid. Maar we zouden er ons minstens op moeten toelagen. Staan de opvatting over Europese scholen als elitescholen en de opdeling van leerlingen in categorieën in eenzelfde Europese school niet in tegenspraak met de doelstellingen voor de verwezenlijking van een interne markt, voor mobiliteit en een betere sociale cohesie?

Welke vooruitgang is geboekt in het proces voor hervorming en openheid, om de omvorming van het stelsel van Europese scholen naar een systeem voor Europees onderwijs te garanderen, waarbij alles wat we tot nog toe hebben bereikt, wordt behouden? Welk Europees financieringssysteem kan worden overwogen voor een betere werking van de erkende scholen? Parma zal daarbij misschien als baken kunnen fungeren.

Mijnheer de commissaris, wat is ten slotte de vooruitgang op onderwijsgebied voor leerlingen met specifieke behoeften? Ik ben ervan overtuigd dat dat thema heel wat van onze collega's interesseert. Mijnheer de commissaris, mevrouw de Voorzitter, ik bedank u dat we de kans kregen om hierover een debat in een openbare zitting te voeren.

Siim Kallas, *vicevoorzitter van de Commissie*. – (EN) Mevrouw de Voorzitter, ik dank de geachte Parlementsleden voor deze vragen en voor de gelegenheid om deze kwesties opnieuw in het Europees Parlement te bespreken.

De hervorming van de Europese scholen is voor de Commissie een prioriteitskwestie en het is een van de meest ingewikkelde zaken die we behandelen. De Commissie heeft het verder openstellen van de Europese scholen altijd sterk gestimuleerd en er is op dit punt vooruitgang geboekt. Hierover is politieke overeenstemming bereikt op de ministeriële vergadering van november 2006 onder het Nederlands voorzitterschap van bestuurders van Europese scholen.

Na de formele goedkeuring van de Raad van Bestuur in april 2008 van de concrete regelingen om dit doel te bereiken, kan nu iedere officieel erkende school in de lidstaten het Europees curriculum hanteren en een Europees baccalaureaatsdiploma afgeven. De relevante autoriteiten van de lidstaten zijn verantwoordelijk voor het nemen van initiatieven om dit openstellen van de Europese scholen in de nationale scholen te verwekelijken.

Het openstellen van de Europese scholen is in overeenstemming met de wens van het Europees Parlement om ervoor te zorgen dat dit zowel mogelijk zal zijn op plaatsen waar zich een gedecentraliseerd EU-agentschap bevindt (de zogenaamde type II-scholen) als op plaatsen waar de EU niet direct aanwezig is (zogenaamde type III-scholen).

Het Europees baccalaureaat, dat bijna 50 jaar bestaat, heeft een grote intrinsieke waarde gekregen. De Commissie wil de hoge kwaliteit van dit diploma handhaven.

De Raad van Bestuur van de Europese scholen heeft in april 2008 een herziening van de Overeenkomst inzake het Europees baccalaureaat goedgekeurd. Officieel erkende scholen kunnen nu het Europees baccalaureaatsdiploma uitreiken.

In 2007 heeft de Commissie cultuur en onderwijs het initiatief genomen voor een onderzoek waarin de academische en professionele carrières van voormalige leerlingen van de Europese scholen worden geanalyseerd, zoals de geachte afgevaardigde zojuist heeft verteld. Uit dit onderzoek zal blijken welke specifieke voordelen en mogelijke problemen voormalige leerlingen van Europese scholen hebben ondervonden.

De secretaris-generaal van de Europese scholen is ook een onderzoek gestart voor een externe evaluatie van het Europese baccalaureaat. Ik vertrouw erop dat uit de combinatie van de resultaten van beide onderzoeken belangrijke elementen naar voren komen, waarmee kan worden beoordeeld hoe de Europese scholen verder verbeterd kunnen worden met het oog op een zo goed mogelijke aanpassing aan de veranderende behoeften van hun leerlingen.

Ten slotte kan ik u mededelen dat de Europese scholen zich veel sterker hebben ingespannen voor de integratie van kinderen met speciale onderwijsbehoeften (SEN). In het schooljaar 2004/2005 hadden de Europese scholen 274 leerlingen met speciale onderwijsbehoeften. In het afgelopen schooljaar stonden er 411 van dergelijke leerlingen op de Europese scholen ingeschreven. De SEN-begroting voor 2008 bedraagt 3 123 000 euro; in 2004 was het uitgegeven bedrag iets meer dan 2 miljoen euro.

De Commissie wil graag de werkgroep Gehandicapten van het Europees Parlement bedanken voor het initiatief om een bedrag van 200 000 euro te reserveren voor een proefproject voor een SEN-kenniscentrum. Door dit initiatief krijgen Europese scholen de mogelijkheid beter tegemoet te komen aan de behoeften van SEN-kinderen.

De Raad van Bestuur van de Europese scholen heeft in juli 2008 het voorstel goedgekeurd om de reserve van 200 000 euro van het Europees Parlement te gebruiken voor de evaluatie van het bestaande SEN-beleid van de Europese scholen. Door dit onderzoek zullen de Europese scholen de kwaliteit van de integratie van SEN-leerlingen kunnen verbeteren.

De Europese Commissie is in juli 2008 begonnen met de financiële procedure voor het vrijmaken van de reserve van 200 000 euro van het Europees Parlement. Momenteel wordt de overdracht naar de begrotingsautoriteiten in werking gesteld.

Er is vooruitgang geboekt, maar het is van essentieel belang dat het Europees Parlement het door de Commissie in gang gezette hervormingsproces steunt om deze hervorming af te ronden en zo snel mogelijk volledig door te voeren. Opnieuw moeten de lidstaten hierbij een cruciale rol vervullen. Ik wil graag onderstrepen dat we goede contacten met de lidstaten onderhouden.

Ik hoop dat het Zweeds voorzitterschap – dat niet het voorzitterschap van de Europese Unie is, maar het voorzitterschap van de Raad van Bestuur van de Europese scholen – deze initiatieven verder zal uitwerken. Ik wil graag benadrukken dat het verslag van de heer Bösch, een lid van het Europees Parlement, zeer nuttig is geweest en dat hij in deze zaak zeer behulpzaam is geweest.

Ik zal zelf al het mogelijke doen voor de ontwikkeling van het systeem van de Europese scholen, omdat we grote problemen hebben met dit in 1953 ontworpen systeem. We moeten daarom enkele serieuze veranderingen invoeren om ervoor te zorgen dat het systeem flexibel wordt en goed functioneert.

Cornelis Visser, *namens de PPE-DE-Fractie*. – Voorzitter, ik sta hier omdat ik mij zorgen maak. Wij spreken vandaag over de Europese scholen en daar ben ik mevrouw Hennicot dankbaar voor.

Ik wil graag de aandacht van commissaris Kallas vestigen op een specifiek onderdeel van de Europese scholen, namelijk het godsdienstonderwijs. Het afgelopen jaar zijn mij verscheidene verontrustende berichten ter ore gekomen. Zoals u allen weet heeft de raad van bestuur van de Europese scholen vorig jaar besloten dat er minimaal zeven leerlingen moeten zijn met dezelfde taal, om een vak in de moedertaal te geven. Voor algemene vakken zoals aardrijkskunde en wiskunde vormt deze regel geen probleem, maar voor godsdienstonderwijs ligt het heel anders.

Door deze verhoging van de grens zijn er op dit moment Europese scholen waar leerlingen helemaal geen godsdienstonderwijs in hun eigen taal meer kunnen krijgen. Ik ben hier heel ongerust over, zeker wanneer het het basisonderwijs betreft. Religie, het spreken en leren over normen en waarden waar wij allen in Europa zo de nadruk op leggen, acht ik zeer belangrijk. Bij religie is het gevoel van groot belang en zoals wij allemaal weten zijn gevoel en emoties voor kinderen het best te uiten in de moedertaal.

Ik vind het onacceptabel dat afhankelijk van taal en nationaliteit sommige leerlingen wel en anderen niet de mogelijkheid hebben om godsdienstonderwijs in hun eigen taal te krijgen. Ik vraag dan ook om aandacht

van de commissaris en om een duidelijke lijn hierin. Iedere leerling, ongeacht of hij of zij nu Engels, Duits, Nederlands als moedertaal heeft, moet dezelfde mogelijkheden en dezelfde kwaliteit onderwijs kunnen krijgen.

Naast aandacht voor de leerlingen wil ik ook graag nog even aandacht voor de positie van de docenten. Door de regel van 'minimaal zeven' is het ieder jaar weer de vraag of er voldoende leerlingen zijn en is het voor docenten onzeker of het godsdienstonderwijs het volgende lesjaar zal worden gegeven. Deze beroepsonzekerheid heeft consequenties voor het vinden van goede docenten voor het godsdienstonderwijs in alle talen. Ik vraag van de Commissie om het belang van godsdienstonderwijs voor de ouders en leerlingen van Europese scholen te onderschrijven en pal te staan voor het voortbestaan van het godsdienstonderwijs in de moedertaal op de Europese school.

Maria Badia i Cutchet, *namens de PSE-Fractie*. – (ES) Geachte commissaris, er is hier al opgemerkt dat de Europese scholen, als officiële onderwijsinstellingen, gezamenlijk door de regeringen van de lidstaten van de Europese Unie in het leven zijn geroepen om meertalig en multicultureel onderwijs te verzorgen aan – in de eerste plaats – de kinderen van het personeel van de instellingen, en dat deze scholen op dit moment om meerdere redenen moeten worden hervormd, met name om aan de nieuwe behoeften te kunnen voldoen.

De ontwikkeling en uitbreiding van de Europese Unie en de toename van het aantal agentschappen hebben geleid tot veranderingen in de samenstelling van de leerlingenpopulatie van de Europese scholen, zowel in cultureel als taalkundig opzicht, en tot veranderingen in het aantal leerlingen; het aantal aanvragen voor inschrijvingen is sterk gestegen.

Anderzijds heeft de flexibilisering van de arbeidscontracten tot nieuwe sociale, familie- en arbeidsomstandigheden geleid, die weer hun weerslag hebben op de samenstelling en de behoeften van gezinnen.

Zoals het Parlement al in twee resoluties heeft uitgesproken, is er een hervorming nodig om deze scholen te moderniseren, zodat ze dezelfde diensten kunnen leveren waarvoor ze zijn opgericht, inclusief de vereiste kwaliteit, maar ook om ervoor te zorgen dat ze toegankelijk zijn en dat bepaalde problemen met betrekking tot de toegankelijkheid en segregatie worden opgelost.

In dit verband ben ik blij met de opmerking van de commissaris over de twee studies die momenteel worden uitgevoerd. We zullen zien of ze resultaat zullen opleveren.

Kortom, ondanks de toename van het aantal communautaire talen en de grotere complexiteit die vandaag de dag op meerdere gebieden kan worden geconstateerd, moeten we vooruitgang boeken in dit proces van hervorming, openstelling en verbetering van deze scholen, waarbij de erkenning van hun diploma's door alle lidstaten te allen tijde moet worden gewaarborgd.

Dit gezegd hebbende wil ik de commissaris twee concrete vragen stellen.

De eerste vraag heeft betrekking op enkele klachten die me hebben bereikt van ouders van leerlingen die aan de Europese school hebben gestudeerd, want het lijkt erop dat wanneer leerlingen na het behalen van hun Europees Baccalaureaatsdiploma ergens anders hun studie willen vervolgen, hun gemiddelde cijfer met een punt wordt verlaagd; dat wil zeggen: ze worden gestraft. Ik zou graag willen weten of deze praktijk u bekend is en wat de reden hiervan is.

De tweede vraag heeft betrekking op de kinderen van parlementaire medewerkers. Ik heb ook klachten ontvangen van medewerkers die hun kinderen, als ze die naar de Europese school wilden laten gaan, als categorie drie hebben moeten inschrijven; dat wil zeggen dat ze schoolgeld moeten betalen. Ik heb de pagina gelezen waar alle informatie wordt verstrekt over de werking van de Europese scholen; die heb ik hier en ik zal de tekst in het Frans voorlezen, want in die taal heb ik hem gevonden. Er staat, bij categorie één:

(FR) "De kinderen van personeelsleden die direct en voor een ononderbroken periode van ten minste één jaar in dienst zijn genomen door de communautaire instellingen en hieronder genoemde organisaties."

(ES) Er volgt een lijst met twaalf punten; bij punt 4 staat:

(FR) "Personen met een rechtstreeks bindende privaatrechtelijke arbeidsovereenkomst met de Europese instellingen".

(ES) Dus dit is de situatie van personen of de groep van personen waarvan je zou denken dat ze in categorie één vallen. Ik wil u vragen waarom de kinderen van parlementaire medewerkers in categorie drie vallen en schoolgeld moeten betalen.

Hannu Takkula, *namens de ALDE-Fractie*. – (FI) Mevrouw de Voorzitter, allereerst wil ik namens mijn fractie zeggen dat het waar is dat het huidige systeem tamelijk ingewikkeld is en vereenvoudigd moet worden. Wij weten dat onderwijszaken in principe onder de bevoegdheid van de lidstaten vallen, maar in het geval van de Europese scholen ligt de bevoegdheid ook bij de Europese Unie. Waar EU-agentschappen zijn, moeten ook Europese scholen zijn. Dat is een grondbeginsel. Wij moeten ook beseffen dat wij via verschillende strategieën de Europese burgers kunnen vertellen dat onderwijs altijd een investering in de toekomst is. Op basis daarvan moeten wij handelen in het geval van de Europese scholen.

Ik wil vervolgens enkele standpunten over het onderwijs naar voren brengen. Het eerste heeft betrekking op de mate waarin het onderwijs gratis is. Naar mijn mening moeten wij het er in Europa over hebben om al het onderwijs gratis te maken, over welke school het dan ook gaat. Elk kind en elke jongere moet de kans krijgen op goed onderwijs en van een goede opleiding kunnen profiteren. Gratis onderwijs is daar een garantie voor. Ik denk dat als de lidstaten dit willen en als wij echt van mening zijn dat onderwijs een investering in de toekomst is, wij dit doel kunnen bereiken.

Het is ook van belang dat het onderwijs wordt gegeven in de moedertaal van de leerling, want die vormt de basis van identiteit. Kinderen en jongeren op Europese scholen komen uit verschillende culturen en verschillende volken. Het is belangrijk dat zij les krijgen in hun eigen taal, maar het is ook belangrijk te beseffen dat er speciale onderwijsvoorzieningen nodig zijn en dat leerlingen cultureel bewustzijn wordt bijgebracht, omdat zij vaak ontworteld zijn wanneer zij uit het ene land naar het andere land komen, naar een nieuwe, vreemde omgeving. Daarom moeten wij eveneens zorg dragen voor hun alomvattende persoonlijke ontwikkeling en hun ontwikkeling tot volwaardige mensen. Dat is ook de basis van het Europees mensenrechtenbeleid en het Europees mensbegrip.

Wat de door mij genoemde speciale voorzieningen betreft is het aantal leerlingen per klas iets waarin kan worden geïnvesteerd. Klassen mogen niet te groot zijn en elk kind moet de mogelijkheid hebben om op maat gesneden onderwijs te krijgen.

Ik wil eindigen met te zeggen dat het echte beschavingsniveau onder ons Europeanen wordt gemeten aan hoe wij onze naasten behandelen die het slechtste af zijn en hoe wij voor onze kinderen en jongeren zorgen. Wat dat betreft zijn de Europese scholen een etalage voor de wereld. Wat is ons feitelijke beschavingsniveau en hoe zorgen wij voor onze jongeren? Zijn wij bereid in hen en hun toekomst te investeren? Ik hoop dat Europa dit er voor over heeft en dat Europa daadwerkelijk investeert in kinderen, jongeren en de Europese scholen.

Ewa Tomaszewska, *namens de UEN-Fractie*. – (PL) Mevrouw de Voorzitter, we hebben inmiddels vijftig jaar ervaring met Europese scholen en hebben in die periode met name problemen van meertaligheid, culturele diversiteit en migratie het hoofd geboden. Nu is het moment gekomen om te bepalen of we deze ervaring wellicht kunnen verbreden door dit onderwijs een algemeen karakter te geven. Niet alleen kinderen van Europese ambtenaren hebben namelijk behoefte aan kennis van vreemde talen op het hoogste niveau en aan integratie met leeftijdgenoten uit andere Europese landen. Niet alleen die kinderen hebben in verband met in het buitenland werkzame ouders behoefte aan een bijzondere invulling van de leerplicht.

Discriminatie is onaanvaardbaar. Waarom zouden kinderen wier ouders geen ambtenaar zijn dan ook worden uitgesloten van die scholen? Voorts wil ik er nog op wijzen dat in de Commissie onderwijs en cultuur is gesproken over de behoefte om op scholen in Europa weer de klassieke talen Grieks en Latijn te onderwijzen, ook op de Europese scholen. We moeten echt dringend nadenken over de functioneringsprincipes van de Europese scholen en de behoeften om deze verder uit te breiden en te hervormen.

László Tőkés, *namens de Verts/ALE-Fractie*. – (EN) Mevrouw de Voorzitter, staat u mij toe als lid van de Commissie cultuur te zeggen dat ik zeer ingenomen ben met het initiatief van Erna Hennicot-Schoepges en Katerina Batzeli, leden van de Commissie cultuur, om zich met een mondelinge vraag tot de Europese Commissie te richten en dit debat te voeren over de voortgang van de hervorming van Europese scholen.

Laat me, nu we over meertaligheid en het belang hiervan spreken, van de gelegenheid gebruikmaken om te wijzen op een ernstige aangelegenheid bij ons in Roemenië, waar het recente initiatief van het ministerie van Regionale Ontwikkeling om de vertaling te voltooien van het regionale operationele programma van de EU van het Roemeens in het Hongaars, is gestuit op scherpe kritiek van de Roemeense sociaaldemocratische

partij, die door verschillende leiders van het voormalig communistisch regime wordt geleid. Dit gebeurt nota bene in een van de 27 EU-lidstaten in het Europees jaar van de interculturele dialoog, op een moment dat commissaris Leonard Orban een beleidsdocument heeft gepubliceerd met de titel 'Meertaligheid: een troef voor Europa en een gemeenschappelijk engagement'. In het Europees Jaar van de interculturele dialoog is een debat over de hervorming van de Europese scholen van het allergrootste belang, omdat we in een multicultureel en veeltalig Europa leven, waar verschillende culturen en talen naast elkaar bestaan. Om de Europese integratie te doen slagen, moeten we een dergelijke culturele interactie mogelijk maken en aanmoedigen.

Daarom moet ons Europees onderwijssysteem een afspiegeling zijn van dit multiculturele karakter en een gezonde en gemakkelijke co-existentie mogelijk maken. Europese scholen, in het bijzonder, zijn opgezet om in deze behoefte te voorzien – om multicultureel en meertalig onderwijs te bieden, terwijl tegelijkertijd de Europese identiteit wordt versterkt. Echter, in een uitgebreide EU, met een grotere mobiliteit van de burgers en waar meer agentschappen in verschillende lidstaten zijn gecreëerd, is het een uitdaging geworden om aan deze behoeften tegemoet te komen. Zoals door de vragen in het debat van vandaag wordt onderstreept, is het hard nodig om ons te richten op hervormingen, omdat het steeds ingewikkelder blijkt te zijn om meertalig en flexibel onderwijs van hoge kwaliteit te bieden.

Staat u mij toe te benadrukken dat we leerlingen alleen de mogelijkheid kunnen bieden om zich tot werkelijk Europese burgers te ontwikkelen, wanneer we hun toestaan om gedurende hun opleiding en vorming uiting te geven aan hun eigen culturele identiteit en hun eigen moedertaal te spreken. Leerlingen van Europese scholen zullen mijns inziens niet de sterke basis hebben die ze nodig hebben om hun Europese identiteit te kunnen ontwikkelen, indien ze niet eerst de mogelijkheid krijgen om hun nationale identiteit te ontwikkelen door het gebruik van hun moedertaal en eigen cultuur.

Dank u voor uw aandacht en ik wens u veel succes met het hervormingsproces van de Europese scholen.

Kathy Sinnott, *namens de IND/DEM-Fractie*. – (EN) Mevrouw de Voorzitter, een aantal jaren geleden is vastgesteld dat de Europese scholen kampen met twee problemen. Een daarvan was dat ze ver achterblijven op het gebied van inclusie en geïntegreerd beleid voor kinderen met speciale onderwijsbehoeften (SEN). Het andere probleem was dat ouders, wanneer ze een kind met speciale onderwijsbehoeften bij een school wilden inschrijven, doorgaans te horen kregen dat deze niet echt aan hun behoeften kon voldoen en dat de ouders een andere oplossing moesten zoeken. Dit was echt niet zoals het hoort.

In december 2007 heeft het Parlement in zijn begroting geld gereserveerd als bijdrage aan de financiering van kwaliteitsonderwijs voor kinderen met speciale onderwijsbehoeften en om het concept van inclusief onderwijs te bevorderen. Deze reserve wordt vrijgemaakt na indiening van een voorstel voor een proefproject voor een centrum voor onderwijs aan kinderen met speciale onderwijsbehoeften, met inbegrip van gekwalificeerd personeel met relevante ervaring en geschikt lesmateriaal. Ik zal in de tijd die mij is toebedeeld niet uitweiden over de onderhandelingen en het heen en weer gepraat voorafgaande aan dit proefproject. De uitkomst was dat het proefproject is uitgelopen op wat halfslachtige pogingen op het gebied van de psychologie en de aanwending van een paar andere hulpmiddelen, maar dat is niet wat ik onder een proefproject versta: echte klassen, geïntegreerde klassen, in alle Europese scholen.

Ik denk dat het tijd wordt dat we een heel duidelijk doel stellen. Het doel is inclusie en de integratie van kinderen op een manier die voor hen mogelijk is. Er zijn momenteel 411 SEN-leerlingen in het SEN-project op de Europese scholen. Ze nemen 2 procent voor hun rekening, terwijl het percentage gehandicapten onder de algemene bevolking 17 procent bedraagt. Er is dus een gat van 15 procent, waaruit blijkt dat we nog steeds niet genoeg kinderen met speciale onderwijsbehoeften op de scholen toelaten. En het gaat er bij mij niet in dat de percentages die recht hebben op onderwijs op deze scholen afwijken van de betreffende percentages van de algemene bevolking.

We hebben natuurlijk een project nodig en we moeten de situatie bestuderen, maar we kunnen dat wel eeuwig blijven doen – we zijn al heel lang bezig met het bestuderen van de situatie! Het wordt tijd om als standaardprocedure op alle scholen echt contact te zoeken met de kinderen. We zijn nog lang niet zo ver.

Dit is de andere betekenis van verscheidenheid. Het gaat niet alleen om talen en culturen, maar het gaat ook om de behoeften en mogelijkheden van mensen en we moeten ook inspelen op de grote verschillen op dat gebied.

Roberto Fiore (NI). – (IT) Mevrouw de Voorzitter, dames en heren, de pogingen om een Europese school te ontwikkelen verdienen de nodige waardering, maar wij mogen niet over het hoofd zien dat het strategische

doel is om Europa te maken tot een gidsland in wetenschappelijk en maatschappelijk opzicht, maar ook tot een model van samenleving.

In die zin moeten wij de culturele wortels van Europa ontwikkelen, dus bijvoorbeeld datgene wat Rome op juridisch vlak heeft gegeven, wat Griekenland in de filosofie heeft geboden of Duitsland in de muziek. Maar ook moet gezegd worden dat vandaag de dag – en hier bestaan duidelijke studies over – de zogeheten dode talen nieuw leven moet worden ingeblazen, zoals Latijn en Grieks. Deze talen worden door de meest ontwikkelde Amerikaanse ondernemingen, zoals General Motors, en bijvoorbeeld door de Universiteit van Yale beschouwd als basis voor de *modus operandi* van ondernemers, of zelfs van gezinshoofden. Tot slot moet erop gewezen worden dat het christendom en de christelijke waarden van onze *roots* fundamenteel zijn voor een echte Europese school.

Marie Panayotopoulos-Cassiotou (PPE-DE). - (EL) Mevrouw de Voorzitter, mijnheer de commissaris, mijn collega's hebben een aantal verzoeken gedaan in verband met een betere gang van zaken in de Europese school, die een baken is voor andere scholen in de lidstaten.

Kunt u een antwoord geven op de vraag in hoeverre de lokale wetgeving invloed uitoefent op de Europese scholen? Wij hebben immers vastgesteld dat er verschillen zijn tussen de scholen in Nederland, België, Duitsland en Luxemburg. Deze verschillen bevinden zich, naar wij hebben kunnen vaststellen, in de manier waarop kinderen met leermoeilijkheden worden behandeld. Deze kinderen worden in Brussel anders behandeld dan in Luxemburg.

Laten wij echter doorgaan met de leerlingen. Waarom zijn zij in categorieën ingedeeld? Waarom moeten zij hun vakkeuze voor het baccalaureaat zo strikt vaststellen, voordat zij überhaupt met de lessen in deze vakken beginnen? Waarom hangt de vraag of al dan niet godsdienstles en klassieke talen worden gegeven af van het aantal leerlingen in de klas? Waarom wordt geen les gegeven in de geschiedenis van het land van herkomst? Waarom wordt geen les gegeven in de nationale taal van de leerlingen?

Dan het personeel. Indien de selectie van leerkrachten op grond van verdienste zou geschieden, zou er meer homogeniteit bestaan in de lerarenverenigingen. Controleert u de selectie in alle landen? Het administratief personeel wisselt, maar er zijn mensen die langer dan twintig jaar aanblijven als directeur. Waarom vindt er voor directeurs geen selectie plaats?

Zoals u ook zei, zal flexibiliteit voor betere resultaten zorgen. De autoriteiten van de lidstaten moeten ervoor zorgen dat de Europese school er niet alleen is voor de migrant uit de 'elite' maar ook een voorbeeld en model wordt voor andere scholen voor migrantenkinderen.

Ryszard Czarnecki (UEN). - (PL) Mevrouw de Voorzitter, ik spreek niet alleen als afgevaardigde, maar ook als ervaringsdeskundige op het vlak van Europese scholen. Ik ben namelijk vader van een kind dat drie jaar lang een Europese school in Brussel heeft bezocht – één van de vier – en vorig jaar is geslaagd voor het eindexamen. Het thema waar we vandaag over spreken is mij dus bekend. Niet enkel dankzij de ervaring binnen mijn gezin, maar ook omdat ik regelmatig ouderavonden heb bijgewoond. Ik wil hier één opmerking over maken, namelijk dat deze scholen in aantal toenemen. Toen mijn zoon drie jaar geleden naar de Europese school ging, waren er drie in Brussel. Nu zijn het er al vier. Het maximum aantal leerlingen dat per klas wordt toegelaten is 32.

Ik wil erop wijzen dat in veel Europese landen het maximum aantal leerlingen per klas aanzienlijk lager ligt dan op de Europese scholen. Het is logisch dat we geïnteresseerd zijn in dit thema, want we moeten weten waar we als Europese Unie geld aan uitgeven. Meer dan vijftig procent van de begroting van die scholen komt namelijk uit middelen van de Europese Unie. Mijn conclusie, mevrouw de Voorzitter, luidt dan ook als volgt. Het is goed om deze scholen algemeen toegankelijk te maken, maar dit mag niet ten koste gaan van de kwaliteit van het onderwijs en mag niet leiden tot te grote leerlingenaantallen op die scholen.

Monica Maria Iacob-Ridzi (PPE-DE). – (RO) De Europese scholen staan binnen Europa bekend als elitescholen die solide onderwijs aan jongeren bieden. In 1953 merkte Jean Monnet op dat het doel van deze scholen is om kinderen uit Europa bij elkaar te brengen, ongeacht hun nationaliteit, en om hen aan de Europese geest en verwantschap deelachtig te maken, opdat zij later uiteindelijk in staat zijn een verenigd en welvarend Europa tot stand te brengen. In het hervormingsprogramma voor deze scholen dienen de volgende belangrijke aspecten in het oog te worden gehouden. Alle 23 officiële talen van de Europese Unie dienen in het kader van deze scholen te bestaan, en de kinderen moeten de mogelijkheid hebben hun moedertaal te spreken. Helaas zijn er nog officiële talen van de Europese Unie die in geen enkele Europese school worden gesproken.

Bovendien is één van de doelstellingen van de Europese scholen om de eenheid van groepen kinderen te bevorderen, om hen samen te brengen, en om de ontwikkeling van een geest van tolerantie en onderlinge communicatie te stimuleren. Derhalve acht ik hun opdeling in drie categorieën niet opportuun. De kinderen uit de laatste categorie, 'de overigen' zoals ze worden genoemd, worden slechts toegelaten op een dergelijke school als er plaatsen over zijn nadat de kinderen van Europese functionarissen zijn geplaatst. Deze indeling in categorieën is discriminatoir en ik stel voor ze uit het statuut van de Europese scholen te verwijderen.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN). - (PL) Mevrouw de Voorzitter, het concept van de 'Europese school' wordt steeds populairder. Dit is een gevolg van de mondialisering die doordringt in alle sectoren, ook in het onderwijs. We hebben dus een basisprincipe, dat we proberen te hanteren en in te vullen. Hier rijst echter een probleem. De vraag hoe die school er uit moet zien is namelijk heel moeilijk te beantwoorden. Moet het een elitaire school zijn of een universele, die iedereen een strikte vorm en vast curriculum voorschrijft? Of moet het een school zijn waar ruimte is voor bepaalde stromingen en die rekening houdt met nationale en regionale tradities, waar kennis en respect voor de eigen tradities, cultuur, geschiedenis, godsdienst en taal wordt bijgebracht, evenals een open houding ten aanzien van de cultuur van andere volkeren middels meertaligheid en wereldbeschouwing? Eén ding is in principe zeker. Aangezien we in de Europese Unie leven, moeten de diploma's van alle scholen in de lidstaten worden erkend.

Mihaela Popa (PPE-DE). - (RO) Ik ben van oordeel dat de Europese scholen de scholen van de toekomst binnen de Europese Unie vormen, aangezien zij rekening houden met de gestegen mobiliteit en het globaliseringsproces, iedere leerling de mogelijkheid bieden om onderwijs te volgen in zijn moedertaal en tegelijkertijd veelaligheid bevorderen.

Ik heb dit schoolsysteem van zeer nabij leren kennen. Ik heb de oudste Europese school in Brussel bezocht, die vijftig jaar geleden is opgericht, en heb meer dan veertig Roemeense leerlingen ontmoet, die de mogelijkheid hebben onderwijs in hun moedertaal te volgen. De Europese school stimuleert sociale integratie; leerlingen van verschillende nationaliteiten leren elkaar kennen en helpen elkaar.

Ik wil de doeltreffendheid onderstrepen van de wijze waarop het eindexamen wordt gehouden, een examen dat prestaties bevordert en de leerling voorbereidt op het leven als toekomstig Europees burger. Ik vind dat het systeem van de Europese scholen uitgebreid moet worden naar alle lidstaten van de Europese Unie, zodat het onderdeel wordt van een gemeenschappelijk Europees beleid op het gebied van onderwijs. Bovendien stel ik de oprichting en steun van regionale Europese scholen voor, die rekening zullen moeten houden met het basisprincipe binnen de Europese Unie – regionaal beleid binnen een mobiel, op kennis gebaseerd Europa.

Dumitru Oprea (PPE-DE). - (RO) Het Europese beleid met betrekking tot de hervorming van traditionele scholen tot Europese scholen, waarbij zowel lokale als nationale overheden worden betrokken, betekent, naar onze mening, drie soorten hervormingen die tot stand moeten worden gebracht: een systematische hervorming, met inbegrip van het curriculum, gebaseerd op kwaliteit en efficiëntie; een voortdurende hervorming, die een evaluatie en valorisatie inhoudt van voorheen behaalde resultaten, afgestemd op het specifieke karakter van de Europese scholen; en een derde hervorming, gebaseerd op de verantwoordelijkheid van en de toe-eigening van verantwoordelijkheid door alle maatschappelijke partijen.

Wat dit laatste aspect betreft, menen wij dat de Europese school als model zou moeten fungeren voor een wereldomvattend schoolmodel, waarin de component "naschoolse opleiding" een rol moet spelen. Jongeren dienen niet alleen tijdens het schooljaar, maar ook tijdens de zomervakanties tussen 14.30 en 17.00 uur een speciaal programma te hebben.

Roberta Alma Anastase (PPE-DE). - (RO) In de vijftig jaar van het bestaan van de Europese scholen hebben deze hun onderwijskwaliteit voor de komende generaties aangetoond. Ik ben echter van mening dat wij ons in het debat van vandaag moeten focussen op de noodzaak om de Europese scholen aan de behoeften van deze tijd aan te passen, rekening houdend met de uitbreiding van de Europese Unie tot 27 lidstaten, en met de verschijnselen van globalisering en migratie en de toegenomen geografische en professionele mobiliteit.

Ik wil twee belangrijke punten benadrukken. In de eerste plaats moeten de Europese scholen zich meer openstellen voor de opname van alle burgers die een dergelijke steun nodig hebben. In de tweede plaats vind ik de erkenning van diploma's in alle Europese landen een prioritaire doelstelling.

Zbigniew Zaleski (PPE-DE). - (EN) Mevrouw de Voorzitter, een mens doet er ongeveer een derde van zijn of haar leven over om zich door middel van onderwijs voor te bereiden op het volwassen leven. De tweede opmerking die ik wil maken, is dat ook voor de opbouw van de Europese Unie – waar wij op dit moment mee bezig zijn – goed onderwijs nodig is. Daar zitten een heleboel technische aspecten aan, zoals

onderwijsmateriaal, diploma's, enzovoort, maar het is de taak van de Commissie als uitvoerder om pal te staan voor het idee dat onderwijs gebaseerd moet zijn op meerdere talen, gemeenschappelijke beginselen en respect voor nationale waarden. Dit is van essentieel belang. Uiteraard kost onderwijs geld, maar als we niet bereid zijn dat geld te investeren, zullen we moeten accepteren dat dit zal leiden tot onwetendheid, en dat zal ons denk ik nog veel duurder komen te staan.

De Europese school is dus een geweldig project, en ik steun dat van harte.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). - (PL) Mevrouw de Voorzitter, de Europese scholen bestaan bij de gratie van het Verdrag van 1957. De afgelopen vijftig jaar is er in Europa heel wat veranderd. We hebben verschillende uitbreidingen meegemaakt, er zijn instellingen en agentschappen bijgekomen en arbeidsovereenkomsten zijn veel flexibeler geworden. Het lijkt dus geen twijfel dat ook het model van de Europese school moet worden hervormd.

Een aantal concrete zaken moet worden veranderd. Wat mij het meest verbaast, is de selectie van leerlingen, dat wil zeggen de indeling in drie categorieën. Enerzijds streeft de Unie immers naar meer mobiliteit voor de Europese burgers op de arbeidsmarkt en naar het wegnemen van obstakels. Anderzijds ontzegt zij de toegang tot scholen aan kinderen van potentiële werknemers van verschillende instellingen en bedrijven in heel de Unie. Voorts moeten we een oplossing vinden voor het probleem van overbezetting, waar sommige scholen mee te maken hebben. Daarnaast moeten we maatregelen treffen voor leerlingen met speciale behoeften.

Tot slot wil ik nog vragen om te bekijken of er Europese scholen kunnen worden gebouwd in de nieuwe lidstaten.

Tadeusz Zwiefka (PPE-DE). - (PL) Mevrouw de Voorzitter, de onderwijsfilosofie van de Europese scholen en het curriculum dat leidt tot het behalen van het Europese eindexamen moeten alle lidstaten ten voorbeeld dienen voor meertalig en multicultureel onderwijs. In een tijd van toenemende studentenuitwisselingen tussen Europese onderwijsinstellingen en mondialisering van de economie is de concrete waarde van het Europese eindexamen een goede reden om het algemeen te maken. Ook zou het volledig moeten worden erkend door hogere onderwijsinstellingen in de lidstaten en in derde landen. Dit is helaas niet haalbaar zonder een aanzienlijke verhoging van de financiële middelen.

Op dit moment worden de Europese scholen beschouwd als veel te elitaire instellingen, die vaak kinderen weigeren waarvan de ouders geen ambtenaar zijn bij de EU. Uitsluiting van het overgrote deel van de samenleving van toegang tot Europese scholen druist in tegen het doel van meer mobiliteit voor de Europese burgers op onze arbeidsmarkt. De lidstaten proberen vaak zelf een nieuw onderwijsstelsel op te zetten, dat jongeren beter voorbereidt op de uitdagingen van de mondialisering en een flexibele arbeidsmarkt. Het stelsel van de Europese school en het Europese eindexamen bestaat echter al lang en heeft zijn sporen meer dan verdiend. Laten we dit stelsel dus zo breed mogelijk verspreiden.

Christopher Beazley (PPE-DE). - (EN) Mevrouw de Voorzitter, ik spreek hier niet alleen als lid van dit Parlement maar ook als voormalig leraar. Ik zou commissaris Kallas willen vragen om bij de eerstvolgende vergadering van de Raad van ministers eens met de Britse minister van Onderwijs te gaan praten om te zien of die misschien iets kan leren van de successen van het model van de Europese school. De minister zou misschien in het bijzonder kunnen overwegen het rampzalige besluit van de Britse regering om het vreemdetalenonderwijs niet langer verplicht te stellen, met andere woorden om de Europese talen uit het Britse curriculum te laten vallen, terug te draaien.

In de tweede plaats zou u hem er misschien even aan kunnen herinneren dat Europa een halve eeuw lang verdeeld is geweest, maar dat het nu al weer twintig jaar is herenigd. Misschien dat hij dan zal overwegen zijn leerplanadviseurs de suggestie aan de hand te doen om de volgende generatie te vertellen over de geschiedenis en cultuur van Midden- en Oost-Europa, waar Groot-Brittannië traditioneel altijd sterk bij betrokken is geweest en die het ook steeds heeft proberen te steunen.

Mario Mauro (PPE-DE). - (IT) Mevrouw de Voorzitter, mijnheer de commissaris, dames en heren, in dit bestek is het niet voldoende erop te wijzen dat van verschillende zijden geklaagd wordt over de ontoereikendheid van het huidige bestuursmodel. Ik geloof dat wij allemaal na dit debat er absoluut van doordrongen moeten zijn dat de modelfunctie die de Europese scholen kunnen bieden voor de Europese ruimte van onderwijs, op de helling staat. En aangezien wij de obstakels bij de Europese ruimte van onderwijs willen overwinnen en wij dus hopen dat de goede praktijken zegevierden, is het absurd en tegenstrijdig een bestuursniveau en -model te behouden waarmee niet tegemoet gekomen kan worden aan de uitdagingen

waar wij voor staan. Ik geloof dat het debat van vandaag genoeg stimulansen biedt voor de Commissie om te begrijpen dat een radicale hervorming van onze scholen moet worden doorgezet.

Erna Hennicot-Schoepges, auteur. – (FR) Mevrouw de Voorzitter, ik zou de commissaris graag nog twee aanvullende vragen stellen. Hij heeft een cijfer genoemd, maar dat is het huidige cijfer. Mijnheer de commissaris, zijn er voor de volgende financiële vooruitzichten ook meer middelen uitgetrokken, bestaat er een financieringssysteem dat het functioneren van die scholen garandeert? Momenteel is er een tekort van veertig leerkrachten Engels door een financieringsprobleem van de regering van Hare Majesteit. Ik vraag u welke oplossing we kunnen overwegen met het oog op die situatie. Vervolgens zouden de scholen zelf meer autonomie willen. Bent u voorstander van meer autonomie of behoudt u liever dit systeem, een omslachtig systeem dat vaak niet aan de plaatselijke situatie is aangepast?

Siim Kallas, vicevoorzitter van de Commissie. – (EN) Mevrouw de Voorzitter, er is een aantal zwaarwegende en belangrijke vraagstukken aan de orde gesteld.

Allereerst wil ik u eraan herinneren dat het stelsel van de Europese scholen een volledig onafhankelijk instituut is. Het is niet gebaseerd op het Verdrag van 1958 maar op het Statuut van 1953, het heeft zijn eigen raad van bestuur, zijn eigen statuut, en alle regels worden door deze raad vastgesteld. De Commissie heeft slechts één stem in de raad van bestuur.

De volledige verantwoordelijkheid voor de inhoud van het onderwijs ligt bij de raad van bestuur van de Europese scholen, evenals de verdeling tussen de verschillende taalafdelingen en het onderwijsprogramma. De Commissie heeft daar dus heel weinig over te zeggen.

Ten tweede wil ik graag iets zeggen over een belangrijke kwestie met betrekking tot de financiering. De infrastructuur wordt ter beschikking gesteld door de gastlanden. De scholen worden dus gebouwd door België, Duitsland, Frankrijk, enzovoort. Dit geeft duidelijk aan wat onze grenzen zijn als het gaat om het ontwikkelen van infrastructuur.

En hoe zit het met de inhoud van het onderwijs? De geachte afgevaardigde merkte in haar inleidende toespraak al op dat de kwaliteit van het onderwijs hoog is - en zo is het ook. Een van de eerste prioriteiten van de Europese Commissie is dat zij alle mogelijke steun biedt om ervoor te zorgen dat deze kwaliteit hoog blijft. Dit zal ook een maatstaf zijn voor de Europese onderwijsstelsels, namelijk dat de leerlingen op de Europese scholen een opleiding krijgen die overal hoog gewaardeerd wordt. Ik heb dan ook geen enkele informatie dat leerlingen na hun opleiding op een Europese school speciale problemen zouden ondervinden om een plaats op een universiteit te krijgen als ze dat wensen.

Wat de docenten betreft, die vormen onderdeel van de infrastructuur, dus die worden ook door de lidstaten geleverd. De docenten Engels worden bijvoorbeeld door het Verenigd Koninkrijk geleverd; met andere woorden de lasten voor de grotere talen zijn evenredig hoger. Wij, de Commissie - of de Europese begroting - betalen de operationele kosten hiervan. Als gevolg van deze combinatie zitten we nu met een tamelijk omslachtig systeem, en een van de doelstellingen is dan ook om het systeem te hervormen en meer helderheid te brengen in de verantwoordelijkheden en de financiering. We zien ook de problemen met België, waar zoals vanavond al is gezegd een van de vier scholen nog altijd een tijdelijke school is. De bouw van de vierde school is steeds weer uitgesteld, en wij voeren hierover intensieve gesprekken met de Belgische regering.

U noemde ook de openheid van de Europese scholen. Naar onze mening is het kernvraagstuk daarbij het Europese baccalaureaat en de accreditatie van scholen die het Europese baccalaureaat willen toekennen. Wij zijn erg voor dit idee, waartoe de raad van bestuur in feite al heeft besloten, dus de basisregels liggen er al. De vraag is nu hoe we dit in de lidstaten in praktijk gaan brengen. Ook hierbij ligt de eerste verantwoordelijkheid bij de lidstaten. Hiermee zal dan ook tot op zekere hoogte het probleem van verschillende leerlingen worden opgelost.

Zoals ik al zei, spreek ik vandaag met het Parlement en hoor ik uw opmerkingen aan dat categorie III moet worden opgeheven, maar ik spreek ook regelmatig met onze ambtenaren - en dat zijn er honderden, ongeveer evenveel als u - en die hebben uiteraard een duidelijke eis, namelijk dat het onderwijs voor hun kinderen gegarandeerd moet zijn.

Zowel het Verdrag als het Statuut van de ambtenaren als de verordening bevatten de nadrukkelijke eis dat wij plaatsen op scholen moeten creëren. Vervolgens rijst dan uiteraard de vraag wie die andere plaatsen moet verdelen. Die moeten gratis blijven en ze moeten beslist in Brussel blijven. Dit wordt steeds moeilijker. Ik vind dit een zeer gecompliceerd vraagstuk. Bij het aantreden van deze Commissie hebben wij namens onze

ambtenaren heel duidelijk gesteld dat hierover meer duidelijkheid moest komen, en daarom heeft de raad van bestuur een centraal inschrijfpunt ingesteld om deze kwesties op te lossen.

Dit is dus de situatie, en ik wil nog eens herhalen dat de insteek van de Commissie is dat wij duidelijkheid moeten scheppen in de financiële kwesties, dat wij de lasten duidelijk moeten verdelen en moeten zorgen voor duidelijke verantwoordelijkheden en duidelijke verplichtingen. Dan kunnen we ook betere oplossingen vinden voor de infrastructurele problemen, maar dit mag zeker niet ten koste gaan van de kwaliteit van het onderwijs.

Nu wil ik nog op een paar specifieke vragen ingaan. Een van de geachte afgevaardigden stelde het vraagstuk van de leerlingen met een beperking aan de orde. U zei dat er daar veel meer gevallen van waren, maar voor zover ik weet, is geen enkel verzoek van ouders om een speciale behandeling afgewezen: deze verzoeken zijn altijd ingewilligd. Dus als u beschikt over feiten met betrekking tot leerlingen met beperkingen waar wij niet van weten, laat u ons dat dan alstublieft weten, dan zoeken wij daar een oplossing voor.

En dan wil ik nog iets zeggen over de parlementaire medewerkers. Zoals u weet, vallen die momenteel niet onder het Statuut van de ambtenaren, zij vormen een speciale groep medewerkers in het Parlement. U weet echter ook dat er onderhandelingen gaande zijn om hier een oplossing voor te vinden en om duidelijker regels op te stellen. Zodra hier meer duidelijkheid over is, kunnen we ook gaan nadenken over de vraag wat te doen met betrekking tot de toegang tot de Europese scholen voor de kinderen van parlementaire medewerkers.

Dit zijn ongeveer de vragen die zijn gesteld, en het is duidelijk dat al deze vragen – godsdienstonderwijs, talen – onder de verantwoordelijkheid vallen van de raad van bestuur, en in die raad heeft de Commissie slechts één stem. De raad van bestuur pakt deze vraagstukken heel serieus aan. Er is langdurig over gediscussieerd, en ik kan u verzekeren dat het secretariaat-generaal van de Europese scholen heel zorgvuldig met alle behoeften van de verschillende talen en godsdienstige aspecten omgaat. Dit is dan ook hun verantwoordelijkheid.

Ik wil nog één opmerking maken. Het zou mooi zijn als het Parlement de lidstaten zou kunnen aanmoedigen, en in het bijzonder als alle leden van het Europees Parlement met eigen contacten in hun thuisland de ministers van Onderwijs in de lidstaten zouden stimuleren, om dit idee van het Europese baccalaureaat te promoten. Dit is immers hun keuze. Er liggen nu regels voor de manier waarop het Europese baccalaureaat moet worden uitgevoerd. Nu is het aan de nationale ministeries om geïnteresseerde scholen te vinden. Ik weet dat er heel veel geïnteresseerde scholen zijn, maar de nationale autoriteiten in veel landen hebben nog onvoldoende enthousiasme getoond voor dit project. Dit project kan een stap voorwaarts betekenen en het kan werkelijk een positief effect hebben op het Europese baccalaureaat, zodat er niet alleen in Brussel, maar overal, zowel in nieuwe als in oude lidstaten, Europese scholen kunnen komen. Dit is een symbool voor Europa. Het baccalaureaat en het Europese onderwijs vormen een van de bouwstenen in het gebouw van Europa.

De Voorzitter. – Het debat is gesloten.

Ik wens iedereen morgen een mooie Europese dag van de talen.

Schriftelijke verklaringen (artikel 142)

Alessandro Battilocchio (PSE), schriftelijk. - (IT) Ik ben het eens met de verschillende oplossingen die zijn aangereikt in het hervormingsplan van de Europese scholen. Ook doordat ik als rapporteur van de Ontwikkelingscommissie voor het communautaire actieprogramma Erasmus mocht optreden, ben ikzelf heel erg voor een veeltalig en flexibel Europees schoolmodel waarin het moedertaalonderwijs behouden blijft (wat moet geschieden door moedertaaldocenten), maar waarin ook iedereen gelijk is, zonder klassenonderscheid.

Het Europese eindexamendiploma wordt het eerste instrument, gevolgd door het Erasmus-programma, waarmee een echte leerlingenmobiliteit tot stand gebracht moet worden; in eerste instantie in Europa, daarna in de gehele wereld. Het spreekt vanzelf dat het tutorship hierin een belangrijke rol vervult voor de maatschappelijke, culturele en taalintegratie van de leerlingen in uitwisseling. Met behulp van intensieve cursussen moet gezorgd worden voor een optimale taalbeheersing (sedert 2001 wordt daarop gehamerd door middel van de Europese dag van de talen die elk jaar op 26 september wordt gevierd).

Ik vind dat de samenwerking tussen de huidige Europese en regionale scholen (basis- en middelbaar onderwijs) de belangrijkste randvoorwaarde blijft voor de ontwikkeling van een vernieuwd Europees schoolstelsel, maar

ik ben wel bang voor de toekomst van Italiaanse regionale scholen die – door de hervorming van minister Gelmini – in bepaalde kleine geografisch benadeelde gemeenschappen dreigen te verdwijnen.

Cristian Silviu Buşoi (ALDE), *schriftelijk*. – (EN) De ontwikkelingen die de Europese Unie de laatste decennia in gang heeft gezet en het constant veranderende onderwijssysteem betekenen dat wij moeten nadenken over een nieuwe visie op de rol en het belang van de Europese scholen. Met de jongste uitbreiding van de EU tot 27 lidstaten en de groei van het aantal EU-ambtenaren die dat met zich meebrengt, heeft het belang van een vernieuwde Europese school een hoge prioriteit gekregen.

Om de verwachtingen voor de toekomst van de Europese scholen te verbeteren, moeten wij de gevoelige kwesties rond het huidige systeem aanpakken en de problemen in kaart brengen om mogelijke veranderingen te bedenken. Er is duidelijk behoefte aan een nieuwe en alomvattende hervorming van de Europese scholen, zodat die op Europees niveau concurrerender en transparanter worden en hun hoofddoel op een meer eigentijdse wijze vorm kunnen geven.

De verwezenlijking van het non-discriminatiebeginsel bij een gelijktijdige verlening van fundamentele vrijheden aan de leerlingen dient centraal te staan om het nieuwe systeem volledig operationeel te maken en aan de leerlingen ten goede te laten komen. Niettemin moet de financiering van de Europese scholen ook onder het licht worden gehouden waarbij wordt gekeken naar lukrake maatregelen gericht op de leerlingen met betrekking tot hun verdeling in categorieën.

14. Ingekomen stukken: zie notulen

15. In het register ingeschreven schriftelijke verklaringen (artikel 116 van het reglement)

16. Verzending van de tijdens deze vergadering aangenomen teksten: zie notulen

17. Rooster van de volgende vergaderingen: zie notulen

18. Onderbreking van de zitting

De Voorzitter. – Ik verklaar de zitting van het Europees Parlement te zijn onderbroken.

(De vergadering wordt om 16.05 uur gesloten)

BIJLAGE (Schriftelijke antwoorden)

VRAGEN AAN DE RAAD (Alleen het fungerend voorzitterschap van de Raad van de Europese Unie is verantwoordelijk voor deze antwoorden.)

Vraag nr. 14 van Marian Harkin (H-0644/08)

Betreft: De arbeidstijdrichtlijn

De Raad Werkgelegenheid en Sociale Zaken heeft op 9 juni 2008 een overeenkomst bereikt over de herziening van de arbeidstijdrichtlijn, en het Franse Voorzitterschap heeft zich er recentelijk toe verbonden nauw met het Europees Parlement samen te werken om het bereikte compromis aan te nemen. Wat is het standpunt van de Raad met betrekking tot de maximale werktijd zonder pauze voor verzorgers? Stemt de Raad ermee in dat in de huidige richtlijn geen rekening wordt gehouden met obstakels voor mantelzorgers die een beroep willen doen op respijtzorg in het weekend, aangezien twee betaalde zorgverleners nodig zijn om één mantelzorger te vervangen?

Antwoord

Dit antwoord, dat is geformuleerd door het voorzitterschap en dat noch bindend is voor de Raad, noch voor diens leden, is niet mondeling gegeven tijdens het vragnuur van de Raad in de vergaderperiode van september II 2008 van het Europees Parlement in Brussel.

De vraag die wordt gesteld is zeer technisch. Maar het feit dat het een technische vraag is, maakt het politieke belang van dit probleem, namelijk de aanwezigheidsdiensten van verzorgers, niet minder groot.

We moeten onderscheid maken tussen twee soorten verzorgers:

in de eerste plaats verzorgers met een arbeidscontract. Het gemeenschappelijk standpunt dat op 15 september 2008 door de Raad is aangenomen (na het akkoord in de Raad van 9 juni) is onlangs in het kader van de tweede lezing toegezonden aan het Parlement. In het gemeenschappelijk standpunt wordt met name bepaald dat de periode van inactiviteit tijdens de aanwezigheidsdienst niet als arbeidstijd mag worden beschouwd en ook niet mag worden afgetrokken van de dagelijkse en wekelijkse rusttijden, tenzij door nationale wetgeving, in een collectieve arbeidsovereenkomst of in een akkoord tussen sociale partners anders is bepaald.

Voor wat de compenserende rusttijd betreft wordt als algemeen beginsel door de Raad aangehouden dat werknemers compenserende rusttijden moeten krijgen indien zij geen normale rusttijden kunnen nemen. In dit kader is het aan de lidstaten een redelijke termijn vast te stellen waarna aan werknemers een gelijkwaardige rusttijd wordt toegekend.

in de tweede plaats mantelzorgers, dat wil zeggen vrijwilligers zonder arbeidscontract die geen loon ontvangen. Hun situatie valt niet onder het Europees recht. Het politieke akkoord dat de Raad op 9 juni 2008 heeft bereikt, heeft het Europees recht niet gewijzigd. Dat betekent dat met name de bepalingen over de aanwezigheidsdienst en de compenserende rusttijd op hun situatie niet van toepassing zijn. Het Franse voorzitterschap streeft naar een nauwe en constructieve samenwerking met het Europees Parlement teneinde zo spoedig mogelijk een akkoord te bereiken over deze belangrijke richtlijn.

*
* *

Vraag nr. 15 van Bernd Posselt (H-0647/08)

Betreft: EU-aanwezigheid in Kosovo

Hoe beoordeelt de Raad de situatie in Kosovo en is er concrete vooruitgang geboekt op het vlak van de EU-aanwezigheid aldaar?

Antwoord

Dit antwoord, dat is geformuleerd door het voorzitterschap en dat noch bindend is voor de Raad, noch voor diens leden, is niet mondeling gegeven tijdens het vragnuur van de Raad in de vergaderperiode van september II 2008 van het Europees Parlement in Brussel.

Over het algemeen is de huidige situatie in Kosovo rustig en stabiel. In de zeven maanden die zijn verstreken sinds de onafhankelijkheidsverklaring, zijn de ergste scenario's uitgebleven en is de situatie aan het eind van deze moeilijke eerste periode globaal gezien beter dan voorspeld.

Interetnische incidenten, die in het huidige politieke klimaat gemakkelijk zouden kunnen escaleren, zijn tot dusver grotendeels voorkomen, hoewel het tot enkele gewelduitbarstingen is gekomen in de regio Suvi Do, ten noorden van de rivier Ibar, vlakbij de stad Mitrovica, waar een etnische meerderheid van Albanezen leeft. Ook in Kosovska Mitrovica zijn recentelijk, 27 en 28 augustus, confrontaties geweest.

Op politiek gebied moet echter nog veel gebeuren. De Kosovaarse autoriteiten, die een groot deel van de wetgeving die krachtens de allesomvattende regeling noodzakelijk was, hebben aangenomen, moeten zich extra inzetten om hun beloften aan de internationale gemeenschap waar te maken.

In het noorden blijft de situatie kritiek. In augustus hebben zich een aantal ernstige incidenten voorgedaan, maar UNMIK heeft ze succesvol onder controle gekregen en escalaties kunnen voorkomen.

Deze incidenten duiden er echter op dat de verhoudingen in het noorden van Kosovo nog altijd gespannen zijn en dat de internationale gemeenschap de situatie nauwlettend in de gaten moet blijven houden en in contact moet blijven met Belgrado en de Servische bestuurders van Kosovo.

In het noorden blijft de rechtsstaat zeer kwetsbaar en met het inzetten van de EULEX-missie in deze regio zal de situatie ter plekke aanzienlijk verbeteren.

Hoewel de economische perspectieven overwegend somber zijn en het bbp per hoofd nog steeds het laagste van Europa is, was de donorconferentie die op 11 juli 2008 in Brussel werd gehouden van zeer groot belang voor de stabiliteit in Kosovo. Bij de conferentie zijn alle verwachtingen overtroffen en zijn toezeggingen voor giften gedaan ter hoogte van 1 238 miljard euro, waarvan 285 miljoen afkomstig van de lidstaten en 508 miljoen van de Commissie.

*
* *

Vraag nr. 16 van Konstantinos Droutsas (H-0649/08)

Betreft: Nieuwe provocatie van de FYROM aan het adres van Griekenland

De brief van de premier van de FYROM, de heer Gruevski, aan de Griekse premier Karamanlis waarin de onaanvaardbare standpunten inzake de aanwezigheid van een Macedonische minderheid in Griekenland worden herhaald, is een nieuwe provocatie. Met deze brief wordt bevestigd dat de imperialistische strijd die in de Balkan woedt wordt gevoerd met chantage en irredentistische verklaringen zoals deze over de aanwezigheid van een Macedonische minderheid in Griekenland.

Veroordeelt de Raad dit optreden van de heer Gruevski, steunt hij de onveranderlijkheid van de grenzen in de Balkan, en vindt hij dat irredentische verklaringen of standpunten voor de volkeren een gevaarlijke ontwikkeling betekenen?

Antwoord

Dit antwoord, dat is geformuleerd door het voorzitterschap en dat noch bindend is voor de Raad, noch voor diens leden, is niet mondeling gegeven tijdens het vragenuur van de Raad in de vergaderperiode van september II 2008 van het Europees Parlement in Brussel.

De Raad heeft geen uitspraak gedaan over een brief van premier Gruevski aan minister-president Karamanlis. In deze kwestie benadrukt de Raad dat het essentieel is goede nabuurschapsbetrekkingen te onderhouden, waarbij ook onderhandeld moet worden over een voor alle partijen aanvaardbare oplossing voor de naamkwestie.

*
* *

Vraag nr. 17 van Mairead McGuinness (H-0650/08)**Betreft: Flexibiliteit in het Stabiliteits- en groeipact voor de eurozone**

Denkt de Raad dat de huidige fiscale regels voor de landen van de eurozone flexibel genoeg zijn om de regeringen de mogelijkheid te geven om op economische problemen te reageren, maar streng genoeg om de blijvende betrouwbaarheid van de openbare financiën te verzekeren?

Antwoord

Dit antwoord, dat is geformuleerd door het voorzitterschap en dat noch bindend is voor de Raad, noch voor diens leden, is niet mondeling gegeven tijdens het vragenuur van de Raad in de vergaderperiode van september II 2008 van het Europees Parlement in Brussel.

Na de vaststelling in juni 2005 van twee verordeningen tot wijziging van de preventieve en afschrikkende bepalingen inzake de fiscale regels van het Stabiliteits- en groeipact, alsmede van een nieuwe gedragscode voor de implementatie hiervan, heeft de Raad verklaard tevreden te zijn over het herziene pact. Het wijzigen van het juridische kader van het pact was bedoeld om de fiscale regels beter aan te passen aan de economische behoeften van de lidstaten van de Unie, waarbij rekening is gehouden met onderlinge verschillen en met de schommelingen in de economie.

11 juli 2006, een jaar na herziening van het pact, heeft de Raad conclusies aangenomen betreffende de werking van de fiscale regels. De Raad heeft opgemerkt dat "(...) de ervaring van het eerste jaar met het herziene SGP als positief [kan] worden beschouwd".

3 juni 2008 heeft de Raad nota genomen van de mededeling van de Commissie "Tien jaar Economische en Monetaire Unie: successen, knelpunten en nieuwe uitdagingen". In haar mededeling heeft de Commissie bevestigd niet van plan te zijn de fiscale regels van het pact te wijzigen.

De Raad zal deze mededeling behandelen in de zitting van 7 oktober aanstaande.

De ministers van Economie en Financiën en de presidenten van de centrale banken hebben 12 en 13 september tijdens een informele bijeenkomst het voorstel van het voorzitterschap voor een gecoördineerde aanpak voor de economische situatie in Europa goedgekeurd. Met name op begrotingsgebied kunnen de lidstaten voor het ondersteunen van de economische activiteit de automatische stabilisatoren laten werken, waarbij de kosten nog steeds effectief moeten worden beheerd en het maximale tekort van 3 procent onverminderd gehandhaafd blijft.

*
* *

Vraag nr. 18 van Zdzisław Kazimierz Chmielewski (H-0652/08)**Betreft: Voorstel voor een richtlijn van de Raad houdende een algemene regeling inzake accijns**

In een van de artikelen van het voorstel voor een richtlijn van de Raad houdende een algemene regeling inzake accijns (COM(2008)0078) waarin sprake is van de algehele vernietiging of het onherstelbare verlies van accijnsgoederen, met inbegrip van verliezen die inherent zijn aan de aard van de goederen, wordt bepaald dat deze goederen niet worden beschouwd als tot verbruik te zijn uitgeslagen, hetgeen betekent dat deze goederen vrijgesteld zijn van accijns.

Acht de Raad het niet wenselijk de mogelijkheid te onderzoeken om in deze bepaling te preciseren dat de vernietiging of het onherstelbare verlies veroorzaakt moeten zijn hetzij door toevallige gebeurtenissen of overmacht, hetzij door de aard zelf van de goederen? Te vage bepalingen kunnen immers door de belastingbetalers worden misbruikt.

Antwoord

Dit antwoord, dat is geformuleerd door het voorzitterschap en dat noch bindend is voor de Raad, noch voor diens leden, is niet mondeling gegeven tijdens het vragenuur van de Raad in de vergaderperiode van september II 2008 van het Europees Parlement in Brussel.

Het artikel betreffende de algehele vernietiging of het onherstelbare verlies van accijnsgoederen, met inbegrip van verliezen die inherent zijn aan de aard van de goederen, vormt een van de bestanddelen van het voorstel van een richtlijn houdende een algemene regeling inzake accijns.

Dit voorstel is meerdere malen door de Raadsinstanties besproken, maar deze besprekingen hebben nog niet tot resultaten geleid. Ik constateer overigens dat het EP zijn standpunt over deze kwestie nog niet bekend heeft gemaakt.

*
* *

Vraag nr. 19 van Paulo Casaca (H-0653/08)

Betreft: Aanspannen van een rechtszaak tegen de Iraanse president door Australië

Volgens een op 14 mei door het persagentschap AFP verspreid bericht zou de Australische premier Kevin Rudd hebben verklaard dat zijn land de mogelijkheid overweegt om de Iraanse president voor het Internationaal Gerechtshof te dagen wegens aanzetten tot geweld tegen Israël.

Blijkens de uitspraak van premier Rudd heeft de Iraanse president Mahmoud Ahmadinejad gedreigd de Joodse staat te elimineren en is de Australische regering juridisch advies aan het inwinnen met het oog op het aanspannen van een rechtszaak tegen Ahmadinejad bij het Internationale Gerechtshof in Den Haag.

"De opmerkelijke uitspraken die Ahmadinejad herhaalde malen heeft gedaan geven blijk van antisemitisme en van het vastberaden voornemen om de moderne staat Israël van de kaart te vegen, en zijn volgens alle normen die in de bestaande internationale verhoudingen gebruikelijk zijn schrikbarend te noemen" aldus de premier in de uitzending van Sky News.

Kan de Raad mededelen of hij zich reeds heeft beraden over de mogelijkheid om dit Australische initiatief te ondersteunen?

Antwoord

Dit antwoord, dat is geformuleerd door het voorzitterschap en dat noch bindend is voor de Raad, noch voor diens leden, is niet mondeling gegeven tijdens het vrageuur van de Raad in de vergaderperiode van september II 2008 van het Europees Parlement in Brussel.

De Raad heeft de anti-Israëlsche, antisemitische of holocaustontkennende uitspraken van de Iraanse regeringsleiders, en met name van de president van de Islamitische Republiek Iran, herhaaldelijk veroordeeld. De Raad acht deze verklaringen onaanvaardbaar en schadelijk en betreurt het oproepen tot geweld en tot vernietiging van welke staat dan ook.

De Raad heeft niet gedebatteerd over de door de geachte afgevaardigde gestelde vraag over de plannen van de Australische regering.

*
* *

Vraag nr. 20 van Dimitrios Papadimoulis (H-0654/08)

Betreft: Ontwikkelingen in Turkije

De politieke crisis in Turkije neemt in hevigheid toe, met de arrestatie van militairen buiten dienst op beschuldiging van pogingen tot destabilisatie van het land en de voortzetting van de rechtzaak voor het Turkse hooggerechtshof voor een verbod op de regeringspartij en de ontheffing van de president en de premier van het land uit hun functies.

Hoe beoordeelt de Raad deze ontwikkelingen in Turkije? Is de Raad van oordeel dat deze ontwikkelingen de toetredingsonderhandelingen kunnen beïnvloeden en zo ja, op welke wijze?

Antwoord

Dit antwoord, dat is geformuleerd door het voorzitterschap en dat noch bindend is voor de Raad, noch voor diens leden, is niet mondeling gegeven tijdens het vrageuur van de Raad in de vergaderperiode van september II 2008 van het Europees Parlement in Brussel.

Wij houden de ontwikkelingen in Turkije nauwlettend in de gaten. Ik wil u erop wijzen dat het algemene standpunt van de Europese Unie over de eerbiediging van de grondbeginselen, te weten de democratie en de mensenrechten, en de handhaving van deze beginselen, volstrekt duidelijk is. Turkije moet als

kandidaat-lidstaat voldoen aan de politieke criteria van Kopenhagen, met name de stabiliteit van de instellingen die een waarborg vormen voor de democratie, de rechtsstaat en de mensenrechten.

De Unie hecht groot belang aan deze beginselen, die tevens onderdeel zijn van het huidige hervormingsproces in Turkije. Zoals de Raad in zijn conclusies van 10 december 2007 heeft bevestigd, is het tempo van de onderhandelingen met name afhankelijk van de stappen die Turkije heeft genomen om te voldoen aan de voorwaardelijke en definitieve referentiecriteriën en aan de eisen in het kader van de onderhandelingen, met inbegrip van het partnerschap voor toetreding. Op grond van dit partnerschap moet Turkije het hervormingsproces voortzetten en zich inzetten om de situatie ten aanzien van de beginselen van vrijheid, democratie, eerbiediging van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, en van de rechtsstaat verder te verbeteren.

Ten aanzien van de ontbinding van bepaalde politieke partijen die in Turkije is geëist, heeft de EU meerdere malen, met name tijdens de laatste associatieraad met Turkije in het voorjaar van 2008, kenbaar gemaakt de ontwikkelingen op dit gebied scherp in de gaten te houden. Tijdens deze gelegenheden heeft de Unie met name verklaard er veel belang aan te hechten dat de op dit gebied genomen besluiten verenigbaar zijn met de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens en de door de Commissie van Venetië en de Raad van Europa uitgevaardigde richtsnoeren. Overigens heeft het voorzitterschap op 31 juli, naar aanleiding van het besluit van het Grondwettelijk Hof van Turkije over de eis tot ontbinding van de AKP, namens de Europese Unie een verklaring afgegeven. Toen het voorzitterschap kennis nam van dit besluit, heeft het namens de EU alle betrokken partijen uitgenodigd om hun meningsverschillen op te lossen door een dialoog aan te gaan en compromissen te sluiten onder eerbiediging van de rechtsstaat en de fundamentele vrijheden. In genoemde verklaring heeft het voorzitterschap tevens duidelijk gemaakt dat de Europese Unie de situatie in Turkije met een scherpe blik op de democratische werking van de instellingen in de gaten zal blijven houden.

De Raad is verheugd dat de Turkse regering heeft verklaard het hervormingsproces voort te zetten en bestaande lacunes te zullen opheffen, en daarmee eerder gedane beloften heeft bevestigd. De Raad hoopt dat deze beloften spoedig daadwerkelijk zullen worden vertaald in concrete maatregelen. Ten aanzien van lang verwachte hervormingen, met name op het gebied van vrijheid van meningsuiting en vrijheid van religie, moet Turkije zorgen dat er op korte termijn vooruitgang wordt geboekt. Zoals de Raad in zijn conclusies van 10 december 2007 heeft vastgesteld, is het ook wenselijk dat Turkije zich verder inspant op andere gebieden, zoals de hervorming van justitie, de bestrijding van corruptie, de rechten van minderheden en de versterking van culturele rechten, de rechten van vrouwen en die van kinderen, de vakbondsrechten en de civiele controle over het militaire apparaat. Deze kwesties worden regelmatig ter sprake gebracht, onder meer in het kader van de politieke dialoog met Turkije en ten slotte ook tijdens de ministeriële trojka die 15 september in Brussel heeft plaatsgevonden.

Met het oog op de bovengeschetste feiten kan de Raad de geachte afgevaardigde verzekeren dat de Europese Unie de situatie in Turkije aandachtig zal blijven volgen en dat de Raad deze kwesties op alle niveaus aan de orde zal blijven stellen voor zover dit wenselijk is.

*

* *

Vraag nr. 21 van Nicholson of Winterbourne (H-0656/08)

Betreft: Aanslag op de Indiase ambassade in Kaboel

India speelt een belangrijke rol in Afghanistan en vormt tevens een niet te verwaarlozen factor voor de veiligheid en stabiliteit van Afghanistan. De hulp van India bij de wederopbouw van Afghanistan had essentiële gevolgen voor de regio. Sinds de val van de Taliban in 2002 heeft de Indiase regering meer dan 750 miljoen \$ aan Afghanistan besteed. Ook zijn er duizenden Indiase burgers in het land aan het werk om deze fondsen te gebruiken om de levensomstandigheden van het Afghaanse volk te verbeteren door middel van fundamentele projecten voor capaciteitsopbouw en de opbouw van instellingen, zoals de reconstructie en voltooiing van het energieproject van de Salma dam in de provincie Herat.

Welke beleidsmaatregelen denkt de Europese Unie in het licht van de aanslag op de Indiase ambassade in Kaboel van maandag 7 juli te nemen om volledige steun te verlenen aan zowel de regering van India als die van Afghanistan ten einde de daders van deze laaghartige aanslag voor de rechter te brengen?

Kan de Raad, nu de Europese Unie zich er - afgezien van een aantal andere belangrijke toezeggingen - op de internationale conferentie ter ondersteuning van Afghanistan in Parijs van juni dit jaar nadrukkelijker toe

heeft verplicht de Afghaanse instellingen te versterken en de veiligheid in dit land te verbeteren, zeggen hoe hij met de Afghaanse regering en andere partners zoals India denkt te blijven samenwerken om tot een situatie te komen waarbij de reeds plaatsvindende essentiële opbouw van capaciteiten en instellingen ook daadwerkelijk wortel zal schieten?

Antwoord

Dit antwoord, dat is geformuleerd door het voorzitterschap en dat noch bindend is voor de Raad, noch voor diens leden, is niet mondeling gegeven tijdens het vragenuur van de Raad in de vergaderperiode van september II 2008 van het Europees Parlement in Brussel.

De Europese Unie hecht groot belang aan haar strategische partnerschap met India. Als we terugkijken op de acht jaren die zijn verstreken sinds de eerste topconferentie tussen de EU en India in Lissabon, kunnen we tevreden zijn over wat we hebben bereikt.

– De betrekkingen tussen de Europese Unie en India zijn in de praktijk volledig veranderd. Met name sinds de goedkeuring van ons gezamenlijk actieplan in 2005, waarmee de dialoog tussen de EU en India is uitgebreid naar nieuwe gebieden en waarmee nauwere contacten tussen deskundigen zijn gelegd, hebben we aanzienlijke vooruitgang geboekt.

– In het kader van de dialoog tussen de EU en India over veiligheid vindt regelmatig overleg plaats over kwesties met betrekking tot veiligheid op mondiaal en regionaal niveau om het wederzijds begrip te verbeteren en mogelijke samenwerkingsgebieden vast te stellen. De besprekingen over Afghanistan vormen ook onderdeel van dit overleg en dit is tevens een van de gebieden waarvoor de EU India als een cruciale partij beschouwt.

– Zoals vermeld in de Europese veiligheidsstrategie van 2003 moeten wij "in het bijzonder werk maken van de ontwikkeling van een strategisch partnerschap met Japan, China, Canada en India, alsmede met elk land dat onze doelstellingen en waarden deelt en bereid is deze in zijn optreden te ondersteunen."

– In de gezamenlijke verklaring die de EU en India hebben afgegeven na afloop van de topconferentie in 2007 hebben beide partijen vastberaden hun steun toegezegd aan de opbouw van een soeverein, democratisch en pluralistisch Afghanistan. Ze hebben bovendien verklaard voortdurend bereid te zijn de Afghaanse regering te helpen met de wederopbouw van het land en het herstel van de stabiliteit in het kader van het Afghanistan Compact.

– Ze zijn verheugd over de toetreding van Afghanistan tot de Zuid-Aziatische Associatie voor Regionale Samenwerking (SAARC) als achtste lidstaat, tijdens de veertiende topconferentie in Delhi in april 2007, alsmede over de conferentie over regionale economische samenwerking in november 2006. Ze hebben vastgesteld dat er ondanks de wezenlijke vooruitgang die de laatste jaren is geboekt, nog enorme uitdagingen moeten worden overwonnen.

– Zo hebben de partijen verklaard bezorgd te zijn over de veiligheid in Afghanistan met het oog op de toename van terreurdaden, drugshandel, alsmede over de ernstige gevolgen hiervan voor de stabiliteit in Afghanistan en de regio. Ze hebben opnieuw bevestigd dat een consequente, gezamenlijke aanpak op internationaal niveau van essentieel belang is en zijn overeengekomen hun samenwerking voort te zetten en zich gezamenlijk in te zetten ter ondersteuning van dit proces.

– De Raad acht de bijdrage van India aan het herstel van de regionale stabiliteit in het zuiden van Azië van groot belang en is ingenomen met de constructieve en erkende rol van India in Afghanistan. De Raad is dus zeer alert op signalen afkomstig van India voor het versterken van de betrekkingen met de Europese Unie, onder meer op het gebied van het gemeenschappelijk buitenlands en veiligheidsbeleid. Zoals de Europese Unie in de veelvuldige contacten met India vele malen heeft laten blijken, is zij graag bereid haar betrekkingen met India te intensifiëren, zo ook ten aanzien van het GBVB en Afghanistan.

*

* *

Vraag nr. 22 van Sarah Ludford (H-0662/08)

Betreft: Grondrechten

Kan de Raad bevestigen dat de lidstaten effectbeoordelingen in overweging nemen, met name wat de grondrechten betreft, voordat zij wetgeving voorstellen?

Antwoord

Dit antwoord, dat is geformuleerd door het voorzitterschap en dat noch bindend is voor de Raad, noch voor diens leden, is niet mondeling gegeven tijdens het vragenuur van de Raad in de vergaderperiode van september II 2008 van het Europees Parlement in Brussel.

Zoals de geachte afgevaardigde wellicht bekend is, hebben de bepalingen over effectbeoordeling van het Interinstitutioneel Akkoord "Beter wetgeven" van 2003⁽²⁾ conform titel VI van het EU-Verdrag geen betrekking op wetteksten die op initiatief van de lidstaten zijn voorgesteld.

Zo heeft de interinstitutionele gemeenschappelijke aanpak van effectbeoordelingen van 2005 ook alleen betrekking op effectbeoordeling die door de Commissie zelf voor haar eigen voorstellen wordt verricht en effectbeoordeling die door het Europees Parlement of de Raad wordt verricht indien zij dit voorafgaand aan een belangrijk amendement op een voorstel van de Commissie ten behoeve van het wetgevingsproces nuttig en noodzakelijk achten.

In haar mededeling van november 2006 aan de Raad, het Europees Parlement, het Europees Economisch en Sociaal Comité en het Comité van de Regio's "Betere regelgeving in de Europese Unie: Een strategische evaluatie"⁽³⁾ heeft de Commissie aangegeven dat zij hoopte dat de instellingen bij de evaluatie in 2008 van de gemeenschappelijke aanpak voor effectbeoordeling zouden instemmen met effectbeoordelingen voor initiatieven van de lidstaten op de gebieden bedoeld in titel VI van het Verdrag betreffende de Europese Unie (politiële en justitiële samenwerking in strafzaken).

In haar mededeling van januari 2008 over de tweede strategische evaluatie van het programma "Betere regelgeving" in de Europese Unie⁽⁴⁾ heeft de Commissie aangegeven dat zij in het kader van de evaluatie van de gemeenschappelijke aanpak voor effectbeoordeling hoopte dat toezeggingen zouden worden gedaan om effectbeoordelingen te verrichten voor de initiatieven van de lidstaten op de gebieden bedoeld in titel VI van het EU-Verdrag.

Op dit moment zijn lidstaten die zulke initiatieven nemen niet verplicht eventuele effectbeoordelingen die ze hebben verricht bij het uitwerken van deze initiatieven, over te leggen aan de Raad en aan andere instellingen.

Bij de huidige evaluatie van de gemeenschappelijke aanpak voor effectbeoordeling moet worden onderzocht of effectbeoordelingen voor initiatieven van lidstaten moeten worden uitgevoerd door de betreffende lidsta(a)t(en) of door de Europese instellingen, en in het laatste geval door welke instellingen.

De Raad wijst erop dat de instellingen krachtens artikel 6 van het EU-Verdrag verplicht zijn de grondrechten, zoals deze worden gewaarborgd door het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden en zoals deze voortvloeien uit de gemeenschappelijke grondwettelijke tradities van de lidstaten, te eerbiedigen wanneer ze op grond van de verdragen taken uitvoeren, al dan niet op initiatief van een lidstaat.

*
* *

Vraag nr. 23 van Bilyana Ilieva Raeva (H-0666/08)

Betreft: Standaardisatie van de aansluitpunten van de verschillende randapparatuur van mobiele telefoons

Met de gestage toename van het gebruik van de mobiele telefoon zijn de standaarden daarvan in de afgelopen jaren voortdurend veranderd (zelfs bij modellen van hetzelfde merk). Dit leidt tot onnodige uitgaven voor accessoires.

De belangrijkste reden voor deze anomalie is het ontbreken van een uniforme standaard voor aansluitpunten van de diverse randapparatuur (opladers, headsets, kabels) die geldig is voor alle merken mobiele telefoons.

⁽²⁾ PB C 321 van 31.12.2003.

⁽³⁾ COM (2006) 689 definitief.

⁽⁴⁾ COM (2008) 32 definitief.

Onnodig te zeggen dat de monopolisering van de randapparatuur de concurrentie schaadt, wat weer nadelige effecten heeft op de kwaliteit en de prijs.

Standaardisatie van randapparatuur (waarvoor bijvoorbeeld het USB-formaat kan worden gebruikt), zou de kosten verminderen en de mobiele telecommunicatie vergemakkelijken, de consumentenbescherming en de concurrentie verbeteren, de hoeveelheid afval van elektrische en elektronische apparatuur terugdringen, en energie, materiaal en hulpbronnen besparen.

Welke stappen kan het Franse voorzitterschap nemen om de vereiste procedure in gang te zetten, waarbij we de eisen op dit gebied binnen de EU kunnen harmoniseren en alle belanghebbende partijen ervan kunnen overtuigen dat dit in het belang is van het algemene publiek?

Antwoord

Dit antwoord, dat is geformuleerd door het voorzitterschap en dat noch bindend is voor de Raad, noch voor diens leden, is niet mondeling gegeven tijdens het vragenuur van de Raad in de vergaderperiode van september II 2008 van het Europees Parlement in Brussel.

De Raad heeft over het door de geachte afgevaardigde genoemde onderwerp geen voorstel ontvangen van de Commissie en kan die vraag derhalve niet beantwoorden.

*
* *

Vraag nr. 24 van Ryszard Czarnecki (H-0669/08)

Betreft: Harmonisering van de ondernemingsbelastingen

Zal de Raad onder het Franse voorzitterschap stappen ondernemen met betrekking tot de harmonisering van de systemen voor ondernemingsbelastingen?

Antwoord

Dit antwoord, dat is geformuleerd door het voorzitterschap en dat noch bindend is voor de Raad, noch voor diens leden, is niet mondeling gegeven tijdens het vragenuur van de Raad in de vergaderperiode van september II 2008 van het Europees Parlement in Brussel.

Zoals bekend hecht het Franse voorzitterschap groot belang aan de goede werking van de interne markt. Op het gebied van belastingen kan de Raad uitsluitend met eenparigheid van stemmen handelen op basis van een voorstel van de Commissie. Tot op heden heeft de Raad geen nieuw voorstel van de Commissie ontvangen over de harmonisering van ondernemingsbelastingen.

*
* *

Vraag nr. 25 van Paul Rübig (H-0672/08)

Betreft: Discriminatie van kleine en middelgrote ondernemingen door certificeringen

Een klein timmermansbedrijf in Nieder-Österreich (NÖ) staat al tientallen jaren bekend om zijn topkwaliteit. Door een EU-verordening kan dit bedrijf voortaan alleen maar deuren maken als het daarvoor een model laat certificeren. Op dit moment gaat het alleen om buitendeuren, maar het zal spoedig ook voor binnendeuren gelden. Het certificaat kost ongeveer € 10.000 en geldt alleen voor een modeltype. Wanneer de klant zonder dit certificaat een deur koopt, heeft hij het recht te klagen wegens gebreken. Dit recht verjaart volgens de productaansprakelijkheidswet pas na 30 jaar. Omdat het bedrijf door zijn organisatie maar weinig buitendeuren maakt en er, juist op het vlak van de sanering van oude huizen, meestal sprake is van maatwerk, is een dergelijke certificering niet rendabel of kan het zich een vrij groot aantal types (certificeringen) helemaal niet permitteren. Dezelfde situatie dreigt zich voor te doen bij binnendeuren, als de wet ook daarvoor gaat gelden. Op deze manier worden de kleine en middelgrote bedrijven - die juist leven van een individuele aanpak en maatwerk - uit de markt gedrukt.

Waarom bestaan er geen uitzonderingen of versoepelingen voor kleine en middelgrote bedrijven die niet op de Europese markt behoeven te concurreren?

Antwoord

Dit antwoord, dat is geformuleerd door het voorzitterschap en dat noch bindend is voor de Raad, noch voor diens leden, is niet mondeling gegeven tijdens het vragenuur van de Raad in de vergaderperiode van september II 2008 van het Europees Parlement in Brussel.

In antwoord op de vraag van de heer Rübig wil het Franse voorzitterschap er allereerst op wijzen dat op grond van de huidige communautaire regelgeving, te weten Richtlijn 89/106/EEG zoals gewijzigd⁽⁵⁾, bouwproducten moeten voldoen aan de Europese geharmoniseerde normen, indien dergelijke normen bestaan. Dit betekent dat de fabrikant een prestatieverklaring dient op te stellen voordat hij een product op de markt brengt, wat uiteraard kosten met zich mee zal brengen, maar ook toegang geeft tot de interne markt van 27 EU-lidstaten en de 3 EVA-lidstaten die partij zijn bij de EER-overeenkomst.

De heer Rübig is er ongetwijfeld van op de hoogte dat het Parlement en de Raad momenteel een voorstel behandelen voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van geharmoniseerde voorwaarden voor het in de handel brengen van bouwproducten⁽⁶⁾. Deze verordening zal Richtlijn 89/106/EEG vervangen. Op grond van artikel 4 van het voorstel is het mogelijk dat de lokale, regionale of nationale autoriteiten geen "eisen met betrekking tot de essentiële kenmerken" van het product vaststellen, zelfs wanneer geharmoniseerde normen bestaan. In dit geval is de fabrikant, ongeacht of het een klein, middelgroot of groot bedrijf betreft, niet verplicht een prestatieverklaring op te stellen. Zodoende kunnen de bevoegde autoriteiten ervan afzien om eisen vast te stellen voor het invoeren van een product op een bepaalde markt. Dit zorgt niet voor problemen bij grensoverschrijdende handel, aangezien fabrikanten die producten willen verkopen in een andere zone waar autoriteiten wel eisen hebben vastgesteld, in alle gevallen een prestatieverklaring moeten opstellen.

Het is dus nu aan het Parlement en de Raad om de door de Commissie voorgestelde oplossing te steunen dan wel tot een ander akkoord te komen, zodat problemen zoals beschreven door de heer Rübig kunnen worden opgelost.

*
* *

Vraag nr. 26 van Philip Bushill-Matthews (H-0674/08)**Betreft: Vrijhandelsakkoord EU-Georgië**

Tijdens het bezoek van de parlementaire delegatie aan Georgië eerder deze zomer is een nieuw voorstel overeengekomen voor de snelle sluiting, vóór het einde van het jaar, van een vrijhandelsakkoord tussen de EU en Georgië. Is de Raad het er, gelet op de actualiteit, mee eens dat dit akkoord zo snel mogelijk moet worden gesloten en welke stappen onderneemt hij om deze sluiting tijdens het Franse voorzitterschap te realiseren?

Antwoord

Dit antwoord, dat is geformuleerd door het voorzitterschap en dat noch bindend is voor de Raad, noch voor diens leden, is niet mondeling gegeven tijdens het vragenuur van de Raad in de vergaderperiode van september II 2008 van het Europees Parlement in Brussel.

In haar mededelingen COM(2006) 726 en COM(2007) 774 heeft de Commissie duidelijk de voorwaarden en basisbeginselen aangegeven van de vrijhandelsakkoorden met staten waarop het Europees nabuurschapsbeleid van toepassing is.

Wat Georgië betreft heeft de Commissie in 2007 een onafhankelijk onderzoek aangevraagd naar de haalbaarheid en de economische gevolgen van een vrijhandelsakkoord, waarvan de resultaten in mei 2008 zijn gepubliceerd. Uit dit onderzoek is gebleken dat een dergelijk akkoord in het geval van Georgië alleen van nut zou kunnen zijn als het een volledig en gedetailleerd akkoord zou zijn. Aangezien voor Georgië al

(5) Richtlijn 89/106/EEG van de Raad van 21 december 1988 betreffende de onderlinge aanpassing van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen der Lid-Staten inzake voor de bouw bestemde produkten (PBL 40 van 11.2.1989, blz. 12), gewijzigd bij Richtlijn 93/68/EEG van de Raad van 22 juli 1993 (PB L 220 van 30.8.1993, blz. 1) en Verordening (EG) nr. 1882/2003 van het Europees Parlement en de Raad van 29 september 2003 (PB L 284 van 31.10.2003, blz. 1).

(6) Raadsdocument 10037/08 MI 167 ENT 110 COMPET 197 CODEC 676 - COM (2008) 311 definitief.

een SAP+-regeling geldt, waardoor het al aanzienlijke voordelen geniet, zou een vrijhandelsakkoord slechts een geringe toegevoegde waarde hebben. Het onderzoek heeft bovendien aangetoond dat Georgië momenteel niet kan voldoen aan de vereiste voorwaarden voor het sluiten van een volledig en gedetailleerd vrijhandelsakkoord, aangezien het slechts in beperkte mate in staat is de vereiste hervormingen door te voeren.

Het moge duidelijk zijn dat Georgië na de gebeurtenissen van de maand augustus extra steun van de Europese Unie nodig heeft. De Europese Unie staat paraat om op deze situatie te reageren, niet alleen door bij te dragen aan de wederopbouw van het land, maar ook door haar betrekkingen met Georgië aan te halen, onder meer op het gebied van economische samenwerking. In zijn conclusies van 1 september heeft de Raad verklaard dat de Europese Unie bereid is haar relatie met Georgië aan te halen, "onder meer door een versoepeling van de visumverstrekking en de eventuele instelling van een volledige en uitgebreide vrijhandelszone zodra de voorwaarden daartoe zijn vervuld"⁽⁷⁾.

De Raad Algemene Zaken en Externe Betrekkingen van 15 en 16 september heeft conclusies aangenomen en is "ingenomen met de inzet van de Commissie voor het versterken van de betrekkingen tussen de EU en Georgië, met name door opvoering van het tempo van de voorbereidende besprekingen over versoepeling van visumverstrekking en overname, alsook over vrijhandel"⁽⁸⁾.

De werkzaamheden van de Raad zullen in deze richting worden voortgezet om na te gaan of verdere stappen kunnen worden gemaakt voor het sluiten van een volledig en uitgebreid vrijhandelsakkoord met Georgië, en met name om vast te stellen of Georgië technische of andersoortige steun kan worden geboden om te kunnen voldoen aan de vereiste voorwaarden voor een dergelijk akkoord.

*
* *

Vraag nr. 27 van Pedro Guerreiro (H-0680/08)

Betreft: Opstelling van delen van het raketafweersysteem van de Verenigde Staten in Europa

In het kader van de groeiende wapenwedloop en de militarisering van de internationale betrekkingen, onder aanvoering van de VS en zijn bondgenoten in de NAVO, is de Noord-Amerikaanse regering voornemens delen van haar raketafweersysteem in Europa op te stellen - overigens in strijd met bestaande verdragen - en heeft zij onlangs een verdrag gesloten met de Poolse regering voor de verwezenlijking van deze doelstelling. Dergelijke besluiten leiden tot een nieuwe militaire wedloop op het Europese continent? Wat vindt de Raad van dit voornemen en dit verdrag?

Antwoord

Dit antwoord, dat is geformuleerd door het voorzitterschap en dat noch bindend is voor de Raad, noch voor diens leden, is niet mondeling gegeven tijdens het vragen uur van de Raad in de vergaderperiode van september II 2008 van het Europees Parlement in Brussel.

De Europese Unie acht de proliferatie van massavernietigingswapens en raketten een toenemende bedreiging voor de vrede en de internationale veiligheid. We doen er verstandig aan te bedenken op welke manier we hierop moeten reageren. De EU draagt hieraan bij in het kader van de toepassing van de Europese strategie voor de strijd tegen proliferatie van 2003.

Ten aanzien van de akkoorden tussen de Verenigde Staten, Polen en de Tsjechische Republiek gaat het om bilaterale akkoorden voor de uitvoering van het Amerikaanse plan om delen van een derde raketafweersysteem in Europa op te stellen. De Raad heeft hierover geen uitspraak gedaan. Ik wijs erop dat, in tegenstelling tot wat de geachte afgevaardigde beweert, de akkoorden die door de Verenigde Staten zijn ondertekend niet in strijd zijn met bestaande verdragen of internationale afspraken.

*
* *

(7) Buitengewone Europese Raad, Brussel, 1 september 2008, conclusies van het voorzitterschap (doc. 12594/08).

(8) Raad Algemene Zaken en Externe Betrekkingen van 15 en 16 september 2008, conclusies van de Raad over Georgië (doc. 13030/08).

Vraag nr. 28 van Olle Schmidt (H-0686/08)**Betreft: Marokko en de westelijke Sahara**

President Sarkozy heeft herhaaldelijk te kennen gegeven dat hij graag zou willen dat Marokko een bijzondere status wordt toegekend, die het land toegang verleent tot bepaalde EU-instellingen alsmede een meer geprivilegieerde status dan het associatieverdrag dat momenteel van kracht is. De president heeft ook laten weten dat hij van mening is dat Marokko een van de landen moet blijven die de meeste steun van de EU ontvangen. Al eerder heb ik het steunbeleid van de EU bekritiseerd omdat het te toegeeflijk is ten opzichte van dictaturen, en die kritiek is ook hier op zijn plaats. De westelijke Sahara staat sinds 1966 op de VN-lijst van landen die gedekoloniseerd moeten worden, maar alle pogingen om de inwoners van de bezette westelijke Sahara in staat te stellen via een referendum over hun eigen lot te beschikken, zijn door Marokko gesaboteerd. De macht van het koninklijk huis over het parlement is zo groot dat de staatsvorm van Marokko hoogstens een schijndemocratie kan worden genoemd.

Is het voorzitterschap van de Raad voornemens enige vorm van tegenprestatie te eisen indien het land wordt beloond met een bijzondere status?

Is het voorzitterschap van de Raad voornemens tijdens de onderhandelingen met Rabat over de westelijke Sahara te spreken?

Is het voorzitterschap van de Raad voornemens tijdens het Frans voorzitterschap de kwestie van de westelijke Sahara met de regeringsleiders van de EU-lidstaten aan te snijden?

Kan het voorzitterschap van de Raad nader omschrijven welke rol het voor Marokko weggelegd ziet in de geplande mediterrane Unie?

Antwoord

Dit antwoord, dat is geformuleerd door het voorzitterschap en dat noch bindend is voor de Raad, noch voor diens leden, is niet mondeling gegeven tijdens het vragenuur van de Raad in de vergaderperiode van september II 2008 van het Europees Parlement in Brussel.

Marokko heeft het strategische besluit genomen toenadering te zoeken tot de Europese Unie. De Europese Unie en Marokko zijn een proces gestart om een steeds nauwer partnerschap op een groot aantal gebieden tot stand te brengen. Dit partnerschap past binnen het algemene kader van het Europees nabuurschapsbeleid en de associatieovereenkomst tussen de Europese Unie en Marokko.

Het partnerschap met Marokko berust bovendien op een afspraak over bepaalde gemeenschappelijke waarden. De eerbiediging van de democratische beginselen, de mensenrechten en de fundamentele vrijheden vormt de hoeksteen van de betrekkingen tussen de EU en Marokko. Marokko heeft overigens ingestemd met de instelling van een Subcomité mensenrechten in het kader van de politieke dialoog met de EU. Deze waarden zijn bevestigd door het actieplan EU-Marokko van het Europees nabuurschapsbeleid in 2005. Daarnaast is Marokko een cruciale partner binnen het "Proces van Barcelona: een unie voor het Middellandse Zeegebied". Het heeft sinds het begin een zeer positieve en constructieve rol gespeeld. Wij rekenen op Marokko om de dynamische koers die 13 juli bij de Top van Parijs voor het Middellandse Zeegebied is ingezet, te stimuleren, zowel door het bepalen van de institutionele architectuur van dit partnerschap als door het opzetten van concrete, zichtbare en regiobrede projecten.

De gerelateerde problemen, zoals de situatie in de westelijke Sahara en de consequenties hiervan, vormen centrale aandachtspunten bij de bijeenkomsten die in het kader van de politieke bilaterale dialoog worden georganiseerd. De Raad spreekt zijn volledige steun uit voor de onderhandelingen van Manhasset en het proces dat vorig jaar met de resoluties 1754 en 1783 van de Veiligheidsraad van de Verenigde Naties op gang is gebracht. De Raad schaart zich eveneens volledig achter resolutie 1813 van de Veiligheidsraad, die op 30 april 2008 unaniem is aangenomen en waarin van de partijen wordt verlangd realiteitszin en compromisbereidheid te tonen en diepgaande onderhandelingen te voeren.

De Raad vindt het belangrijk dat de onderhandelingen onder auspiciën van de secretaris-generaal van de Verenigde Naties kunnen uitmonden in een rechtvaardige, duurzame en wederzijds aanvaardbare politieke oplossing in het kader van de resoluties van de Verenigde Naties. Tegelijk is de Raad ervan overtuigd dat de partijen een meer substantiële onderhandelingsfase moeten ingaan en blij moeten geven van terughoudendheid, goede trouw, realiteitszin, engagement en compromisbereidheid.

*
* *

Vraag nr. 29 van David Martin (H-0688/08)

Betreft: Cariforum EPO - intrekking verordening

Kan de Raad, in verband met de verklaring van de eerste secretaris van de vertegenwoordiging van de Commissie in Jamaica waarvan verslag wordt gedaan in de Jamaica Gleaner van 29 augustus, bevestigen dat de verordening betreffende preferentiële toegang van Cariforumlanden tot de EU-markt niet zal aflopen, maar dat er, voordat de verordening kan worden ingetrokken, een besluit van de Raad vereist is?

Antwoord

Dit antwoord, dat is geformuleerd door het voorzitterschap en dat noch bindend is voor de Raad, noch voor diens leden, is niet mondeling gegeven tijdens het vragnuur van de Raad in de vergaderperiode van september II 2008 van het Europees Parlement in Brussel.

De verordening over de markttoegang voor de ACS-landen⁽⁹⁾ biedt mogelijkheden voor markttoegang voor landen waarmee een EPO (economische partnerschapsovereenkomst) is gesloten of over een EPO wordt onderhandeld. Indien een ACS-land besluit niet binnen een redelijke termijn een EPO te sluiten of over een EPO te onderhandelen of als het zich terugtrekt uit een EPO, kan de Raad het land van de lijst van landen van de verordening schrappen. Hiervoor is inderdaad een besluit van de Raad op basis van een voorstel van de Commissie vereist.

*
* *

Vraag nr. 30 van Athanasios Pafilis (H-0691/08)

Betreft: Moorden op ongewapende burgers in Afghanistan

De voorbije maanden nemen in de internationale media de meldingen toe van moorden op ongewapende burgers en met name kinderen in Afghanistan door het gemeenschappelijke militaire optreden van de onder Amerikaanse leiding staande NAVO-bezettingmacht ISAF en Afghaanse regeringstroepen.

Uit VN-onderzoek blijkt dat tussen januari en eind juni van dit jaar in Afghanistan 698 ongewapende burgers het leven hebben gelaten, dubbel zo veel als in dezelfde periode vorig jaar.

De moorden op onschuldige ongewapende burgers door ISAF en zijn Afghaanse regeringsbondgenoten, die op de meest grove wijze de regels van het internationaal humanitair recht aan hun laars lappen, hebben in de betrokken gebieden tot een begrijpelijke golf van woede en verzet geleid.

Veroordeelt de Raad deze walgelijke daden van ISAF, en overweegt de Raad zijn instemming met de onaanvaardbare bezetting van het land door de NAVO opnieuw tegen het licht te houden?

Antwoord

Dit antwoord, dat is geformuleerd door het voorzitterschap en dat noch bindend is voor de Raad, noch voor diens leden, is niet mondeling gegeven tijdens het vragnuur van de Raad in de vergaderperiode van september II 2008 van het Europees Parlement in Brussel.

Hoewel de Raad dit vraagstuk niet heeft behandeld, wil ik erop wijzen dat ISAF met een mandaat van de Veiligheidsraad van de Verenigde Naties en op verzoek van de Afghaanse autoriteiten in Afghanistan is gestationeerd om bij te dragen aan de stabiliteit en de veiligheid totdat de Afghanen zelf de verantwoordelijkheid voor de veiligheid van hun land kunnen dragen. De veiligheidsmacht van de NAVO is er voor de veiligheid en de vrijheid van de Afghanen.

De meeste EU-landen, 25 van de 27 lidstaten, hebben besloten aan de ISAF-operatie deel te nemen. Zij leveren gezamenlijk bijna de helft van het totale aantal manschappen.

⁽⁹⁾ Verordening (EG) nr. 1528/2007 van de Raad van 20 december 2007 tot toepassing van de regelingen voor goederen van oorsprong uit bepaalde staten behorende tot de groep van staten in Afrika, het Caribisch gebied en de Stille Oceaan (ACS), die zijn opgenomen in overeenkomsten tot instelling van, of leidende tot instelling van, een economische partnerschapsovereenkomst (PB L 348 van 31.12.2007, blz. 1).

De Europese Unie speelt een belangrijke rol bij de wederopbouw van Afghanistan op alle gebieden via grootschalige hulp bij wederopbouwwerk en een GBVB-missie voor hervorming van de politie (EUPOL Afghanistan). De Europese landen stemmen in met de doelstellingen die de deelnemende landen van ISAF hebben aangenomen tijdens de NAVO-top in Boekarest in april 2008 in aanwezigheid van president Karzai, de secretaris-generaal van de Verenigde Naties, de secretaris-generaal van de Raad en de voorzitter van de Europese Commissie.

We moeten alles in het werk stellen om ervoor te zorgen dat de internationale troepenmacht geen onschuldige slachtoffers onder de burgerbevolking maakt, waardoor twijfel zou kunnen ontstaan over het nut van het internationale optreden.

De landen van de Atlantische alliantie zijn zich hiervan bewust en wij vertrouwen erop dat zij alle maatregelen zullen nemen om dergelijke tragische voorvallen te voorkomen.

*
* *

Vraag nr. 32 van Justas Vincas Paleckis (H-0693/08)

Betreft: Oprichting van bilaterale taalorganisaties

Op initiatief van Leonard Orban, het met meertaligheid belaste lid van de Commissie, is in 2007 een groep intellectuelen (schrijvers, deskundigen, filosofen) opgericht om na te denken over de vraag hoe meertaligheid kan bijdragen aan de consolidering van Europa. In de conclusies heeft deze groep de noodzaak onderstreept om de bilaterale betrekkingen te versterken en voorgesteld "landenparen" die al taalkundige en culturele betrekkingen hebben te vormen. De zo met elkaar verbonden landen zouden dan moeten streven naar de oprichting van bilaterale organisaties (verenigingen, instellingen, stichtingen, comités) om het wederzijds begrip te bevorderen, taalonderwijs aan te bieden, bilaterale uitwisselingsmaatregelen in te voeren en universiteiten, kunstenaars, ambtenaren, vertalers, ondernemingen en actieve burgers met elkaar te verenigen. Door de verdere ontwikkeling van deze organisaties tot netwerken zou het wederzijds begrip in de Unie toenemen en het unieke karakter van elk land op de juiste waarde worden geschat.

Steunt de Raad dit voorstel van de groep intellectuelen? Zo ja, hoe denkt hij bij te dragen aan de uitvoering van dit initiatief?

Antwoord

Dit antwoord, dat is geformuleerd door het voorzitterschap en dat noch bindend is voor de Raad, noch voor diens leden, is niet mondeling gegeven tijdens het vragen uur van de Raad in de vergaderperiode van september II 2008 van het Europees Parlement in Brussel.

De groep intellectuelen die in de vraag van de geachte afgevaardigde wordt genoemd, is in 2007 samengesteld om de Europese Commissie te adviseren over de manier waarop talen kunnen bijdragen aan de interculturele dialoog en aan wederzijds begrip. De groep heeft een verslag met als titel "Een heilzame uitdaging" gepresenteerd tijdens de speciale ministerconferentie over meertaligheid op 15 februari 2008. Hierbij dient echter te worden opgemerkt dat, ofschoon het verslag op een nuttige manier heeft bijgedragen aan de debatten van de conferentie, de ministers geen formele conclusies hebben getrokken over het verslag zelf of over de hierin voorgestelde initiatieven.

Hieraan dient evenwel te worden toegevoegd dat het verslag van de groep sindsdien op een andere manier nuttig is gebleken. Afgezien van het feit dat het als basis heeft gediend voor de ministeriële debatten tijdens de conferentie, was het verslag een van de elementen die het Sloveense voorzitterschap begin van het jaar in beschouwing heeft genomen bij het opstellen van de conclusies van de Raad over meertaligheid, die in mei 2008 zijn aangenomen. Op dezelfde manier behoorden de conclusies van het verslag hoogstwaarschijnlijk ook tot de factoren die de Commissie in aanmerking heeft genomen bij het schrijven van haar laatste mededeling over meertaligheid in september 2008. Ten slotte heeft ook het Franse voorzitterschap zich door deze beschouwingen laten inspireren voor de conferentie "Etats généraux du multilinguisme" van 26 september 2008 in Parijs en bij het opstellen van de resolutie van de Raad over meertaligheid, die het voorzitterschap in november 2008 wil laten aannemen.

*
* *

Vraag nr. 33 van Jana Hybášková (H-0697/08)**Betreft: Verbod op de promotie van het feminisme in de oproep tot het indienen van voorstellen van het Tsjechische ministerie voor Werkgelegenheid en Sociale Zaken betreffende steun uit het Europees Sociaal Fonds**

In het kader van het operationele programma "human resources en werkgelegenheid" heeft het Tsjechische ministerie voor Werkgelegenheid en Sociale Zaken oproep nr. 26 gepubliceerd tot het indienen van projecten in sector 3.4 "gelijke kansen voor mannen en vrouwen op de arbeidsmarkt en combinatie van beroeps- en privéleven" met het oog op het ontvangen van financiële steun. Bij deze oproep tot het indienen van voorstellen is een mededeling gevoegd waarin wordt gepreciseerd dat "de projecten niet van politieke aard mogen zijn en niet mogen dienen voor de promotie van politieke of ideologische doelstellingen, met inbegrip van het feminisme en masculinisme".

Is een dergelijke voorwaarde niet in strijd met de voorschriften voor de toekenning van middelen uit het Europees Sociaal Fonds? Is de Tsjechische overheid in haar betrekkingen met het ESF bevoegd een dergelijke beperking op te leggen? Indien zij daartoe bevoegd is, is de verwoording van het criterium dan niet te strikt, en kan het criterium dan niet in tegenspraak zijn met het evenredigheidsbeginsel of zelfs te discriminerend zijn?

Het feminisme is geen radicale ideologie maar een legitieme maatschappelijke houding. Bewegingen en organisaties zonder winstoogmerk die deze houding onderschrijven, zijn eveneens de belangrijkste dragers en uitvoerders van projecten die gelijke kansen voor mannen en vrouwen mogelijk maken. Ik vrees dat een zo strikt omschreven criterium als excuus kan dienen voor de automatische uitsluiting van dergelijke bewegingen en organisaties als kandidaten.

Antwoord

Dit antwoord, dat is geformuleerd door het voorzitterschap en dat noch bindend is voor de Raad, noch voor diens leden, is niet mondeling gegeven tijdens het vragen uur van de Raad in de vergaderperiode van september II 2008 van het Europees Parlement in Brussel.

De Raad deelt de bezorgdheid van de geachte afgevaardigde over de noodzaak om gelijke kansen binnen de Europese Unie te bevorderen.

Het uitvoeren van de programma's van structuurfondsen volgens het subsidiariteitsbeginsel valt onder de bevoegdheid van de lidstaten.

Het is echter aan de Commissie om te controleren of de regels voor structuurfondsen correct worden toegepast. Het is dus de taak van de Commissie om erop toe te zien dat de lidstaten zich houden aan de geldende communautaire wetgeving.

Voor wat betreft het probleem waar in de vraag naar wordt verwezen, verzoekt de Raad de geachte afgevaardigde zich dus tot de Commissie te wenden.

*
* *

Vraag nr. 34 van Proinsias De Rossa (H-0700/08)**Betreft: Mensenrechten in Tunesië**

In april 2008 werd mevrouw Radhia Nasraoui, mensenrechtenactiviste en voorzitter van de organisatie tegen foltering in Tunesië, door 30 politieagenten aangevallen, als onderdeel van het patroon van intimidatie door de politie dat haar moet beletten als mensenrechtenactiviste in Tunesië werkzaam te zijn. Sinds meer dan tien jaar is Radhia Nasraoui het slachtoffer van agressie, observatie en fysieke aanvallen door de politie. Mensenrechtenorganisaties als Frontline, Amnesty International en Human Rights Watch hebben hun bezorgdheid uitgesproken over advocaten als mevrouw Nasraoui, over de schendingen van de mensenrechten door Tunesië en over het rechtssysteem.

Welke maatregelen heeft het voorzitterschap van de Raad genomen in antwoord op de voortdurende intimidatie van mevrouw Nasraoui door de Tunesische autoriteiten, die in strijd is met de associatieovereenkomst tussen de EU en Tunesië, en met name artikel 2, dat beide partijen ertoe verplicht de mensenrechten en de democratische beginselen te eerbiedigen? Is de Raad van mening dat Tunesië voldoende voortgang maakt bij de toegezegde hervormingen?

Antwoord

Dit antwoord, dat is geformuleerd door het voorzitterschap en dat noch bindend is voor de Raad, noch voor diens leden, is niet mondeling gegeven tijdens het vragenuur van de Raad in de vergaderperiode van september II 2008 van het Europees Parlement in Brussel.

De Europese Unie maakt haar Tunesische gesprekspartners bij elke gelegenheid duidelijk dat de eerbiediging van de waarden van de democratie, de mensenrechten en de rechtsstaat een essentiële pijler van onze betrekkingen vormt.

In dit verband vraagt de Unie de Tunesische autoriteiten regelmatig zich extra in te zetten om mensenrechtenactivisten in staat te stellen ongehinderd en in alle vrijheid hun werk te doen.

Tijdens de eerste bijeenkomst van het subcomité "Mensenrechten en democratie" in november 2007 is een gestructureerde dialoog met Tunesië over deze kwesties in gang gezet. Tijdens de tweede bijeenkomst van dit subcomité in oktober 2008 zal deze dialoog worden vervolgd. De Europese Unie hoopt dat met deze dialoog vooruitgang kan worden geboekt inzake de bevordering van mensenrechten, een centrale doelstelling van ons buitenlands beleid.

In deze samenhang zal de Europese Unie bijzondere aandacht schenken aan alle pogingen om een daadwerkelijk pluralistische democratie te bevorderen, waarin alle geledingen van het Tunesische maatschappelijk middenveld volledig aan het openbare leven kunnen deelnemen en de rechtsstaat kunnen versterken.

De Raad zal de situatie in Tunesië nauwlettend in de gaten blijven houden, vooral met het oog de volgende Associatieraad EU-Tunesië in november 2008.

*
* *

VRAGEN AAN DE COMMISSIE

Vraag nr. 42 van Stavros Arnaoutakis (H-0646/08)

Betreft: Maatregelen ter vermindering van het stroomverbruik van apparaten in waakstand

Kan de Commissie in verband met haar voorstel voor het verminderen van het stroomverbruik van apparaten in waakstand (bijv. huishoudelijke apparaten, televisies, kantooruitrusting, computers, enz.) cijfers geven in verband met de hoeveelheid stroom die momenteel jaarlijks door apparaten in waakstand wordt verbruikt, wat het aandeel van dit stroomverbruik is in de broeikasgasemissies en hoe dit efficiënt kan worden vermindert? Is zij voornemens acties op lokaal niveau te financieren om de burgers te informeren, bewust te maken en actief te doen deelnemen?

Antwoord

Naar schatting wordt in de EU-27 momenteel circa 50 terawattuur (TWh) per jaar aan elektriciteit – een hoeveelheid die ongeveer overeenkomt met het elektriciteitsverbruik van Portugal – verbruikt door elektrische en elektronische huishoudelijke en kantoorapparatuur in de stand-by-stand en de uit-stand. Dit staat gelijk aan een CO₂-uitstoot van 20 Mt per jaar.

De voorbereidende technische, economische en milieustudie⁽¹⁰⁾ naar een maatregel voor ecologisch ontwerp voor apparatuur in de stand-by-stand en de uit-stand heeft laten zien dat er technische oplossingen bestaan die kunnen leiden tot een aanzienlijke verlaging van het stroomverbruik. Tegelijkertijd zullen hierdoor de kosten voor de consument/gebruiker dalen, indien zowel de aanschaf- als de exploitatiekosten in aanmerking worden genomen. De ontwerpverordening inzake de stand-by-stand en de uit-stand (houdende uitvoeringsbepalingen voor Richtlijn 2005/32/EG inzake ecologisch ontwerp) is op 7 juli 2008 door de lidstaten goedgekeurd. Hierin zijn vergaande maximaal toegestane grenswaarden voor het stroomverbruik vastgesteld, waarmee in 2020 naar verwachting bijna 75 procent van het elektriciteitsverbruik in de Gemeenschap in de stand-by-stand en de uit-stand zal worden bespaard. Hierdoor zal de CO₂-uitstoot dus met circa 14 Mt per jaar afnemen.

⁽¹⁰⁾ Beschikbaar op www.ecostandby.org.

Het voorstel voor de verordening voorziet in maximaal toegestane grenswaarden voor het stroomverbruik in de stand-by-stand en de uit-stand die in twee fasen van kracht worden. De grenswaarden van de tweede fase liggen dichtbij hetgeen bereikt kan worden met de beste technologie. Aangezien verdere activiteiten, zoals voorlichting over de stand-by-stand en de uit-stand, derhalve slechts een beperkte extra energiebesparing opleveren, staan dergelijke activiteiten vooralsnog niet gepland.

*
* *

Vraag nr. 43 van Sarah Ludford (H-0663/08)

Betreft: Kernaafvalbeheer

Uit de Eurobarometer-enquêtes van de Commissie blijkt dat een veilige verwijdering van de opgebruikte brandstof en het radioactieve afval van kerncentrales voor de EU-burgers een belangrijke kwestie blijft.

Kan de Commissie de verzekering geven dat het mandaat van de in 2007 ingestelde Europese groep op hoog niveau voor nucleaire veiligheid en afvalbeheer, die advies moet uitbrengen over de harmonisatie van de veiligheidsnormen in de Unie, geen excuus is om het niveau van de reeds bestaande nationale veiligheidsmaatregelen te verlagen?

Wat is de reactie van de Commissie op het recente verslag van de Commissie overheidsfinanciën van het parlement van het Verenigd Koninkrijk, waarin wordt onderstreept dat de kosten van de ontmanteling van kerncentrales enorm zijn en snel stijgen?

Antwoord

De "Groep op hoog niveau voor nucleaire veiligheid en afvalbeheer" richt zich op het in kaart brengen van veiligheidskwesties waaraan prioriteit moet worden gegeven en op het doen van aanbevelingen over maatregelen die op EU-niveau kunnen worden genomen. De groep heeft tot taak de EU-instellingen te ondersteunen bij de gestage ontwikkeling van gemeenschappelijke overeenstemming over en de uiteindelijke totstandkoming van aanvullende Europese regels op het terrein van de veiligheid van nucleaire installaties en van het beheer van verbruikte splijtstof en radioactief afval.

De Commissie benadrukt in dit verband dat de bevordering van de hoogste veiligheidsnormen en het veilig beheer van radioactief afval haar belangrijkste prioriteiten zijn als het gaat om het gebruik en de ontwikkeling van kernenergie in de EU.

Bij gebrek aan een bindend rechtsinstrument voor het beheer van de financiële middelen die zijn gereserveerd voor ontmanteling en afvalbeheer, beoordeelt de Commissie de praktijken van de lidstaten in het licht van de aanbeveling van de Commissie betreffende het beheer van de financiële middelen voor de ontmanteling van nucleaire installaties en de verwerking van verbruikte splijtstof en radioactief afval⁽¹¹⁾. De Commissie werkt deze aanbeveling verder uit met steun van een deskundigengroep inzake de financiering van ontmanteling om te komen tot een gemeenschappelijke interpretatie die het vervolgens mogelijk moet maken de betreffende problematiek aan te pakken en te werken aan de volledige naleving van de aanbeveling. De resultaten zullen worden gepresenteerd in het derde verslag van de Commissie aan het Parlement en de Raad.

In het Britse verslag wordt onderstreept dat de kosten die verbonden zijn aan de ontmanteling van kerncentrales zonder meer aanzienlijk zijn en dat de kosten voor de verwerking en opslag van kernaafval daarvan een belangrijk deel uitmaken. Een geschikt langetermijnkader voor de verwerking en opslag van afval kan de kostensituatie op de lange termijn alleen maar verbeteren en zou deze kosten kunnen helpen terugdringen. De huidige schattingen lijken te hoog uit te vallen vanwege onzekerheden en risico's die verband houden met het ontbreken van stabiele nationale voorzieningen voor de lange termijn. De verwachting is dat na verloop van tijd en naarmate de technische ervaring met de ontmanteling van kerncentrales toeneemt, de reële ontmantelingskosten zullen afnemen.

De Commissie voert momenteel een dialoog met de lidstaten om beste praktijken vast te stellen op het gebied van de financiële planning voor de ontmanteling van kerncentrales. Hiermee wordt beoogd alle lidstaten

⁽¹¹⁾ Aanbeveling van de Commissie van 24 oktober 2006 betreffende het beheer van de financiële middelen voor de ontmanteling van nucleaire installaties en de verwerking van verbruikte splijtstof en radioactief afval, PB L 330 van 28.11.2006.

aan te moedigen een planning te maken, zodat zij over de benodigde middelen beschikken op het moment dat de ontmanteling van een kerncentrale dient plaats te vinden.

*
* *

Vraag nr. 44 van Yiannakis Matsis (H-0677/08)

Betreft: Olie als mondiaal strategisch goed

Zoals hoge EU-functionarissen ook reeds hebben toegegeven, is de tijd van de goedkope olie definitief voorbij. De hoge olieprijs veroorzaakt meerdere problemen van financiële en andere aard. Kan ik tegen deze achtergrond vragen of de Commissie heeft overwogen (of op dit moment overweegt) om olie en van olie afgeleide producten tot goederen van strategisch belang te verklaren, wat zou inhouden dat de prijs ervan niet langer door de markt zou worden bepaald, maar op een andere wijze zou worden vastgesteld? Wat zijn, in de ogen van de Commissie, alternatieve manieren om de prijs van olie op mondiaal vlak vast te stellen?

Antwoord

De Commissie beschouwt aardolie al als een goed van strategisch belang en volgt dan ook een beleid dat tot doel heeft de betrouwbare en betaalbare levering van aardolie en aardolieproducten voor Europese consumenten te garanderen. Naast het treffen van maatregelen om de transparantie en de werking van de Europese oliemarkten te verbeteren, houdt de Commissie ook scherp toezicht op de tenuitvoerlegging van Richtlijn 2006/67/EG⁽¹²⁾ van de Raad houdende verplichting voor de lidstaten om minimumvoorraden ruwe aardolie en/of aardolieproducten in opslag te houden voor gebruik bij verstoringen van de levering.

De handelsprijzen voor aardolie en aardolieproducten komen tot stand op een mondiale markt en zijn gebaseerd op diverse factoren. Hoewel de leveringszekerheid en de goede werking van de markten kunnen worden ondersteund door regelgeving, verkeert de publieke sector, en met name de Commissie, niet in een positie om marktmechanismen te vervangen. De Commissie kan echter wel beleid voeren waarmee wordt gepoogd de olieprijs indirect te beïnvloeden; de Commissie benut deze mogelijkheid ten volle en ontplooit consequent initiatieven om bijvoorbeeld het gebruik van alternatieve brandstoffen te ondersteunen en energiezuinigheid te bevorderen.

Uit het beschikbare bewijs blijkt dat de olieprijs hoofdzakelijk worden bepaald door vraag en aanbod, en dat dit ook in de toekomst waarschijnlijk tot hoge prijzen zal leiden. De mogelijke rol die speculatie hierbij speelt is onderwerp van onderzoek geworden. Tot nu toe is het bewijs uiterst zwak. Het is duidelijk dat er verdere analyses moeten worden uitgevoerd om beter inzicht te krijgen in de mogelijke rol die speculatie kan spelen bij het opdrijven van de olieprijs. In ieder geval zou meer transparantie op de oliemarkt, zowel ten aanzien van contracten en afgeleide financiële instrumenten als van de fundamenteën, welkom zijn.

*
* *

Vraag nr. 45 van Justas Vincas Paleckis (H-0694/08)

Betreft: Akkoord van burgemeesters

Op 29 februari 2008 is het "Akkoord van burgemeesters" van de Europese Unie van kracht geworden. De invoering daarvan was in het actieplan van de Commissie voor energie-efficiëntie voorzien. Het doel van deze afspraak is de uitvoering van het actieplan op lokaal en regionaal niveau. De steden die toetreden tot het akkoord zijn vastbesloten om het gestelde doel, namelijk verlaging van de CO₂-emissies met 20 %, te overtreffen en nog betere resultaten in de strijd tegen klimaatverandering te bereiken. Alle steden die het Akkoord van burgemeesters hebben ondertekend hebben zich ertoe verplicht, jaarlijks een overzicht op te stellen en te publiceren, waarin de vooruitgang met de tenuitvoerlegging van het actieplan wordt geschetst.

Omdat het jaar al bijna voorbij is zou het interessant zijn om te weten in hoeverre de steden erin geslaagd zijn hun vrijwillig aangegane verplichtingen te vervullen. Wat zijn de grootste problemen die bij de uitvoering van het akkoord tot dusver zijn vastgesteld? Welke resultaten zijn er bereikt?

⁽¹²⁾ PB L 217 van 8.8.2006, blz. 8-15 - voorheen Richtlijn 68/414/EEG.

Antwoord

Op 29 januari 2008 is de Commissie een openbare raadplegingsprocedure gestart ter vaststelling van het "Burgemeestersconvenant" van de Europese Unie, dat is voorzien in het actieplan van de Commissie voor energie-efficiëntie. In de definitieve versie van het Burgemeestersconvenant, die deze zomer is uitgebracht, verplichten de steden die het convenant ondertekenen zich ertoe de EU-doelstellingen wat betreft de verlaging van de CO₂-emissies voor 2020 te overtreffen. Zij moeten, binnen een jaar na toetreding, een actieplan duurzame energie indienen waarin zij uiteenzetten hoe zij van plan zijn die doelstellingen te verwezenlijken. Zij verplichten zich er verder toe ten minste elk tweede jaar een voortgangsrapport in te dienen en gaan ermee akkoord dat hun lidmaatschap van het convenant wordt beëindigd wanneer zij het niet naleven.

De actieplannen duurzame energie van de eerste groep steden hoeven pas begin 2009 ingediend te worden, dus er zijn nog geen plannen ontvangen. Alle ontvangen informatie, alsmede de informatie over beste praktijken, problemen en kansen zal beschikbaar worden gesteld via de website die is gekoppeld aan het Burgemeestersconvenant⁽¹³⁾.

Met de enorme belangstelling voor het Burgemeestersconvenant tot nu toe is het eerste succes van dit initiatief echter al geboekt.

*
* *

Vraag nr. 51 van Manolis Mavrommatis (H-0676/08)

Betreft: Bescherming auteursrechten in Telecompakket

Eind september wordt in het Europees Parlement over het zogenaamde Telecompakket (A6-0318/08) gestemd. In de artikelen van de richtlijn (zowel de oorspronkelijke versie van het voorstel van de Commissie, als de tekst die wij ter stemming krijgen voorgelegd) wordt slechts in beperkte mate aandacht besteed aan de bescherming van de intellectuele-eigendomsrechten en de bestrijding van piraterij. Dit komt doordat velen van oordeel waren dat het een op de consument gerichte richtlijn betreft. We kunnen echter niet om het feit heen dat als we 'creativiteit' niet beschermen er uiteindelijk geen 'artistiek product' meer zal zijn om aan de consument voor te schotelen. Deelt de Commissie de zienswijze dat indien de abonnees door de aanbieder van de diensten in duidelijke bewoordingen op de hoogte worden gesteld van herhaaldelijke inbreuken op de intellectuele-eigendomsrechten, teneinde een eind aan hun illegale activiteiten te maken, dit tot een terugdringing van de piraterij zou kunnen bijdragen? Wat zijn de concrete voorstellen van de Commissie voor het beperken van het alsmaar toenemende verschijnsel 'illegale downloads'?

Antwoord

Het voorstel van de Commissie van november 2007 over het Telecompakket⁽¹⁴⁾ omvat aspecten waaruit blijkt hoe belangrijk intellectuele-eigendomsrechten zijn voor de informatiemaatschappij.

De voorstellen versterken de verplichtingen van exploitanten, en bevatten de eis dat zij hun klanten – zowel wanneer een contract wordt gesloten als periodiek daarna – informeren over hun wettelijke plicht om het auteursrecht te eerbiedigen, alsmede over de meest gebruikelijke inbreuken daarop. Daarnaast wordt in een nieuwe bepaling in de machtigingsrichtlijn benadrukt dat exploitanten verplicht zijn zich te houden aan de bestaande EU-wetgeving op het terrein van het auteursrecht en de handhaving van intellectuele-eigendomsrechten, zoals zij is omgezet in nationale wetgeving en wordt uitgelegd door de bevoegde rechterlijke instanties.

De Commissie kan zich vinden in de amendementen die de heer Harbour heeft voorgesteld in zijn eindverslag. Hiermee wordt over het algemeen steun gegeven aan de doelstellingen achter het voorstel van de Commissie en wordt beoogd te verhelderen dat het in het publieke belang is om informatie te verstrekken aan burgers over hun verplichtingen om het auteursrecht te eerbiedigen, en met name over de meest gebruikelijke inbreuken. Dit belang zou nog beter worden gediend als de overheidsinstanties nauwer zouden worden betrokken bij dit proces. De amendementen zullen waarschijnlijk tegemoetkomen aan de zorgen van de particuliere sector over de mogelijke gevolgen op het gebied van aansprakelijkheid.

⁽¹³⁾ http://ec.europa.eu/energy/climate_actions/mayors/index_en.htm.

⁽¹⁴⁾ COM (2007)697 - COM (2007)698 - COM (2007)699 van 13.11.2007.

Bovendien heeft de Commissie op 3 januari 2008 een mededeling aangenomen inzake creatieve online-inhoud⁽¹⁵⁾. Hierin worden de meest urgente uitdagingen onderzocht die op Europees niveau zouden kunnen worden aangepakt om het concurrentievermogen van de Europese productie- en distributiesector voor online-inhoud te verbeteren. In deze mededeling worden vier belangrijke horizontale onderwerpen benadrukt:

- beschikbaarheid van creatieve inhoud;
- gebiedsoverschrijdende licenties voor creatieve inhoud;
- interoperabiliteit en transparantie van systemen voor het beheer van digitale rechten; en
- legale aanbiedingen en piraterij.

Met de mededeling is een openbare raadpleging gestart ten aanzien van de voorbereiding van een voorstel voor een aanbeveling inzake creatieve online-inhoud, die in het eerste kwartaal van 2009 moet verschijnen en waarin drie kwesties centraal zullen staan: interoperabiliteit en transparantie van systemen voor het beheer van digitale rechten, de bestrijding van piraterij, en de bevordering van legale aanbiedingen. Er zijn ruim zevenhonderd schriftelijke bijdragen ontvangen en via onze website beschikbaar gesteld⁽¹⁶⁾.

Uitbreiding van het legale aanbod van inhoud op internet en verbetering van de samenwerking tussen aanbieders van internetdiensten/telecomexploitanten en aanbieders van inhoud is essentieel voor het tegengaan van piraterij op internet.

Naast de reeds genoemde aanbeveling is er een discussie- en samenwerkingsplatform voor belanghebbenden opgezet, het platform "online-inhoud": dit is gewijd aan inhoudspecifieke of brancheoverschrijdende onderhandelingen over vraagstukken die verband houden met de online verspreiding van creatieve inhoud.

Er hebben inmiddels drie bijeenkomsten van het platform plaatsgevonden over de volgende onderwerpen: nieuwe bedrijfsmodellen (17 april 2008), legale aanbiedingen en piraterij (26 juni 2008), het beheer van creatieve online-inhoud (18 juli 2008), en in oktober zal er nog een plaatsvinden, wederom over legale aanbiedingen en piraterij.

*
* *

Vraag nr. 52 van Maria Badia i Cutchet (H-0684/08)

Betreft: Internet Governance Forum

Het Internet Governance Forum (Forum voor internetbeheer), dat in 2006 voor het eerst is gehouden in Athene en sindsdien jaarlijks wordt georganiseerd, vormt een uitstekend kader voor het debat over cruciale thema's in verband met het wereldwijde netwerk, internetparticipatie en internettoegang, zoals kritieke internethulpmiddelen, verscheidenheid aan inhoud, openstelling of opheffing van beperkingen, en veiligheid op internet, een netwerk dat van invloed is op alle burgers en naties van de wereld.

Vorig jaar was de Commissie vertegenwoordigd op het tweede Forum in Río de Janeiro en de komende maanden wordt in India het derde Forum gehouden. Kan de Commissie informatie geven over de kwesties die tijdens dit Forum aan bod zullen komen? Welke balans maakt de Commissie op van de werkzaamheden die tot dusver zijn verricht en van de rol die de Europese Unie in dit proces heeft gespeeld?

Antwoord

Met betrekking tot de vraag van de geachte afgevaardigde over de onderwerpen voor het volgende Internet Governance Forum (Forum voor internetbeheer), dat van 3 tot en met 6 december in het Indiase Hyderabad wordt georganiseerd, wil de Commissie erop wijzen dat de definitieve agenda voor deze bijeenkomst momenteel wordt vastgesteld – op 16 september heeft er in Genève een overlegronde plaatsgevonden. Het overkoepelende onderwerp voor de bijeenkomst zal naar nu wordt verwacht "Internet voor iedereen" zijn. Tot de voornaamste thema's voor de bijeenkomst behoren dit jaar waarschijnlijk:

- het bereiken van het volgende miljard;

⁽¹⁵⁾ COM(2007) 836 van 3.1.2008.

⁽¹⁶⁾ http://ec.europa.eu/avpolicy/other_actions/content_online/consultation_2008/index_en.htm.

- het bevorderen van veiligheid en vertrouwen op internet;
- het beheren van kritieke internetmiddelen;
- inventariseren en de weg voorwaarts;
- actuele kwesties.

De terreinen voor alle thema's dienen te worden verkend tijdens workshops voorafgaand aan de plenaire zitting, die naar verwachting met name gericht zullen zijn op:

- toegang en meertaligheid;
- verliezen we de strijd tegen de internetcriminaliteit?; bevordering van veiligheid, privacy en openheid;
- overgang van IPv4 naar IPv6; regelingen voor internetbeheer – mondiaal en nationaal/regionaal;
- het internet van de toekomst: innovatie en de evolutie van het internet.

Daarnaast mag worden verwacht dat een reeks andere onderwerpen aan de orde zal komen in workshops, forums voor beste praktijken en bijeenkomsten van dynamische coalities.

De Europese Commissie is van mening dat uit de activiteiten van het Internet Governance Forum is gebleken dat het een buitengewoon nuttige gelegenheid biedt voor een open uitwisseling van ideeën tussen alle belanghebbenden op het gebied van internetbeheer. De EC heeft deelgenomen aan alle bijeenkomsten van het forum en aan de voorbereidende werkzaamheden. Presentaties tijdens plenaire zittingen en workshops hebben niet in de laatste plaats de mogelijkheid geboden beste praktijken in de EU voor het voetlicht te brengen en een Europese kijk op fundamentele waarden te verspreiden. In dit verband is het essentieel om te benadrukken dat de actieve en nauwe betrokkenheid van het Europees Parlement – die niet alleen door de Commissie is opgemerkt maar ook door vele belanghebbenden – zeer op prijs wordt gesteld. In navolging hiervan hebben ook andere parlementen besloten vertegenwoordigers naar de bijeenkomst af te vaardigen. De Commissie hoopt deze uitstekende samenwerking te kunnen voortzetten.

*

* *

Vraag nr. 56 van Marie Panayotopoulos-Cassiotou (H-0641/08)

Betreft: Bevordering van meertaligheid en klassieke talen

Kan de Commissie zeggen in hoeverre culturele en linguïstische elementen uit de klassieke talen (Oud-Grieks en Latijn) die in de Europese gesproken talen voortleven, zijn opgenomen in het programma voor de Europese index van taalkennis van de vijf meest gesproken Europese talen?

Zullen Oud-Grieks en Latijn worden opgenomen bij de talen die de leerlingen van de EU als eerste en tweede vreemde taal kunnen kiezen? Is de Commissie voornemens een internationaal erkend diploma klassieke talen in te voeren om de internationale aanwezigheid van de Europese gedachte te bevorderen?

Antwoord

Overeenkomstig de mededeling van de Commissie over de Europese indicator van het taalvermogen van 1 augustus 2005, zullen leerlingen worden getest in de eerste en tweede van de meest onderwezen vreemde talen. De Commissie heeft voorgesteld om in de eerste ronde, en om praktische redenen, het taalvermogen te testen in de vijf vreemde talen die in de gehele Unie het meest worden onderwezen (d.w.z. Engels, Frans, Duits, Spaans en Italiaans).

De mogelijkheid om Latijn en Oudgrieks te testen is niet in overweging genomen omdat de ontwikkeling van de Europese indicator van het taalvermogen slechts is voorzien voor officiële talen van de Europese Unie. Dit betekent dat dit project alleen levende talen betreft.

Aangezien culturele en linguïstische elementen uit de klassieke talen (Oudgrieks en Latijn) zijn doorgedrongen in de talen die vandaag de dag in Europa worden gesproken, kunnen deze elementen uiteraard in de testen aan de orde komen. Het is echter niet de bedoeling van het project inzake de Europese indicator van het taalvermogen om deze elementen speciaal naar voren te halen.

De keuze voor het scala aan vreemde talen dat in de onderwijsstelsels van de EU-lidstaten wordt onderwezen wordt niet gemaakt op EU-niveau, maar valt onder de bevoegdheid van de lidstaten. In de huidige fase van de ontwikkeling van het Gemeenschapsrecht behoort ook de erkenning van academische diploma's tot de bevoegdheden van de lidstaten, mits daarbij geen sprake is van directe of indirecte discriminatie op grond van nationaliteit.

*
* *

Vraag nr. 57 van Bernd Posselt (H-0648/08)

Betreft: Duitse taal

Hoe beoordeelt de Commissie de rol van het Duits (a) als werktal, (b) als officiële taal van de Europese Unie? Wat is haar standpunt ten aanzien van het recente initiatief dienaangaande van de Duitse Bondsdag?

Antwoord

De Commissie zet zich volledig in voor meertaligheid en taalverscheidenheid, waarbij non-discriminatie, effectieve ondersteuning van betere regelgeving en de democratische aard van de EU als leidende beginselen fungeren, terwijl tegelijkertijd een snelle besluitvormingsprocedure gehandhaafd moet blijven.

Krachtens artikel 1 van Verordening nr. 1/1958 van de Raad⁽¹⁷⁾, waarin de officiële en werktalen van de instellingen van de Unie worden opgesomd, moeten alle officiële EU-talen op gelijke voet worden behandeld wat betreft de publicatie van wetgeving en andere stukken van algemene strekking. Dit betekent dat verordeningen en richtlijnen van de Commissie, alsmede wetgevingsvoorstellen en mededelingen die formeel door de Commissie zijn goedgekeurd en worden verzonden aan de instellingen, worden vertaald in alle officiële talen van de Unie, waaronder het Duits.

Daarnaast moet worden opgemerkt dat het Duits, samen met het Engels en het Frans, een van de drie talen is waarin de Commissie normaal gesproken haar interne besluiten vaststelt.

De Commissie neemt permanent alle standpunten in overweging die door de lidstaten worden ingenomen over kwesties op het gebied van vertaling en meertaligheid in bredere zin.

*
* *

Vraag nr. 58 van Robert Evans (H-0651/08)

Betreft: Meertaligheid in het Europese bedrijfsleven

De Commissie heeft verklaard dat "investeren in taalvaardigheid en omgaan met verscheidenheid van cruciaal belang [zijn], wil de Europese samenleving ten volle profiteren van de globalisering".

Welke soort gesprekken heeft de Commissie met het Europese bedrijfsleven gevoerd om ervoor te zorgen dat de grote Europese bedrijven hun werknemers erop voorbereiden te communiceren met de opkomende markten in voorbeeld Latijns-Amerika en China?

Antwoord

Het bedrijvenforum voor meertaligheid, dat in 2007 is ingesteld om te verkennen wat voor invloed taalvaardigheid op handel en werkgelegenheid in de Europese Unie kan hebben, heeft op 11 juli 2008 zijn rapport overhandigd aan de commissaris voor meertaligheid⁽¹⁸⁾. Het rapport bevat een duidelijk overzicht van de stappen die moeten worden ondernomen om bedrijven te helpen toegang te verkrijgen tot nieuwe markten en nieuwe commerciële mogelijkheden op te pakken in een geglobaliseerde wereld. Het is gebaseerd op onderzoeksverslagen, casestudy's, interviews en persoonlijke ervaringen van leden van het Forum, dat onder voorzitterschap staat van burggraaf Etienne Davignon, Belgisch minister van Staat en voormalige vicevoorzitter van de Europese Commissie. Een van de hoofdpunten die uit het rapport naar voren komt is

⁽¹⁷⁾ Verordening nr. 1 van 15 april 1958 van de Raad tot regeling van het taalgebruik in de Europese Economische Gemeenschap, PB 17 van 6.10.1958. Verordening als laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1791/2006, PB L 363 van 20.12.2006.

⁽¹⁸⁾ Zie voor meer informatie: http://ec.europa.eu/education/languages/news/news1669_nl.htm.

het volgende: "Europa loopt het gevaar aan concurrentievermogen in te boeten, nu mensen in opkomende economieën, voornamelijk in Azië en Latijns-Amerika, in snel tempo een goede kennis van talen én andere voor een succesvolle concurrentie benodigde vaardigheden verwerven".

Het rapport is een bevestiging van de opvatting van de Commissie dat vergroting van het concurrentievermogen niet alleen betekent dat de taalvaardigheid in het Engels, als een van de belangrijkste talen voor de internationale handel, moet worden verbeterd, maar dat er ook taalvaardigheid in andere talen moeten worden verworven om lokale markten op de juiste wijze te kunnen bedienen.

Het rapport is met name belangrijk om kleine ondernemingen ervan te doordringen dat het belangrijk is de meerwaarde van taalvaardigheid te onderkennen en bedrijfsbrede taalstrategieën te ontwikkelen om meer uit de interne markt van de EU te halen en de arbeidsmobiliteit binnen de Europese beroepsbevolking te vergroten.

De conclusies en aanbevelingen in het rapport hebben een bijdrage geleverd aan de nieuwe strategische mededeling over meertaligheid, die op 18 september is aangenomen. Om de voortdurende verspreiding van de bevindingen in het rapport en de tenuitvoerlegging van de daarin vervatte aanbevelingen te garanderen, zal de Commissie een permanent platform oprichten voor de uitwisseling van beste praktijken voor bedrijven, dat relevante informatie verzamelt van bedrijven, sociale partners, vakbondsorganisaties, kamers van koophandel, organisaties ter bevordering van de handel, scholen en onderwijsinstanties.

*
* *

Vraag nr. 59 van Michl Ebner (H-0683/08)

Betreft: Uitvoering van de "1+2"-doelstelling van het Europese taalbeleid

Meertaligheid in de Europese Unie is een wezenlijk onderdeel van de Europese pluriformiteit. Met name het leren van nieuwe talen is niet alleen een concurrentievoordeel, maar ook een culturele verrijking.

Het Europese taalbeleid heeft als doelstelling de zogenaamde "1+2"-strategie, krachtens welke elke EU-burger naast zijn moedertaal twee andere communautaire talen zou moeten leren.

Hoewel dit programma in theorie moet worden toegejuicht, worden in de praktijk ernstige gebreken bij de uitvoering duidelijk. Enkele regio's, waar het leren van talen door hun geografische ligging bijzonder belangrijk is, blijven het leren van de taal van het buurland in hun lesprogramma's uitsluiten. Dit verzuim heeft niet alleen gevolgen voor het concurrentievermogen van de burgers op een geglobaliseerde markt, maar leidt ook tot langdurige belemmeringen voor het vrij verkeer van werknemers in de regio als gevolg van de ontbrekende taalkennis.

Op welke wijze controleert de Commissie de uitvoering van de in het Witboek van 1996 vastgelegde doelstellingen met betrekking tot meertaligheid? Welke EU-middelen staan de nationale autoriteiten voor een herstructurering van hun onderwijsbeleid, juist in grensregio's, ter beschikking?

Antwoord

De Commissie deelt het standpunt van de geachte afgevaardigde ten aanzien van het culturele belang van meertaligheid in Europa en het nut om het leren van talen van buurlanden te bevorderen, met name in grensregio's.

De Commissie steunt nadrukkelijk de doelstelling "moedertaal plus twee" die, zoals de geachte afgevaardigde opmerkt, voor het eerst in het witboek van 1996 is genoemd en vervolgens door de lidstaten tijdens de Europese Raad van Barcelona van 2002 is overgenomen. Sindsdien vormt deze doelstelling een kernpunt van het Europees meertaligheidsbeleid en is zij in latere mededelingen van de Commissie ⁽¹⁹⁾ verder uitgewerkt.

⁽¹⁹⁾ COM(2003) 449 Het leren van talen en de taalverscheidenheid bevorderen: actieplan 2004-2006,

COM(2005) 596 Een nieuwe kaderstrategie voor meertaligheid,

COM(2005) 356 De Europese indicator van het taalvermogen,

COM(2007) 184 Kader voor het Europese onderzoek over taalvaardigheden.

Onder eerbiediging van het subsidiariteitsbeginsel en de bevoegdheden van de lidstaten op dit gebied heeft de Commissie informatie en gegevens verzameld over de realisering van deze doelstelling. Dat blijkt wel uit de goedkeuring van het verslag over de tenuitvoerlegging van het actieplan "Het leren van talen en de taalverscheidenheid bevorderen"⁽²⁰⁾, de regelmatige publicatie van kerncijfers over talenonderwijs en de voorbereiding van de indicator van het taalvermogen.

De Commissie steunt het meertaligheidsbeleid via een groot aantal Europese programma's en initiatieven: bij de nieuwe mededeling over meertaligheid, die 18 september 2008 is goedgekeurd, is een overzicht bijgesloten van alle programma's en initiatieven van de Commissie voor het steunen van meertaligheid. Om een specifiek antwoord te geven op de vraag over meertaligheid in de grensregio's, wenst de Commissie onderstaande punten te noemen:

1. Het programma Een leven lang leren 2007-2013. De door het Parlement in gang gezette actie 'Comenius Regio' van dit programma zal in het bijzonder de samenwerking tussen scholen in grensregio's bevorderen.
2. Het programma Interreg: een van de doelstellingen van het programma voor de territoriale grensoverschrijdende samenwerking Italië-Oostenrijk is het verbeteren van de communicatie om te zorgen voor een solide basis voor handelsverkeer en het opheffen van nog bestaande barrières die worden gevormd door afwijkende systemen, met name op het gebied van taal.
3. Het programma "Burgers voor Europa", dat stedenbanden en de kennis van de bijbehorende talen en culturen stimuleert.

*
* *

Vraag nr. 60 van Anna Záborská (H-0702/08)

Betreft: Toepassing van het meertaligheidssysteem en status van het Slowaaks

Welke politieke en financiële inspanningen getroost de Commissie zich om de artikelen 21, 290 en 314 van het Verdrag en Verordening (EEG) nr. 1⁽²¹⁾ van de Raad van 15 april 1958 in de praktijk toe te passen, met name wat betreft het beschikbaar stellen van de nodige middelen om een gebrek aan linguïsten onder de ambtenaren te verhelpen?

Hoe luidt het standpunt van de Commissie ten aanzien van het Duits als belangrijkste werktal, met name als pivot-taal voor een groot aantal talen van de nieuwe lidstaten?

Hoe ziet de Commissie de rol van het Slowaaks als officiële taal van de Europese Unie? Is de Commissie tevreden over de plaats die het Slowaaks inneemt, gemeten aan de inspanningen op het gebied van planning en opleiding van het personeel van de Europese instellingen sinds de invoering van deze taal? Welke maatregelen moeten er genomen worden om ervoor te zorgen dat de diensten die in de instellingen in het Slowaaks worden aangeboden, een bevredigend niveau bereiken?

Antwoord

Op de eerste plaats komt de Commissie al haar verplichtingen op grond van Verordening nr. 1⁽²²⁾ volledig na. Dit betekent enerzijds dat verordeningen en richtlijnen van de Commissie, alsmede alle wetgevingsvoorstellen en mededelingen die formeel door de Commissie zijn goedgekeurd en worden verzonden aan de instellingen, worden vertaald in alle officiële talen van de Unie, waaronder het Duits en het Slowaaks en, anderzijds, dat brieven van burgers worden beantwoord in de taal van hun keuze. Bovenop haar verplichtingen uit hoofde van Verordening nr. 1 en in overeenstemming met de beginselen van multiculturalisme en meertaligheid is de Commissie vastbesloten zich alle mogelijke inspanningen te getroosten om burgers, culturen en talen op gelijke voet en met de vereiste zorg en eerbied te behandelen. Verder zet zij zich in voor doeltreffende en doelmatige communicatie met het publiek, zowel op centraal en lokaal niveau als via internet.

⁽²⁰⁾ COM(2007) 554 Verslag over de tenuitvoerlegging van het actieplan "Het leren van talen en de taalverscheidenheid bevorderen".

⁽²¹⁾ 5 PB 17 van 6.10.1958, blz. 385.

⁽²²⁾ Verordening nr. 1 van de Raad tot regeling van het taalgebruik in de Europese Economische Gemeenschap, PB 17 van 6.10.1958. Verordening als laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1791/2006 (PB L 363 van 20.12.2006).

Omdat de Commissie in eerste instantie haar wettelijke verplichtingen op vertaalgebied dient na te komen, moet zij vervolgens voortdurend streven naar een juist evenwicht tussen het verstrekken van relevante en actuele informatie aan EU-partners in zoveel mogelijk talen enerzijds en het realiseren van een snelle en kostenefficiënte besluitvorming en de bescherming van de Europese belastingbetaler tegen onevenredig hoge lasten anderzijds. De inzet van middelen voor vertaling is weergegeven in de vertaalstrategie van de Commissie, die sinds 2004 steeds wordt bijgewerkt en het mogelijk maakt om de vraag en de middelen op een soepele en doelmatige manier op elkaar af te stemmen. ⁽²³⁾

Daarnaast moet worden opgemerkt dat het Duits, samen met het Engels en het Frans, een van de drie talen is waarin de Commissie normaal gesproken haar interne besluiten vaststelt.

Wat het Slowaaks betreft: er worden sinds 2003 taaltrainingen aangeboden. De standaardtraining in het Slowaaks wordt aangeboden op dezelfde basis als voor alle officiële talen; medewerkers kunnen deelnemen aan trainingsactiviteiten die intern door de Commissie worden georganiseerd en aan externe trainingen die in Slowakije plaatsvinden. Het directoraat-generaal Vertaling van de Commissie heeft in 2007 een initiatief ontplooid om vertegenwoordigers van de Slowaakse ministeries, universiteiten, academies en de Europese instellingen te mobiliseren ter verbetering van het gebruik van het Slowaaks en zijn terminologische consistentie binnen de instellingen. Het directoraat-generaal Tolken blijft ondersteuning bieden aan opleidingsinstituten in Slowakije voor de opleiding van conferentietolken. Ook worden er regelmatig toelatingsexamens georganiseerd om de groep van tolken die naar en uit het Slowaaks werken, aan te vullen.

De Commissie komt haar verplichtingen met betrekking tot het Slowaaks dus na, de aangeboden diensten zijn van hoge kwaliteit en het Slowaaks wordt actief bevorderd. Er komen ook maar heel weinig klachten binnen over de kwaliteit van de teksten.

*
* *

Vraag nr. 63 van Eoin Ryan (H-0620/08)

Betreft: De rol en rechten van alle media en journalisten

De Commissaris voor de informatiemaatschappij en de media heeft zich als voormalig journalist bij gelegenheid uitgelaten over de rol en de rechten van alle media en journalisten. Kan de Commissie in het kader van toekomstige voorlichtings- en andere EU-campagnes de verzekering geven dat zij zich bij deze nieuwe campagnes zal richten op alle nationale dagbladen?

Antwoord

De media bieden belangrijke communicatiekanalen voor het verstrekken van informatie over EU-activiteiten. Daarom voert de Commissie voorlichtingscampagnes in de media om mensen op de hoogte te stellen van belangrijke EU-initiatieven en daarbij een zo groot mogelijk publiek te bereiken.

Het besluit om al dan niet deel te nemen aan de voorlichtingscampagnes waarbij de Commissie betrokken is, wordt door elke krant en door elk televisie- of radiostation zelf genomen. Wat de productie van eventuele bijlagen of reclame betreft: de bedragen die gemoeid zijn met overheidsopdrachten zijn gebonden aan strenge regels, die ervoor zorgen dat eventuele commerciële afspraken op een eerlijke en transparante manier tot stand komen. De Commissie kan derhalve niet garanderen dat alle dagbladen betrokken zullen worden bij alle voorlichtingscampagnes die er worden georganiseerd.

*
* *

Vraag nr. 64 van Willy Meyer Pleite (H-0627/08)

Betreft: Mexico: mechanisme voor de het toezicht op de naleving van de mensenrechten

Sinds de totstandkoming van de associatieovereenkomst tussen de EU en Mexico, die een mensenrechtenclausule bevat, zijn er talrijke klachten binnengekomen van grote internationale organisaties over ernstige schendingen van deze fundamentele rechten door de Mexicaanse staat.

⁽²³⁾ Huidige versie: SEC(2006) 1489 definitief. Vorige versies: SEC(2005) 984/3 en SEC(2004) 638/6.

Het Europees Parlement heeft stappen ondernomen bij de Mexicaanse regering naar aanleiding van het bloedbad van Acteal, en meer recentelijk in verband met de vrouwenmoorden.

Heeft de Europese Unie een of ander mechanisme opgezet voor de beoordeling van de mensenrechtensituatie in Mexico? Speelt de burgermaatschappij een rol in dat mechanisme? Is de Commissie voornemens stappen te ondernemen om de mensenrechtenclausule toe te passen als gevolg van de situatie in Mexico?

Antwoord

De Commissie en de EU-lidstaten hechten veel belang aan de mensenrechtensituatie in Mexico, zoals in alle andere landen. De delegatie in Mexico stelt regelmatig factsheets op, onderhoudt contact met verdedigers van de mensenrechten, stelt onderzoek ter plaatse in en ontwikkelt een permanente dialoog met de lokale maatschappelijke organisaties.

De Commissie voert een open en positieve dialoog met de Mexicaanse autoriteiten over deze kwestie en heeft regelmatig contact met de ondersecretaris voor mensenrechten en multilaterale zaken van het Mexicaanse ministerie van Buitenlandse Zaken en met de Mexicaanse ambassade in Brussel. Deze kwestie zal wederom worden besproken tijdens de vergadering van de Gemengde Commissie EU-Mexico in oktober 2008.

Op het vlak van samenwerking beheert de delegatie een lokaal subsidieprogramma ter ondersteuning van mensenrechtenprojecten van Mexicaanse maatschappelijke organisaties. Daarnaast is samen met de Mexicaanse regering, in het kader van het landenstrategiedocument 2007-2013, een nieuw mensenrechtenproject gestart, in aanvulling op de 49 projecten die al sinds 2002 worden ondersteund door het Europees initiatief voor democratie en mensenrechten.

Tot slot is de Commissie van mening dat de nieuwe politieke context die is ontstaan door de totstandkoming van het strategisch partnerschap EU-Mexico meer mogelijkheden biedt om zowel op multilateraal als op bilateraal niveau in contact te treden met onze Mexicaanse partners over alle gevoelige onderwerpen, met inbegrip van de mensenrechten.

*
* *

Vraag nr. 65 van Eva Lichtenberger (H-0628/08)

Betreft: Project Prodesis in Chiapas

In december 2003 hebben de Europese Commissie en de regering van de deelstaat Chiapas, met deelname ad honorem van de federale regering, het project "Integrale en duurzame sociale ontwikkeling, Chiapas, Mexico" (Prodesis), met nummer ALA/B7-310/2003/5756, ondertekend.

Waarom is voor een conflictzone gekozen zonder de lokale bevolking te raadplegen of om instemming te vragen?

Is de Europese Unie in reactie op de vele kritiek van plan overleg te plegen? Zo ja, hoe is zij van plan ervoor te zorgen dat de geraadpleegde organisaties representatief zijn en financieel onafhankelijk zijn van zowel de EU als de federale regering?

Hoe is de EU van plan erop toe te zien dat haar projecten worden uitgevoerd in overeenstemming met de verklaring van de Verenigde Naties over de rechten van inheemse volken, die bepaalt dat projecten op het grondgebied van inheemse volken slechts mogen worden uitgevoerd als zij daar vrij en met kennis van zaken mee instemmen?

Antwoord

1. Bij de selectie van het projectgebied voor Prodesis was iedereen zich er volledig van bewust dat de hoofdzakelijk inheemse bevolking in extreme mate gemarginaliseerd is. Tijdens iedere stap in de projectcyclus, en zelfs nu Prodesis in de afrondende fasen verkeert, is de Commissie doordrongen geweest van de moeilijke politieke en sociale situatie ter plaatse. Dit blijkt zowel uit de openheid van het project voor lokale partnerinstellingen als uit de sterke nadruk op het afleggen van verantwoording aan de uiteindelijke begunstigden en de gemeenschappen.

2. Tijdens de haalbaarheidsstudie en de formuleringsmissie is er veelvuldig contact geweest en overleg gevoerd met lokale begunstigden en gemeenschappen alsook met nationale en regionale maatschappelijke organisaties.

Tijdens de voorbereiding en uitvoering van het project was elke planningstaak en productieve activiteit die uit hoofde van het project werd gefinancierd, uiteraard afhankelijk van de voorafgaande en vrijwillige instemming van lokale gemeenschappen en burgerorganisaties.

3. Vanuit institutioneel oogpunt is er nadruk gelegd op de betrokkenheid van en de controle door het maatschappelijk middenveld binnen de raadgevende raad van het project. Deze raad omvatte een onafhankelijk "maatschappelijk college" waarin ongeveer dertig leden van regionale en nationale niet-overheidsactoren zitting hadden.

*
* *

Vraag nr. 67 van Colm Burke (H-0634/08)

Betreft: Snelwegen op zee

De ontwikkeling van snelwegen op zee vormt een prioriteit krachtens het programma voor Trans-Europese Netwerken. Deze snelwegen bieden mogelijkheden om zowel de kosten, de CO₂-uitstoot als opstoppen op autosnelwegen te verminderen, wat voordelen biedt voor consumenten, vervoerders en overheidsinstanties.

Kan de Commissie een overzicht geven van welke steun beschikbaar is voor nieuwe snelwegen op zee en hoeveel steun lidstaten mogen verlenen aan deze projecten?

Antwoord

Snelwegen op zee kunnen worden ondersteund met diverse instrumenten op EU- en nationaal niveau.

Op EU-niveau biedt de subsidieregeling voor het trans-Europees vervoersnetwerk (TEN-V) steun voor de financiering van infrastructuur en faciliteiten. De maximale financieringsintensiteit is 20 procent voor projectonderdelen die zich in slechts één lidstaat bevinden en 30 procent voor de grensoverschrijdende onderdelen van de projecten. De steun die is voorzien voor prioritair project nr. 21 – Snelwegen op zee – is vastgelegd in het meerjarenwerkprogramma⁽²⁴⁾ 2007 en bedraagt voor de programmeringsperiode 2007-2013 310 miljoen EUR, die wordt verdeeld op basis van oproepen tot het indienen van voorstellen die in de periode 2008-2013 jaarlijks worden gepubliceerd.

Het Marco Polo II-programma⁽²⁵⁾ ondersteunt vervoersprojecten en noemt Snelwegen op zee als een van de vijf acties die voor steun in aanmerking komen. Het totale bedrag dat beschikbaar is voor de programmeringsperiode 2007-2013 is 450 miljoen EUR (voor alle acties). De maximale financieringsintensiteit is 35 procent voor maximaal vijf jaar.

Het Cohesiefonds⁽²⁶⁾ en het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling⁽²⁷⁾ bieden ook mogelijkheden voor de financiering van Snelwegen op zee, mits de lidstaten deze acties hebben opgenomen in de betreffende programmeringsdocumenten. De maximale financieringsintensiteit is 85 procent.

De Europese Investeringsbank kan steun bieden aan Snelwegen op zee door middel van schuldfinanciering of het leninggarantie-instrument voor TEN-vervoersprojecten⁽²⁸⁾.

Bovendien kunnen de lidstaten, wanneer de beschikbare communautaire middelen ontoereikend zijn, de communautaire financiering aanvullen met staatssteun om aan projecten die zijn geselecteerd op grond van

⁽²⁴⁾ Besluit van de Commissie tot vaststelling van het meerjarenwerkprogramma voor subsidies op het gebied van trans-Europese netwerken voor de periode 2007-2013, C(2007) 3512 (zie blz. 14 & 16 van de bijlage).

⁽²⁵⁾ Verordening (EG) nr. 1692/2006 van het Europees Parlement en de Raad van 24 oktober 2006 tot instelling van het tweede Marco Polo-programma voor de toekenning van communautaire financiële bijstand om de milieuprestaties van het vrachtvervoerssysteem te verbeteren (Marco Polo II) en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 1382/2003.

⁽²⁶⁾ Verordening (EG) nr. 1084/2006 van de Raad van 11 juli 2006 tot oprichting van het Cohesiefonds en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 1164/94.

⁽²⁷⁾ Verordening (EG) nr. 1080/2006 van het Europees Parlement en de Raad van 5 juli 2006 betreffende het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 1783/1999.

⁽²⁸⁾ Verordening (EG) nr. 680/2007 van het Europees Parlement en de Raad van 20 juni 2007 tot vaststelling van de algemene regels voor het verlenen van financiële bijstand van de Gemeenschap op het gebied van de trans-Europese netwerken voor vervoer en energie.

Marco Polo II en TEN-V de maximale intensiteit aan overheidssteun te verlenen. Ten behoeve van de rechtszekerheid is de Commissie voornemens dit specifieke aspect toe te lichten in een mededeling die de Commissie in het najaar van 2008 zal aannemen.

Tot slot kunnen lidstaten ook op nationaal niveau nationale steun verlenen aan de kustvaart en Snelwegen op zee overeenkomstig de communautaire richtsnoeren betreffende overheidssteun voor het zeevervoer. De maximale steunintensiteit bedraagt 30 procent voor drie jaar; voorafgaand aan hun tenuitvoerlegging moeten nationale steunregelingen worden goedgekeurd door de Commissie krachtens de artikelen 87 en 88 van het EG-verdrag.

*
* *

Vraag nr. 68 van Alain Hutchinson (H-0643/08)

Betreft: Hervorming van de Franse staatstelevisie

De Franse president Nicolas Sarkozy heeft in zijn land een ingrijpende hervorming van de openbare televisieomroep in gang gezet. De hervorming houdt onder meer in dat alle reclame zal worden geweerd, wat op felle protesten stuit bij van de werknemers van de bedrijfstak en bij de burgers in het algemeen, die vrezen dat de openbare omroep op deze wijze snel zal het loodje zal leggen omdat ze zonder reclame-inkomsten onmogelijk zal kunnen concurreren met de particuliere zenders. Velen vinden dan ook dat het er verdacht veel op lijkt dat Frankrijk besloten heeft de staatstelevisie de nek om te draaien om de particuliere sector, die bij een dergelijke operatie als grote overwinnaar uit de bus zou komen, in de kaart te spelen.

Kan de Commissie medelen of deze hervorming verenigbaar is met de Europese wetgeving? Wat is haar standpunt ter zake?

Antwoord

De toepassing van de communautaire regels voor staatssteun op het gebied van financiering van openbare televisieomroepen is voornamelijk gebaseerd op de mededeling van de Commissie betreffende de toepassing van de regels inzake staatssteun op openbare omroepen ⁽²⁹⁾.

In deze mededeling worden de fundamentele beginselen zoals vastgesteld in het Protocol betreffende het publieke-omroepstelsel in de lidstaten bij het Verdrag van Amsterdam gehandhaafd, dat wil zeggen de bevoegdheid van de lidstaten om te voorzien in de financiering van de publieke omroep voor het vervullen van de taak zoals toevertrouwd, bepaald en georganiseerd door iedere lidstaat en voor zover deze financiering de voorwaarden inzake het handelsverkeer en de mededingingsvoorwaarden in de Gemeenschap niet zodanig verandert dat het gemeenschappelijk belang zou worden geschaad.

In deze juridische context van subsidiariteit ligt de keuze van het financieringsmodel voor de openbare televisieomroep uitsluitend bij de lidstaten. De Commissie dient er evenwel op grond van artikel 86, lid 2 van het Verdrag op toe te zien dat de afwijking van de normale toepassing van de mededingingsregels voor het beheer van diensten van algemeen economisch belang, de mededinging op de gemeenschappelijke markt niet in onevenredige mate verstoort. Het is met name noodzakelijk dat de staatssteun in verhouding staat tot het doel van algemeen belang, dat wil zeggen dat de staatssteun niet meer mag bedragen dan de nettokosten van de openbare opdracht, waarbij ook rekening wordt gehouden met andere rechtstreekse of indirecte inkomsten uit het vervullen van de openbare dienst.

Ten aanzien van de huidige hervorming van de openbare televisieomroep in Frankrijk heeft de Commissie vooralsnog geen officiële mededeling van de Franse autoriteiten ontvangen. Het is dus nog te vroeg voor de Commissie om in deze kwestie stelling te nemen.

*
* *

(29) Mededeling van de Commissie betreffende de toepassing van de regels inzake staatssteun op openbare omroepen, PB C 320 van 15.11.2001, blz. 5

Vraag nr. 69 van Dimitrios Papadimoulis (H-0655/08)**Betreft: Medegefinancierde projecten van de "informatiemaatschappij" & Siemens**

Uit de tot nu toe bekendgemaakte resultaten van de gerechtelijke onderzoeken in Griekenland en Duitsland in de zaak-Siemens komt naar voren dat dit bedrijf zwart geld heeft gebruikt om politieke partijen en hooggeplaatste personen om te kopen om zo bij opdrachten en aankopen van de overheid en overheidsbedrijven een voorkeursbehandeling te krijgen in vergelijking met concurrerende ondernemingen. Siemens heeft, samen met andere bedrijven, medegefinancierde projecten van de "informatiemaatschappij" uitgevoerd.

Welke projecten in het kader van de "informatiemaatschappij" heeft Siemens uitgevoerd? Om welke bedragen ging het daarbij? Gaat de Commissie onderzoeken of de communautaire procedures voor het aanbesteden en uitvoeren van projecten zijn nageleefd?

Antwoord

De uitvoering van projecten in Griekenland die worden medegefinancierd uit de structuurfondsen in het kader van het operationeel programma "Informatiemaatschappij" 2000-2006 valt, krachtens het subsidiariteitsbeginsel, onder de verantwoordelijkheid van de lidstaten, zoals is vastgelegd in artikel 8, lid 3 van Verordening (EG) nr. 1260/99 van 21 juni 1999 houdende algemene bepalingen inzake de structuurfondsen⁽³⁰⁾. De lidstaten zijn niet verplicht de Commissie te informeren over alle projecten die worden medegefinancierd uit de structuurfondsen, tenzij het gaat om een groot project in de zin van de artikelen 25-26 van Verordening (EG) nr. 1260/1999 van de Raad.

In Verordening (EG) nr. 438/2001 van de Commissie tot vaststelling van uitvoeringsbepalingen van Verordening (EG) nr. 1260/1999 van de Raad met betrekking tot de beheers- en controlesystemen voor uit de structuurfondsen toegekende bijstand is voorzien dat de nationale autoriteiten verificatiecontroles uitvoeren met betrekking tot het beheer van de projecten waarop zij toezicht uitoefenen. In dezelfde verordening zijn ook accountantscontroles voorzien van de systemen en projecten, die worden uitgevoerd door nationale accountants.

Voor nadere informatie over hetzelfde onderwerp verwijst de Commissie de geachte afgevaardigde naar haar antwoorden op de vragen E-0505/08, E-0589/08, E-0839/08, E-2804/08, E-3847/08, E-4139/08, E-4180/08, E-4219/08, E-4294/08 en E-4374/08.

*

* *

Vraag nr. 70 van Nicholson of Winterbourne (H-0657/08)**Betreft: Aanslag op de Indiase ambassade in Kaboel**

India speelt een belangrijke rol in Afghanistan en vormt tevens een niet te verwaarlozen factor voor de veiligheid en stabiliteit van Afghanistan. De hulp van India bij de wederopbouw van Afghanistan had essentiële gevolgen voor de regio. Sinds de val van de Taliban in 2002 heeft de Indiase regering meer dan 750 miljoen \$ aan Afghanistan besteed. Ook zijn er duizenden Indiase burgers in het land aan het werk om deze fondsen te gebruiken om de levensomstandigheden van het Afghaanse volk te verbeteren door middel van fundamentele projecten voor capaciteitsopbouw en de opbouw van instellingen, zoals de reconstructie en voltooiing van het energieproject van de Salma dam in de provincie Herat.

Welke beleidsmaatregelen denkt de Europese Unie in het licht van de aanslag op de Indiase ambassade in Kaboel van maandag 7 juli te nemen om volledige steun te verlenen aan zowel de regering van India als die van Afghanistan ten einde de daders van deze laaghartige aanslag voor de rechter te brengen?

Kan de Commissie, nu de Europese Unie zich er - afgezien van een aantal andere belangrijke toezeggingen - op de internationale conferentie ter ondersteuning van Afghanistan in Parijs van juni dit jaar nadrukkelijker toe heeft verplicht de Afghaanse instellingen te versterken en de veiligheid in dit land te verbeteren, zeggen hoe zij met de Afghaanse regering en andere partners zoals India denkt te blijven samenwerken om tot een situatie te komen waarbij de reeds plaatsvindende essentiële opbouw van capaciteiten en instellingen ook daadwerkelijk wortel zal schieten?

⁽³⁰⁾ PB L 161 van 26.6.1999.

Antwoord

De Commissie heeft de vreselijke bomaanslag op de Indiase ambassade in Kaboel op 7 juli 2008 scherp veroordeeld. Bij de bomaanslag vielen vele doden onder Afghaanse burgers, Indiase diplomaten en het ambassadepersoneel en raakten talloze andere mensen gewond. In een toespraak in het Parlement op 8 juli 2008, de dag na de bomaanslag, heeft de Commissie de aanval dan ook in krachtige bewoordingen veroordeeld en haar medeleven betuigd met de nabestaanden en de familieleden van de gewonden.

Zoals destijds ook is gezegd in de verklaring van het EU-voorzitterschap, zijn dergelijke acties die gericht zijn tegen de diplomatieke vertegenwoordiging van een staat onaanvaardbaar. De EU heeft de Indiase autoriteiten verzekerd van haar solidariteit en tegenover de Afghaanse autoriteiten haar vastberadenheid herhaald om de strijd tegen het terrorisme te ondersteunen. Alle mensen achter deze ontstellende terroristische daad moeten voor de rechter worden gebracht.

De Commissie verricht aanzienlijke inspanningen om haar betrekkingen met India te verbeteren. De EC-begroting voor India voor de periode 2007-2013 bedraagt 260 miljoen EUR ter ondersteuning van gezondheids- en onderwijsprogramma's alsmede voor de tenuitvoerlegging van het gezamenlijk actieplan. Naar aanleiding van de evaluatie van het gezamenlijk actieplan EU-India heeft de Commissie voorstellen gedaan om de samenwerking in de strijd tegen terrorisme en proliferatie te versterken.

De steun voor Afghanistan is en blijft ook in de toekomst een belangrijke prioriteit. De Gemeenschap heeft sinds 2002 1,2 miljard EUR bijgedragen. Tijdens de Conferentie van Parijs op 12 juni 2008, waar de internationale gemeenschap bijeenkwam om haar inzet voor Afghanistan te bevestigen, werd in herinnering geroepen dat de Commissie zich voor de lange termijn had vastgelegd. De veiligheidssituatie heeft het moeilijker gemaakt voor de internationale gemeenschap en de Afghaanse regering om de vooruitgang te boeken die ter plaatse zo hard nodig is. De Gemeenschap is echter vastbesloten om haar rol te blijven vervullen ter ondersteuning van de essentiële instellingen die noodzakelijk zijn om de rechtsstaat te waarborgen. Tijdens de Conferentie van Rome over de rechtsstaat in Afghanistan in 2007 heeft de Commissie aangekondigd dat de Gemeenschap tot 2010 maximaal 200 miljoen EUR zou toezeggen om de rechtsstaat te ondersteunen. Daarmee wordt steun gegeven aan de politie en de rechterlijke macht. De Commissie werkt samen met de voornaamste justitiële instellingen in Kaboel aan een project dat tot doel heeft deze instellingen open, professioneel en legitiem te maken. Er worden op een aantal terreinen vordering gemaakt en de coördinatie tussen de verschillende donoren op dit gebied is sinds de Conferentie van Rome aanzienlijk verbeterd. De Commissie blijft ook steun geven aan de politie, met name via ondersteuning van het Law and Order Trust fund for Afghanistan. Te zijner tijd moet dit fonds gaan bijdragen aan de capaciteitsopbouw van de essentiële instellingen in Afghanistan.

*
* *

Vraag nr. 71 van Frank Vanhecke (H-0658/08)

Betreft: Vrijheid van pers in Turkije

Sinds 13 april 2008 zit Haci Bogatekin, uitgever van het blad "Gerger Firat", in de gevangenis omdat hij in januari 2008 had geschreven dat de Turkse republiek meer bedreigd wordt door het toenemend islamitisch fundamentalisme dan door de PKK. In het betreffende artikel had hij ook het leger zwaar bekritiseerd voor de strijd tegen de PKK in de regio terwijl de invloed van de islamitische gemeenschap van Fethullah Gülen, die nauw verbonden is met de AKP, steeds verder toeneemt in de regio. Toen procureur Sadullah Ovacikli hem hierover ondervraagde, zei de journalist dat Ovacikli nauwe banden heeft met Fethullah Gülen. Op 25 juni 2008 werd Bogatekin tot 18 maanden veroordeeld. Hij loopt tevens het risico veroordeeld te worden wegens een schending van artikel 301 van het Strafwetboek voor de publicatie van een ander artikel.

Vormt deze veroordeling volgens de Commissie een schending van de vrijheid van pers en meningsuiting? Zo ja, welke stappen onderneemt de Commissie en welke gevolgen heeft dit voor de lopende onderhandelingen?

Antwoord

De Commissie volgt de zaak waarnaar de geachte afgevaardigde verwijst op de voet. Deze zaak laat zien dat Turkije naar Europese maatstaven nog altijd tekortschiet als het gaat om de bescherming van de vrijheid van meningsuiting.

In april van dit jaar heeft het Turkse parlement amendementen aangenomen op artikel 301 van het Turkse wetboek van strafrecht, dat herhaaldelijk is gebruikt om schrijvers en journalisten te vervolgen en te veroordelen. Met deze amendementen wordt beoogd de waarborgen voor de vrijheid van meningsuiting in Turkije te versterken. Echter, zoals de commissaris die verantwoordelijk is voor de uitbreiding, vaak heeft herhaald, komt het uiteindelijk aan op een goede tenuitvoerlegging en zichtbare verbeteringen in de praktijk.

Daarnaast moeten ook andere wettelijke bepalingen dan artikel 301 die de vrijheid van meningsuiting beknotten worden aangepakt om ervoor te zorgen dat er een einde komt aan ongegronde vervolgingen van mensen die niet-gewelddadige standpunten verwoorden.

De Commissie zal de situatie met betrekking tot de vrijheid van meningsuiting nauwlettend blijven volgen. Onze bevindingen zullen worden gepresenteerd in het jaarlijkse voortgangsverslag over Turkije, dat volgens de planning op 5 november zal worden aangenomen.

*
* *

Vraag nr. 72 van Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk (H-0659/08)

Betreft: Openstelling van de Duitse arbeidsmarkt

In haar antwoord op mijn vraag betreffende de openstelling van de Duitse arbeidsmarkt voor burgers afkomstig uit de nieuwe lidstaten (H-0340/08)⁽³¹⁾ onderstreept de Commissie dat verdere beperkingen op de toegang tot de Duitse arbeidsmarkt (na 30 april 2009) gedurende een periode van nog eens twee jaar kunnen worden toegepast, maar alleen in het geval van belangrijke verstoringen van de arbeidsmarkt of het bestaan van een dreiging daarvan, waarvan de Commissie vóór het einde van de vijfjarige periode moet worden verwittigd. Op 16 juli 2008 heeft de Duitse regering besloten dat Duitsland zijn arbeidsmarkt tot 2011 niet zal openstellen voor werknemers uit de nieuwe lidstaten, ofschoon er een stelselmatige verbetering valt te constateren van de situatie op de Duitse arbeidsmarkt. Het werkloosheidspercentage bedroeg in juni van dit jaar 7,5%, het laagste peil sinds jaren. Ik zou in dit verband willen vragen: Heeft de Duitse regering aan de Commissie gedetailleerd bewijsmateriaal voorgelegd voor het bestaan van eventuele ernstige verstoringen op de arbeidsmarkt en is de Commissie bereid om hiermee in te stemmen?

Antwoord

De Commissie is op de hoogte van het besluit van de Duitse regering om de beperkingen op de toegang tot de Duitse arbeidsmarkt voor werknemers uit de EU-8 te verlengen tot 2011. Dit besluit hangt samen met een besluit om de Duitse arbeidsmarkt per 1 januari 2009 open te stellen voor academici uit de EU-8, Bulgarije en Roemenië.

Tot op heden heeft de Duitse regering de Commissie echter nog niet in kennis gesteld van het besluit om de beperkingen te verlengen, en op grond van de bepalingen van het Toetredingsverdrag hoeft zij dat ook niet te doen vóór de tweede fase op 30 april 2009 ten einde loopt.

De Commissie verwacht van lidstaten die melding maken van een ernstige verstoring van de arbeidsmarkt of het bestaan van een dreiging daarvan evenwel dat zij deze kennisgeving onderbouwen met een volledige motivering en overtuigende gegevens en argumenten. In het Toetredingsverdrag is niet gedefinieerd hoe een dergelijke ernstige verstoring van de arbeidsmarkt of het bestaan van een dreiging daarvan kan worden aangetoond. Dit betekent dat het aan de lidstaten is om met criteria en argumenten te komen waaruit naar hun mening een dergelijke verstoring blijkt. De Commissie zal de argumenten die door de betreffende lidstaten in de kennisgeving worden aangedragen nauwkeurig beoordelen. Omdat verstoringen van de arbeidsmarkt landspecifiek zijn, en de algehele economische situatie en ontwikkelingen op de arbeidsmarkt per lidstaat variëren, kan de Commissie in dit opzicht geen enkele indicatie geven voordat een dergelijke kennisgeving is ontvangen.

*
* *

⁽³¹⁾ Schriftelijk antwoord van 20.5.2008

Vraag nr. 73 van Zdzisław Zbigniew Podkański (H-0660/08)**Betreft: Herstructurering van de scheepswerven in Polen**

De Poolse regering had tot 10 juli 2008 de tijd om de herstructureringsprogramma's voor de Poolse scheepswerven te Gdynia en Szczecin te voltooien, maar ze heeft de daarmee samenhangende documenten nog niet ingediend. De huidige plannen voor de herstructurering en privatisering van de werven van Gdynia en Szczecin zijn door de Europese Commissie afgewezen, om de reden dat zij niet zouden voldoen aan de gestelde voorwaarden: rentabiliteit op lange termijn, vermindering van het arbeidsbestand, een hoge eigen inbreng van de investeerders en stopzetting van verdere steun uit de staatsbegroting. Indien de Commissie de termijn voor het voorleggen van deze documenten niet verlengt, zal dat betekenen dat de werven failliet gaan. Bovendien wordt in een internetportaal ook bericht dat een vertegenwoordiger van de Commissie de in de werf van Szczecin geïnteresseerde investeerders zou hebben aangeraden om nog even te wachten, zodat zij de failliete boedel voor een koopje kunnen overnemen.

Wat is het standpunt van de Commissie in deze kwestie?

Antwoord

De Commissie heeft het feit dat de privatisering van de scheepswerven te Gdynia en Szczecin zich in een vergevorderd stadium bevindt in aanmerking genomen en heeft besloten de aanneming van definitieve besluiten met betrekking tot de staatssteun aan deze twee werven uit te stellen tot oktober 2008⁽³²⁾. Dit besluit was gebaseerd op de verplichting van de Poolse regering om uiterlijk op 12 september 2008 volledige herstructureringsplannen voor deze twee werven in te dienen die voldoen aan de staatssteunregels van de EG. De plannen moeten er, na verstreckende herstructureringen, toe leiden dat de levensvatbaarheid van de ondernemingen op de lange termijn wordt hersteld en dat ze op eigen kracht, zonder staatssteun, weer kunnen concurreren in de markt. De herstructurering moet in belangrijke mate worden gefinancierd door de ondernemingen zelf of door de investeerders en moeten gepaard gaan met een forse vermindering van de productiecapaciteit.

De Poolse autoriteiten hebben op 12 september 2008 nieuwe herstructureringsplannen ingediend. De Commissie is momenteel bezig met een zorgvuldige beoordeling van deze nieuwe plannen om te bepalen of ze tot een significante verbetering van de situatie zullen leiden en de staatssteun, gelet op de communautaire richtsnoeren voor reddings- en herstructureringssteun aan ondernemingen in moeilijkheden⁽³³⁾, kan worden beschouwd als verenigbaar met de gemeenschappelijke markt.

Op 20 juni 2008 heeft er een bijeenkomst plaatsgevonden tussen de diensten van de Commissie en de Poolse autoriteiten, die werden vergezeld door het Noorse bedrijf Ulstein, dat zijn voorlopige belangstelling voor een overname van de scheepswerf van Szczecin had uitgesproken. De bijeenkomst was georganiseerd op verzoek van de Poolse autoriteiten en was bedoeld om de potentiële investeerder zijn strategie voor de herstructurering van de werf te laten presenteren. De Commissie kan de geachte afgevaardigde verzekeren dat geen enkel personeelslid van de Commissie de investeerder heeft aangeraden om te wachten op het faillissement van de werven.

*
* *

Vraag nr. 74 van James Nicholson (H-0661/08)**Betreft: Werkgroep Noord-Ierland**

De Werkgroep Noord-Ierland (TFNI) heeft op 15 april jl. zijn rapport voorgelegd, dat de toegankelijkheid van de verschillende beleidsvormen en programma's van de Gemeenschap voor Noord-Ierland en de deelname van Noord-Ierland bespreekt.

Zijn er bepaalde aanbevelingen van het rapport aangenomen, of heeft het de doelmatigheid van de uitgaven van de Europese Unie voor Noord-Ierland op enige manier helpen verbeteren?

⁽³²⁾ Zie persbericht IP/08/1166.

<http://europa.eu/rapid/pressReleasesAction.do?reference=IP/08/1166&format=HTML&aged=0&language=EN&guiLanguage=en>

⁽³³⁾ Communautaire richtsnoeren voor reddings- en herstructureringssteun aan ondernemingen in moeilijkheden PB C 244 van 1.10.2004, blz. 2.

Antwoord

Het rapport van de Werkgroep Noord-Ierland dat in april 2008 door de Commissie is aangenomen⁽³⁴⁾, is bedoeld om de inspanningen in de regio die gericht zijn op het vergroten van het concurrentievermogen en het creëren van duurzame werkgelegenheid, te ondersteunen. In het licht van deze doelstellingen wordt in het rapport gewezen op de kansen die de zes nieuwe investeringsprogramma's voor de periode 2007-2013 bieden. De totale bijdrage van de Europese Unie aan deze programma's bedraagt 1,1 miljard euro. Een van de programma's omvat de derde generatie van een programma voor vrede en verzoening, dat nog steeds uniek in zijn soort is.

Bovendien wordt de regio in het rapport een aantal suggesties met betrekking tot verschillende Europese beleidsterreinen aan de hand gedaan. Enkele hiervan zijn al voor de publicatie van het rapport of kort daarna overgenomen. In bepaalde gevallen heeft dit erin geresulteerd dat Noord-Ierland succesvol heeft meegedongen naar financiële steun uit de begroting van de Europese Unie (zie hoofdstuk 4 van het rapport), terwijl in andere gevallen het bewustzijn in Noord-Ierland met betrekking tot kansen die zich in het kader van de nieuwe Europese programma's en beleidsinitiatieven voordoen, is vergroot.

De autoriteiten in Noord-Ierland hebben te kennen gegeven dat ze van plan zijn de andere suggesties, evenals nieuwe kansen die zich mogelijk hebben voorgedaan sinds de publicatie van het rapport, op systematische wijze op te volgen en daarvoor een actieplan op te stellen. De Commissie is meegedeeld dat momenteel de laatste hand wordt gelegd aan het ontwerpactieplan. De Commissie heeft gezegd dat de Werkgroep nauw met de regio zal samenwerken bij de tenuitvoerlegging van het actieplan.

In het rapport van de Werkgroep merkt de Commissie op dat Noord-Ierland in het verleden "geloofwaardigheid heeft opgebouwd" bij de deelname aan en het profiteren van verschillende soorten EU-beleid. Gezien de nieuwe politieke situatie in de regio, en mede dankzij het werk van de Werkgroep, zijn er gegronde redenen om te aan te nemen dat in de periode van het financiële kader 2007-2013 de prestaties uit het verleden nog verder zullen worden verbeterd.

*
* *

Vraag nr. 75 van Paulo Casaca (H-0664/08)

Betreft: Steun uit de begroting van de Europese Unie ter verheerlijking van de kindermoordenaar Samir Al-Kantar

Volgens de webpagina van 24 juli 2008 van het "Kham Rehabilitation Center" (KRC), de massaorganisatie van de Hezbollah, hebben het Follow-upcomité voor steunverlening aan Libanese gevangenen en het KCR - die blijkbaar hetzelfde adres hebben - bezoek gekregen van de "zoon en held" van Libanon Samir Al-Kantar, terwijl onderaan de pagina het logo van de Europese Unie staat met het bijschrift "Within the Framework of the European Initiative for Democracy & Human Rights (EIDHR) - Project Funded by the European Union - Implemented by KRC".

Via talloze brieven en vragen aan de Commissie heb ik overtuigende bewijzen aangedragen voor het feit dat het voornaamste Libanon-project dat door de Commissie in dit verband wordt gefinancierd niets te maken heeft met de bevordering van de democratie en de mensenrechten, maar alles met de onderdrukking daarvan door verheerlijking van terrorisme en fanatisme. Ondanks alle bewijzen heeft de Commissie haar standpunt in geen dele veranderd.

Acht de Commissie het legitiem dat geld van de Europese belastingbetalers wordt aangewend ter verheerlijking van de meest abjecte vorm van racisme en fanatisme die bestaat in de verering van de moordenaar van een kind, alleen omdat het joods was?

Antwoord

Het door de Commissie gefinancierde Kham Rehabilitation Centre (KRC)-project wordt door de delegatie nauwlettend gevolgd, en zoals de commissaris voor Buitenlandse Betrekkingen en Europees nabuurschapsbeleid in haar brief van 5 juni 2008 aan de geachte afgevaardigde heeft verklaard, is de Commissie tevreden met de resultaten van dit project, dat aan een zeer belangrijk doel beantwoordt door medische, sociale en psychologische hulp te bieden aan slachtoffers van marteling. Dit gebruik van het

⁽³⁴⁾ COM (2008) 186 en SEC (2008) 447/2

belastinggeld is volledig in overeenstemming met de door het Parlement goedgekeurde doelstellingen van het Europees instrument voor democratie en mensenrechten. De geachte afgevaardigde heeft alle details van het project ontvangen, niet alleen in de antwoorden van de Commissie op de vragenlijst van de Commissie begrotingscontrole in verband met de kwijting voor 2006, maar ook in de uitgebreide correspondentie met de commissaris voor Administratieve Zaken, audits en fraudebestrijding en de commissaris voor Buitenlandse Betrekkingen en Europees nabuurschapsbeleid, en deze laatste heeft de geachte afgevaardigde het tussentijdse projectverslag over operationele en financiële aangelegenheden van 29 april 2008 doen toekomen.

De Commissie veroordeelt elke vorm van racisme, maar verbindt aan de financiering van haar projecten geen verwachting dat de betrokken niet-gouvernementele organisatie (ngo) systematisch uiting zal geven aan opvattingen die aansluiten bij het buitenlands beleid van de EU. De EU steunt de diversiteit van meningen en de vrijheid van meningsuiting zolang de fundamentele democratische beginselen niet worden geschonden. In dit geval was het materiaal dat op de webpagina van het KRC was gezet een afspiegeling van de algemene toon van de berichtgeving in de Libanese pers over de vrijlating van de gevangenen en was dit materiaal ook grotendeels gebaseerd op verslagen uit de pers.

*

* *

Vraag nr. 76 van Bilyana Ilieva Raeva (H-0667/08)

Betreft: Standaardisatie van de aansluitpunten van de verschillende randapparatuur van mobiele telefoons

Met de gestage toename van het gebruik van de mobiele telefoon zijn de standaarden daarvan in de afgelopen jaren voortdurend veranderd (zelfs bij modellen van hetzelfde merk). Dit leidt tot onnodige uitgaven voor accessoires.

De belangrijkste reden voor deze anomalie is het ontbreken van een uniforme standaard voor aansluitpunten van de diverse randapparatuur (opladers, headsets, kabels) die geldig is voor alle merken mobiele telefoons. Onnodig te zeggen dat de monopolisering van de randapparatuur de concurrentie schaadt, wat weer nadelige effecten heeft op de kwaliteit en de prijs.

Standaardisatie van randapparatuur (waarvoor bijvoorbeeld het USB-formaat kan worden gebruikt), zou de kosten verminderen en de mobiele telecommunicatie vergemakkelijken, de consumentenbescherming en de concurrentie verbeteren, de hoeveelheid afval van elektrische en elektronische apparatuur terugdringen, en energie, materiaal en hulpbronnen besparen.

Welke stappen kan de Commissie nemen om de vereiste procedure in gang te zetten, waarbij we de eisen op dit gebied binnen de EU kunnen harmoniseren en alle belanghebbende partijen ervan kunnen overtuigen dat dit in het belang is van het algemene publiek?

Antwoord

De Commissie verwijst de geachte afgevaardigde naar haar antwoord op de schriftelijke vragen E-0934/08 van de heer Hegyi en P-3953/08 van de heer Manders.

*

* *

Vraag nr. 77 van Ryszard Czarnecki (H-0670/08)

Betreft: Betrekkingen tussen Georgië en Rusland

De spanningen in de betrekkingen tussen Georgië en Rusland nemen toe. Welke stappen onderneemt de Commissie om de situatie in het Zuidelijke Kaukasusgebied te normaliseren en een halt toe te roepen aan de hegemonistische strevingen van Rusland in deze regio?

Antwoord

De Commissie is, binnen de werkingssfeer van haar institutionele bevoegdheden, volledig betrokken bij de voortdurende inspanningen van de EU om oplossingen te vinden voor de humanitaire en sociaaleconomische gevolgen van het recente conflict tussen Georgië en Rusland en om de veiligheidssituatie te stabiliseren.

De commissaris voor Buitenlandse Betrekkingen heeft in een brief van 11 september 2008 aan de voorzitters van de Begrotingscommissie en de Commissie buitenlandse zaken van het Parlement en de ministers van

Buitenlandse Zaken van de EU de intentie van de Commissie uitgesproken om snel een financieel pakket van vijfhonderd miljoen EUR voor de periode 2008-2010 vrij te maken om bij te kunnen dragen aan het economisch herstel van Georgië. Eenzelfde bijdrage is gevraagd van de EU-lidstaten.

Bovendien is de Commissie, in overeenstemming met de conclusies van de Europese Raad, gestart met de voorbereidingen voor de organisatie van een internationale donorconferentie, die in oktober in Brussel zal worden gehouden.

Een andere belangrijke manier om Georgië te ondersteunen is het versnellen van het proces van economische integratie met de EU in het kader van het actieplan van het Europees nabuurschapsbeleid.

In dit verband is de Commissie voornemens het voorbereidende werk voor het beginnen van onderhandelingen met Georgië over een visumfaciliteringsovereenkomst/overnameovereenkomst en over een volledige en alomvattende vrijhandelsovereenkomst zo veel mogelijk te versnellen zodra aan de toepasselijke voorwaarden is voldaan.

Tegelijkertijd is de Commissie voornemens Georgië aan te moedigen om door te gaan met de hervormingen op het gebied van democratie, de rechtsstaat, goed bestuur en mediavrijheid. De Commissie is van mening dat het bevorderen van politiek pluralisme en een efficiëntere democratische controle op de lange termijn in het belang van Georgië is.

Met betrekking tot Rusland heeft de voorzitter van de Commissie op 26 augustus, de dag dat president Medvedev een decreet uitvaardigde waarin hij Zuid-Ossetië en Abchazië erkende, een verklaring uitgegeven waarin hij deze actie veroordeelde. De Europese Raad heeft deze erkenning op 1 september krachtig en unaniem veroordeeld. De aanpak van de EU in de nasleep van de crisis in Georgië is uiteengezet in de conclusies van de Europese Raad van 1 september. De Commissie heeft de onderhandelingen over de nieuwe overeenkomst ter vervanging van de partnerschaps- en samenwerkingsovereenkomst opgeschort totdat de Russische troepen zich hebben teruggetrokken tot hun posities van voor 7 augustus. De Commissie draagt ook bij aan een diepgaand onderzoek van de betrekkingen tussen de EU en Rusland, dat de Raad in staat moet stellen om in het licht van de ontwikkelingen en tijdig voor de volgende top met Rusland, die staat gepland voor medio november, conclusies te trekken.

*
* *

Vraag nr. 78 van Margarita Starkevičiūtė (H-0671/08)

Betreft: Prestatieniveau van Europese consumentencentra

Er bestaan in Europa 29 Europese consumentencentra, en wel in alle lidstaten, in Noorwegen en op IJsland. Zij zijn opgezet om de consument een brede scala aan diensten te leveren. Het ontbreekt echter aan gegevens over de prestaties en de doeltreffendheid van de activiteiten van deze Europese consumentencentra.

Wie controleert en analyseert het functioneren van het Europees Netwerk van Consumentencentra? Kan de Commissie de uitkomsten overleggen van functioneringsaudits of soortgelijke analyses van dit netwerk? Kan de Commissie aangeven welke Europese consumentencentra het best presteren? Waar kan men een lijst van de verleende diensten en een beschrijving van de best practices van deze consumentencentra vinden?

Antwoord

De Commissie besteedt speciale aandacht aan de evaluatie van activiteiten waarmee financiering gemoeid is. Toen het Europees Netwerk van consumentencentra in 2005 werd opgericht, door de samenvoeging van twee afzonderlijke netwerken, heeft de Commissie zich mede laten leiden door de aanbevelingen van een onafhankelijke externe operationele analyse.

Voordat de Commissie een subsidieovereenkomst voor het beheer van een Europees Netwerk van consumentencentra sluit, beoordeelt ze de aanvragen van de centra, die gedetailleerde operationele en financiële plannen dienen te bevatten, en moet ze deze eerst goedkeuren. Voordat een definitieve betaling wordt gedaan, beoordeelt de Commissie alle aspecten van de tenuitvoerlegging van de afzonderlijke werkprogramma's, stelt ze voor elk centrum een prestatiecategorie vast en deelt ze de resultaten van deze beoordeling met de centra en de cofinancierende lidstaten. In 2006, de meest recente financieringsperiode waarover de Commissie een beoordeling heeft voltooid, werden acht centra als excellent aangemerkt (AT, DK, FI, FR, IE, LU, PL en SE), één centrum als onaanvaardbaar (MT), vier centra als onder het gemiddelde (CY, PT, NL en UK) en de overige veertien centra als gemiddeld (BE, CZ, EE, DE, EL, HU, IC, IT, LV, LT, NO, SK, SI

en ES). Over 2007 is alleen een tussentijdse evaluatie gemaakt, omdat de financieringsperiode pas in 2008 zal aflopen.

De Commissie heeft onlangs ook een op prestaties gebaseerde beoordeling van de centra ingevoerd, die van invloed zal zijn op de definitieve betalingen aan de centra. De Commissie voert routinematig operationele audits van de centra uit.

De Commissie geeft eveneens vervolg aan het werk van de centra door het gebruik van een IT-instrument dat de centra in staat stelt samen te werken en alle contacten met consumenten te registreren. In 2007 registreerde het IT-instrument meer dan 55 000 contacten tussen het netwerk en consumenten.

Sinds de oprichting heeft het Europees Netwerk van consumentencentra pas twee aanvraagperioden doorlopen; de derde periode zal eind 2008 worden afgesloten. De Commissie is van plan om een audit van het netwerk uit te voeren wanneer er voldoende ervaring is opgedaan. Het jaarverslag van het netwerk, dat wordt gepubliceerd op de Europese website⁽³⁵⁾, biedt een momentopname van de activiteiten, diensten en beste praktijken van het netwerk.

*
* *

Vraag nr. 79 van Ewa Tomaszewska (H-0673/08)

Betreft: Verlaging BTW op producten voor kinderen

Herhaaldelijk is er zowel op plenaire vergaderingen als op commissievergaderingen van het EP aandacht besteed aan de problemen die verband houden met de geboortedaling in de EU-lidstaten. Er worden verschillende maatregelen overwogen om ouders die nadenken over gezinsuitbreiding te helpen. Een van de maatregelen die in dit verband wordt genoemd betreft de verlaging van de BTW op producten voor kinderen: babyvoeding, hygiëneartikelen, kinderkleding e.d.

Heeft de Commissie deze suggesties in overweging genomen en hoe denkt zij dit probleem op te lossen?

Antwoord

De Commissie is zich bewust van de noodzaak om gezinnen die tot gezinsuitbreiding besluiten te helpen.

Wat betreft de belasting over de toegevoegde waarde (btw): de huidige communautaire wetgeving inzake btw⁽³⁶⁾ biedt lidstaten al de mogelijkheid om een lager btw-tarief toe te passen op levensmiddelen voor menselijke consumptie (met uitzondering van alcoholhoudende dranken), op farmaceutische producten en ook op kinderzitjes voor motorvoertuigen.

Na de publicatie op 5 juli 2007 van de mededeling van de Commissie over andere btw-tarieven dan de normale btw-tarieven⁽³⁷⁾ is er een breed politiek debat gevoerd in de Raad, in het Parlement en met andere belanghebbenden over een algemene herziening van de structuur en het toepassingsgebied van lage btw-tarieven. Dit politieke debat, dat ook gaat over de efficiëntie en kosteneffectiviteit van lage btw-tarieven met het oog op de verwezenlijking van specifieke beleidsdoelstellingen, zoals steun aan gezinnen, is nog niet afgerond.

Zonder iets af te doen aan dit debat, heeft de Commissie op 7 juli 2008 een voorstel ingediend⁽³⁸⁾ voor een wijziging van de wetgeving teneinde enkele dringende problemen aan te pakken. Dit voorstel omvat de mogelijkheid voor lidstaten om een laag btw-tarief toe te passen op babyluiers. Het voorstel wordt momenteel besproken in de Raad, waar het met eenparigheid van stemmen dient te worden goedgekeurd.

Het voorstel van 7 juli 2008 kan worden beschouwd als de eerste stap in het proces van herziening van de huidige wetgeving inzake btw-tarieven. In een latere fase, wanneer het resultaat van het nog lopende debat

⁽³⁵⁾ http://ec.europa.eu/consumers/redress_cons/docs/annual_report_ecc_2007.pdf.

⁽³⁶⁾ Richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde, PB L 347.

⁽³⁷⁾ COM (2007) 380 def.

⁽³⁸⁾ COM (2008) 428 def.

in de Raad, in het Parlement en met andere belanghebbenden over de te volgen weg bekend zal zijn, zal er een algehele herziening van zowel de structuur als het toepassingsgebied van de btw-tarieven plaatsvinden.

Ook de bijdragen die zijn ingediend tijdens de openbare raadpleging over dit onderwerp, worden op dit moment door de Commissie bestudeerd. Deze bijdragen zullen input vormen voor verder debat.

In dit kader zal onderzoek worden gedaan met betrekking tot de vraag of de toepassing van lage btw-tarieven moet worden uitgebreid naar producten die speciaal zijn bedoeld voor jonge kinderen.

*
* *

Vraag nr. 80 van Philip Bushill-Matthews (H-0675/08)

Betreft: Vrijhandelsakkoord EU-Georgië

Tijdens het bezoek van de parlementaire delegatie aan Georgië eerder deze zomer is een nieuw voorstel overeengekomen voor de snelle sluiting van een vrijhandelsakkoord tussen de EU en Georgië. Is de Commissie het er, gelet op de actualiteit, mee eens dat dit akkoord zo snel mogelijk moet worden gesloten en welke stappen onderneemt zij om deze sluiting te realiseren?

Antwoord

Het EU-beleid met betrekking tot vrijhandelsovereenkomsten met de landen die zijn opgenomen in het Europees nabuurschapsbeleid (ENB), waaronder Georgië, is uiteengezet in de twee mededelingen van de Commissie over Europees nabuurschapsbeleid die zijn gepubliceerd in 2006 en 2007⁽³⁹⁾. In deze mededelingen, die zijn bekrachtigd door de EU-lidstaten, wordt onderstreept dat het de doelstelling van de EU is om politieke hervormingen en de economische ontwikkeling in de landen die onder het Europees nabuurschapsbeleid vallen te steunen door hun banden met de EU op economisch en wetgevingsgebied te versterken. In de mededelingen wordt erkend dat zogeheten "diepgaande en uitgebreide" vrijhandelsovereenkomsten met deze landen een belangrijke rol kunnen spelen in het economische integratieproces. "Diepgaande en uitgebreide" vrijhandelsovereenkomsten zijn vrijhandelsovereenkomsten die de handel, niet alleen in goederen, maar ook in diensten en investeringen, zo veel mogelijk liberaliseren en daarnaast zorgen voor een brede convergentie van de regelgeving op gebieden als technische normen, sanitaire en fytosanitaire maatregelen, bescherming van intellectuele eigendom, concurrentie, douane, enzovoort.

De langetermijndoelstelling van de EU is om diepgaande en uitgebreide vrijhandelsovereenkomsten te sluiten met alle landen die onder het Europees nabuurschapsbeleid vallen. Tegelijkertijd moet, zoals in de mededelingen van de Commissie duidelijk wordt opgemerkt, het beginnen van onderhandelingen over een vrijhandelsovereenkomsten met een partnerland worden voorafgegaan door een grondige economische analyse, en moet er bewijs voorhanden zijn dat de partner in staat is om te onderhandelen over een ambitieuze overeenkomst die tot een diepgaande liberalisering van de handelsstromen met de EU zal leiden en ook in staat is deze ten uitvoer te leggen en vol te houden. De tenuitvoerlegging van de handelsbepalingen van het ENB-actieplan door het partnerland moet worden gezien als een noodzakelijk te vervullen voorwaarde tijdens de voorbereidingen voor de sluiting van een diepgaande en uitgebreide vrijhandelsovereenkomst.

In het specifieke geval van Georgië heeft de Commissie in juli 2007 opdracht gegeven voor een onafhankelijk onderzoek naar de haalbaarheid en de economische effecten van een eventuele vrijhandelsovereenkomst tussen de EU en Georgië. De studie is in mei 2008 afgerond en een van de conclusies is dat Georgië aanmerkelijk economisch voordeel zou kunnen behalen uit een diepgaande en uitgebreide vrijhandelsovereenkomst met de EU, terwijl een eenvoudige vrijhandelsovereenkomst (die zich beperkt tot het wegnemen van de weinige nog bestaande tarieven in de bilaterale handel in goederen) geen economische waarde zou hebben. In de studie wordt echter ook geconcludeerd dat Georgië in deze fase nog niet in staat is het soort hervormingen vol te houden dat nodig is om een diepgaande en uitgebreide vrijhandelsovereenkomst uit te voeren of daar zelfs maar over te onderhandelen. Met name heeft Georgië tot op heden slechts zeer beperkte vooruitgang geboekt bij de tenuitvoerlegging van de handelsgerelateerde regelgevende bepalingen van het ENB-actieplan en zal Georgië zijn inspanningen op dit gebied aanmerkelijk moeten opvoeren voordat er gestart zou kunnen worden met de onderhandelingen over een vrijhandelsovereenkomst.

⁽³⁹⁾ COM(2006) 726 en COM(2007) 774.

In deze situatie heeft de Commissie geconcludeerd dat de tijd nog niet rijp is om te beginnen met het opstellen van richtsnoeren voor onderhandelingen over een vrijhandelsovereenkomst met Georgië. Gezien de huidige gebeurtenissen heeft de Commissie tegenover Georgië opnieuw bevestigd dat het haar doelstelling blijft om een diepgaande en uitgebreide bilaterale vrijhandelsovereenkomst te sluiten en om haar steun aan Georgië op te voeren, onder andere door het versterken van de technische bijstand, teneinde Georgië in staat te stellen zo spoedig mogelijk onderhandelingen over een dergelijke overeenkomst te openen. Opgemerkt dient te worden dat Georgië, als een land dat onder het Europees nabuurschapsbeleid valt, toegang heeft tot instrumenten als TAIEX en Twinning, die hun nut en relevantie voor de cruciale kwestie van convergentie van de regelgeving in het geval van de nieuwe EU-lidstaten hebben bewezen.

Tijdens de buitengewone Europese Top over de huidige crisis tussen Georgië en Rusland, die is gehouden op 1 september 2008, luidde een van de conclusies als volgt: de EU "(...) besluit tevens om de betrekkingen met Georgië aan te halen, onder meer door een versoepeling van de visumverstrekking en de eventuele instelling van een volledige en uitgebreide vrijhandelszone zodra de voorwaarden daartoe zijn vervuld."

In overeenstemming met deze conclusies is de Commissie voornemens haar steun aan de inspanningen van Georgië om de noodzakelijke hervormingen door te voeren teneinde zo spoedig mogelijk onderhandelingen over een diepgaande en uitgebreide vrijhandelsovereenkomst te kunnen beginnen, verder te versterken. De Commissie zal haar informele dialoog met de Georgische autoriteiten over een toekomstige vrijhandelsovereenkomst voortzetten en de bijstand aan Georgië ten behoeve van de tenuitvoerlegging van de handelsgerelateerde regelgevende bepalingen van het ENB-actieplan van Georgië verder ontwikkelen. De Commissie zal zich samen met de Georgische autoriteiten in het bijzonder richten op aanvullende en concrete projecten in het kader van de technische bijstand van de EU teneinde de meest urgente problemen van Georgië zo snel mogelijk aan te pakken.

*
* *

Vraag nr. 81 van Bogusław Sonik (H-0678/08)

Betreft: Invoerrechten op uit Georgië afkomstige landbouwproducten, en in het bijzonder wijnen, die in de EU worden geïmporteerd

Overeenkomstig verordening (EG) nr. 1810/2004⁽⁴⁰⁾ van de Europese Commissie van 7.9.2004 worden Georgische landbouwproducten die op het grondgebied van EU worden geïmporteerd, waaronder wijnen, belast met een enkel douanetarief. Deze verordening heeft ook betrekking op Georgië. Dit land is echter getroffen door een politieke situatie waardoor de gehele internationale gemeenschap wordt verontrust en waardoor het land ernstige economische schade heeft geleden, die nog vele jaren lang de ontwikkelingsmogelijkheden zal beperken. In verband met deze situatie zou ik aan de Europese Commissie de volgende vraag willen stellen: Overweegt zij de mogelijkheid om de douanetarieven die bij de import van Georgische landbouwproducten naar het grondgebied van de EU geheven worden te verlagen, of zelfs geheel af te schaffen, vooral wat betreft de import van Georgische wijn?

Antwoord

De EU en Georgië zijn allebei lid van de Wereldhandelsorganisatie (WTO) en behandelen elkaar in overeenstemming met de WTO-regels als meest begunstigde natie op het gebied van douaneheffingen (tarieven) op goederen. De behandeling van meest begunstigde natie wordt verder bekrachtigd door de partnerschaps- en samenwerkingsovereenkomst EU-Georgië. Georgië profiteert van genereuze autonome tariefpreferenties in het kader van de bijzondere stimuleringsregeling voor duurzame ontwikkeling en goed bestuur (SAP+) van het systeem van algemene preferenties (SAP) van de EU.

Krachtens de WTO-regels (te weten het non-discriminatiebeginsel) heeft de EU niet de mogelijkheid om de douanetarieven op geselecteerde producten uit een bepaald derde land, zoals voedingsmiddelen uit Georgië, te verlagen of af te schaffen.

De meeste landbouwproducten en voedingsmiddelen die de EU uit Georgië invoert – hazelnoten, mineraalwater, spiritualiën, diverse soorten fruit en groenten – vallen onder de SAP+-regeling. Deze uit Georgië afkomstige goederen kunnen in onbeperkte hoeveelheden en zonder douaneheffingen in de EU worden ingevoerd.

⁽⁴⁰⁾ PB L 327 van 30.10.2004, blz. 1

Wat betreft het specifieke geval van wijn zijn de invoertarieven van de EU voor meest begunstigde naties, die ook worden toegepast op Georgische wijnen, gemiddeld erg laag (een ad valorem-equivalent van slechts 5 procent) en vormen deze geen wezenlijke belemmering voor de invoer van Georgische wijnen in de EU. De belangrijkste belemmeringen zijn in feite non-tarifair van aard, met name het feit dat Georgische wijnen in de EU-markt nog onvoldoende bekendheid genieten en hun kwaliteit door de consumenten van de EU nog niet wordt erkend. Om Georgië te helpen bij het vinden van een oplossing voor deze problemen, zijn de EU en Georgië in juli 2007 onderhandelingen begonnen over een overeenkomst inzake de bescherming van geografische herkomstaanduidingen van landbouwproducten en levensmiddelen. De onderhandelingen verlopen soepel en zullen in de nabije toekomst kunnen worden afgerond. Bovendien biedt de EU Georgië in het kader van haar handelsgerelateerde technische bijstand de mogelijkheid om gezamenlijke specifieke projecten te ontwikkelen ter verbetering van de marktpenetratie-, distributie- en promotiestrategieën van Georgische wijnproducenten.

*
* *

Vraag nr. 82 van Pedro Guerreiro (H-0681/08)

Betreft: Compensatieregeling voor bijkomende kosten voor de afzet op de markt van bepaalde visserijproducten uit de ultraperifere regio's

In de begroting van de Europese Unie voor 2008, zoals vastgesteld door de Raad en het Europees Parlement, zijn de vastleggings- en betalingskredieten voor de compensatieregeling voor bijkomende kosten voor de afzet op de markt van bepaalde visserijproducten uit de Azoren, Madeira, de Canarische eilanden en de Franse departementen Guyana en Réunion, verhoogd met circa 2 miljoen euro, in overeenstemming met de resolutie van het Europees Parlement van 26 april 2007.

De Commissie verklaart dat het onmogelijk is deze verhoging uit te voeren omdat hiermee de bepalingen van Verordening (EG) nr. 791/2007⁽⁴¹⁾ van de Raad van 21 mei 2007 overschreden zouden worden.

Waarom heeft de Commissie nog niet besloten de verordening aan te passen aan de nieuwe bedragen die door de Raad en het Europees Parlement zijn vastgesteld?

Antwoord

Verordening (EG) nr. 791/2007 van de Raad, die voorziet in de instelling van een regeling ter compensatie van de extra kosten voor de afzet van bepaalde visserijproducten van de ultraperifere gebieden, is van kracht van 2007 tot 2013. Dit is dus het tweede jaar dat de compensatieregeling wordt toegepast. Deze korte tijd is onvoldoende om de regeling behoorlijk te kunnen beoordelen. Bovendien heeft de Commissie nog niet van alle lidstaten de verslagen over de uitvoering van de compensatieregeling ontvangen. Krachtens artikel 8, lid 1, van de verordening dienen de verslagen uiterlijk op 30 juni van elk jaar te worden ingediend. Gezien het bovenstaande is de Commissie van oordeel dat het prematuur zou zijn om Verordening (EG) nr. 791/2007 al een jaar na de aanneming ervan te wijzigen.

Met betrekking tot de in het kader van de verordening gemaakte kosten is de Commissie voornemens haar besluit C(2008)1858 van 19 mei 2008 zodanig te wijzigen dat dit de uitstaande compensaties voor de periode 2003-2006 (Verordening (EG) nr. 2328/2003) en het totale bedrag aan compensaties voor de jaren 2007 en 2008 (Verordening (EG) nr. 791/2007) zal omvatten. De in het wijzigingsbesluit genoemde bedragen vertegenwoordigen 36 828 013 EUR, welk bedrag de som is van de uitstaande compensaties voor de periode 2003-2006 (6 834 477 EUR), het totale bedrag aan compensaties voor 2007 (14 996 768 EUR), en het totale bedrag aan compensaties voor 2008 (14 996 768 EUR). Het totale bedrag zal worden geboekt onder begrotingslijn 11.020301, mits de noodzakelijke kredieten naar die begrotingslijn zullen worden overgebracht.

*
* *

Vraag nr. 83 van Konstantinos Droutsas (H-0682/08)

Betreft: Milieuramp Koronia-meer in Griekenland

Het Koronia-meer in de prefectuur Thessaloniki, één van de belangrijkste wetlands van Griekenland, wordt beschermd uit hoofde van de internationale Ramsar- en Natura 2000-overeenkomsten. Desalniettemin is

⁽⁴¹⁾ PB L 176, 6.7.2007, blz. 1.

het meer verworden tot een gevaarlijke modderpoel, waar vissen niet meer kunnen leven en duizenden vogels de dood vinden, een bewijs van het falende optreden van de opeenvolgende nationale regeringen en de plaatselijke overheden, en van hun onmacht iets te doen om het meer te redden. Verklaringen en studies van deskundigen geven aan dat deze milieuramp, met gevolgen voor het ecosysteem en het sociaal-economische leven in het gebied, te wijten is aan de stort (gedurende tientallen jaren) van industrieel en stedelijk afval (biologische zuiveringsinstallaties ontbreken), en aan de traditionele manier van irrigatie in de landbouw. Het ontbreken van specifiek beleid voor het beheer en de bescherming van de waterbronnen heeft tot de huidige ramp geleid.

Is de Commissie van plan in te grijpen om het Koronia-meer te redden, en te controleren wat er is gebeurd met de miljoenen euro's die zijn 'uitgegeven' (?) voor de redding van het meer?

Antwoord

De Commissie heeft op eigen initiatief al een onderzoek geopend naar de naleving van de eisen van de communautaire milieuwetgeving met betrekking tot de bescherming en het behoud van het Koroniameer. De Commissie heeft de Griekse autoriteiten met name vragen gesteld over de eerbiediging van de verplichtingen die voortvloeien uit Richtlijn 92/43/EEG⁽⁴²⁾ inzake de instandhouding van de natuurlijke habitats en de wilde flora en fauna en Richtlijn 2006/11/EG⁽⁴³⁾ betreffende de verontreiniging veroorzaakt door bepaalde gevaarlijke stoffen die in het aquatisch milieu van de Gemeenschap worden geloosd. De Commissie bestudeert momenteel de door de Griekse autoriteiten verstrekte informatie en zal alle noodzakelijke maatregelen nemen om een behoorlijke toepassing van de communautaire wetgeving te waarborgen.

Wat betreft specifieke acties om het meer te redden, heeft de Commissie in 2005 een door de Griekse autoriteiten ingediend project voor steun in het kader van het Cohesiefonds, afdeling milieu, goedgekeurd (CCI:2005 GR 16 C PE 006 van 19.12.2005). Het project, "Sanering van het Koroniameer in Thessaloniki", is zorgvuldig bestudeerd door de bevoegde diensten, waaronder die van het ministerie van Milieu, terwijl er in overeenstemming met het bepaalde in Richtlijn 85/337/EEG ook een milieueffectbeoordeling is uitgevoerd. Het project, waarvan de totale kosten 26,91 miljoen EUR bedragen en de steun van de Commissie 20,18 miljoen EUR bedraagt, omvatte werkzaamheden voor de inrichting en vorming van een wetland, werkzaamheden voor de verbetering van de hydrologische kenmerken van het meer en specifieke werkzaamheden voor de bouw van zuiveringsbekkens voor voorbehandeld vloeibaar afval van de industriële installaties in het gebied. Vanwege technische en administratieve problemen is het project echter niet volgens het vastgestelde tijdschema uitgevoerd, en de Griekse autoriteiten hebben geen melding gemaakt van significante vooruitgang. Als gevolg hiervan heeft de Commissie tot op heden (24 september 2008) geen betalingen verricht. Om voor subsidie in aanmerking te komen, dienen de uitgaven uiterlijk op 31 december 2008 te zijn gedaan.

*

* *

Vraag nr. 84 van Ivo Belet (H-0685/08)

Betreft: Veldproeven met genetisch gemanipuleerde populieren

Populieren worden in toenemende mate gebruikt als bron van duurzame energie. Via genetische manipulatie kan uit het hout van veredelde populieren een verhoogde productie ethanol gewonnen worden. Deze bio-ethanol wordt gebruikt voor de productie van biobrandstoffen van de tweede generatie.

Het wetenschappelijk onderzoek naar genetisch gemanipuleerde populieren vormt zo een voorbeeld van innovatiebeleid in de Gemeenschap. Vanuit deze optiek past het in de bredere Lissabon-strategie.

Om de techniek van deze genetisch gemanipuleerde populieren verder te verfijnen en te optimaliseren, is het noodzakelijk om veldproeven met deze bomen uit te voeren. Deze veldproeven staan echter soms onder vuur omdat er bijvoorbeeld gevreesd wordt voor de negatieve effecten van de verspreiding van deze bomen. Nochtans kregen deze veldproeven eerder een positief advies van onder meer de Belgische bioveiligheidsraad.

⁽⁴²⁾ PB L 206 van 22.7.1992.

⁽⁴³⁾ PB L 64 van 4.3.2006, blz. 52.

Wat is het standpunt van de Commissie over het uitvoeren van een dergelijke veldproef en de techniek van ethanolwinning uit genetisch verrijkte populieren?

Antwoord

Veldproeven met genetisch gemodificeerde organismen, waaronder genetisch gemodificeerde bomen, worden uitgevoerd in overeenstemming met de bepalingen van deel B (artikelen 6 t/m 11) van Richtlijn 2001/18/EG⁽⁴⁴⁾. Het doel van veldproeven is het verkrijgen van essentiële informatie over de prestaties en kenmerken van genetisch gemodificeerde organismen in het milieu vergeleken met conventionele plantvariëteiten. Bij het verkrijgen van toestemming in overeenstemming met deel B van Richtlijn 2001/18/EG moet gedetailleerde informatie over de genetisch gemodificeerde organismen en de proef worden verstrekt, en in het bijzonder over de vastgestelde milieurisico's en de bijbehorende beheersmaatregelen. De bevoegde instantie zal de aanvraag beoordelen, en als er toestemming wordt gegeven voor de introductie kan worden gevraagd om aanvullende maatregelen. Op grond van artikel 6, lid 9, van Richtlijn 2001/18/EG moeten de lidstaten er zorg voor dragen dat geen materiaal in de handel wordt gebracht dat is afgeleid van overeenkomstig deel B doelbewust geïntroduceerde genetisch gemodificeerde organismen.

Tussen 1991 en 2008 hebben de nationale bevoegde instanties in Europa twintig doelbewuste introducties van genetisch gemodificeerde populieren voor veldproeven goedgekeurd. Sinds 2002, toen Richtlijn 2001/18/EG in werking trad, hebben er in de EU vier van deze proeven plaatsgevonden. Op dit moment wordt er in Frankrijk een proef uitgevoerd om de eigenschappen van genetisch gemodificeerde populieren voor de productie van bio-energie te evalueren. Een ander doel van deze proef is het verzamelen van gegevens over biodiversiteit. We begrijpen dat er nog geen definitief besluit is genomen over het meest recente voorstel om een veldproef uit te voeren met genetisch gemodificeerde populieren.

De Commissie heeft nog geen informatie ontvangen waarin kritiek wordt geuit op of wordt gewezen op problemen met de verspreiding van genetisch gemodificeerde bomen buiten de aangewezen proefgebieden.

In principe heeft uit houtachtige biomassa gewonnen ethanol het potentieel om bij te dragen aan de EU-doelstellingen op het gebied van beperking van de klimaatverandering. Verder onderzoek is nodig om de efficiëntie van de productie van deze biobrandstoffen van de "tweede generatie" te verbeteren. Biotechnologie is één manier om aan dit proces bij te dragen, mits de daaruit resulterende producten veilig zijn voor het milieu en de menselijke gezondheid. Veldproeven zijn een noodzakelijke voorwaarde voor het mogelijk in de toekomst verkrijgen van goedkeuring voor de commerciële teelt van deze producten.

*
* *

Vraag nr. 85 van Zsolt László Becsey (H-0687/08)

Betreft: Situatie van Europese appelteilers en kwaliteitscriteria voor concentraten

Welke speciale belangen behartigt de Europese Unie wanneer zij de belangen van importeurs hoger aanslaat dan die van appelteilers in haar eigen lidstaten, gezien het feit dat de Verenigde Staten zijn eigen telers beschermt door een antidumpingheffing van 51,74% op te leggen, overeenkomstig federale besluiten 65 FR 35606 en 70 FR 22694, waarmee de toegang tot de VS voor geconcentreerd appelsap uit China werd beperkt? Acht de Commissie het aanvaardbaar dat Europese verwerkers geconcentreerd appelsap met een laag zuurgehalte dat naar de EU is ingevoerd (bv. vanuit China) kunstmatig (met citroensap) zuurder maken, in plaats van gebruik te maken van Poolse, Hongaarse, Oostenrijkse, Italiaanse, Roemeense Spaanse of Portugese appels met een van nature hoog zuurgehalte, overeenkomstig Richtlijn 2001/112/EG⁽⁴⁵⁾ van de Raad, zoals eerder het geval was?

Antwoord

De antidumpingheffing die de Verenigde Staten hebben ingevoerd is een ad-hocmaatregel tegen oneerlijke handel en is geen onderdeel van een algemeen beleid om voorrang te geven aan binnenlandse leveranciers.

Hoewel in de Verenigde Staten de Chinabrede heffing (antidumpingheffing) 51,74 procent bedraagt, is deze heffing slechts van toepassing op een beperkt aantal Chinese ondernemingen. Bovendien is een aantal Chinese

(44) PB L 106 van 17.4.2001, blz. 1–39.

(45) PB L 10 van 12.1.2002, blz. 58.

exporteurs procedures gestart tegen de maatregelen van de Verenigde Staten, met als resultaat dat de heffingen begin 2004 werden verlaagd of volledig werden afgeschaft, waarbij de Verenigde Staten de betaalde heffingen met rente moesten terugbetalen. In de praktijk komt Chinees appelsap vrij van rechten de Verenigde Staten binnen (de heffing is die voor de meest begunstigde naties van de Verenigde Staten), terwijl de Europese Unie een heffing van 25,5 procent toepast (in het kader van het systeem van algemene preferenties)⁽⁴⁶⁾ op de in de EU belangrijkste categorie Chinees appelsap (geconcentreerd appelsap).

De huidige situatie van lage prijzen lijkt het gevolg te zijn van een vermindering van de vraag, omdat het aanbod in 2007/08 niet excessief was (weinig importen en een lage EU-productie). Economisch gezien kan een antidumpingheffing of een ander handelsbeperkend instrument derhalve niet worden gerechtvaardigd. Het gebruik van citroensap om de zure smaak van met name geconcentreerd appelsap te versterken is toegestaan op grond van Richtlijn 2001/112/EG.

*
* *

Vraag nr. 86 van David Martin (H-0689/08)

Betreft: Cariforum EPO - intrekking verordening

Kan de Commissie, in verband met de verklaring van de eerste secretaris van de vertegenwoordiging van de Commissie in Jamaica waarvan verslag wordt gedaan in de Jamaica Gleaner van 29 augustus, bevestigen dat de verordening betreffende preferentiële toegang van Cariforum-landen tot de EU-markt niet zal aflopen, maar dat er, voordat de verordening kan worden ingetrokken, een besluit van de Raad vereist is?

Antwoord

De Commissie kan bevestigen dat Verordening (EG) nr. 1528/2007 van de Raad⁽⁴⁷⁾ geen vervaldatum heeft en alleen kan worden ingetrokken bij een besluit van de Raad.

*
* *

Vraag nr. 87 van Johan Van Hecke (H-0690/08)

Betreft: Verlaging EU-tarieven voor bananen

Bananenproducenten in de landen van Afrika, het Caribisch gebied en de Stille Oceaan (ACS) vrezen de pogingen van Latijns-Amerikaanse planters bij de Europese Unie tariefverlagingen op de invoer van hun vruchten te bewerkstelligen. Ecuador, op wereldniveau de belangrijkste exporteur van bananen, wil de besprekingen met de EU in oktober hervatten. Uit hoofde van de bananenovereenkomst waarover thans wordt gepraat zouden de invoertarieven van de EU in 2016 verlaagd zijn van EUR 176 (140 pond) naar EUR 114 per ton bananen.

De producenten uit de ACS zijn bang dat zij uit de Europese markt worden gedrukt als de EU-tarieven worden verlaagd. Latijns-Amerikaanse bananen zijn niet alleen goedkoper, zij worden van regeringswege gesubsidieerd. Hoewel in de ACS-landen slechts 0,9 miljoen van de op de wereldmarkt verkochte 17 miljoen ton bananen wordt geproduceerd, zijn de plaatselijke economieën voor inkomens en banen afhankelijk van de uitvoer van bananen.

Neemt de Commissie de vrees van de ACS-landen ernstig en wordt hier rekening mee gehouden tijdens de onderhandelingen met Ecuador en tijdens toekomstige onderhandelingen over bananentarieven?

Antwoord

De invoerregeling van de EU voor bananen is al heel lang een gecompliceerde aangelegenheid. Factoren die een rol spelen zijn bijvoorbeeld juridische procedures bij de Wereldhandelsorganisatie (WTO), onderhandelingen van de Gemeenschap over associatieovereenkomsten met Latijns-Amerikaanse landen,

⁽⁴⁶⁾ Op basis van de SAP+-regeling past de Commissie een algemene verlaging van 3,5 procentpunten toe op het ad valorem-tarief van de 'meest begunstigde naties'-heffing (de desbetreffende heffing blijft ongewijzigd). China profiteert van deze regeling. Dit betekent dat China geconcentreerd appelsap (de meest verhandelde categorie appelsap) kan exporteren tegen een ad valorem-tarief van 25,5 procent.

⁽⁴⁷⁾ PB L 348 van 31.12.2007

economische partnerschapsovereenkomsten met de landen van Afrika, het Caribisch gebied en de Stille Oceaan (ACS), de Doha-ontwikkelingsagenda en niet in de laatste plaats de belangen van de lidstaten van de EU.

Met het mislukken van de ministeriële bijeenkomst van de WTO in juli 2008 in Genève hebben we een kans gemist om een oplossing te vinden voor de al jaren durende geschillen over bananen. In het kader van de bemiddeling onder leiding van de directeur-generaal van de WTO heeft de Commissie ingezet op een evenwichtige oplossing waarin rekening wordt gehouden met de belangen en zorgen van alle betrokken partijen, met inbegrip van die van de ACS-landen.

De Commissie is zich volledig bewust van het belang van bananen voor de ACS-landen en bepaalde banaanexporterende Latijns-Amerikaanse landen en zal over deze kwestie nauw overleg blijven voeren met alle betrokken landen.

*
* *

Vraag nr. 88 van Athanasios Pafilis (H-0695/08)

Betreft: Onwettige arrestatie van de Spaanse activiste Remedios Garcia Albert

De Spaanse Remedios Garcia Albert, bekend van haar deelname aan de bewegingen voor solidariteit met de bevolkingen van Latijns-Amerika, is in juli in Spanje gearresteerd op beschuldiging van 'samenwerking met een gewapende bende' (d.w.z. het FARC-EP) en vervolgens onder beperkende voorwaarden in voorlopige vrijheid gesteld. De arrestatie van en de beschuldigingen tegen Remedios Garcia Albert stoelen op de Europese anti-terrorismewetgeving, aangevuld met 'gegevens' van de computer van Raoul Reyes, de door het Colombiaanse leger vermoorde leider van het FARC-EP. De zaak is een complot tegen de Spaanse activiste, teneinde volksbewegingen en de internationale solidariteit zwart te maken en als crimineel af te schilderen, en de bevolkingen te intimideren.

Veroordeelt de Commissie de 'heksenjacht' op personen en organisaties in naam van de bestrijding van het terrorisme in Europa? Overweegt de Commissie over te gaan tot erkenning van het FARC-EP als 'strijdende partij', tot schrapping van het FARC-EP van de zwarte lijst van terroristische organisaties en tot afschaffing van die lijst als zodanig?

Antwoord

In overeenstemming met Gemeenschappelijk Standpunt 2001/931/GBVB en Verordening (EG) nr. 2580/2001 van de Raad heeft de Raad de FARC (Fuerzas armadas revolucionarias de Colombia) in juni 2002 opgenomen in de "terrorismlijst" van de EU. Dit besluit is verschillende malen bevestigd, het meest recent op 15 juli 2008. De persoon in kwestie staat niet op deze lijst.

In de verordening wordt bepaald dat de tegoeden en andere financiële en economische middelen van de groepen, entiteiten en personen die op de lijst staan, moeten worden bevroren. Ook verbiedt de verordening eenieder die binnen de jurisdictie van de EU valt om direct of indirect tegoeden en andere financiële en economische middelen beschikbaar te stellen ten behoeve van genoemde groepen, entiteiten of personen. Als er voldoende aanwijzingen zijn dat dit verbod is geschonden, moeten de nationale bevoegde instanties passende rechtshandhavingsmaatregelen nemen.

De terrorismlijst van de EU wordt bekendgemaakt in het Publicatieblad. De Raad stelt de groepen, entiteiten en personen die op de lijst staan in kennis van de redenen van zijn besluit, zonder dat deze publiek worden gemaakt. In overeenstemming met artikel 2, lid 3, van Verordening (EG) nr. 2580/2001 is het aan de Raad om zijn besluit met betrekking tot de FARC te herzien als er sprake zou zijn van materiële veranderingen in de omstandigheden.

Het is algemeen bekend dat de FARC criminele handelingen hebben verricht, waaronder het nemen van gijzelaars, een delict dat binnen de door de EU gehanteerde definitie van 'terroristische daad' valt – er worden nog circa zevenhonderd gijzelaars door de FARC vastgehouden, ook na de recentelijke vrijlating van mevrouw Betancourt en veertien andere gevangenen. De FARC hebben ook andere mensenrechtenschendingen en schendingen van het internationaal recht op hun naam staan, waaronder het rekruteren van minderjarigen en het plaatsen van landmijnen. Deze activiteiten duren tot op de dag van vandaag voort en kunnen in geen geval worden aangemerkt als aanvaardbare politieke activiteiten van een oppositiebeweging of -partij.

*
* *

Vraag nr. 89 van Jana Hybášková (H-0698/08)

Betreft: Verbod op de promotie van het feminisme in de oproep tot het indienen van voorstellen van het Tsjechische ministerie voor Werkgelegenheid en Sociale Zaken betreffende steun uit het Europees Sociaal Fonds

In het kader van het operationele programma "human resources en werkgelegenheid" heeft het Tsjechische ministerie voor Werkgelegenheid en Sociale Zaken oproep nr. 26 gepubliceerd tot het indienen van projecten in sector 3.4 "gelijke kansen voor mannen en vrouwen op de arbeidsmarkt en combinatie van beroeps- en privéleven" met het oog op het ontvangen van financiële steun. Bij deze oproep tot het indienen van voorstellen is een mededeling gevoegd waarin wordt gepreciseerd dat "de projecten niet van politieke aard mogen zijn en niet mogen dienen voor de promotie van politieke of ideologische doelstellingen, met inbegrip van het feminisme en masculinisme".

Is een dergelijke voorwaarde niet in strijd met de voorschriften voor de toekenning van middelen uit het Europees Sociaal Fonds? Is de Tsjechische overheid in haar betrekkingen met het ESF bevoegd een dergelijke beperking op te leggen? Indien zij daartoe bevoegd is, is de verwoording van het criterium dan niet te strikt, en kan het criterium dan niet in tegenspraak zijn met het evenredigheidsbeginsel of zelfs te discriminerend zijn?

Het feminisme is geen radicale ideologie maar een legitieme maatschappelijke houding. Bewegingen en organisaties zonder winst oogmerk die deze houding onderschrijven, zijn eveneens de belangrijkste dragers en uitvoerders van projecten die gelijke kansen voor mannen en vrouwen mogelijk maken. Ik vrees dat een zo strikt omschreven criterium als excuus kan dienen voor de automatische uitsluiting van dergelijke bewegingen en organisaties als kandidaten.

Antwoord

Oproepen tot het indienen van voorstellen in de Tsjechische Republiek en de gedetailleerde voorwaarden die daarop van toepassing zijn worden opgesteld door de bevoegde beheersautoriteit (in dit geval het Tsjechische ministerie van Werkgelegenheid en Sociale Zaken). De Commissie is op geen enkele manier betrokken bij dit proces en de lidstaat is als enige verantwoordelijk voor de selectieprocedure.

Het feit dat de door de geachte afgevaardigde genoemde oproep tot het indienen van voorstellen een verklaring bevat die inhoudt dat ingediende voorstellen niet mogen dienen voor de promotie van de ideologieën feminisme en masculinisme is niet in strijd met het programmeringsdocument of de relevante wetgeving inzake het Europees Sociaal Fonds (ESF). In feite is een dergelijke verklaring overbodig, omdat steun voor feminisme of masculinisme als zodanig (hoe deze ook worden gedefinieerd) niet tot de in aanmerking komende activiteiten van het ESF behoort, zoals omschreven in de wetgeving inzake het ESF⁽⁴⁸⁾.

De voorwaarde in de oproep voor het indienen van voorstellen kan rechtmatig van toepassing zijn op het soort project en de betrokken activiteiten waarvoor een voorstel is ingediend, maar niet op de organisatie die het project uitvoert. Een feministisch georiënteerde organisatie kan een voorstel voor een project indienen na de oproep tot het indienen van voorstellen en mag niet uitsluitend op grond van haar gerichtheid op het feminisme worden uitgesloten.

*
* *

Vraag nr. 90 van Georgios Toussas (H-0699/08)

Betreft: Liberalisering cabotage zeevervoer leidt tot winstexplosie reders

Ook dit jaar maken Griekse reders in het kustvervoer weer gebruik van de volks- en werknemervrijdige communautaire Verordening (EEG) nr. 3577/92⁽⁴⁹⁾ van de Raad van 7 december 1992 houdende toepassing van het beginsel van het vrij verrichten van diensten op het zeevervoer binnen de lidstaten door, in concreto, na afloop van het toeristische seizoen schepen uit de vaart te nemen en honderden zeelieden te ontslaan,

⁽⁴⁸⁾ Verordening (EG) nr. 1081/2006.

⁽⁴⁹⁾ PB L 364 van 12.12.1992, blz. 7.

waarmee ze de reeds bestaande problemen voor de werknemers en de bewoners van de eilanden verder vergroten. Na eerst enorme winsten te hebben gemaakt door de kaartjes voor passagiers en de vrachttarieven explosief te verhogen, en de afgelopen acht jaar de goudmijn van de overheidssteun ten belope van méér dan 225 miljoen euro te hebben leeggehaald met de "onrendabele verbindingen" als voorwendsel, nemen ze nu schepen uit de vaart, waardoor duizenden bewoners van met name perifeer gelegen eilanden in een isolement terechtkomen. Tegelijkertijd hebben ze de euvele moed om via door hen gecontroleerde NGO's op aanvullende overheidssteun aan te dringen.

Vindt de Commissie niet dat Verordening (EEG) nr. 3577/92 moet worden ingetrokken? Welke maatregelen staan de Commissie voor ogen voor het waarborgen van vast en zeker werk voor de zeelieden en voor het invullen van alle vervoersbehoeften van alle eilanden gedurende het hele jaar, met moderne en veilige schepen, en tegen betaalbare prijzen?

Antwoord

De cabotageverordening⁽⁵⁰⁾ heeft het binnenlandse zeevervoer geliberaliseerd met eerbiediging van de behoeften aan openbaar vervoer naar/vanaf eilanden, waarbij aan de lidstaten de keuze wordt gelaten of en in welke mate de openbare dienst moet worden aangeboden. De beginselen en bepalingen van de communautaire wetgeving inzake compensatie voor de levering van openbare diensten houden in dat de compensatie niet hoger mag zijn dan nodig is om de kosten van de openbare dienst te dekken, rekening houdend met de ontvangsten en een redelijke winstmarge van de aanbieder van de dienst.

Tegen deze achtergrond ziet de Commissie geen enkele relatie tussen de vermeende praktijken van reders waarop de geachte afgevaardigde de aandacht vestigt en de cabotageverordening. De praktijken in kwestie zouden – indien deze zouden worden aangetoond – juist een inbreuk vormen op de verordening, waarvan de intrekking niet door de Commissie wordt overwogen, in plaats van een tenuitvoerlegging ervan.

Gezien de grote concentratie van Europese zeevarenden in de intracommunautaire zeevervoersdiensten en de daaruit voortvloeiende noodzaak om de werkgelegenheid te bevorderen en mogelijke tekorten op dit gebied te voorkomen, zijn de diensten van de Commissie een brede studie naar deze sector gestart⁽⁵¹⁾. Het doel van deze studie is met name om een goed beeld te krijgen van zowel de economische als de sociale aspecten van de sector. Op basis van de studie zal worden bekeken of er in de toekomst passende maatregelen moeten worden genomen om de werkgelegenheid in deze sector te bevorderen.

Zoals hierboven al is opgemerkt, laat de cabotageverordening het aan de nationale autoriteiten over om de omvang en de kwaliteit van de openbare dienst te bepalen.

*
* *

Vraag nr. 91 van Proinsias De Rossa (H-0701/08)

Betreft: Buitengewone uitlevering

Welke stappen heeft de Commissie ondernomen om gehoor te geven aan alle aanbevelingen aan de Commissie in de resolutie van het Europees Parlement van 14 februari 2007 over het verondersteld gebruik door de CIA van Europese landen voor het vervoer en illegaal vasthouden van gevangenen (P6_TA(2007)0032), en met name in paragraaf 193 hiervan, waarin de Commissie wordt verzocht "een beoordeling vanuit mensenrechtenoogpunt te geven van alle antiterreurwetgeving in de lidstaten alsook van alle formele en informele afspraken tussen inlichtingendiensten van lidstaten en die van derde landen met als doel een herziening van wetgeving waarvan internationale en Europese mensenrechtenorganisaties menen dat die tot schending van de mensenrechten kan leiden, en voorstellen te doen voor maatregelen om te voorkomen dat gebeurtenissen zoals die waar de opdracht van de Tijdelijke Commissie betrekking op heeft zich nog eens voordoen"?

⁽⁵⁰⁾ Verordening (EEG) nr. 3577/92 van de Raad van 7 december 1992 houdende toepassing van het beginsel van het vrij verrichten van diensten op het zeevervoer binnen de lidstaten (cabotage in het zeevervoer), PB L 364 van 12.12.1992.

⁽⁵¹⁾ Deze studie zal naar verwachting voor het eind van het jaar worden afgerond.

Antwoord

De Commissie hecht groot belang aan de resolutie van 14 februari 2007 over het verondersteld gebruik door de CIA van Europese landen voor het vervoer en illegaal vasthouden van gevangenen (P6_TA(2007)0032) en de aanbevelingen die daarin worden gedaan.

De Commissie heeft na de aanneming van de resolutie door het Parlement een aantal stappen ondernomen. Zoals de Commissie in haar antwoord op schriftelijke vraag P-2601/08 heeft opgemerkt, heeft de Commissie brieven gestuurd naar de Poolse en Roemeense autoriteiten om deze te herinneren aan hun verplichting om de aantijgingen over het bestaan van geheime detentiefaciliteiten in deze landen op doelmatige wijze te onderzoeken. Op 5 augustus 2008 hebben de Poolse autoriteiten de Commissie in kennis gesteld van de start van een justitieel onderzoek. Op 24 juni 2008 hebben de Roemeense autoriteiten het rapport van de onderzoekscommissie van de Roemeense senaat aan de Commissie toegezonden. De Commissie onderhoudt contact met de Roemeense autoriteiten om verdere opheldering en uitleg te verkrijgen.

Wat betreft het luchtverkeer heeft de Commissie in januari 2008 de mededeling "Een agenda voor een duurzame toekomst van de algemene en zakenluchtvaart" aangenomen. Hierin wordt het onderscheid tussen "burgerluchtvaartuigen" en "staatsluchtvaartuigen" verduidelijkt, waarbij rechtstreeks wordt verwezen naar de resolutie van 14 februari 2007 van het Parlement. Bovendien zullen op 1 januari 2009 de uitvoeringsbepalingen voor het gemeenschappelijk Europees luchtruim in werking treden, waarin gemeenschappelijke eisen voor vluchtplanning zijn vastgesteld. Deze zullen een aanvullend instrument vormen voor het toezicht op de huidige bewegingen van luchtvaartuigen in het Europese luchtruim en oplossingen bieden voor situaties waarin luchtvaartuigen zonder vliegplan het Europese luchtruim binnenkomen.

Wat betreft de specifieke vraag over de beoordeling van de antiterreurwetgeving van de geachte afgevaardigde, voert de Commissie op dit moment een algemene beoordeling uit van de situatie in de lidstaten met betrekking tot "Strafrecht, administratief/procesrecht en grondrechten in de bestrijding van terrorisme" en heeft ze hiertoe op 18 december 2007 aan alle lidstaten een vragenlijst toegezonden⁽⁵²⁾. Er zijn van alle lidstaten antwoorden ontvangen, die momenteel worden geanalyseerd.

*

* *

⁽⁵²⁾ Deze vragenlijst is beschikbaar op de website van het directoraat-generaal Justitie, vrijheid en veiligheid:
http://ec.europa.eu/justice_home/fsj/terrorism/fsj_terrorism_intro_en.htm